570

PER
Vak 150

17024 82
Per 150
570

אלו חמשה פסוקים הם מסוגלים וחוב לאדם להיות רגיל בהם

עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : הַשְׁלֵךְ עַל יְיָ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ : שְׁמָר תָּם וּרְאֵה יָשָׁר כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם : בְּטַח בַּיְיָ וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכוֹן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה : הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה :

חלוקת ספר תהלים לשלושים יום.

יום		מן		עד	
יום	א	מן	א	עד	ט.
»	ב	»	יו״ד	»	י״ז.
»	ג	»	י״ח	»	כ״ב.
»	ד	»	כ״ג	»	כ״ה.
»	ה	»	כ״ט	»	ל.
»	ו	»	ל״ה	»	ל״ח.
»	ז	»	ל״ט	»	מ״ג.
»	ח	»	מ״ד	»	מ״ח.
»	ט	»	מ״ט	»	נ״ד.
»	י	»	נ״ה	»	נ״ט.
»	י״א	»	ס	»	ס״ה.
»	י״ב	»	ס״ו	»	ס״ח.
»	י״ג	»	ס״ט	»	ע״א.
»	י״ד	»	ע״ב	»	ע״ו.
»	ט״ו	»	ע״ז	»	ע״ח.

יום		מן		עד	
יום	ט״ז	מן	ע״ט	עד	פ״ב.
»	י״ז	»	פ״ג	»	פ״ז.
»	י״ח	»	פ״ח	»	פ״ט.
»	י״ט	»	צ	»	צ״ו.
»	כ	»	צ״ז	»	ק״ג.
»	כ״א	»	ק״ד	»	ק״ה.
»	כ״ב	»	ק״ו	»	ק״ז.
»	כ״ג	»	ק״ח	»	קי״ב.
»	כ״ד	»	קי״ג	»	קי״ח.
»	כ״ה	»	קי״ט	»	פסוק צ״ו.
»	כ״ו	»	פסוק צ״ז	»	» קי״מ.
»	כ״ז	»	ק״ב	»	קל״ד.
»	כ״ח	»	קל״ה	»	קל״ט.
»	כ״ט	»	ק״מ	»	קמ״ד.
»	ל׳	»	קמ״ה	»	סוף הספר

לְהֶנוֹת מִזִּיו שְׁכִינָתְךָ לְהַשְׁבִּיעָה מִטּוּבְךָ הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים ׃
וְהָגוּף יָנוּחַ בַּקֶּבֶר בְּמְנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֶדְוָה וּבְשִׂמְחָה
וְשָׁלוֹם בְּרָכְתִּיב יָבוֹא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם הֹלֵךְ
נְכֹחוֹ וְכְתִיב יַעֲלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם
וְכְתִיב אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפָּחֵד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתֶךָ ׃

לזכר וְתִשְׁמוֹר אוֹרוֹ מֵחְבּוּט — לנקבה וְתִשְׁמוֹר אוֹתָהּ מֵחְבּוּט
הַקֶּבֶר וּמֵרִמָּה וְתוֹלֵעָה וְתִסְלַח — וְתִמְחַל־לוֹ עַל כָּל־פְּשָׁעָיו כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בָּאָרֶץ אֲשֶׁר — יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יֶחֱטָא וּזְכַר־
לוֹ זְכִיוֹתָיו וְצִדְקוֹתָיו אֲשֶׁר — עָשָׂה וְתַשְׁפִּיעַ לוֹ מִנְּשָׁמְרוֹ
לְרַשֵּׁן עֲצְמוֹתָיו בַּקֶּבֶר מֵרַב — טוּב הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים דְּכְתִיב מָה
רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ — וְכְתִיב שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת
מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה וְיִשְׁכּוֹן בֶּטַח — בֶּדֶד וְשָׁאֲנָן מִפַּחַד רָעָה וְאַל
יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהִנֹּם וְנִשְׁמָתוֹ תִּהְיֶה — צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים וְלַהֲחַיּוֹתָהּ
בִּתְחִיַּת הַמֵּתִים עִם כָּל־מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אָמֵן ׃

תפלה בעד תועלת הנשמה בימים שאין אומרין תחנה.

יְזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת פ׳ ב׳ פ׳ שֶׁהָלְכָה לְעוֹלָמָהּ, בַּעֲבוּר
שֶׁלָּמַדְנוּ בַּעֲבוּרָהּ ׃ בְּשָׂכָר זֶה תִּהְיֶה נִשְׁמָתוֹ (נִשְׁמָתָהּ)
צְרוּרָה בִּצְרוֹר הַחַיִּים ׃ עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
וְנִשְׁמוֹת שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׁאָר נִשְׁמוֹת צַדִּיקִים
וְצַדְּקָנִיוֹת שֶׁבְּגַן עֵדֶן, אָמֵן ׃

לחיים צדקה זו וצדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו על כן ממ״ה הקב״ה תהא צדקה זו מקובלת לפניך ויהיה לו בזה פדיון נפשו כמו שכתוב פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו יודו לה׳ חסדו ונפלאותיו לבני אדם. אם יש עליו מלאך מליץ אחד מיני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כופר אמן סלה א״ם א״ם :

ובזה תהא תפלתנו מקובל לפניך כיין מנוסך ע״ג מזבחך (ולפלוני בר פלונית) הזה אשר התפללנו עליו יעמוד לו זכות תורה וזכות אבות וזכות רבים וזכות תינוקות של בית רבן אמן :

תפלה בעד אשה מעוברת.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּקַבֵּל מֵעַל הָאִשָּׁה מָרַת פלונית בת פלונית אֶת צַעַר עִבּוּרָהּ וְתוֹסִיף לָהּ כֹּחַ כָּל יְמֵי עִבּוּרָהּ שֶׁלֹּא יֵהָשׁ כֹּחָהּ וְלֹא כֹחַ הָעֻבָּר בְּשׁוּם דָּבָר בָּעוֹלָם וְתַצִּיל אוֹתָהּ מִפִּתְקָהּ שֶׁל חַוָּה וִיהִי בָּעֵת לִדְתָּהּ כִּי יִמָּלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת לֹא יִתְהַפְּכוּ עָלֶיהָ צִירֵי לֵידָה וְיֵצֵא הַוָּלָד לְאַוִּיר הָעוֹלָם בְּרֶגַע קָטָן וְתֵלֵד בְּנָקֵל כְּתַרְנְגוֹלֶת בַּקָּלוּת בְּלִי שׁוּם חֶזֶק לֹא לָהּ וְלֹא לַוָּלָד וִיהֵא נוֹלָד לְשָׁעָה טוֹבָה וּבְמַזָּל טוֹב לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְלִבְרִיאוּת לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד (וְשֶׁלֹּא תֵּלֵד בְּשַׁבָּת שֶׁלֹּא יְצַטְרְכוּ לְחַלֵּל שַׁבָּת חַס וְשָׁלוֹם בִּשְׁבִילָהּ) וְתִמָּלֵא מִשְׁאֲלוֹתֶיהָ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּקֶרֶב כָּל יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים רַחֲמִים וְאַל תְּשִׁיבֵנִי רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ · אָמֵן :

תפלה בעד תועלת הנשמה.

אָנָּא יְיָ מֶלֶךְ מָלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בְּשַׂר אִישׁ יְהִי נָא לְרָצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרָתֵנוּ וּתְפִלָּתֵנוּ בַּעֲבוּר נִשְׁמַת (פלוני או פלונית) וְגָמֵל־נָא עִמָּהּ בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל לְפִתּוֹחַ לָהּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד וְשַׁעֲרֵי גַּן עֵדֶן וּתְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה וְחָבָה וּשְׁלַח לָהּ מַלְאָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֱצֶל נִשְׁמַת הַצַּדִּיקִים וְהַצִּדְקָנִיּוֹת חֲסִידִים וַחֲסִידוֹת

(ואחר שעושין הפדיון יאמר בקשה זו בכוונת הלב:

יהי רצון מלפניך ה׳ אלהי ואלהי אבותי עשה למען קדושת שמותיך הקדושים והטהורים הנזכרים ונעשים פה על ידי פדיון זה ותצרף מחשבה טובה למעשה כי לך ה׳ החסד ואתה תשלם לאיש כמעשהו ותגבר חסדך על דינך וימתקו הגבורות הקשות ע״י פלא העליון אשר הוא חסדים ורחמים גדולים גמורים ופשוטים שאין בהם תערובות דין כלל ויכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ומעל (פב״פ) (או פלונית בת פלונית) שעשה פדיון לנפשו והפריש מממונו לצדקה׳ ובכן יהי רצון שיעלה לרצון לפניך ולפני כסא כבודך פדיון נפש זה האדם וילך לפניו צדקו למליץ טוב וישר להמליץ בעדו וללמוד עליו סניגוריא ולסתום פי המקטרגים עליו ולא תעשה ידיהם תושיה ועצה ותעתר לנו ותחתור חתירה מתחת כסא כבודך לקבל עתירותינו ועתירות פב״פ ויקוים בו מקרא שכתוב וצדקה תציל ממות. ובכן תציל נפשו ממות ולחיותו ברעב ותצילהו מכל רע מדבר מחרב מרעב וממשחית וממגפה ומכל צרה ויגון ואנחה ואל תהנהו בנפש אויביו אויב פנימי ואויב חיצון ומכל נגע ומחלה תוציאהו ותחלימהו ותרפאהו רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף תחוננהו ותפרעהו מרדת שחת ותאמר מצאתי כופר ותבטל מעלינו ומעל פב״פ ומעל כל עמך בית ישראל כל גזירות קשות ורעות קלות וחמורות ותגזור עליו ועלינו גזירות טובות ותבשרנו בשורות טובות ישועות ונחמות ותפקדנו בפקודת ישועה ורחמים כי לך אדון הסליחות והרחמים עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך׳ יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי: ברוך ה׳ לעולם אמן ואמן:

(כשמתפללים בעד החולה המנהג שכל אחד מהמתפללים נותן לצדקה בעבורו ולצדקה זו נחלקת לשבעה לצדקות):

וזהו נוסח התפלה כשמחלקן לצדקה:

לשם יחוד הקב״ה ושכינתיה ובשם כל ישראל אנחנו נותנים זה לצדקה בשביל (פ״בפ) וצדקה זו תהא נחלקת לשבעה צדקות ובצדקה זו ינצל משבעה פורעניות הכתובים בתורה ומז׳ מדורי גיהנם ויקוים בו הפסוק וצדקה תציל ממות׳ כו

בראש תקח דבר המנוי כגון פרוטות או שאר מטבעות או כל דבר המנוי שיש בו דררא דממונא אפילו אגוזים ויוצא בו ובלבד שיהא בו שוה פרוטה העשיר ירבה לפי כבודו ועשרו והדל לפי ערכו א' המרבה וא' הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ויקח הדבר המנוי במנין מאה וששים כמנין ע"ן. כי האדם עץ השדה וסוד הענין כי יש הויה במילוי אלפין כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א הוא כמנין מ"ה אדם ועץ הוא ג"כ כמנין הוי"ה בזה האופן יו"ד פעמים ה' ה' פעמים י' הרי מאה ואח"כ ו' פעמים ה' ה' פעמים ו' הרי ס' סך הכל ק"ס כמנין עץ גם הוא כמנין צלם וזהו בצלם אלהים עשה את האדם. גם הוא כמנין כס"ף לכך טוב הוא לפדותו בפרוטה של כסף יותר מבשאר דברי' למאן דאפשר ואח"כ יקח וימנה מאלו הק"ס אחת אחת במתשבתו מן השפה ולפנים ולא יוציא המספר מן השפה ולחוץ רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע ויכוין בכיון טו"ב י"ז וכמנין שם הגדול אהו"ה היוצא מר"ת *את *השמים *ואת *הארץ ונקרא בספר הזוהר גושפנקי דתתים ביה שמיא וארעא ואח"כ ימנה עוד מאלו הק"ס במחשבתו במנין כ"א ויכוין לשם אהיה העולם בגי' כ"א. ואח"כ ימנה עוד מאלו הק"ס כמנין כ"ו במחשבתו ויכוין במנין לשם הוי"ה העולה בגי' כ"ו ויניחם ג"כ בפני עצמו ולא יערבם יחד ועולים סך הכל במנין ס"ד כמנין דין והוא רמז שע"י ג' שמות הרחמי' אלו יתמתק הדין אמנם עדיין המיתוק אינו אלא בכח ולא בפועל. ועל כן לא ימנה מספר מן השפה ולחוץ כי אם בשמוש ידים ובמחשבתו ומטעם זה לא יערבה לחברם יחד עדיין כדי שלא יתחבר המספר דין יחד מאחר שהמיתוק הוא עדיין בכח ולא בפועל וד"ל. ואח"כ יקח מן הק"ס אלו וימנה להדיא בפה מלא ובפירוש שפתים מן השפה ולחוץ בלשון הקודש או כדרך א' ב' ג' ד' עד ס"ד. ואחר שכבר סיפר ס"ד ורוצה למנות הס"ה ולמשוך ולחבר אל המנין ס"ד באותו רגע כמימרא יחבר גם אלו. הג' חלקים הראשונים יחד וישים בצרוף ובחיבור הס"ה אל הס"ד והיו לאחדים ויכוין באלו ס"ה למנין שם אדנ"י שהוא כמנין ס"ה והוא אותיו' א' דין וסודו האות אל"ף הוא אותיות פל"א היא רחמים גמורים ופשוטים שאין בו תערובות דין כלל וממתיק את הדין של אדנ"י ובכאן המיתוק הזה הוא בכח ובפועל על ידי מספרים אלו ולכך יחבר אותם להדיא וימנה מן השפה ולחוץ וכללם יחד מספר שלשה שמות רחמים שהיו אז מקדם רק בכח ולא בפועל ועתה במספר שם אדנ"י שאות א' מוסיף על אותיות דין כדי להמתיק את הדין יצאו גם המה שלשה מטיבי לכת שמות הרחמים מן הכח אל הפועל פעולת רחמים גמורים ושוב אין שטן ואין פגע רע ודי בזה הערה. ושלום ושנות חיים יוסיפו לו מן השמים. ואחר שעשה פדיון זה ויצא המנין סך הכל קכ"ט מאלו הק"ס ואם אין לו כסף לעשות ממנו הפדיון יפרוש לפחות בדמים שויים. ועכ"פ יהא שוה פרוטה ויתן הפדיון לעניים מהוגנים דוקא ממה דניחא להם ביותר או כסף או שוה כסף ואל תחמיץ הממון אם תוכל לקדמ' מהר ואלו הל"א הנשארי' מן מספר ק"ס יצאו לחולין והם שלו הצד חסד א"ל כל היום שכבר היה מתעורר החסדים הגדולים ע"י מספר הפדיון בכוונות השמות הנ"ל ודי למבין. והיה מעשה הצדקה שלום וחיים עד עולם ואם תקרא ותעיין הטיב בעין שכלך בס"ה בפ' פקודי תמצא נחת ואז תבין יראת ה' ושלום על ישראל אמן:

דְּבָרְיוֹ רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וַאֲנַחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו׃
בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ
וּרְפָאתִיו׃ וְזֶרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בְּכְנָפֶיהָ׃
אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרוּכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח׃ רְפָאֵנוּ יְיָ
וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִפְרָט לְפִלּוֹנִי ב׳ פְּלוֹנִית רְפוּאָה
שְׁלֵמָה לְרמ״ח אֵבָרָיו (אֵבָרֶיהָ) ושס״ה גִּידָיו (גִּידֶיהָ) לְרַפְּאוֹת
אֹתוֹ (אֹתָהּ) כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה
מִצָּרַעְתָּהּ בְּשֵׁם הַשֵּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוֹתֶיךָ
אֵל נָא רְפָא נָא לְפִלּוֹנִי ב׳ פְּלוֹנוֹת לְהָקִים אֹתוֹ (אֹתָהּ) מֵחָלְיוֹ
(מֵחָלְיָהּ) זֶה וּלְהַאֲרִיךְ עוֹד יְמֵי חַיָּיו (חַיֶּיהָ) חַיִּים שֶׁל רַחֲמִים חַיִּים
שֶׁל בְּרִיאוּת חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה דִּכְתִיב כִּי אוֹרֶךְ
יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ אָמֵן סֶלָה׃

ואם מברכים את החולה בשינוי שם מוסיפין עוד

וְאַף אִם נִגְזַר עָלָיו (עָלֶיהָ) בְּבֵית דִּינְךָ הַצֶּדֶק מִיתָה שְׁמוּרַת
(שְׁמוּתַת) מֵחָלְיוֹ זֶה הִנֵּה רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים קוֹרְעִים גְּזַר דִּינוֹ שֶׁל אָדָם וְאֶחָד מֵהֶם הוּא שִׁנּוּי
הַשֵּׁם שֶׁיִּשַּׁנּוּ הַשֵּׁם שֶׁל הַחוֹלֶה וְקִיַּמְנוּ דִּבְרֵיהֶם וְנִשְׁתַּנֶּה שְׁמוֹ
כִּי אַחַר הוּא וְאִם עַל פְּלוֹנִי נִגְזַר הַדִּין עַל פְּלוֹנִי לֹא נִגְזַר לָכֵן
אַחַר הוּא וְאֵינוֹ הוּא הַנִּקְרָא בְּשֵׁם הָרִאשׁוֹן וּבְשֵׁם שֶׁנִּשְׁתַּנָּה
שְׁמוֹ כֵּן יִשְׁתַּנֶּה הַגְּזַר מֵעָלָיו מִדִּין לְרַחֲמִים וּמִמִּיתָה לְחַיִּים
וּמִמַּחֲלָה לִרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְפִלּוֹנִי ב׳ פְּלוֹנִית בְּשֵׁם כָּל הַשֵּׁמוֹת
הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר תּוֹרָה זֹאת וּבְשֵׁם כָּל הַשֵּׁמוֹת וּבְשֵׁם כָּל
הַמַּלְאָכִים הַמְמוּנִים עַל כָּל הָרְפוּאוֹת וְהַצְלוֹת תִּשְׁלַח מְהֵרָה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְפִלּוֹנִי ב׳ פְּלוֹנִית וְתַאֲרִיךְ יָמָיו (יָמֶיהָ) וּשְׁנוֹתָיו
(וּשְׁנוֹתֶיהָ) בַּנְּעִימִים וְיַבֵּלֶּה (וְתַבֵּלֶּה) בְּטוּב יָמָיו (יָמֶיהָ) בְּרוֹב
עוֹז וְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סֶלָה׃

וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד · כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ : וְאַתָּה בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חָי
וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ · וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק וּלְרַפְּאוֹת
אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא עַד דְּכְדוּכָהּ שֶׁל נֶפֶשׁ וְלֹא יְפַלֵּא מִמְּךָ כָּל
דָּבָר וּבְיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חָי · לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן אַב
הָרַחֲמִים הָרוֹפֵא לְכָל הַחֲלוּאֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַקְּרוֹבִים עַד שַׁעֲרֵי
מָוֶת וְהַמְחַבֵּשׁ מָזוֹר וּתְעָלָה לִידִידָיו וְהַגּוֹאֵל מְשַׁחֵת חַסִידָיו
וְהַמַּצִּיל מִמָּוֶת נֶפֶשׁ מְרוּדָיו אַתָּה רוֹפֵא נֶאֱמָן תִּשְׁלַח מַרְפֵּא
וַאֲרוּכָה וּתְעָלָה בְּרוֹב חֶסֶד וַחֲנִינָה וְחֶמְלָה לְנֶפֶשׁ פְּלוֹנִי בֶּ פְּלוֹנִית
לְרוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ (לנקבה לְרוּחָהּ וְנַפְשָׁהּ) הָאֻמְלָלָה וְלֹא תֵּרֵד נַפְשׁוֹ
(נַפְשָׁהּ) לִשְׁאוֹלָה · וְהָמֵלָּא רַחֲמִים עָלָיו (עָלֶיהָ) לְהַחֲלִים
לְרַפְּאוֹת וּלְהַחֲזִיק וּלְהַחֲלִיף וּלְהַחֲיוֹת אוֹתוֹ (אוֹתָהּ) כִּרְצוֹן כָּל
קְרוֹבָיו (קְרוֹבֶיהָ) וְאוֹהֲבָיו (וְאוֹהֲבֶיהָ) · וְיֵרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכֻיּוֹתָיו
(זְכֻיּוֹתֶיהָ) וְצִדְקוֹתָיו (וְצִדְקוֹתֶיהָ) וְתַשְׁלִיךְ בְּמִצּוּלוֹת יָם כָּל
חַטֹּאתָיו (חַטֹּאתֶיהָ) וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלָיו (מֵעָלֶיהָ)
וְתִשְׁלַח לוֹ (לָהּ) רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף
וְתַחֲדֹשׁ בַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיו (נְעוּרֶיהָ) וְתִשְׁלַח לוֹ (לָהּ) וּלְכָל חוֹלֵי
יִשְׂרָאֵל מַרְפֵּא אֲרוּכָה מַרְפֵּא בְּרָכָה מַרְפֵּא תְרוּפָה וּתְעָלָה
מַרְפֵּא חֲנִינָה וְחֶמְלָה מַרְפֵּא יְרוּעִים וּגְלוּיִם מַרְפֵּא רַחֲמִים וְשָׁלוֹם
וְחַיִּים מַרְפֵּא אוֹרֶךְ יָמִים וְשָׂנִים טוֹבִים וְיַקִּירִים בּוֹ (בָּהּ) וּבְכָל
חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ נֶאֱמָן בֵּיתֶךָ
וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי
בְּמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ : וַעֲבַרְתֶּם אֵת יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ :
לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא :
וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ
לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ : וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֵת שֵׁם יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יֵבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם :

וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת · צַוֵּה לַשָּׁמַיִם לָתֵת טַל וּמָטָר לִבְרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְלָשֹׂבַע · וְאֶל הָאָרֶץ תְּצַוֶּה לָתֵת פִּרְיָהּ בְּעִתָּהּ לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁוֹת בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְטַפֵּינוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ לְתוֹרָתֶךָ וּלְמִצְוֹתֶיךָ : וּמַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע · וְיִמָּלְאוּ הַגְּרָנוֹת בָּר וְהַיְקָבִים תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר · עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל · עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב · עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן · עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה · עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסִידֶיךָ הַטְּהֹרִים וְהַקְּדוֹשִׁים · עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים : יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ :

בשעת ריבוי גשמים יאמר יהי רצון זה.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיִגּוֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִם בָּנֶיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים וְתִכָּנֵס לָהֶם לִפְנִים מִשּׁוּרַת הַדִּין וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל רַחֵם עֲלֵיהֶם שֶׁאֵין פּוּרְעָנוּת בָּא לְעוֹלָם אֶלָּא בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵינָם יְכוֹלִים לְקַבֵּל לֹא רוֹב רָעָה וְלֹא רוֹב טוֹבָה הִשְׁפַּעְתָּ עֲלֵיהֶם רוֹב טוֹבָה אֵינָם יְכוֹלִים לְקַבֵּל כָּעַסְתָּ עֲלֵיהֶם אֵינָם יְכוֹלִים לִסְבֹּל · יְהִי רָצוֹן שֶׁיְּהֵא רֶוַח בָּעוֹלָם וּזְכוֹר רַחֲמֶיךָ :

תפלה להתפלל בעד החולה.

קודם כל יאמרו ל״ז מזמורים אלו׳ שהם

ב׳. ו׳. ט׳. י״ג. ט״ז. י״ז. י״ח. כ״ב. ב״ג. כ״ה. ל׳. ל״א. ל״ב. ל״ג. ל״ו. ל״ח. ל״ט. מ״א. מ״ט. נ״ה. נ״ו. ס״ט. פ״ו. פ״ח. פ״ט. צ׳. צ״א. ק״ב. ק״ג. ק״ד. ק״ז. ק״ו. ק״ח. קמ״ב. קמ״ג. קכ״ח. ק״ל. ואח״כ יאמר בתמניא אפי (קי״ט) כל הפסוקים משמו של החולה כגון אם שמו יעקב יאמרו הפסוקים יודי״ן עייני״ן קופי״ן ביתין. ואח״כ יאמרו כל פסוקי האותיות מהשם קרע שטן בתמניא אפי. ואח״כ יאמרו תפלה זו

(יאמרנה לזכר בלשון זכר ולנקבה בלשון נקבה)

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה : לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה

אחר ספר רביעי

שֻׁתְּנֵן עָלֵינוּ וּתְאַמְּצֵנוּ לְנַצֵּחַ שׂנְאֵינוּ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים
וְתִמִּימִים וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי יְדִידוּת שַׁעֲרֵי הוֹד וְהָדָר
שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה שַׁעֲרֵי צְדָקָה שַׁעֲרֵי בְּרָכָה שַׁעֲרֵי אַחֲוָה וְרֵעוּת
שַׁעֲרֵי תְּקוּמָה : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֶלָה : תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שִׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ
נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח :

אחר ספר חמישי

שֻׁתְּתֵּן הוֹדְךָ עַל מְשִׁיחֶךָ לְיַחֵד מַלְכוּתְךָ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר
צַדִּיקִים וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹצַר טוּב שַׁעֲרֵי לֶקַח
שַׁעֲרֵי הַשְׂכֵּט שַׁעֲרֵי יֶקֶר שַׁעֲרֵי מְנוּחָה שַׁעֲרֵי צָהֳלָה שַׁעֲרֵי
בִּינָה שַׁעֲרֵי אֱמֶת וֶאֱיוּת שַׁעֲרֵי תְּשׁוּעָה : אֱלֹהִים צְבָאוֹת
הָשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה : יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ
בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם : נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה
נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי : כִּי אַתָּה
אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ :

תפלה על הגשמים.

בשעת עצירת גשמים מתפללין על הגשמים ואומרין מזמורים. והמנהגים חלוקים. ונוהגים לומר יו״ד מזמורים אלו. יו״ה. כ״ג כ״ה. נ״א. ס״ט. פ״ה. פ״ו. ק״ל. כ׳ למנצח מ״ל יענך ה׳ ביום צרה, אמנם בסדור של הגאון מוהר״ר יעב״ץ נרשמו י״ג מזמורים אלו : י״ז. כ״ה. ל״ב. פ״ו. צ״ח. ק״ג. ק״כ. קכ״א. קכ״ג. קכ״ד. ק״ל. קל״ה. קל״ו. ויש קהלות שמוסיפין לומר יהי רצון זה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן לְרַחֵם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל · וּבְרוֹב רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ
כַּפֶּר נָא עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ · וְהַחֲזִירֵנוּ
בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ · קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ וּבַטֵּל מֵעָלֵינוּ
כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת · וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית
וּמַגֵּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ · אָנָּא אַב הָרַחֲמִים שַׁבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ ·

יהי רצון לליל הושענא רבה.

בסיום כל ספר וספר מחמשת ספרי תהלים יאמר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִּזְכוּת סֵפֶר
רִאשׁוֹן | שֵׁנִי | שְׁלִישִׁי | רְבִיעִי | חֲמִישִׁי
שֶׁבַּתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכֻוָּן כְּנֶגֶד סֵפֶר
בְּרֵאשִׁית | שְׁמוֹת | וַיִּקְרָא | בְּמִדְבָּר | דְּבָרִים
שֶׁבַּחֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה בִּזְכוּת מְזַמְּרָיו וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו וּבִזְכוּת
תֵּיבוֹתָיו וּבִזְכוּת אוֹתִיּוֹתָיו וּבִזְכוּת נְקוּדּוֹתָיו וּבִזְכוּת טַעֲמָיו
וּבִזְכוּת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם וּבִזְכוּת שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים הָרְמוּזִים וְהַמְצֻרָפִים בָּהֶם :

אחר ספר ראשון

שָׁתָּחֹן עָלֵינוּ כְּגֶדֶל חַסְדֶּךָ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים וְתִפְתַּח
לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹרָה שַׁעֲרֵי לוּיַת חֵן וָחֶסֶד שַׁעֲרֵי פְּדוּת
שַׁעֲרֵי לְבוּן עֲוֹנוֹת שַׁעֲרֵי מוּל הָעֲלִיּוֹן שַׁעֲרֵי דְּרוֹר : יוֹמָם יְצַוֶּה
יְיָ חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי :

אחר ספר שני

שֶׁתְּצַוֶּה פַּחְדְּךָ עַל אוֹיְבֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ בְּכֹחַ גְּבוּרָתְךָ וְתַחְתְּמֵנוּ
בְּסֵפֶר גְּאוּלָה וִישׁוּעָה וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹמֶץ
שַׁעֲרֵי לְבוּב שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה שַׁעֲרֵי כְּזוֹנוֹת : וְגַם
עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי עַד אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר
לְכָל יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ :

אחר ספר שלישי

שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וַאֲמִתֶּךָ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת
וּפַרְנָסָה טוֹבָה וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי יוֹשֶׁר שַׁעֲרֵי וְתִיקוּת
שַׁעֲרֵי דֵּעָה שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה שַׁעֲרֵי אַהֲבָה שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב שַׁעֲרֵי
אֱמֶת שַׁעֲרֵי וְתָרְנוּת שַׁעֲרֵי הִרְוָחָה שַׁעֲרֵי אֲרוּכָה : וְקַיֵּם בָּנוּ
מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וּלְתִתְךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתְהִלָּה
וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עַם קָדוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר :

9. *v. a.* uit Zijnen neus.
10. *Hebr.* het arme volk.
11. *v. a.* wilde stieren.
12. Men zou deze verzen ook aldus kunnen vertalen:
    37. Neem billijkheid in acht en zie naar onschuld om; want er is eene toekomst voor den man des vredes.
    38. Maar de misdadigers worden gezamenlijk verdelgd, de toekomst der goddeloozen wordt uitgeroeid.
13. Anderen vertalen aldus:
    En hebt Gij mijn lijden gadegeslagen, leg dan mijne tranen in Uwe flessche, dat ze door U geteld worden.
14. volg. het *Keri*; en verhoor mij.
15. *v. a.* was Zijne verheffing onder mijne tong.
16. — in gepasten tijd.
17. *v. s.* in hun ijveren; *volg. and.* in hunne sterkte.
18. *v. a.* Ook die wel leeft brenge hun enz.
19. — Want hun dood is zonder smarten. MENDELSSOHN vert.: Geen knoop [stremt] den loop hunner dagen.
20. — Zoo verachtelijk maakt Gij hun beeld in de stad.
21. Zonder breedvoerige opheldering is dit vers en het volgende niet wel verstaanbaar. PLESSNER vert. vers 5 aldus:
    Hij (elk der vijanden) moet *getuchtigd* worden, — als iemand die zich tegen den *Allerhoogste vergrepen heeft* — met struiken die men met bijlen afhakt.
22. *v. a.* Want Gij omgordt U met meerdere verbolgenheid er tegen.
23. — Ook des nachts is mijne hand onophoudelijk [tot U] uitgestrekt.
24. *v. s.* sprinkhaan, *v. a.* hemelsvuur.
25. *v. a.* Op den bestemden tijd.
26. — In hun midden rigt God.
27. — Doe ons weder terug keeren.
28. — Voor Heman. — Nog anderen verstaan er onder: *in de manier van Heman*; welligt was Heman de dichter, en waren de zonen Korach's de componisten.
29. — Gij vaagt ze weg als met eenen stortvloed.
30. — Mijn ouderdom schittert van versche olie.
31. — Zal ik er toe geraken.
32. — doen verstommen;
33. Onder *sieraad* wordt door somm. *de ouderdom*, door and. *het verhevenste gevoel der ziel* verstaan. Wie weet of *sieraad* hier niet de *kinderen* of *nakomelingen* beteekent, waarin men, als het ware, verjongd weder herleeft.
34. *Hebr.* Zijne.
35. *v. a.* Ten dienste der menschen.
36. *Hebr.* verhoor mij; vergelijk aanmerking 14.
37. *v. a.* Ambt.
38. — Dit is wat mijne vervolgers mij bij den Eeuwige willen berokkenen, en zij die mijner ziel rampen toespreken.
39. — Van het uitgestrekte land.
40. — Met mijne treden.
41. — Elke begeerlijkheid zag ik in weerzin eindigen.
42. — De grondslag.
43. — De vrienden Uwer leer genieten grooten vrede; zij ontvangen geene struikeling.
44. *v. s.* Lied der optogten; *v. a.* lied der trappen; *v. n. a.* lied der offeranden.
45. *v. a.* Zij worden niet beschaamd, maar verdelgen de vijanden in de poort.
46. — Want verheven is de Eeuwige, en Hij ziet het lage; hoog is Hij, en slaat van verre gade.
47. *Hebr.* van achteren en voren.
48. *v. a.* Ontwaak.
49. — Terwijl hun het kwaad overkomt.

וְרַחֲמֶיךָ וּבְזְכוּת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים הַכְּתוּבִים בְּתוֹרָתֶךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה שֶׁאֵינָן חוֹזְרוֹת רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ. עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בשבת וביו"ט יאמר זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוּת סֵפֶר ... שֶׁבַּתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא כְּנֶגֶד סֵפֶר ... וּבִזְכוּת מִזְמוֹרָיו וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו וּבִזְכוּת תֵּבוֹתָיו וּבִזְכוּת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתְּהֵא נֶחְשָׁב לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלּוּ כְּאִלּוּ אָמַרְתָּם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ זְכוֹתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ וְיַעֲמֹד לָנוּ לְחַבֵּר אֲשֶׁרֶת נְעוּרִים עִם דּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵיעוּת וּמְשֹׁךְ יִמְשֹׁךְ לָנוּ שֶׁפַע לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וְכֻלָּם שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בָּעוֹלָם הַזֶּה כַּךְ נִזְכֶּה לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשֶׁבָחָה לָעוֹלָם הַבָּא: וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן לָשִׁיר בְּקוֹל נָעִים גִּילַת וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה:

AANTEEKENINGEN

OP EENIGE VERZEN VAN

HET BOEK DER PSALMEN.

1. (Ps. II, 12) *Huldigt den zoon*, namelijk, *den Koning*, omtrent welken (vs. 7) gezegd is: *Mijn zoon zijt gij*. — Anderen vertalen: *wapent u met zuiverheid* of *onschuld*.
2. *Hebr.* Zijnen.
3. *v. a.* God is een regtvaardig Regter.
   Een God die elken dag straf uitoefent.
4. Men zou de beide verzen aldus kunnen vertalen:
   13. Bekeert hij zich niet — hij wette vrij zijn zwaard, spanne den boog — legge dien aan;
   14. Zich zelven bereidt hij het doodelijk wapentuig, zijnen vervolgers [dienen] de pijlen die hij vervaardigde.
5. en 6. *v. a. hij*, doelende op den *vrome*, die vooraf gaat.
7. *Hebr.* dat zij smeden.
8. *v. a.* Zwermen van booswichten.

בסיום כל ספר וספר מחמשת ספרי תהלים והיינו אחר מזמור מ״א, ואחר מזמור ע״ב, ואחר פ״ט, ואחר ק״ו, ואחר מזמור ק״ן, שהוא סוף ספר החמישי, יאמר זה. (בשבת וי״ט לא יאמרנו, רק יאמר יהי רצון הכתוב לקמן).

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוּת סֵפֶר

חֲמִישִׁי	רְבִיעִי	שְׁלִישִׁי	שֵׁנִי	רִאשׁוֹן
שֶׁתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכֻוָּן כְּנֶגֶד סֵפֶר				
דְּבָרִים	בְּמִדְבָּר	וַיִּקְרָא	שְׁמוֹת	בְּרֵאשִׁית

וּבִזְכוּת מִזְמוֹרָיו וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו וּבִזְכוּת תֵּבוֹתָיו וּבִזְכוּת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים הַיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטֶאנוּ וְשֶׁעָוִינוּ וְשֶׁפָּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהַדְרִיכֵנוּ לַעֲבָדְתֶּךָ וְתַפְתֵּח לִבֵּנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ (ולחולֶה פ״ב/פ״פ) וְתִקְרָא לִשְׁבוּיִים דְּרוֹר וְלַאֲסִירִים פְּקַח קוֹחַ וְלָכֶל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יַמִּים וְנָהָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַצִּילֵם מִכָּל צַעַר וָנֶזֶק וְהַגִּיעֵם לִמְחוֹז חֶפְצָם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְתִפְקוֹד לְכָל חֲשׁוּכֵי בָנִים בְּזֶרַע שֶׁל קַיָּמָא לַעֲבָדְתֶּךָ וּלְיִרְאָתֶךָ וְעָבְרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵם שֶׁלֹּא הַפֵּלְנָה וְלַדּוֹתֵיהֶן · וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמַּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תַּצִּילֵם מִכָּל רָע · וְאֶל הַמֵּינִיקוֹת תַּשְׁפִּיעַ שֶׁלֹּא יֶחְסַר חָלָב מִדַּדֵּיהֶן · וְאֶל יְמַשֵּׁל אַסְכָּרָה וְשֵׁדִין וְרוּחִין וּלִילִין וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישִׁין לְכָל יַלְדֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַגְדִּילֵם לְתוֹרָתֶךָ לִלְמוֹד תּוֹרָה לִשְׁמָהּ וְתַצִּילֵם מֵעֵין הָרַע וּמִדֶּבֶר וּמִמַּגֵּפָה וּמִשָּׁטָן וּמִיֵּצֶר הָרָע · וְתִבְטֵל מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת · וְתַטֶּה לֵב הַמַּלְכוּת עָלֵינוּ לְטוֹבָה וְתִגְזֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת · וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ · וְהָבֵן פַּרְנָסָתֵנוּ מִיָּדְךָ הָרְחָבָה וְהַמְּלֵאָה וְלֹא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר וְתֵן לְכָל אִישׁ וְאִישׁ דֵּי פַּרְנָסָתוֹ וּלְכָל גְּוִיָּה וּגְוִיָּה דֵּי מַחְסוֹרָהּ · וְתַמְהֵר וְתָחִישׁ לְגָאֳלֵנוּ וְתִבְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ

קמט

CXLIX.

א הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃

1 *Hallelu-jah.* Zingt den Eeuwige een nieuw lied, Zijnen lof in het koor der vromen!

ב יִשְׂמַח־יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי־צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃

2 Israël verblijde zich in Zijnen stichter; dat 'Zions kinderen zich verheugen met hunnen

ג יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃

3 koning. Dat zij Zijnen naam prijzen in den reijendans; dat zij voor Hem rinkelbom en

ד כִּי־רוֹצֶה יְהוָה בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃

4 harp doen klinken. Want de Eeuwige heeft behagen aan Zijn volk; Hij bekroont de

ה יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃

5 verdrukten met zege. De vromen huppelen vrolijk met roem, zij juichen op hunne legerste-

ו רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃

6 den. Zij hebben de verheffing Gods in hunne keel, een tweesnijdend zwaard in hunne hand.

ז לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃

7 Om wraak te oefenen aan de heidenen, tuchtigingen aan de

ח לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃

8 volken. Om hunne koningen met ketenen te boeijen, hunne aanzienlijken met ijzeren kluis-

ט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

9 ters. Om het beschrevene vonnis aan hen te voltrekken; vereerend is dit voor al Zijne vromen. Hallelu-jah.

קנ

CL.

א הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃

1 *Hallelu-jah.* Looft God in Zijn heiligdom, looft Hem in het uitspansel Zijner almagt!

ב הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃

2 Looft Hem om Zijne wonderdaden, looft Hem naar Zijne

ג הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃

3 verhevene grootheid! Looft Hem met bazuingeklank, looft Hem

ד הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֻגָב׃

4 met harp en psalter! Looft Hem met rinkelbom en reijendans, looft Hem met snaar- en blaas-

ה הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃

5 tuig! Looft Hem met zachtklinkende symbalen! Looft Hem met luiddreunende cym-

ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

6 balen! Al wat adem heeft love den Eeuwige! Hallelu-jah!

יט מַגִּיד דְּבָרָו* לְיַעֲקֹב חֻקָּיו
כ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה
כֵּן לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־
יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

קמח

א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־
הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
ב בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
ג הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו*: הַלְלוּהוּ
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי
ד אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם:
ה יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי הוּא
ו צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד
לְעוֹלָם חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:
ז הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ
ח תַּנִּינִים וְכָל־תְּהֹמוֹת: אֵשׁ
וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה
ט עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל־
גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים:
י הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
יא כָּנָף: מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
יב שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים
וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים:
יג יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב
שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ
יד וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ
תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

*) דבריו ק׳ *) צבאיו ק׳

PSALM CXLVII.

19 Hij maakt Zijnen wil aan Jakob
bekend, Zijne wetten en reg-
20 ten aan Israël. Zoo deed Hij
aan geen [ander] volk, hun open-
baarde Hij [Zijne] regten niet.
Hallelu-jah.

CXLVIII.

1 *Hallelu-jah*! looft den Eeuwige
uit den hemel! looft Hem in
2 gindsche hoogten! looft Hem,
al Zijne engelen! looft Hem, al
3 Zijne legerscharen! Looft Hem,
zon en maan! looft Hem, alle
4 lichtende sterren! Looft Hem,
hemelen der hemelen! wateren,
5 die boven den hemel zijt! Dat
zij den naam des Eeuwigen lo-
ven; want Hij beval, en zij
6 werden geschapen. Hij onder-
houdt ze altijd en eeuwig; Hij
stelt eene wet, die onovertreed-
7 baar is. Looft den Eeu-
wige, uit de aarde! zeegedrog-
8 ten en alle diepten! Vuur en
hagel, sneeuw en damp, storm-
wind, die Zijnen last volvoert!
9 Bergen en alle heuvelen, vrucht-
10 geboomte en alle cederen! Wild
en alle tam gedierte, gewormte
11 en gevleugeld gevogelte. Konin-
gen der aarde, en alle volken,
vorsten en alle overheden der
12 aarde! Jongelingen en maag-
den mede, grijsaards en kinde-
13 ren! Dat zij den naam des
Eeuwigen loven; want alleen
Zijn naam is hoog verheven,
Zijne Majesteit is boven aarde
14 en hemel. Hij heeft den hoorn
Zijns volks verhoogd; een lof-
gezang voor al Zijne vromen,
voor Israëls kinderen, het volk
dat Hem nabij is. Hallelu-jah.

CXLVII. קמז

1 *Hallelu-jah!* Hoe goed is het, [voor] onzen God de snaren te roeren; zulk een lofgezang is aangenaam [en] schoon.
2 De Eeuwige herbouwt Jeruzalem, verzamelt Israëls verdre-
3 venen bijeen. Hij heelt de gebrokenen van hart, en verbindt
4 hunne wonden. Hij heeft het getal der sterren bepaald, Hij
5 noemt ze alle bij name. Groot is onze Heer en sterk van magt, Zijn verstand is onuit-
6 sprekelijk. De Eeuwige houdt de verdrukten staande, vernedert de goddeloozen tot de
7 aarde. — Zingt bij beurten tot lof des Eeuwigen! roert voor
8 onzen God het harpspel! Voor Hem, die den hemel met wolken bedekt! der aarde regen bereidt; die het gras op de
9 bergen doet spruiten. Die aan het vee deszelfs voeder geeft, aan de jonge raven, waar zij
10 naar schreeuwen. Hij schept geen behagen in de scherpte des paards, aan de schenkelen des mans heeft Hij geen welge-
11 vallen. De Eeuwige heeft welgevallen aan degenen, die Hem vreezen, die op Zijne gunst ho-
12 pen. Jeruzalem! prijs den Eeuwige, loof uwen God, o Zion!
13 Want Hij sterkt de grendels uwer poorten, Hij zegent uwe
14 kinderen in u. Hij stelt uwe grenzen in vrede, en verzadigt
15 u met tarwenmerg, Hij zendt Zijn bevel naar de aarde; en spoedig loopt Zijn magtwoord.
16 Hij geeft de sneeuw als wol, strooit den rijm als assche.
17 Hij werpt Zijne ijsschollen als stukken; wie kan voor Zijne
18 koude bestaan? Dan zendt Hij Zijn woord en doet ze smelten; Zijnen wind doet Hij blazen, en de wateren vloeijen.

א הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה
אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים
ב נָאוָה תְהִלָּה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלִַם
יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃
ג הָרֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ
ד לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר
לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃
ה גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ
ו אֵין מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה
מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃
ז עֱנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ
ח לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה
שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ
מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃
ט נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב
י אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יא יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְהוָה אֶת־יְרֵאָיו
יב אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי
יְרוּשָׁלִַם אֶת־יְהוָה הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ
יג צִיּוֹן׃ כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ
יד בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם
גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים
טו יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ אִמְרָתוֹ אָרֶץ
טז עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן
שֶׁלֶג כַּצָּמֶר כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃
יז מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי
יח קָרָתוֹ מִי יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ
וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְלוּ־מָיִם׃

יח בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְהוָה לְכָל־
קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
יט בֶּאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
כ שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו
וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
כא תְּהִלַּת יְהוָה יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ
כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד׃

קמו

א הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־
ב יְהוָה׃ אֲהַלְלָה יְהוָה
בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
ג אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־אָדָם
ד שֶׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ
יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ
ה עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב
בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו׃
ו עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת
ז לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
לָעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים
ח יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה
פֹּקֵחַ עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים
ט יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהוָה
שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃
י יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

18 in al Zijne handelingen. De Eeuwige is nabij allen, die Hem aanroepen, allen, die Hem met
19 opregtheid aanroepen. Hij vervult den wensch van hen, die Hem vreezen, Hij hoort hun geschrei en verleent hun hulp.
20 De Eeuwige behoedt allen, die Hem beminnen, maar alle god-
21 deloozen verdelgt Hij. Mijn mond zal den lof des Eeuwigen uitspreken, en alle vleesch den naam Zijner heiligheid loven, immer en eeuwig.

CXLVI.

1 *Hallelu-jah*! Loof den Eeu-
2 wige, mijne ziel! Ik loof den Eeuwige, zoo lang ik leef, ik roer de snaren voor mijnen
3 God, zoolang ik er ben. Vertrouwt niet op vorsten, op eens menschenzoon, bij wien
4 geen heil is. Zoodra hem zijn geest begeeft, keert hij weder tot zijne aarde: dadelijk zijn zijne wijste ontwerpen verdwe-
5 nen. Heil hem, die Jakobs God tot zijne hulpe heeft, die op den Eeuwige, zijnen God,
6 vertrouwt. [Op Hem] die hemel en aarde gemaakt heeft, de zee benevens al wat er in is; die trouwe houdt in eeuwig-
7 heid. Die den verdrukten regt doet, den hongerigen spijs geeft; de Eeuwige slaakt de boeijen
8 der gevangenen. De Eeuwige opent der blinden oogen, de Eeuwige bemint de regtvaardi-
9 gen. De Eeuwige beschermt de regtvaardigen, wees en weduwe houdt Hij staande, maar laat het pad der goddeloozen krom
10 zijn. De Eeuwige regeert in eeuwigheid, uw God, o 'Zion! door alle tijden. Hallelu-jah!

טו אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְּהוָה אֱלֹהָיו׃

קמה

א תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי
הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
ב לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ
וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
ג גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ ד דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ
ה יַגִּידוּ׃ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ ו וֶעֱזוּז
נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ
אֲסַפְּרֶנָּה׃ ז זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ ח חַנּוּן וְרַחוּם
יְהוָה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־חָסֶד׃
ט טוֹב־יְהוָה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־
מַעֲשָׂיו׃ י יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ יא כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ
יְדַבֵּרוּ׃ יב לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם
גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
יג מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים
וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
יד סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנֹּפְלִים
וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃ טו עֵינֵי
כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־
לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ טז פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
יז צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד

15 Heil den volke, wien het zoo gaat, heil den volke, wiens God de Eeuwige is.

CXLV.

1 *Loflied Davids.* Ik zal U verhoogen, mijn God, o Koning! Uwen naam zal ik in alle
2 eeuwigheid loven. Dagelijks loof ik U, prijs ik Uwen naam,
3 eeuwig en altoos. Groot is de Eeuwige en zeer geprezen, zijne grootheid is ondoorgron-
4 delijk. Het eene geslacht roemt aan het andere Uwe daden; zij verkondigen Uw alvermo-
5 gen. De heerlijkheid van den roem Uwer Majesteit en Uwe wonderdaden wil ik bezingen.
6 Alles spreekt van den eerbied Uwer almagt; ook ik zal Uwe
7 grootheid vermelden. Alles boezemt den roem Uwer milde goedheid uit, bezingt vrolijk
8 Uwe geregtigheid. Genadig en barmhartig is de Eeuwige, langmoedig en groot van goe-
9 dertierenheid. De Eeuwige is voor allen goed, Zijne barmhartigheid strekt zich over al
10 Zijne werken uit. U, Eeuwige! danken al Uwe werken, Uwe
11 vromen loven U. Zij bezingen den luister Uws koningrijks, en onderhouden zich over Uw
12 alvermogen. — Om den menschenkinderen Zijn alvermogen te verkondigen, den roem der
13 heerlijkheid Zijns rijks. — Uw koningrijk is een rijk aller eeuwigheid, Uwe heerschappij
14 duurt door alle geslachten. De Eeuwige houdt alle vallenden staande, en rigt alle gebogenen
15 op. Aller oogen zijn vol verwachting op U gevestigd, en Gij geeft hun hunne spijs
16 te regter tijd. Gij opent Uwe hand en verzadigt al wat
17 leeft [met] welbehagen. De Eeuwige is regtvaardig in al Zijne wegen, goedertieren

קמד

א לְדָוִד | בָּרוּךְ יְהוָה | צוּרִי
הַמְלַמֵּד יָדַי לַקְרָב
ב אֶצְבְּעוֹתַי לַמִּלְחָמָה : חַסְדִּי
וּמְצוּדָתִי מִשְׂגַּבִּי וּמְפַלְטִי לִי
מָגִנִּי וּבוֹ חָסִיתִי הָרוֹדֵד עַמִּי
ג תַּחְתִּי : יְהוָה מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ
בֶּן־אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ : אָדָם
לְהֶבֶל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר :
ה יְהוָה הַט־שָׁמֶיךָ וְתֵרֵד גְּעֵ בֶהָרִים
וְיֶעְשָׁנוּ : בְּרָק בְּרָק וּתְפִיצֵם
ז שְׁלַח חִצֶּיךָ וּתְהֻמֵּם : שְׁלַח
יָדֶיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי
מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֵכָר :
ח אֲשֶׁר־פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא וִימִינָם
ט יְמִין שֶׁקֶר : אֱלֹהִים שִׁיר חָדָשׁ
אָשִׁירָה לָךְ בְּנֵבֶל עָשׂוֹר אֲזַמְּרָה־
י לָךְ : הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים
הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב
יא רָעָה : פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי־
נֵכָר אֲשֶׁר־פִּיהֶם דִּבֶּר־שָׁוְא
יב וִימִינָם יְמִין שֶׁקֶר : אֲשֶׁר בָּנֵינוּ |
כְּנִטְעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם
בְּנוֹתֵינוּ כְּזָוִיוֹת מְחֻטָּבוֹת
יג תַּבְנִית הֵיכָל : מְזָוֵינוּ מְלֵאִים
מְפִיקִים מִזַּן אֶל זַן צֹאנֵנוּ
מַאֲלָפוֹת מְרֻבָבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ :
יד אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין
יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ :

*) יתיר ו׳

PSALM CXLIV.

CXLIV.

1 *Van David.* Geloofd zij de
1 Eeuwige, mijn rotssteen; die
mijne handen leert ten strijde,
mijne vingeren ten oorloge.
2 Mijn weldoener, mijn burgt,
mijn hooge wijkplaats, mijn
redder; mijn schild, op Wien
ik mij verlaat, die volken be-
3 dwingt onder mij. Eeuwige!
wat is toch de mensch, dat Gij
hem genegen zijt, des menschen
4 zoon, dat Gij hem acht? De
mensch is eenen ijdelen damp
gelijk; zijne dagen zijn als eene
schaduw, die voorbij gaat. —
II Eeuwige! neig Uwe hemelen
5 en daal neder; roer de bergen
6 aan, dat zij rooken. Werp
bliksemen, verspreid ze wijd
en zijd! zend Uwe pijlen uit
7 en slinger ze daarheen. Strek
Uwe handen uit van de hoog-
te; verlos en red mij van groo-
te wateren, uit de magt der
8 vreemde volkeren; Wier mond
valschheid spreekt, wier reg-
terhand zich tot mijneed [ver-
III heft]. — God! een nieuw lied
9 wil ik U zingen, de tiensnarige
luit wil ik voor U doen klin-
10 ken. Die den koningen hulp
verleent, die Zijnen knecht Da-
vid van het moordend zwaard
11 verlost heeft. Verlos en red
mij uit de magt der vreemde
volken, wier mond valschheid
spreekt, wier regterhand zich
IV tot meineed [verheft]. — Thans
12 zijn onze zonen als planten,
die welig opgroeijen in hunne
jeugd; onze dochters als hoek-
pilaren, uitgehouwen tot palei-
13 zensieraad. Onze voorraadka-
mers zijn vol, leveren voorraad
bij voorraad op; onze kudden
vermeerderen bij duizenden, bij
tienduizenden op onze hoeven.
14 Onze runderen zijn wel beladen,
geen inbreuk, geen uitval, geen
klaaggeschrei is op onze straten.

להודות את־שמך בי יכתרו
צדיקים כי תגמל עלי׃

קמג

א מזמור לדוד יהוה ׀ שמע
תפלתי האזינה
אל־תחנוני באמנתך ענני
ב בצדקתך׃ ואל־תבוא במשפט
את־עבדך כי לא־יצדק לפניך
ג כל־חי׃ כי רדף אויב ׀ נפשי
דכא לארץ חיתי הושיבני
במחשכים כמתי עולם׃
ד ותתעטף עלי רוחי בקרבי
ה ישתומם לבי׃ זכרתי ימים ׀
מקדם הגיתי בכל־פעלך
ו במעשה ידיך אשוחח׃ פרשתי
ידי אליך נפשי ׀ כארץ־עיפה
ז לך סלה׃ מהר ענני ׀ יהוה
כלתה רוחי אל־תסתר פניך
ממני ונמשלתי עם־ירדי
ח בור׃ השמיעני בבקר ׀ חסדך
כי־בך בטחתי הודיעני דרך־
זו אלך כי־אליך נשאתי נפשי׃
ט הצילני מאיבי ׀ יהוה אליך
י כסיתי׃ למדני לעשות רצונך
כי־אתה אלוהי רוחך טובה
יא תנחני בארץ מישור׃ למען־
שמך יהוה תחייני בצדקתך ׀
יב תוציא מצרה נפשי׃ ובחסדך
תצמית איבי והאבדת כל־צררי
נפשי כי אני עבדך׃

dat ik Uwen naam danke. Vromen zullen zich door mij kroonen, als Gij mij weldaden bewijst.

CXLIII.

1 *Een Psalm van David.* Verneem mijn gebed, o Eeuwige! luister naar mijne smeeking, verhoor mij naar Uwe trouw,
2 naar Uwe regtvaardigheid. En kom niet in het geregt met Uwen dienaar; want niemand leeft die geregtvaardigd voor
3 U is. De vijand vervolgt mijne ziel, drukt mijn' levensgeest ter aarde, en doet mij in de duistere spelonken wonen, gelijk die der overlang gestorvenen. Zoo bezwijkt mijn geest
4 in mij, mijn hart klopt angstig
5 in mijn binnenste. Ik gedenk de vroegere dagen, overweeg al Uwe daden, onderhoud mij over de werken Uwer handen.
6 Ik breid mijne handen tot U uit; mijne ziel [verlangt] naar U, als een smachtend land.
7 Sela. Verhoor mij spoedig, o Eeuwige! mijn geest vergaat; verberg Uw aangezigt niet voor mij, daar ik anders hen gelijk worde, die ten grave dalen.
8 Laat mij vroegtijdig Uwe genade hooren, daar ik op U vertrouw; toon mij den weg aan, dien ik te bewandelen heb, want tot U verhef ik
9 mijne ziel. Red mij van mijne vijanden, o Eeuwige! bij U
10 ben ik geborgen. Leer mij Uwen wil te volbrengen, Gij zijt immers mijn God. Dat Uw goede geest mij op effen'
11 grond geleide. Om Uwen naams wil, o Eeuwige! doe mij herleven; door Uwe regtvaardigheid, voer mijne ziel
12 uit den nood. In Uwe goedertierenheid verdelg mijne vijanden, doe omkomen, allen, die mijne ziel beangstigen; daar ik toch Uw dienaar ben!

אֶת־אֹישִׁים פֹּעֲלֵי־אָוֶן וּבַל־
ה אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם׃ יְהֹלְמֻנִי
צַדִּיק חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ
אַל־יָנִי רֹאשִׁי כִּי־עוֹד וּתְפִלָּתִי
ו בְּרָעוֹתֵיהֶם׃ נִשְׁמְטוּ בִידֵי־סֶלַע
שֹׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרַי כִּי נָעֲמוּ׃
כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ נְפֻזְרוּ
עַצְמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל׃ כִּי אֵלֶיךָ
יְהוִה אֲדֹנָי עֵינָי בְּכָה חָסִיתִי
ח אַל־תֶּעֱר נַפְשִׁי׃ שְׁמְרֵנִי מִידֵי־
פַח יָקְשׁוּ לִי וּמוֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי
ט אָוֶן׃ יִפְּלוּ בְמַכְמֹרָיו רְשָׁעִים
יַחַד אָנֹכִי עַד אֶעֱבוֹר׃

קמב

א מַשְׂכִּיל לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַמְּעָרָה
ב תְּפִלָּה׃ קוֹלִי אֶל־יְהוָה
אֶזְעָק קוֹלִי אֶל־יְהוָה אֶתְחַנָּן׃
ג אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי צָרָתִי לְפָנָיו
ד אַגִּיד׃ בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי
וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי בְּאֹרַח־זוּ
ה אֲהַלֵּךְ טָמְנוּ פַח לִי׃ הַבֵּט
יָמִין וּרְאֵה וְאֵין־לִי מַכִּיר אָבַד
מָנוֹס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי׃
ו זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אָמַרְתִּי אַתָּה
מַחְסִי חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים׃
ז הַקְשִׁיבָה אֶל־רִנָּתִי כִּי־דַלּוֹתִי
מְאֹד הַצִּילֵנִי מֵרדְפַי כִּי אָמְצוּ
ח מִמֶּנִּי׃ הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי

met mannen, die onheilstichters zijn; laat mij van hunne
5 lekkernijen niet genieten. Moge mij de vrome slaan; het is weldadigheid als hij mij tuchtigt. De balsem mijns hoofds zal mijn hoofd niet doen duizelen; ik ben nog biddende, terwijl zij kwaad uitoefenen (49).
6 Die zich nu in eene rots verbergen, zullen eens hunne regters wezen, en naar mijne woorden zal men luisteren, om
7 dat zij aangenaam zijn. Gelijk [van] hem die den grond omploegt en spit, zoo valt ook ons gebeente der onderwereld
III ten deel. — Voorwaar, op U,
8 o God! o Heer! zijn mijne oogen gevestigd; op U vertrouw ik; verstoot mijne ziel niet.
9 Bewaar mij voor den valstrik, die zij mij leggen, voor de strik-
10 ken der euveldoeners. Dat de goddeloozen in hunne eigene netten vallen, gezamentlijk, tot dat ik voorbij ben.

CXLII.

1 *Een leerdicht van David; een*
2 *gebed toen hij in de spelonk was.* Met luider stem schrei ik tot den Eeuwige, met luider stem
3 smeek ik tot den Eeuwige. Ik stort mijne klagte voor Hem uit, maak mijnen nood aan
4 Hem bekend; Als mijnen geest in mij bezwijkt. — U toch, U is mijn pad bekend; op den weg dien ik ga, hebben zij mij
5 strikken gelegd. Aanschouw regts en zie: niemand kent mij, elke toevlugt is van mij weg, niemand neemt zich mijner
6 aan. Ik schrei tot U. o Eeuwige! ik zeg: Gij zijt mijne toevlugt, mijn erfdeel in 't land der
7 levenden. Verneem mijn angstgeschrei, daar ik diep vernederd ben; red mij van mijne vervol-
8 gers, die mij te magtig zijn. Bevrijd mijne ziel uit den kerker,

ה שָׂפָתֵימוֹ סֶלָה׃ שָׁמְרֵנִי יְהוָה ו
מִידֵי רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים
תִּנְצְרֵנִי אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת
ו פְּעָמָי׃ טָמְנוּ־גֵאִים ו פַּח לִי
וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל
ז מֹקְשִׁים שָׁתוּ־לִי סֶלָה׃ אָמַרְתִּי
לַיהוָה אֵלִי אַתָּה הַאֲזִינָה יְהוָה
ח קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יְהוִה אֲדֹנָי עֹז
יְשׁוּעָתִי סַכּוֹתָה לְרֹאשִׁי בְּיוֹם
ט נָשֶׁק׃ אַל־תִּתֵּן יְהוָה מַאֲוֵי
רָשָׁע זְמָמוֹ אַל־תָּפֵק רוֹמוֹ
סֶלָה׃ רֹאשׁ מְסִבָּי עָמָל
י שְׂפָתֵימוֹ יְכַסֻּמוֹ׃ יְמִיטוּ* עֲלֵיהֶם
גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפְּלֵם בְּמַהֲמֹרוֹת
יא בַּל־יָקוּמוּ׃ אִישׁ לָשׁוֹן בַּל־
יִכּוֹן בָּאָרֶץ אִישׁ־חָמָס רָע
יג יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפוֹת׃ יָדַעְתִּי* כִּי
יַעֲשֶׂה יְהוָה דִּין עָנִי מִשְׁפַּט
יד אֶבְיוֹנִים׃ אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ
לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת־פָּנֶיךָ׃

*) יכסימו ק׳ *) ימוטו ק׳ *) ידעתי ק׳

5 lippen. Sela. Bewaar mij, ô Eeuwige! voor de handen des goddeloozen, behoed mij voor den man des gewelds, die steeds pogen mijnen voet uit 't spoor
6 te stooten. Die hoogmoedigen leggen mij strikken en koorden, breiden een net uit op den weg, stellen mij geheime valstrikken.
7 Sela. Ik zeg tot den Eeuwige: Gij zijt mijn God, neig het oor, ô Eeuwige! tot de stem mijner
8 smeeking. Eeuwige God! [mijne] zege, mijn heil! Gij dekt mijn hoofd ten dage der wapenrus-
9 ting. Vervul, o Eeuwige! de begeerte des goddeloozen niet, laat hem in zijn boos ontwerp niet slagen; — zij mogten zich
10 verheffen. Sela. Dat het hoofd mijner belagers door het onheil hunner lippen bedekt worde.
11 Dat kolen over hen komen, dat Hij hen in het vuur doe vallen, in diepe kuilen, waaruit
12 zij niet kunnen opstaan. De lasteraar zal niet stand houden op de aarde, de goddeloosheid zelve jaagt den geweldenaar in
13 het verderf. Ik weet, dat de Eeuwige het regt der armen, de regtzaak der behoeftigen
14 handhaaft. Ook zullen de regtvaardigen Uwen naam danken, de braven voor Uw aangezigt verblijven.

CXLI

קמא

א מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה קְרָאתִיךָ
חוּשָׁה לִי הַאֲזִינָה קוֹלִי
ב בְּקָרְאִי־לָךְ׃ תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי
קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי
ג מִנְחַת־עָרֶב׃ שִׁיתָה יְהוָה
שְׁמֹרָה לְפִי נְצֹרָה עַל־דַּל
ד שְׂפָתָי׃ אַל־תַּט לִבִּי ו לִדְבָר
רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת בְּרֶשַׁע

1 *Een Psalm van David.* Eeu-
1 wige! ik roep U, haast U tot mij; verhoor mijne stem,
2 als ik tot U roep. Laat mijn gebed als wierook voor U gelden, de opheffing mijner handen
3 als een avondoffer. Eeuwige! stel eene wacht voor mijaen mond, behoed de deur mijner
11 lippen. — Neig mijn hart niet
4 tot het kwaad, om booze daden ten uitvoer te brengen,

ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה
יג כאורה: כי־אתה קנית כליתי
יד תסכני בבטן אמי: אודך על
כי־נוראות נפליתי נפלאים
מעשיך ונפשי ידעת מאד:
טו לא־נכחד עצמי ממך אשר־
עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות
טז ארץ: גלמי ראו עיניך ועל־
ספרך כלם יכתבו ימים יצרו
ולא אחד בהם: ולי מה־
קי יקרו רעיך אל מה עצמו
יח ראשיהם: אספרם מחול ירבון
יט הקיצותי ועודי עמך: אם־
תקטל אלוה רשע ואנשי
כ דמים סורו ממני: אשר ימרוך
למזמה נשוא לשוא עריך:
כא הלוא משנאיך יהוה אשנא
כב ובתקוממיך אתקוטט: תכלית
שנאה שנאתים לאויבים היו
כג לי: חקרני אל ודע לבבי
כד בחנני ודע שרעפי: וראה
אם־דרך־עצב בי ונחני בדרך
עולם:

קמ

א למנצח מזמור לדוד: חלצני
ב יהוה מאדם רע מאיש
ג חמסים תנצרני: אשר חשבו
רעות בלב כל־יום יגורו
ד מלחמות: שננו לשונם כמו
נחש חמת עכשוב תחת

voor U, de nacht is helder als de dag, de duisternis als
13 het licht. Want Gij hebt mijne nieren gevormd, mij bedekt in
14 den schoot mijner moeder. Ik dank U, dat ik zoo heerlijk ben zamengesteld. (Zeer wonderbaar zijn Uwe werken, dit erkent mijne ziel volkomen.)
15 Mijn gebeente was voor U niet verholen toen ik in het verborgen gewrocht werd, ontwikkeld in de diepten der aarde.
16 Mijn' ongevormden klomp zagen Uwe oogen, in Uw boek was alles reeds opgeschreven, de [voor mij] geschapene dagen, eer nog een er van be-
17 stond. Hoe dierbaar zijn mij Uwe gedachten, ô God! hun
18 aantal, hoe magtig groot! Zou ik ze tellen? zij zijn meer dan het zand, ik eindig (48) en ben
19 nog bij U. Wanneer [ik zeg]: Dood, ô God! den booswicht! gij mannen des bloeds, wijkt
20 van mij! (Die U bij snoodheden noemen, bij [Uwen naam], als Uwe vijanden, ijdellijk zwe-
21 ren); Dan haat ik, ô Eeuwige! slechts Uwe haters, heb een afkeer van hen, die tegen U
22 opstaan. Ik haat hen met volkomenen haat, zij zijn mijne
23 eigene vijanden. Doorvorsch, mij, ô God! en ken mijn hart; toets mij en ken mijne ge-
24 dachten; En zie of een weg des onheils in mij is, en leid mij op den weg der eeuwigheid.

CXL.

1 *Voor den zangmeester, een*
2 *Psalm van David.* Red mij, ô Eeuwige! van snoode menschen, behoed mij voor den man des
3 gewelds; Die in hun hart op boosheden denken, dagelijks
4 strijd verwekken. Zij scherpen hunne tong als eene slang, adderengif is onder hunne

ד יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אֶרֶץ כִּי
ה שָׁמְעוּ אִמְרֵי־פִיךָ : וְיָשִׁירוּ
בִּדְרָכֵי יְהוָה כִּי גָדוֹל כְּבוֹד
ו יְהוָה : כִּי רָם יְהוָה וְשָׁפָל יִרְאֶה
ז וְגָבֹהַּ מִמֶּרְחָק יְיֵדָע : אִם־אֵלֵךְ
בְּקֶרֶב צָרָה תְּחַיֵּנִי עַל אַף אֹיְבַי
תִּשְׁלַח יָדֶךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ :
ח יְהוָה יִגְמֹר בַּעֲדִי יְהוָה חַסְדְּךָ
לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אַל־תֶּרֶף :

4 U, o Eeuwige! danken al de koningen der aarde, wanneer zij de woorden Uws monds ver-
5 nemen. Zij bezingen de wegen des Eeuwigen, dat de Majesteit
6 des Eeuwigen groot is. Want verheven is de Eeuwige, en Hij ziet den nederigen; den hoog-moedigen slaat Hij van verre
7 gade (46). Ga ik in het midden van den angst, Gij doet mij herleven Gij strekt Uwe hand over den toorn mijner vijanden uit; Uwe regterhand is mij ter
8 hulpe. De Eeuwige zal het voor mij voleinden. Eeuwige! Uwe gunst duurt steeds voort; laat het werk Uwer handen niet varen.

קלט

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר יְהוָה
ב חֲקַרְתַּנִי וַתֵּדָע : אַתָּה
יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוּמִי בַּנְתָּה לְרֵעִי
ג מֵרָחוֹק : אָרְחִי וְרִבְעִי זֵרִיתָ
ד וְכָל־דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּה : כִּי אֵין
מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ
ה כֻּלָּהּ : אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת
עָלַי כַּפֶּכָה : פְּלִאָה דַעַת
מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא־אוּכַל לָהּ :
ז אָנָה אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ וְאָנָה מִפָּנֶיךָ
ח אֶבְרָח : אִם־אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם
אָתָּה וַאֲצִיעָה שְׁאוֹל הִנָּךְ :
ט אֶשָּׂא כַנְפֵי־שָׁחַר אֶשְׁכְּנָה
י בְּאַחֲרִית יָם : גַּם־שָׁם יָדְךָ
יא תַּנְחֵנִי וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ : וָאֹמַר
אַךְ־חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי וְלַיְלָה אוֹר
יב בַּעֲדֵנִי : גַּם־חֹשֶׁךְ לֹא־יַחְשִׁיךְ

CXXXIX.

1 *Voor den zangmeester, een Psalm van David.* Eeuwige! Gij doorgrondt en kent mij.
2 Mijn zitten en mijn opstaan is U bekend, Gij proeft, van verre,
3 mijne gedachte. Mijn gaan en rusten hebt Gij gemeten, en al
4 mijne wegen afgebakend. Want nog is het woord niet op mijne tong, of Gij, Eeuwige! kent
5 het geheel en al. Gij hebt mij van alle zijden (47) gevormd, en
6 Uwe hand op mij gelegd. Te wonderbaar is mij die kennis, te verheven, ik kan die niet
7 bereiken. Waar zal ik heenengaan voor Uwen geest? waarheen voor Uw aangezigt vlie-
8 den? Steeg ik ten hemel op, dan zijt Gij daar; legde ik mij in de benedenwereld neder, Gij
9 zijt er. Verhief ik mij op de vleugelen des dageraads, wilde ik aan het uiterste der zee
10 rusten; Ook daar zou Uwe hand mij leiden, en Uwe reg-
11 terhand mij houden. En zeide ik: »de duisternis zal mij be-»dekken," dan zou de nacht licht
12 rondom mij worden. Want zelfs de duisternis verdonkert niets

*) פליאה קרי

כו בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ
לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

קלז

א עַל־נַהֲרוֹת | בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ
גַּם־בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן׃
ב עַל־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ
ג כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃ כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ
שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי־שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ
שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן׃
ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל
ה אַדְמַת נֵכָר׃ אִם־אֶשְׁכָּחֵךְ
ו יְרוּשָׁלִַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃ תִּדְבַּק
לְשׁוֹנִי | לְחִכִּי אִם־לֹא אֶזְכְּרֵכִי
אִם־לֹא אַעֲלֶה אֶת־יְרוּשָׁלִַם
ז עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃ זְכֹר יְהוָה |
לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלִַם
הָאֹמְרִים עָרּוּ | עָרּוּ עַד הַיְסוֹד
ח בָּהּ׃ בַּת־בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי
שֶׁיְּשַׁלֶּם־לָךְ אֶת־גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ
ט לָנוּ׃ אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת־
עֹלָלַיִךְ אֶל־הַסָּלַע׃

קלח

א לְדָוִד | אוֹדְךָ בְכָל־לִבִּי נֶגֶד
אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ׃
ב אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ
וְאוֹדֶה אֶת־שִׁמְךָ עַל־חַסְדְּךָ
וְעַל־אֲמִתֶּךָ כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־
ג שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ בְּיוֹם קָרָאתִי
וַתַּעֲנֵנִי תַּרְהִבֵנִי בְנַפְשִׁי עֹז׃

vleesch! Zijne goedertierenheid
26 duurt in eeuwigheid. Dankt den God des hemels! Zijne goedertierenheid duurt in eeuwigheid.

CXXXVII.

1 Aan Babels vlieten zaten wij en weenden, als wij dachten
2 aan 'Zion. Aan de wilgen aldaar hingen wij onze harpen op. Daar was het dat zij, die ons gevangen hielden, ons om een gezang vraagden, en de spotters onzes ramps om vreugde: »Zingt ons van 'Zions
4 gezang!" Hoe kunnen wij des Eeuwigen gezang op vreemden
5 bodem zingen? Zoo ik u ooit vergeten mogt, o Jeruzalem, dan vergete mijne regterhand [het
6 harpspel. Mijne tong kleve aan mijn gehemelte, zoo ik niet aan u denk, zoo ik mij niet Jeruzalem voor den geest breng, bij mijne grootste vreugde.
7 Gedenk, Eeuwige! aan Edoms zonen, dien dag van Jeruzalem, toen zij riepen: »vernielt! »vernielt tot op den grondslag
8 »toe!" o Babels dochter, gij verwoestster; heil hem, die u vergelden zal, hetgeen gij ons
9 gedaan hebt. Heil hem, die uw gebroed grijpt, en tegen de rots verplettert.

CXXXVIII.

1 *Van David.* Ik dank U met geheel mijn hart; voor U, o God! klinkt mijn snarenspel.
2 Ik buig mij neder voor den tempel Uwer heiligheid, en dank Uwen naam om Uwe goedheid en Uwe trouw; want Gij hebt Uwe belofte boven al Uwen
3 roem groot gemaakt. Ten dage dat ik U aanriep en Gij mij verhoordert, hebt Gij mij versterkt [met] kracht in mijne ziel.

הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם
ו חַסְדּוֹ : לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל-
ז הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : לְעֹשֵׂה
אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
ח אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי
ט לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : אֶת־הַיָּרֵחַ
וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי
י לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : לְמַכֵּה מִצְרַיִם
בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
יא וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם
יב חַסְדּוֹ : בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ
יג נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : לְגֹזֵר
יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יד וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי
טו לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : וְנִעֵר פַּרְעֹה
וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
טז לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם
יז חַסְדּוֹ : לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים
יח כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : וַיַּהֲרֹג מְלָכִים
אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
יט לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם
כ חַסְדּוֹ : וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי
כא לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : וְנָתַן אַרְצָם
כב לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : נַחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
כג שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם
כד חַסְדּוֹ : וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי
כה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : נֹתֵן לֶחֶם לְכָל-

verstand gemaakt heeft! Zijne goedertierenheid duurt in eeu-
6 wigheid. Die de aarde op het water uitgespannen heeft! Zijne goedertierenheid duurt in eeu-
7 wigheid. Die groote lichten gemaakt heeft! Zijne goedertierenheid duurt in eeuwigheid.
8 De zon ter beheersching bij dag! Zijne goedertierenheid
9 duurt in eeuwigheid. De maan en sterren ter beheersching bij nacht! Zijne goedertierenheid
10 duurt in eeuwigheid. Die Egyote sloeg aan hunne eerstgeborenen! Zijne goedertierenheid
11 duurt in eeuwigheid. En Israël uit hun midden voerde! Zijne goedertierenheid duurt in eeu-
12 wigheid. Met sterke hand en uitgestrekten arm! Zijne goedertierenheid duurt in eeuwig-
13 heid. Die de schelfzee doorgedeeld heeft! Zijne goedertieren-
14 heid duurt in eeuwigheid. En Israël er door heeft gevoerd! Zijne goedertierenheid duurt in
15 eeuwigheid. En Phar'ö met zijn heir in de schelfzee heeft gestort! Zijne goedertierenheid
16 duurt in eeuwigheid. Die Zijn volk door de woestijn voerde! Zijne goedertierenheid duurt in
17 eeuwigheid. Die groote koningen versloeg! Zijne goedertierenheid duurt in eeuwigheid.
18 En magtige beheerschers doodde! Zijne goedertierenheid duurt in
19 eeuwigheid. Sichon, der Emoriten-koning! Zijne goedertierenheid duurt in eeuwigheid.
20 En 'Og, den koning van Ba'san! Zijne goedertierenheid duurt in
21 eeuwigheid. En hun land ten erve gaf! Zijne goedertieren-
22 heid duurt in eeuwigheid. Ten erve aan Zijnen dienaar Israël! Zijne goedertierenheid duurt in
23 eeuwigheid. Die in onze vernedering aan ons dacht! Zijne goedertierenheid duurt in
24 eeuwigheid. En ons van onze onderdrukkers verloste! Zijne
25 goedertierenheid duurt in eeuwigheid. Die spijs geeft aan alle

ח שֶׁהִכָּה בְכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם
ט עַד־בְּהֵמָה : שָׁלַח ׀ אֹתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם בְּפַרְעֹה
י וּבְכָל־עֲבָדָיו : שֶׁהִכָּה גּוֹיִם
רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים :
יא לְסִיחוֹן ׀ מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלְעוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת
יב כְּנָעַן : וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה
יג נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יְהוָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־
יד וָדֹר : כִּי־יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל־
טו עֲבָדָיו יִתְנָחָם : עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם
כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם :
טז פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם
יז לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אָזְנַיִם לָהֶם
וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ־רוּחַ
יח בְּפִיהֶם : כָּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
יט כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם : בֵּית
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית
כ אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה : בֵּית
הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה
כא בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה : בָּרוּךְ יְהוָה ׀
מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלִַם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּ

א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
ב חַסְדּוֹ : הוֹדוּ לֵאלֹהֵי
הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ :
ג הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם
ד חַסְדּוֹ : לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת
ה לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ : לְעֹשֵׂה

8 Hij, die Egyptes eerstgeborenen sloeg, van mensch en van vee.
9 Hij zond teekens en wonderen in uw midden, o Egypte! aan
10 Phar'ö en al zijn dienaars. Hij, die groote volken sloeg, magtige
11 koningen doodde. Sichon, der Emoriten koning, Og, den koning van Ba'san en alle koning-
12 rijken van Kenaän: En hun land ten erve gaf, ten erve aan Zijn
13 volk Israël. Eeuwige! Uw roem duurt tot in eeuwigheid, Eeuwige! Uwe gedachtenis van geslacht
14 tot geslacht. Ja! de Eeuwige verschaft Zijnen volke regt, neemt Zich weder Zijner dienaars aan.
15 Der heidenen afgodsbeelden van zilver en goud, zijn het werk van
16 menschenhanden. Zij hebben eenen mond, en spreken niet;
17 oogen, en zien niet; Ooren, en hooren niet; ook is er geen adem
18 in hunnen mond. Dat hun gelijk worden zij die ze maken,
19 elk die er op vertrouwt. Huis van Israël, looft den Eeuwige! huis van Aäron, looft den Eeu-
20 wige! Huis van Levi, looft den Eeuwige! gij, godvruchtigen,
21 looft den Eeuwige! — Geloofd zij de Eeuwige uit 'Zion. Hij die te Jeruzalem woont. Hallelu-jah!

CXXXVI

1 Dankt den Eeuwige, want Hij is goed! Zijne goedertierenheid
2 duurt in eeuwigheid. Dankt den God aller goden! Zijne goedertierenheid duurt in eeuwigheid.
3 Dankt den Heer aller Heeren! Zijne goedertierenheid duurt
4 in eeuwigheid. Hem, die groote wonderen alleen doet! Zijne goedertierenheid duurt in eeu-
5 wigheid. Die den hemel met

קלג

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה־
טּוֹב וּמַה־נָּעִים שֶׁבֶת
ב אַחִים גַּם־יָחַד׃ כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב
עַל־הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל־הַזָּקָן זְקַן
אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו׃
ג כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל־הָרְרֵי
צִיּוֹן כִּי־שָׁם צִוָּה יְהוָה אֶת־
הַבְּרָכָה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם׃

קלד

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָרְכוּ אֶת־
יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה
הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְהוָה בַּלֵּילוֹת׃
ב שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־
ג יְהוָה׃ יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

קלה

א הַלְלוּיָהּ׃ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה
הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃
ב שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת
ג בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ־יָהּ כִּי־
טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃
ד כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל
ה לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־
גָדוֹל יְהוָה וַאדֹנֵינוּ מִכָּל־
ו אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה
עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים
ז וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים
מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
עֹשֶׂה מוֹצֵא־רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃

CXXXIII.

1 *Lied Hammaäloth. Van David.* Ziet! hoe goed en hoe liefelijk is
het, dat broeders in eendragt
2 wonen. Gelijk de kostbare zalfolie op het hoofd, die nederdaalt op den baard, den baard
van Aäron, welke nederhangt
op den boord van zijn gewaad.
3 Zoo ook de dauw van Hermon, die nederdaalt op 'Zions bergen; want daar gebiedt de
Eeuwige den zegen, en het leven tot in eeuwigheid.

CXXXIV.

1 *Lied Hammaäloth.* Looft den Eeuwige, alle gij dienaars des
Eeuwigen, die des nachts in het
2 huis des Eeuwigen staat. Heft uwe handen naar het heiligdom,
3 en looft den Eeuwige. U zegene uit 'Zion, de Eeuwige, die hemel en aarde gemaakt heeft.

CXXXV.

1 *Hallelu-jah.* Looft den naam des Eeuwigen! looft, gij die-
2 naars des Eeuwigen! Gij, die in het huis des Eeuwigen staat, in de voorhoven van den tempel
3 onzes Gods. Looft God, want de Eeuwige is algoed; zingt ter eere Zijns naams, want Hij is vrien-
4 delijk. Want God heeft Zich Jakob uitverkoren, Israël tot Zijn
5 eigendom. Dit weet ik, dat de Eeuwige groot is, onze Heer bo-
6 ven alle godheden. Al wat den Eeuwige behaagt doet Hij, in den hemel, op de aarde, in de
7 zeeën en in alle diepten. Hij doet wolken opkomen van het einde der aarde; bij den regen vormt Hij bliksemen; Hij laat den wind uit Zijne schatkameren los.

ג יַעֲקֹב׃ אִם־אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי
אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֶרֶשׂ יְצוּעָי׃
ד אִם־אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי לְעַפְעַפַּי
ה תְּנוּמָה׃ עַד־אֶמְצָא מָקוֹם
לַיהוָה מִשְׁכָּנוֹת לַאֲבִיר יַעֲקֹב׃
ו הִנֵּה־שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה
מְצָאנוּהָ בִּשְׂדֵי־יָעַר׃ נָבוֹאָה
לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם
ח רַגְלָיו׃ קוּמָה יְהוָה לְמְנוּחָתֶךָ
ט אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ׃ כֹּהֲנֶיךָ
יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ׃
י בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב
יא פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה
לְדָוִד אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה
מִפְּרִי בִטְנְךָ אָשִׁית לְכִסֵּא־לָךְ׃
יב אִם־יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ בְּרִיתִי וְעֵדָתִי
זוֹ אֲלַמְּדֵם גַּם־בְּנֵיהֶם עֲדֵי־עַד
יג יֵשְׁבוּ לְכִסֵּא־לָךְ׃ כִּי־בָחַר יְהוָה
יד בְּצִיּוֹן אִוָּה לְמוֹשָׁב לוֹ׃ זֹאת־
מְנוּחָתִי עֲדֵי־עַד פֹּה אֵשֵׁב כִּי
טו אִוִּיתִיהָ׃ צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ
טז אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃ וְכֹהֲנֶיהָ
אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃
יז שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי
יח נֵר לִמְשִׁיחִי׃ אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ
בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

3 Jakobs: »Ik kom niet in de
»tent mijns huizes, ik beklim
»niet de sponde mijner leger-
4 »stede; ik ontzeg den slaap
»mijnen oogen, mijnen oogleden
5 »de sluimering; Tot dat ik ge-
»vonden heb eene vaste plaats
»voor den Eeuwige, eene woning
»voor den magtigen Jakobs."
6 Ziet! wij hoorden daarvan te
Ephrath, vonden haar in Ja'ärs
7 velden. Laat ons ingaan in
Zijne woningen, ons nederbui-
8 gen voor Zijne voetbank. Trek,
o Eeuwige! naar Uwe rust-
plaats, Gij en de ark Uwer
9 heerlijkheid. Dat Uwe priesters
zich met de deugd bekleeden,
dat Uwe vromen vrolijk zin-
10 gen! om Uwen knecht David,
weiger niet, wat Uw gezalfde
11 begeert. De Eeuwige heeft aan
David de waarheid toegezwo-
ren; Hij zal zich daarvan niet
terug trekken, — van de vrucht
van uwen schoot zal Ik op
12 uwen troon zitten. Indien uwe
zonen Mijn verbond zullen hou-
den, en dit Mijn getuigenis,
waarin ik hen onderwijs; dan
zullen ook hunne nakomelingen
in alle eeuwigheid op uwen
13 troon zitten. Want de Eeu-
wige heeft 'Zion verkoren, het-
zelve tot Zijn verblijf begeerd.
14 Dit [zeide Hij], zal Mijne rust-
plaats in alle eeuwigheid zijn,
daar zal Ik wonen, want dit
15 gelust Mij. Haar voedsel zal
Ik rijkelijk zegenen; hare nood-
druftigen met brood verzadigen.
16 Hare priesters met heil bekleê-
den, dat hare vromen vrolijk
17 zingen. Daar zal Ik Davids hoorn doen opgroeijen, waar Ik eene
18 lamp voor Mijnen gezalfde toegerigt heb. Zijne vijanden zal Ik
met schaamte bekleeden, maar op hem zal zijne kroon schitteren.

zeggen: »De zegen des Eeuwi-
»gen zij op u, wij zegenen u in
»den naam des Eeuwigen".

הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֲלֵיכֶם
בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה :

CXXX.

1 *Lied Hammaäloth.* Uit de diep-
ten roep ik U aan, o Eeuwige!
2 Heer! hoor mijne stem; laat
Uwe ooren opmerkzaam zijn,
op de stem mijner smeekingen.
3 Indien Gij, o Eeuwige! de on-
geregtigheden wildet aanreke-
nen, Heer! wie kan dan be-
4 staan? Maar bij U is vergif-
nis, opdat Gij geëerbiedigd
5 wordt. — Zoo wacht ik dan op
den Eeuwige; mijne ziel wacht;
6 ik hoop op Zijn woord. Mijne
ziel [wacht] op den Heer, meer
dan de wachters op den mor-
gen, naar den morgen wachten.
7 Israël hope op den Eeuwige;
want bij den Heer is goeder-
tierenheid, en bij Hem is veler-
8 lei verlossing; En Hij zal
Israël verlossen van al zijne
ongeregtigheden.

קל

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים
ב קְרָאתִיךָ יְהוָה : אֲדֹנָי
שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ
ג קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי : אִם־
עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ אֲדֹנָי מִי
ד יַעֲמֹד : כִּי־עִמְּךָ הַסְּלִיחָה
ה לְמַעַן תִּוָּרֵא : קִוִּיתִי יְהוָה
קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי :
ו נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר
ז שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר : יַחֵל יִשְׂרָאֵל
אֶל־יְהוָה כִּי־עִם־אֲדֹנָי הַחָסֶד
ח וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת : וְהוּא
יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
עֲוֹנוֹתָיו :

CXXXI

1 *Lied Hammaäloth. Van David.*
Eeuwige! mijn hart verhief
zich nooit, mijne oogen waren
niet hoog, ook heb ik niet ge-
wandeld in dingen, mij te groot
2 of te onbegrijpelijk. In kalmte
liet ik, waarlijk, mijne ziel ge-
lijk zijn aan een gespeend kind
bij zijne moeder; zoo was als
een gespeend kind mijne ziel
3 in mij. — Israël hope op den
Eeuwige van nu af tot in eeu-
wigheid.

קלא

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְהוָה ׀
לֹא־גָבַהּ לִבִּי וְלֹא־רָמוּ
עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי ׀ בִגְדֹלוֹת
ב וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי : אִם־לֹא
שִׁוִּיתִי ׀ וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל
עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי :
ג יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם :

CXXXII.

1 *Lied Hammaäloth.* Gedenk,
Eeuwige! aan David, al zijn
2 ijverig streven. Hoe hij den
Eeuwige gezworen heeft, gelof-
ten gedaan aan den magtigen

קלב

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר־יְהוָה
לְדָוִד אֵת כָּל־עֻנּוֹתוֹ :
ב אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַיהוָה נָדַר לַאֲבִיר

ג הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים שָׂכָר
ד פְּרִי הַבָּטֶן: כְּחִצִּים בְּיַד־גִּבּוֹר
ה כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם
לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי־יְדַבְּרוּ אֶת־אוֹיְבִים
בַּשָּׁעַר:

קכח

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָל־
יְרֵא יְהוָה הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו:
ב יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ
ג וְטוֹב לָךְ: אֶשְׁתְּךָ | כְּגֶפֶן
פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ
כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ:
ד הִנֵּה כִי־כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְהוָה:
ה יְבָרֶכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב
ו יְרוּשָׁלִָם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וּרְאֵה־
בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכט

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי
מִנְּעוּרַי יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל:
ב רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי גַּם לֹא
ג יָכְלוּ־לִי: עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים
ד הַאֲרִיכוּ לְמַעֲנוֹתָם: יְהוָה צַדִּיק
ה קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים: יֵבֹשׁוּ
וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן:
ו יִהְיוּ כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקָּדְמַת שָׁלַף
ז יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מָלֵא כַפּוֹ קוֹצֵר
ח וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ |

3 Ziet! een erfdeel van den Eeuwige zijn kinderen, eene be-
4 looning is de lijfsvrucht. Als pijlen in de hand eens helds, zoo zijn de zonen der jeugd.
5 Heil den man, die zijnen pijlkoker van hen gevuld heeft; zij staan niet beschaamd, maar trotseren de vijanden voor het gerigt ([45]).

CXXVIII.

1 *Lied Hammaäloth.* Heil eenen ieder, die den Eeuwige vreest; die Zijne wegen bewandelt. —
2 Als gij u van den arbeid uwer handen voedt, heil u! het gaat
3 u wel. Uwe huisvrouw is als een vruchtbare wijnstok, in het binnenste van uw huis; Uwe kinderen als olijvenplanten,
4 rondom uwe tafel. Ziet! zoo wordt de man gezegend, die
5 den Eeuwige vreest. — De Eeuwige zegene u uit 'Zion! Gij zult den welstand van Jeruzalem aanschouwen, al uwe
6 levensdagen. En gij zult de kinderen uwer kinderen zien; vrede zij over Israël.

CXXIX.

1 *Lied Hammaäloth.* Dikwijls benaauwde men mij van mijne jeugd af, — zoo zegge nu Is-
2 raël; — Dikwijls benaauwde men mij van mijne jeugd af,
3 maar overmogt mij niet. Op mijnen rug ploegden de ploegers, en trokken hunne voren
4 lang. De Eeuwige is regtvaardig; Hij hieuw de touwen
5 der goddeloozen af. Dat zij beschaamd worden en terug wijken alle haters van 'Zion!
6 Dat zij worden als het gras op de daken, hetwelk, eer men
7 het uittrekt, verdort. Waarvan geen maaijer zijne hand vult, noch zijnen arm de garvenbin-
8 der. En geene voorbijgaanden

*) למעניהם ק׳

לֶהָ וַיהוָה סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה
ג וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט
הָרֶשַׁע עַל גּוֹרָל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן
לֹא־יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים | בְּעַוְלָתָה
ד יְדֵיהֶם: הֵטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים
ה וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים |
עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְהוָה אֶת־
פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

קכו

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה
אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
ב כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם
הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם־אֵלֶּה:
ג הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ
ד שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת־
שבותנו שְׁבוּתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב:
ה הוֹרְעִים בְּרִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ:
ו הָלוֹךְ יֵלֵךְ | וּבָכֹה נֹשֵׂא
מֶשֶׁךְ־הַזָּרַע בֹּא־יָבוֹא בְרִנָּה
נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

קכז

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם־
יְהוָה | לֹא־יִבְנֶה בַּיִת שָׁוְא
עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם־יְהוָה לֹא־
יִשְׁמֹר־עִיר שָׁוְא | שָׁקַד שׁוֹמֵר:
ב שָׁוְא לָכֶם | מַשְׁכִּימֵי קוּם
מְאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם
הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא:

omgeven; zoo is de Eeuwige rondom Zijn volk, van nu af
3 tot in eeuwigheid. Neen! de staf der goddeloosheid zal niet rusten op der regtvaardigen erfdeel; opdat niet ook de regtvaardigen naar onregtmatig goed
4 hunne handen uitstrekken. Bewijs weldaden, ô Eeuwige! den goeden, en hun, die opregt van
5 hart zijn. Maar die op kromme wegen afwijken — hen verdrijve de Eeuwige met de onregtplegers; vrede zij over Israël!

CXXVI.

1 *Lied Hammaäloth.* Als de Eeuwige 'Zions gevangenen terug voert, zijn wij als van
2 eenen droom [ontwaakt]. Dan is onze mond vervuld met lagchen, en onze tong met gejuich; dan zegt men onder de heidenen: »de Eeuwige heeft groote
3 »dingen aan deze gedaan." De Eeuwige heeft groote dingen aan ons gedaan, dies zijn wij
4 verblijd. Voer, ô Eeuwige! onze gevangenen weder, als waterstroomen in dorre streken.
5 Die met tranen zaaiden, maaijen
6 met gejuich. Hij gaat en treedt voort al weenende die den zaadbuidel draagt; hij komt en keert terug al juichende, dragende zijne garven.

CXXVII.

1 *Lied Hammaäloth. Van Salomo.* Zoo de Eeuwige het huis niet bouwt, te vergeefs vermoeijen zich de bouwlieden er aan; zoo de Eeuwige de stad niet bewaart, te vergeefs waakt de
2 wachter. Te vergeefs is het u, vroeg op te staan, en u laat ter rust te begeven, gij, die het brood der zorgen eet; voorwaar, Hij geeft het Zijnen lieveling in den slaap.

קכג

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי
אֶת־עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃
ב הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד
אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד
גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵנוּ׃ חָנֵּנוּ
יְהוָה חָנֵּנוּ כִּי־רַב שָׂבַעְנוּ בוּז׃
ד רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג
הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵיוֹנִים׃

*) לגאי יונים ק׳

CXXIII.

1 *Lied Hammaäloth.* Tot U hef
ik mijne oogen op, Die in den
2 hemel Uw verblijf houdt. Voor-
waar! gelijk de oogen der
knechten op de hand hunner
heeren, gelijk de oogen der
dienstmaagd op de hand harer
vrouw, zoo zijn onze oogen op
den Eeuwige, onzen God, tot
dat Hij ons genadig zij. Zij
3 ons genadig, o Eeuwige! zij
ons genadig, wij zijn der ver-
4 smading uitermate zat. Veel te
zat is onze ziel van den schimp
der weelderigen, van der trot-
schen versmading.

קכד

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְהוָה
שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־נָא
ב יִשְׂרָאֵל׃ לוּלֵי יְהוָה שֶׁהָיָה
ג לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם׃ אֲזַי
חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
ד אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר
ה עַל־נַפְשֵׁנוּ׃ אֲזַי עָבַר עַל־
ו נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃ בָּרוּךְ
יְהוָה שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃
ז נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח
יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ
ח נִמְלָטְנוּ׃ עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

CXXIV.

1 *Lied Hammaäloth, van David.*
1 Ware het niet de Eeuwige ge-
weest, die met ons was — zoo
2 zegge nu Israël; — Ware het
niet de Eeuwige geweest, die
met ons was, toen menschen
3 tegen ons opstonden; Dan had-
den zij ons levend ingezwolgen,
toen hun toorn tegen ons ont-
4 brandde; Dan hadden ons reeds
de wateren overstelpt, de vloe-
den onze ziel overstroomd.
5 Reeds hadden onze overstroomd
11 de opgezwollen wateren. —
6 Geloofd zij de Eeuwige, die ons
niet overgaf ten roof aan hun-
7 ne tanden. Onze ziel is ont-
komen als een vogel uit den
strik der vogelvangers; de strik
111 is gebroken en wij zijn ontko-
8 men. — Onze hulp is in den
naam des Eeuwigen, die hemel
en aarde gemaakt heeft.

קכה

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיהוָה
כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמּוֹט לְעוֹלָם
ב יֵשֵׁב׃ יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב

CXXV.

1 *Lied Hammaäloth.* Die op den
Eeuwige vertrouwen, zijn als de
berg 'Zion, die niet wankelt,
2 [maar] blijft in eeuwigheid. Je-
ruzalem is rondom van bergen

CXXI.

1 *Lied Lammaäloth.* Ik hef mijne
1 oogen naar de bergen, van waar
2 komt mijne hulp? Mijne hulp
komt van den Eeuwige, Die
11 hemel en aarde gemaakt heeft. --
3 Hij laat uwen voet niet
4 wankelen, uw behoeder slui-
111 mert niet, Hij slaapt niet, de
5 behoeder Israëls. — De Eeu-
wige is uw behoeder, de Eeu-
wige is uwe schaduw aan uwe
6 regterhand. Des daags deert de
IV zon u niet, noch de maan des
7 nachts. — De Eeuwige behoede
u voor alle kwaad, behoede
8 uwe ziel. De Eeuwige behoede
uw uitgaan en inkomen, van
nu af tot in eeuwigheid.

CXXII.

1 *Lied Hammaäloth, van David.*
Ik verblijd mij als men mij
zegt: »Laat ons naar het huis
2 »des Eeuwigen gaan." Onze
voeten stonden eens in uwe
3 poorten, o Jeruzalem! Jeruza-
lem! gij, schoongebouwde, eene
stad, waar zich alles zamen-
4 voegt; Werwaarts de stammen
optrekken, de stammen des
Eeuwigen, als getuigenissen voor
Israël, om des Eeuwigen naam
5 te danken; Alwaar de zetels
gezet zijn tot gerigt, de zetels
6 van Davids huis. Bidt om de
welvaart van Jeruzalem! wel
7 ga het uwen vrienden. Er zij
vrede in uwe muren, veiligheid
8 in uwe kasteelen. Om mijner
broeders en vrienden wil wensch
9 ik u den vrede. Om den tem-
pel van den Eeuwige, onzen
God, zoek ik uwe welvaart.

קסח שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי
כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

168 Ik neem Uwe bevelen en getuigenissen in acht, want al mijne wegen zijn voor Uw aangezigt.

ת

קסט תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
קע כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ תָּבוֹא
תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתֶךָ
קעא הַצִּילֵנִי׃ תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה
קעב כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן־לְשׁוֹנִי
אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
קעג תְּהִי־יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
קעד בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
קעה יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ תְּחִי־
נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעְזְרֻנִי׃
קעו תָּעִיתִי כְשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ
כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

ת

169 Laat, Eeuwige! mijn geschrei voor U genaken; maak mij verstandig naar Uwe be-
170 lofte. Laat mijne bede voor U komen, red mij naar Uwe toe-
171 zegging. Lof zal van mijne lippen stroomen, als Gij mij
172 Uwe instellingen leert. Mijne tong zal Uw woord verkondigen; want al Uwe bevelen zijn
173 regtvaardig. Dat Uwe hand mij te hulp kome; want Uwe bevelen heb ik [boven alles]
174 gekozen. Ik verlang naar Uwe hulp, en Uwe leer is mijne ver-
175 lustiging. Laat mijne ziel leven, en zij zal U loven; dat Uwe geregtigheid mij helpe.
176 Ik dwaal als een verloren schaap; zoek Uwen dienstknecht op, want Uwe geboden heb ik niet vergeten.

קכ (ליום השבת)

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְהוָה בַּצַּרָתָה
ב לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי׃ יְהוָה
הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת־שֶׁקֶר
ג מִלְּשׁוֹן רְמִיָּה׃ מַה־יִּתֶּן לָךְ
וּמַה־יֹּסִיף לָךְ לְשׁוֹן רְמִיָּה׃
ד חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גַּחֲלֵי
ה רְתָמִים׃ אוֹיָה לִי כִּי־גַרְתִּי מֶשֶׁךְ
ו שָׁכַנְתִּי עִם־אָהֳלֵי קֵדָר׃ רַבַּת
שָׁכְנָה־לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא
ז שָׁלוֹם׃ אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר
הֵמָּה לַמִּלְחָמָה׃

CXX.

1 *Lied Hamaaloth* (44). Tot den Eeuwige riep ik in mijnen nood en Hij verhoorde mij.
2 Eeuwige! red mijne ziel van valsche lippen, van bedriege-
3 lijke tong. Wat geeft zij u, wat baat zij u, die bedriege-
4 lijke tong? Gescherpte pijlen eens helds, ja gloeijende ge-
5 nisten-kolen. Wee mij! ik verkeer in Mésech, ik woon in
6 Kedars tenten. Te lang reeds woont mijne ziel onder hen,
7 die den vrede haten. Ik ben de vrede zelf en spreek er van; zij echter zijn op oorlog uit.

אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
קנב קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם
יְסַדְתָּם׃

Eeuwige! zijt nabij, en al Uwe
152 geboden zijn waarheid. Ik
wist van ouds van Uwe getuigenissen, dat Gij die voor de
eeuwigheid gegrondvest hebt.

ר

קנג רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
קנד רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
קנה רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי־חֻקֶּיךָ לֹא
קנו דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
קנז רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃
קנח רָאִיתִי בֹגְדִים וְאֶתְקוֹטֵטָה אֲשֶׁר
קנט אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ רְאֵה כִּי־
פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ
קס חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ־דְּבָרְךָ אֱמֶת
וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

ר

153 Aanschouw mijne ellende
en help mij; want ik heb Uwe
154 leer niet vergeten. Handhaaf
mijne zaak, verlos mij; doe
mij herleven, naar Uwe toe-
155 zegging. Het heil is verre van
de goddeloozen; want zij stre-
ven niet naar Uwe instellin-
156 gen. Eeuwige! Uwe barm-
hartigheid is groot; doe mij
herleven naar Uwe geregtig-
157 heid. Talrijk zijn mijne ver-
volgers en mijne verdrukkers;
nogtans wijk ik van Uwe ge-
158 tuigenissen niet af. Ik zie de
trouweloozen en walg er van,
dat zij Uwe bevelen niet in
159 acht nemen. Aanschouw, hoe
lief ik Uwe bevelen heb, doe
mij, o Eeuwige! naar Uwe
160 goedertierenheid herleven. De
aanvang (42) Uws woords is
waarheid, en het regtmatige
Uws bevels duurt eeuwig.

ש

קסא שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרֶיךָ* פָּחַד לִבִּי׃
קסב שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
קסג שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וְאֶתְעָבָה תּוֹרָתֶךָ
קסד אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ
קסה עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ שָׁלוֹם
רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ
קסו מִכְשׁוֹל׃ שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ
קסז יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ שָׁמְרָה
נַפְשִׁי עֵדְוֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃

*) יתיר ו׳

ש

161 Vorsten hebben mij onver-
diend vervolgd; doch mijn
hart vreest slechts Uw gebod.
162 Ik verheug mij met Uwe be-
lofte als iemand, die eenen
163 grooten buit vindt. Ik haat
valschheid en heb er een' af-
keer van; maar Uwe leer heb
164 ik lief. Zeven maal des daags
loof ik U wegens Uwe regt-
165 matige bevelen. De vrienden
Uwer leer genieten vele za-
ligheid; geen ongeval bedreigt
166 hen (43). Ik hoop op Uwe
hulp, o Eeuwige! en volbreng
167 Uwe geboden. Mijne ziel
neemt Uwe getuigenissen in
acht; en ik heb ze zeer lief.

קלד וְאַל־תַּשְׁלֵט־בִּי כָל־אָוֶן : פְּדֵנִי
מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִקּוּדֶיךָ :
קלה פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי
קלו אֶת־חֻקֶּיךָ : פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדוּ עֵינָי
עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ :

en dat geene misdaad mij
134 beheersche. Verlos mij van
de verdrukking der menschen,
en ik zal Uwe bevelen in acht
135 nemen. Doe Uw aangezicht
lichten over Uwen dienaar, en
leer mij Uwe instellingen.
136 Stroomen waters storten uit
mijne oogen over hen, die
Uwe leer niet in acht nemen.

צ

צ

קלז צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר
קלח מִשְׁפָּטֶיךָ : צִוִּיתָ צֶדֶק
קלט עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד : צִמַּתְתְּנִי
קֻנְאָתִי כִּי־שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי :
קמ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ
קמא אֲהֵבָהּ : צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה
קמב פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי : צִדְקָתְךָ
צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :
קמג צַר־וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ
קמד שַׁעֲשֻׁעָי : צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם
הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה :

137 Regtvaardig zijt Gij, o Eeuwige! en regtmatig Uwe oor-
138 deelsvellingen. Gij hebt de
geregtigheid Uwer getuige-
nissen en [hare] waarheid
139 nadrukkelijk aanbevolen. Mijn
blakende ijver verteert mij,
omdat mijne wederstrevers
140 Uwe woorden vergeten. Uw
woord is zeer doorlouterd;
daarom heeft Uw dienaar het
141 lief. Ik ben gering en ver-
acht, [en toch] vergeet ik
142 Uwe bevelen niet. Uwe regt-
vaardigheid is eeuwig regt en
143 Uwe leer is waarheid. Druk
en angst hebben mij getrof-
fen, doch Uwe geboden zijn
144 mijne verlustiging. Uwe ge-
tuigenissen zijn eeuwig regt;
doe ze mij kennen, opdat ik
er naar leve.

ק

ק

קמה קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה
קמו חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה : קְרָאתִיךָ
הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדְוֹתֶיךָ :
קמז קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
קמח לִדְבָרְךָ* יִחָלְתִּי : קִדְּמוּ עֵינַי
אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ :
קמט קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה
קנ כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי : קָרְבוּ רֹדְפֵי
קנא זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ : קָרוֹב

145 Ik roep van ganscher harte:
verhoor mij, o Eeuwige! ik
zal Uwe instellingen onder-
146 houden. Ik roep U aan, help
mij! opdat ik Uwe getuige-
147 nissen in acht neme. Ik
maak mij vroeg in de mor-
genschemering op, en smeek
[om hulp] op Uw woord hoop
148 ik. Mijne oogen openen zich
vóór de morgenwake, opdat
ik van Uwe woorden spreke.
149 Hoor mijne stem naar Uwe
goedertierenheid, o Eeuwige!
doe mij herleven naar Uwe ge-
150 regtigheid. Zij genaken mij, die
booze denkbeelden najagen, en
151 van Uwe leer afwijken. Gij,

*) יתיר ו׳

וְאוֹשִׁיעָה וְאֶשְׁעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד :

קיח סָלִיתָ כָּל־שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי־
קיט שִׁקֶּר תַּרְמִיתָם : סִגִים הִשְׁבַּתָּ
כָּל־רִשְׁעֵי־אֶרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי
קכ עֵדֹתֶיךָ : סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי :

mij, dat ik geholpen worde; dan zal ik mij steeds met Uwe instellingen verheugen.
118 Gij verwerpt al degenen, die van Uwe instellingen afdwalen; want hunne list is ijdel-
119 heid. Als schuim maakt Gij alle goddeloozen der aarde weg; daarom bemin ik Uwe
120 getuigenissen. Uwe verschrikking doet mij het haar te berge rijzen, en ik vrees voor Uwe oordeelsvellingen.

ע

קכא עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־
קכב תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי : עֲרַב
עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים :
קכג עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת
קכד צִדְקֶךָ : עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ
קכה כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי : עַבְדְּךָ־
אֲנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדָעָה עֵדֹתֶיךָ :
קכו עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ
קכז תוֹרָתֶךָ : עַל־כֵּן אָהַבְתִּי
קכח מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז : עַל־כֵּן
כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי :

ע

121 Ik heb regt en geregtigheid uitgeoefend; geef mij dus niet aan mijne onderdrukkers
122 over. Wees borg voor Uwen knecht ten goede, dat de trotschen mij niet verdruk-
123 ken. Mijne oogen smachten naar Uw heil en naar de toezegging van Uwe gereg-
124 tigheid. Handel met Uwen knecht naar Uwe goedertierenheid, en leer mij Uwe in-
125 stellingen. Ik ben Uw knecht, maak mij verstandig, en ik zal Uwe getuigenissen leeren
126 kennen. Het is tijd, om voor den Eeuwige werkzaam te zijn; want zij hebben Uwe
127 leer verstoord. Daarom heb ik Uwe geboden lief, meer dan goud en kleinooden.
128 Daarom houd ik voor regt, al wat Gij omtrent alles geboden hebt; [doch] allen valschen handel haat ik.

פ

קכט פְּלָאוֹת עֵדוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם
קל נַפְשִׁי : פֵּתַח דְּבָרֶיךָ
קלא יָאִיר מֵבִין פְּתָיִם : פִּי פָעַרְתִּי
וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי :
קלב פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי
קלג שְׁמֶךָ : פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ

פ

129 Uwe getuigenissen zijn wonderbaar; daarom onderhoudt
130 ze mijne ziel. Het openleggen Uwer woorden geeft licht, maakt zelfs eenvoudigen ver-
131 standig. Ik open mijnen mond en hijg er naar, zoo verlang ik
132 naar Uwe geboden. Wend U tot mij, wees mij genadig, naar het regt van hen, die Uwen
133 naam beminnen. Maak mijne treden vast in Uwe geboden,

indien Uwe getuigenissen mijn
100 gesprek zijn. Ik ben wijzer
dan de ouden, indien ik Uwe
101 bevelen onderhoud. Van el-
ken kwaden weg wend ik
mijne voeten af, om Uw
102 woord in acht te nemen. Ik
wijk van Uwe regten niet af:
want Gij hebt mij onderwezen.
103 Hoe smakelijk zijn Uwe woor-
den voor mijn gehemelte,
meer dan honig voor mijnen
104 mond. Uit Uwe bevelen put
ik wijsheid; daarom haat ik
allen valschen wandel.

ק כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ מִזְּקֵנִים
אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
קא מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלֵאתִי רַגְלָי
קב לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ מִמִּשְׁפָּטֶיךָ
לֹא־סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
קג מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ
קד מִדְּבַשׁ לְפִי׃ מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן
עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃

נ

105 Uw woord is eene lamp voor
mijnen voet, en een licht op
106 mijn pad. Ik heb gezworen, en
zal het gestand doen, dat ik
Uwe regtmatige bevelen zal
107 in acht nemen. Ik word zeer
verdrukt; Eeuwige! doe mij
herleven, naar Uwe gelofte.
108 Mogen de vrijwillige offers
mijns monds U welgevallig
zijn, ô Eeuwige! en leer mij
109 Uwe regten. Mijn leven is ge-
durig in gevaar; nogtans ver-
110 geet ik Uwe leer niet. De
goddeloozen hebben mij een'
strik gespannen; nogtans ben
ik van Uwe bevelen niet af-
111 gedwaald. Uwe getuigenissen
heb ik voor mijn eeuwig erf-
deel genomen; want zij zijn
112 de vreugde mijns harten. Ik
heb mijn hart geneigd, om
Uwe instellingen te volgen,
eeuwig is de belooning.

נ

קה נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃
קו נִשְׁבַּעְתִּי וְאֲקִימָה
לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ נַעֲנֵיתִי
עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃
קח נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה
קט וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ נַפְשִׁי בְכַפִּי
תָּמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
קי נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ
קיא לֹא תָעִיתִי׃ נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ
לְעוֹלָם כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃
קיב נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ
לְעוֹלָם עֵקֶב׃

ס

113 Ik haat al wat buitensporig
is; maar Uwe leer heb ik lief.
114 Gij zijt mijne schuilplaats en
mijn schild, op Uw woord
115 hoop ik. Wijkt af van mij,
gij, booswichten! opdat ik de
geboden mijns Gods onder-
116 houde. Ondersteun mij naar
Uw woord, opdat ik herleve, en
laat mij niet beschaamd worden
117 over mijne verwachting. Sterk

ס

קיג סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃
קיד סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה
קטו לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי
מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃
קטז סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־
קיז תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ סְעָדֵנִי

כְּנֵאר בְּקִיטּוֹר חֻקֶּיךָ לֹא
פד שָׁכָחְתִּי : כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ
מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט :
פה כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׂיחוֹת אֲשֶׁר לֹא
פו כְתוֹרָתֶךָ : כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה
פז שֶׁקֶר רָדְפוּנִי עָזְרֵנִי : כִּמְעַט
כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא־עָזַבְתִּי
פח פִּקּוּדֶיךָ : כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה
עֵדוּת פִּיךָ :

ל

פט לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב
צ בַּשָּׁמָיִם : לְדֹר וָדוֹר
אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד :
צא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל
צב עֲבָדֶיךָ : לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי
צג אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי : לְעוֹלָם
לֹא־אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי־בָם
צד חִיִּיתָנִי : לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי
צה פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי : לִי קִוּוּ
רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ
צו אֶתְבּוֹנָן : לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי
קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד :

מ

צז מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם
צח הִיא שִׂיחָתִי : מֵאֹיְבַי
תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶךָ כִּי לְעוֹלָם
צט הִיא־לִי : מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי

gelijk een lederen zak, door rook [verdroogd]: maar Uwe instellingen heb ik niet verge-
84 ten. Hoe veel zijn nog de dagen Uws knechts? wanneer zult Gij aan mijne vervolgers
85 gerigten doen? Trotschaards hebben mij putten gegraven, dat geenszins naar Uwe leer is.
86 Al Uwe geboden zijn waarheid; men vervolgt mij met leugen-
87 taal, wees Gij mijn helper! Zij hebben mij bijna van de aarde verdelgd, en toch heb ik Uwe
88 bevelen niet verlaten. Doe mij herleven naar Uwe goedertierenheid, zoo zal ik de getuigenis Uws monds in acht nemen.

ל

89 Tot in eeuwigheid, ô Eeuwige! is Uw woord in den
90 hemel gevestigd. Uw trouw is van geslacht tot geslacht, Gij hebt de aarde vastgesteld, en
91 zij blijft staan. Naar Uwe bevelen staat alles nog heden; want allen zijn Uwe dienaren.
92 Ware Uwe wet niet mijne verlustiging, ik was reeds lang in mijne verdrukking omgekomen.
93 Ik zal in eeuwigheid Uwe bevelen niet vergeten; want door dezelve schonkt Gij mij het
94 leven. Ik ben de Uwe, help mij! Want ik heb Uwe ver-
95 ordeningen steeds gezocht. Goddeloozen verbeiden mij, om mij te doen omkomen; doch ik geef acht op Uwe getuigenissen.
96 Van al het vergankelijke zag ik een einde (11); maar Uw gebod is oneindig groot.

מ

97 Hoe lief heb ik Uwe leer! Zij is mijn gesprek den gan-
98 schen dag. Uw gebod maakt mij schranderder dan mijne vijanden; want het blijft mij in
99 eeuwigheid bij. Ik ben verstandiger dan al mijne leeraars,

וְדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ
סז הֶאֱמָנְתִּי׃ טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי
שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
סח טוֹב אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
סט טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־
ע לֵב ׀ אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ טָפַשׁ
כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תוֹרָתְךָ
עא שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ טוֹב־לִי כִּי־עֻנֵּיתִי
עב לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ טוֹב לִי
תוֹרַת פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

,

עג יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי
וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃
עד יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי
עה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ יָדַעְתִּי יְהוָה
כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה
עו עִנִּיתָנִי׃ יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי
עז כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ יְבוֹאוּנִי
רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ
עח שַׁעֲשֻׁעָי׃ יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר
עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
עט יָשׁוּבוּ־לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדֹתֶיךָ׃
פ יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן
לֹא אֵבוֹשׁ׃

---

*) ויודעי קרי

כ

פא כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ
פב יִחָלְתִּי׃ כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ
פג לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ כִּי־הָיִיתִי

en kennis; want ik geloof aan
67 Uwe geboden. Eer ik onder-
drukt werd, dwaalde ik; maar
nu neem ik Uw woord in acht.
68 Gij zijt goed en weldadig; leer
69 mij Uwe instellingen. Trotsch-
aards verdichten laster tegen
mij; ik echter onderhoud van
ganscher harte Uwe bevelen.
70 Gevoelloos als het vet is hun
hart; maar ik verlustig mij in
71 Uwe wet. Het was mij goed, dat
ik lijden moest, opdat ik Uwe
72 instellingen leerde. De leer
Uws monds is mij beter dan
duizenden van goud en zilver.

,

73 Uwe handen hebben mij ge-
vormd en bereid; geef mij ver-
stand, opdat ik Uwe geboden
74 leere. Die U eerbiedigen, zul-
len mij zien en verblijd zijn,
omdat ik op Uw woord mijne
75 hoop stelle. Ik weet, Eeuwige!
dat Uw vonnis regtvaardig is,
dat Gij uit trouw mij hebt doen
76 lijden. Laat Uwe goedertieren-
heid zijn mij te troosten, vol-
gens de beloften, aan Uwen
77 knecht. Laat mij Uwe barm-
hartigheid te beurt vallen, op-
dat ik herleve; want Uwe leer
78 is mijne verlustiging. Mogen
zich de trotschen schamen, die
valschelijk mijn regt verdraaijen;
ik echter spreek slechts van
79 Uwe bevelen. Mogen zij tot
mij komen, die U vreezen, en
80 Uwe getuigenissen kennen. Dat
mijn hart opregt zij met Uwe
instellingen, opdat ik niet be-
schaamd worde.

כ

81 Mijne ziel smacht naar Uw heil,
82 ik hoop op Uw woord. Mijne
oogen zien starend uit naar Uwe
belofte, en zeggen: wanneer zult
83 Gij mij troosten? Want ik ben

ז

מט זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר
נ יִחַלְתָּנִי : זֹאת
נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי :
נא זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ
נב לֹא נָטִיתִי : זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
נג מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנָחֵם : זַלְעָפָה
אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ :
נד זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית
נה מְגוּרָי : זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ
נו יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ : זֹאת
הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי :

ח

נז חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר
נח דְּבָרֶיךָ : חִלִּיתִי פָנֶיךָ
בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ :
נט חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי
ס אֶל־עֵדֹתֶיךָ : חַשְׁתִּי וְלֹא
הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ :
סא חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ
סב לֹא שָׁכָחְתִּי : חֲצוֹת לַיְלָה
אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי
סג צִדְקֶךָ : חָבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר
סד יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ : חַסְדְּךָ
יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי :

ט

סה טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה
סו כִּדְבָרֶךָ : טוּב טַעַם

ז

49 Gedenk aan Uwen knecht de belofte, op welke Gij mijne
50 hoop gesteld hebt. Dit is mijn troost in mijne ellende, dat Uwe toezegging mij het leven
51 schenkt. Trotschen mogen mij zeer bespotten; ik ben van
52 Uwe leer niet afgeweken. Ik heb van ouds aan Uwe gerigten gedacht, o Eeuwige! en
53 vind mij getroost. Gloeijende angst grijpt mij aan, wegens de goddeloozen, die Uwe leer
54 verlaten. Uwe instellingen zijn mij tot lofgezang, ter plaatse
55 mijner vreemdelingschap. Des nachts ben ik Uwen naam gedachtig, o Eeuwige! en sla
56 Uwe leer gade. Dit valt mij ten deel, omdat ik Uwe verordeningen onderhouden heb.

ח

57 Eeuwige! Dit noem ik mijn erfdeel: Uwe woorden in acht
58 te nemen. U riep ik aan, met ganscher harte; wees mij ge-
59 nadig naar Uwe belofte. Ik heb mijne wegen bedacht, en mijne voeten terug gebragt naar
60 Uwe getuigenissen. Ik heb mij gespoed en niet getoefd, om Uwe geboden in acht te ne-
61 men. De strikken der goddeloozen omvangen mij; en toch heb ik Uwe leer niet vergeten.
62 Te middernacht sta ik op, om U te loven, wegens Uwe regt-
63 matige bevelen. Ik ben de medgezel van allen, die U vreezen, en Uwe bevelen in acht
64 nemen. Van Uwe goedertierenheid, o Eeuwige! is de aarde vol; leer mij Uwe instellingen.

ט

65 Weldadigheid hebt Gij Uwen knecht bewezen, o Eeuwige! naar
66 Uw woord. Leer mij goed oordeel

לב אַל־תְּבִישֵׁנִי : דֶּרֶךְ־מִצְוֹתֶיךָ
אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי :

ה

לג הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה
לד עֵקֶב : הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה
תוֹרָתֶךָ וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל־לֵב :
לה הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי
לו בוֹ חָפָצְתִּי : הַט־לִבִּי אֶל־
לז עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל־בָּצַע : הַעֲבֵר
עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶיךָ
לח חַיֵּנִי : הָקֵם לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ
לט אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ : הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי
אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
מ טוֹבִים : הִנֵּה תָאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ
בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי :

ו

מא וְיָבֹאנִי חֲסָדֶךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ
מב כְּאִמְרָתֶךָ : וְאֶעֱנֶה
חֹרְפִי דָבָר כִּי־בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ :
מג וְאַל־תַּצֵּל מִפִּי דְבַר־אֱמֶת עַד־
מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטְךָ יִחָלְתִּי :
מד וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם
מה וָעֶד : וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה כִּי
מו פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי : וַאֲדַבְּרָה
בְעֵדֹתֶיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא
מז אֵבוֹשׁ : וְאֶשְׁתַּעַשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ
מח אֲשֶׁר אָהָבְתִּי : וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־
מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה
בְּחֻקֶּיךָ :

32 beschaam mij niet! Ik zal den weg Uwer geboden loopen, want Gij schonkt ruimte aan mijn hart.

ה

33 Eeuwige! leer mij den weg Uwer instellingen, en ik zal denzelven tot het einde toe (40)
34 in acht nemen. Geef mij verstand, dan zal ik Uwe wet onderhouden; ja, ik zal dezelve van ganscher harte in acht
35 nemen. Doe mij het pad Uwer geboden betreden, want dit is
36 mijn verlangen. Neig mijn hart tot Uwe getuigenissen en
37 niet tot baatzucht. Wend mijne oogen af, dat zij geene ijdelheid zien; doe mij in Uwen
38 weg herleven. Bevestig aan Uwen knecht Uwe gelofte. die [bestemd] is voor hen, die U
39 eerbiedigen. Wend af van mij den smaad, waarvoor ik vrees; Uwe regten immers zijn wel-
40 dadig. Zie! ik smacht naar Uwe bevelen, doe mij herleven door Uwe geregtigheid.

ו

41 Dat mij Uwe goedertierenheid te beurt valle, o Eeuwige! Uw heil, naar Uwe toe-
42 zegging. Opdat ik mijnen smader wete te antwoorden; want op Uw woord vertrouw ik.
43 Neem het woord der waarheid volstrekt niet uit mijnen mond; want op Uwe geregtigheid hoop
44 ik. Zoo zal ik Uwe leer steeds in acht nemen, eeuwig en al-
45 tijd. Ik zal in ruimte wandelen, als ik Uwe verordeningen
46 naspoor. Ik zal voor koningen van Uwe getuigenissen spreken, en wordt niet beschaamd.
47 Ik zal mij vermaken met Uwe
48 geboden, die ik lief heb. Ik zal mijne handen opheffen naar Uwe geboden, die ik bemin, en van Uwe instellingen spreken.

יד פִּיךָ׃ בְּדֶרֶךְ עֵדְוֹתֶיךָ שַׂשְׂתִּי
טו כְּעַל כָּל־הון׃ בְּפִקּוּדֶיךָ אָשִׂיחָה
טז וְאַבִּיטָה אׇרְחֹתֶיךָ׃ בְּחֻקֹּתֶיךָ
אֶשְׁתַּעַשָּׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃

14 door U bevolen. Over de wegen Uwer getuigenis verheug ik mij, als over allen rijkdom.
15 Ik zal over Uwe bevelen spreken en Uwe wegen gadeslaan.
16 Ik verheug mij met Uwe instellingen, Uw woord zal ik niet vergeten.

ג

יז גְּמֹל עַל־עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה
יח דְּבָרֶךָ׃ גַּל־עֵינַי וְאַבִּיטָה
יט נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ גֵּר אָנֹכִי
בָּאָרֶץ אַל־תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי
כ מִצְוֹתֶיךָ׃ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
כא אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל־עֵת׃ גָּעַרְתָּ
זֵדִים אֲרוּרִים הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃
כב גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי עֵדְוֹתֶיךָ
כג נָצָרְתִּי׃ גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי
נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃
כד גַּם־עֵדְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי
עֲצָתִי׃

ג

17 Doe Uwen knecht wel, dat ik leve en Uw woord onder-
18 houde. Ontdek mijne oogen, dat ik de geheimen Uwer leer
19 aanschouwe. Een vreemdeling ben ik op aarde; verberg Uwe
20 geboden niet voor mij! Mijne ziel bezwijkt van verlangen naar Uwe gerigten, ten allen
21 tijde. Gij bedreigt de trotschen, de gevloekten, die van
22 Uwe geboden afwijken. Wentel smaad en schande van mij af; want ik onderhoud Uwe getui-
23 genissen. Terwijl zelfs vorsten zaten en raad tegen mij hielden, heeft Uw knecht over Uwe
24 instellingen gesproken. Ook zijn Uwe getuigenissen mijne verlustigingen en mijne raadslieden tevens.

ד

כה דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי
כו כִּדְבָרֶךָ׃ דְּרָכַי
סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
כז דֶּרֶךְ־פִּקּוּדֶיךָ הָבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה
כח בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ דָּלְפָה נַפְשִׁי
כט מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ דֶּרֶךְ
שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃
ל דֶּרֶךְ־אֱמוּנָה בָּחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
לא שִׁוִּיתִי׃ דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְהוָה

ד

25 Mijne ziel kleeft aan het stof; maak mij levendig naar
26 Uw woord! Ik heb [U] mijne wegen opengelegd, en Gij hebt mij verhoord; leer mij [verder]
27 Uwe instellingen. Doe mij den weg Uwer verordeningen kennen, opdat ik over Uwe won-
28 deren spreke. Mijne ziel smelt weg van droefenis; rigt mij op
29 naar Uw woord! Wend den weg der valschheid van mij af, en begunstig mij met Uwe leer.
30 Ik heb den weg der waarheid verkoren; Uwe regten mij
31 steeds voorgesteld. Ik ben gehecht aan Uwe instellingen, Eeuwige!

בְּשֵׁם יְהוָה בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
כז יְהוָה׃ אֵל ׀ יְהוָה וַיָּאֶר לָנוּ
אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת
כח הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
כט אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיהוָה
כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

»in den naam des Eeuwigen,
»wij zegenen ulieden uit het
27 »huis des Eeuwigen. Almagtig
»is de Eeuwige. Hij laat ons
»Zijn licht toestralen! — Voert
»de feestoffers aan, met [mir-
»ten-] kransen gebonden, tot
»aan de horens des altaars."
28 Mijn God zijt Gij, U zal ik
danken, mijn God, U wil ik
29 verheffen. — Dankt den Eeu-
wige, want Hij is goed! Zijne
goedertierenheid duurt in eeu-
wigheid.

קיט

CXIX.

א

א

א אַשְׁרֵי תְמִימֵי־דֶרֶךְ הַהֹלְכִים
כ בְּתוֹרַת יְהוָה׃ אַשְׁרֵי
נֹצְרֵי עֵדֹתָיו בְּכָל־לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃
ג אַף לֹא־פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו
ד הָלָכוּ׃ אַתָּה צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ
ה לִשְׁמֹר מְאֹד׃ אַחֲלַי יִכֹּנוּ
ו דְרָכַי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ אָז לֹא־
אֵבוֹשׁ בְּהַבִּיטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ׃
ז אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי
ח מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ אֶת־חֻקֶּיךָ
אֶשְׁמֹר אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־מְאֹד׃

1 Heil den opregten van weg,
die in de leer des Eeuwigen
wandelen. Heil hun, die Zijne
getuigenissen onderhouden, die
Hem van ganscher harte zoe-
3 ken. Ook zullen zij geen on-
regt doen, die in Zijne wegen
4 wandelen. Gij hebt geboden,
dat men Uwe bevelen zeer in
5 acht neme. Ach! dat mijne
wegen gerigt wierden, om Uwe
6 instellingen te betrachten. Dan
zoude ik niet beschaamd wor-
den, als ik het oog vestigde
7 op al Uwe geboden. Ik zal
U met opregtheid des harten
danken, wanneer ik Uwe regt-
8 vaardige geboden leer. Ik zal
Uwe instellingen in acht ne-
men; verlaat mij niet geheel
en al.

ב

ט בַּמֶּה יְזַכֶּה־נַּעַר אֶת־אָרְחוֹ
לִשְׁמֹר כִּדְבָרֶךָ׃ בְּכָל־
לִבִּי דְרַשְׁתִּיךָ אַל־תַּשְׁגֵּנִי
יא מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ בִּלִּבִּי צָפַנְתִּי
אִמְרָתְךָ לְמַעַן לֹא אֶחֱטָא־לָךְ׃
יב בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃
יג בִּשְׂפָתַי סִפַּרְתִּי כֹּל מִשְׁפְּטֵי־

ב

9 Waarmede zal de jongeling
zijn pad zuiver houden? als
hij naar Uw woord handelt.
10 Ik zoek U met geheel mijn
hart; laat mij van Uwe gebo-
11 den niet afwijken. In mijn
hart heb ik Uw gebod ver-
borgen, opdat ik tegen U niet
12 zondige. Geloofd zijt Gij!
Eeuwige! leer mij Uwe in-
13 stellingen. Met mijne lip-
pen verkondig ik al de regten,

ז לִי אֲדֹנָי : יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי
ח וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי : טוֹב
לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם :
ט טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ
י בִּנְדִיבִים : כָּל־גּוֹיִם סְבָבוּנִי
יא בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם : סַבּוּנִי
גַם־סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
יב אֲמִילַם : סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ
כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
יג אֲמִילַם : דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל
יד וַיהוָה עֲזָרָנִי : עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ
טו וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה : קוֹל | רִנָּה
וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין
טז יְהוָה עֹשָׂה חָיִל : יְמִין יְהוָה
רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל :
יז לֹא־אָמוּת כִּי־אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר
יח מַעֲשֵׂי יָהּ : יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ
יט וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי : פִּתְחוּ־לִי
שַׁעֲרֵי־צֶדֶק אָבֹא־בָם אודֶה יָהּ :
כ זֶה־הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ
כא בוֹ : אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי־
כב לִי לִישׁוּעָה : אֶבֶן מָאֲסוּ
הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה :
כג מֵאֵת יְהוָה הָיְתָה זֹּאת הִיא
כד נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ : זֶה הַיּוֹם
עָשָׂה יְהוָה נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ :
כה אָנָּא יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּא
כו יְהוָה הַצְלִיחָה נָּא : בָּרוּךְ הַבָּא

7 mij doen? De Eeuwige is bij
mij, als mijn Helper, ik zie
8 neêr op mijne haters. Beter is
het, zich op den Eeuwige te
verlaten, dan op menschen te
9 vertrouwen. Beter is het, zich
op den Eeuwige te verlaten,
11 dan op edelen te vertrouwen. —
10 Laat alle heidenen mij omsin-
gelen; in den naam des Eeu-
11 wigen verdelg ik hen. Dat zij
mij omringen en omsingelen,
in den naam des Eeuwigen ver-
12 delg ik hen. Dat zij om mij
zwerven als de bijen, flakkeren
als een doornenvuur, in den
naam des Eeuwigen verdelg ik
13 hen. Hevig heeft men mij ge-
stooten, tot vallens toe; maar
14 de Eeuwige hielp mij. Mijne
zege, mijn snarenspel is de
Eeuwige! hij was mij tot red-
III ding. — Eene stem van gejuich
15 en heil [klinkt] in de tenten
der regtvaardigen: »Des Eeu-
»wigen regterhand doet helden-
16 »daden; Des Eeuwigen regter-
»hand is hoog verheven; des
»Eeuwigen regterhand doet hel-
17 »dendaden." Ik sneef niet,
maar blijf in het leven, en ver-
meld de daden des Eeuwigen.
18 Streng kastijdt mij de Eeu-
wige; maar Hij laat mij aan
19 den dood niet over. Opent
voor mij de poorten der regt-
vaardigheid, dat ik er binnen
IV trede, en den Eeuwige danke! —
20 »Dit is de poort des Eeuwigen,
»de regtvaardigen treden er
21 »door binnen." Ik dank U,
dat Gij mij getuchtigd hebt, en
mij weder tot redding zijt ge-
22 weest. »De steen, dien de
»bouwlieden versmaad hebben,
»is de voornaamste hoeksteen
23 »geworden." Van den Eeuwige
is dit geschied, het is won-
24 derbaar in onze oogen! »Dit
»is de dag, dien de Eeuwige
»gemaakt heeft, laat ons op den-
25 »zelven verheugd en vrolijk zijn!" Och, Eeuwige! help toch! och,
Eeuwige! verleen toch voorspoed! »Gezegend is hij, die komt

יב בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב׃ מַה־
אָשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְמוּלוֹהִי
יג עָלָי׃ כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא
יד וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי
לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא לְכָל־
טו עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה
טז לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְהוָה כִּי־אֲנִי
עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן־אֲמָתֶךָ
יז פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח
זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃
יח נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָּה־נָּא
יט לְכָל־עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת | בֵּית
יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלִָם
הַלְלוּיָהּ׃

קיז

א הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם
שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים׃
ב כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת־
יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

קיח

א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
ב חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר־נָא יִשְׂרָאֵל
ג כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא
בֵּית־אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי
ה לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ מִן־הַמֵּצַר
קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָבְיָהּ׃
ו יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה

zeide ik: »De menschen allen
12 »zijn bedriegelijk". Hoe zal ik
nu den Eeuwige vergelden, al
Zijne weldaden, mij bewezen? —
13 Ik hef den kelk des heils op,
en roep den naam des Eeuwi-
14 gen aan. Mijne geloften betaal
ik den Eeuwige, zeer gul, in
tegenwoordigheid van al Zijn
15 volk. Kostelijk is in de oogen
des Eeuwigen de dood Zijner
16 vromen. Ach, Eeuwige! ja,
ik ben Uw knecht, Uw knecht
ben ik, de zoon Uwer dienst-
maagd; mijne boeijen hebt Gij
17 los gemaakt. U breng ik een
offer der dankbaarheid, nu roep
18 ik den naam des Eeuwigen aan.
Mijne geloften betaal ik den
Eeuwige, zeer gul, in tegen-
woordigheid van al Zijn volk.
19 In de voorhoven van den tem-
pel des Eeuwigen; in uw mid-
den, o Jeruzalem! Hallelu-jah.

CXVII.

1 Looft den Eeuwige, gij vol-
ken alle, prijst Hem, alle natiën.
2 Want Zijne goedertierenheid is
magtig over ons, en des Eeu-
wigen trouw is tot in eeuwig-
heid. Hallelu-jah.

CXVIII.

1 Dankt den Eeuwige, want
Hij is goed! Zijne goedertie-
renheid duurt in eeuwigheid.
2 Zoo zinge Israël! Zijne goe-
dertierenheid duurt in eeuwig-
3 heid. Zoo zinge het huis
Aärons! Zijne goedertierenheid
4 duurt in eeuwigheid. Zoo zin-
gen zij, die den Eeuwige vreezen!
Zijne goedertierenheid duurt
1 in eeuwigheid. — Uit den
5 angst riep ik den Eeuwige
aan; des Eeuwigen antwoord
6 gaf mij ruimte. De Eeu-
wige is bij mij, ik vrees
niet; wat zou een mensch

בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃
יב יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת־
בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת־בֵּית
יג אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה
יד הַקְּטַנִּים עִם־הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף
יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־
טו בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה
טז עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי־
יז אָדָם׃ לֹא־הַמֵּתִים יְהַלְלוּ־יָהּ
יח וְלֹא כָּל־יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ
נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ׃

קטז

א אָהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־
ב קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי־
הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃
ג אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּמְצָרֵי
שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן
ד אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא
ה אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן
יְהוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃
ו שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה דַּלֹּתִי וְלִי
ז יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
ח כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי
חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינִי
מִן־דִּמְעָה אֶת־רַגְלִי מִדֶּחִי׃
ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת
י הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
יא אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי

op den Eeuwige! hunne hulp
12 en hun schild is Hij. De Eeu-
wige is onzer gedachtig! Hij
zegene, zegene Israëls huis,
13 zegene het huis Aärons. Hij
zegene hen, die den Eeuwige
vreezen, kleinen zoowel als
14 grooten. De Eeuwige vermeer-
dere u, u en uwe kinderen!
15 Gezegend zijt gij, den Eeuwige,
Die hemel en aarde gemaakt
16 heeft. De hemel is des Eeuwi-
gen hemel, de aarde gaf Hij
17 den menschen-kinderen. De
dooden prijzen den Eeuwige
niet, noch zij die ter helle da-
18 len. Maar wij, wij loven den
Eeuwige, van nu af tot in
eeuwigheid, Hallelu-jah.

CXVI.

1 Het is mij lief, dat de Eeu-
1 wige mijne stem, mijne smee-
2 kingen aanhoort; Dat Hij zijn
oor tot mij geneigd heeft; des
roep ik [Hem] levenslang aan.
3 Als mij de banden des doods
omgaven, als mij de angsten
des afgronds troffen, gevoelde
4 ik nood en jammer. Dan riep
ik den naam des Eeuwigen
aan: »Ach Eeuwige, red mijne
5 ziel!" Genadig is de Eeuwi-
ge en regtvaardig; en onze
6 God is een ontfermer. De
eenvoudigen behoedt de Eeu-
wige; ik was geheel uitgeput,
11 doch Hij hielp mij. — Keer
7 weder, mijne ziel! tot uwe rust;
want de Eeuwige heeft u wel-
8 gedaan. Ja, Gij hebt mijne ziel
gered van den dood, mijn oog
van tranen, mijnen voet van
9 uitglijden. Nu wandel ik voor
den Eeuwige in het land der
10 levenden. Ik geloofde, daarom
sprak ik, toen ik zeer verne-
11 derd was. Ja, in mijnen angst

קיד

א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית
יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז :
ב הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
ג מַמְשְׁלוֹתָיו : הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס
הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר : הֶהָרִים
ד רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־
ה צֹאן : מַה־לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס
הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר : הֶהָרִים
ו תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי־
ז צֹאן : מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ
ח מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב : הַהֹפְכִי הַצּוּר
אֲגַם־מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ־מָיִם :

CXIV.

1 Toen Israël uit Egypte toog, Jakobs huis uit een volk van
2 vreemde spraak; Werd Juda Zijn heiligdom, Israël Zijne
3 heerschappij. Dat zag de zee en vlood, de Jordaan — en
4 week terug. Bergen huppelden als rammen, heuvels als lam-
5 meren. Wat is u, ô zee! dat gij vliedt, Jordaan! dat gij
6 terug wijkt! Bergen! dat gij huppelt als rammen, heuvels
7 als lammeren? Voor den Heer, beef, ô aarde! voor den God
8 van Jakob. Die de rots verandert in een meer, den kei in waterwellen.

קטו

א לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ
תֵּן כָּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־
ב אֲמִתֶּךָ : לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
ג אַיֵּה־נָא אֱלֹהֵיהֶם : וֵאלֹהֵינוּ
בַּשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה :
ד עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
ה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אָזְנַיִם
לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא
ז יְרִיחוּן : יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן
רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא־יֶהְגּוּ
ח בִּגְרוֹנָם : כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
ט כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם : יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא :
י בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם
יא וּמָגִנָּם הוּא : יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ

CXV.

1 Niet ons, ô Eeuwige! niet ons, maar Uwen naam geef eer; om Uwe goedertierenheid, om
2 Uwer waarheid wil. Waarom zouden de heidenen zeggen:
3 »waar is toch hun God?" Onze God immers is in den hemel; Hij doet al wat Hem behaagt.
4 Hunne afgodsbeelden zijn van zilver en goud, het werk van
5 menschenhanden. Zij hebben eenen mond en spreken niet,
6 oogen, en zien niet; Ooren en hooren niet; eenen neus, en rie-
7 ken niet; Hunne handen tasten niet; hunne voeten gaan niet; zij geven geen geluid met hunne
8 keel. Dat hun gelijk worden zij, die ze maken, elk die er op ver-
9 trouwt. Israël vertrouw op den Eeuwige! hunne hulp en hun
10 schild is Hij. Aärons huis vertrouwt op den Eeuwige! hunne hulp en hun schild is Hij. Gij, die den Eeuwige vreest, vertrouwt

ג זַרְעוֹ דּוֹר יְשָׁרִים יְבֹרָךְ׃ הוֹן
וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
ד לָעַד׃ זָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹר לַיְשָׁרִים
ה חַנּוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק׃ טוֹב אִישׁ
חוֹנֵן וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו
ו בְּמִשְׁפָּט׃ כִּי־לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט
לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק׃
ז מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן
ח לִבּוֹ בָּטֻחַ בַּיהוָה׃ סָמוּךְ לִבּוֹ
לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְצָרָיו׃
ט פִּזַּר | נָתַן לָאֶבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ
עֹמֶדֶת לָעַד קַרְנוֹ תָּרוּם בְּכָבוֹד׃
י רָשָׁע יִרְאֶה | וְכָעַס שִׁנָּיו יַחֲרֹק
וְנָמַס תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד׃

het geslacht der regtvaardigen
3 wordt gezegend. Overvloed en
en rijkdom is in Zijn huis, en
Zijne geregtigheid staat immer
4 vast. Den vromen straalt, [als]
een licht in de duisternis, de
Genadige, Barmhartige en Regt-
5 vaardige. Gelukkig is de man,
6 die zich ontfermt en leent; Hij
zal nimmer wankelen; het aan-
denken des braven wordt ver-
7 eeuwigd. Hij vreest geen boos
gerucht, Zijn hart is vast ver-
8 trouwende op den Eeuwige. On-
wrikbaar is zijn hart, hij vreest
niet, tot dat hij den val zijner
9 vijanden ziet. Hij strooit uit,
geeft den behoeftigen, zijne ge-
regtigheid staat immer vast,
zijn horen verheft zich met eer.
10 De goddelooze ziet het, en het
krenkt hem, Hij knarst met
zijne tanden, en vergaat. De
wensch des goddeloozen leidt
ten verderve.

קיג

CXIII.

א הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה
הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
ב יְהוָה׃ יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
ג מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם
ד יְהוָה׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם | יְהוָה
ה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּיהוָה
אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃
ו הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
ז וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל
ח מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי
עִם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃
ט מוֹשִׁיבִי | עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם־
הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

1 *Hallelu-jah.* Looft, gij die-
naren des Eeuwigen! looft den
2 naam des Eeuwigen. Geloofd
zij de naam des Eeuwigen! van
3 nu tot in eeuwigheid. Van
den opgang der zon tot haren
ondergang is de naam des Eeu-
4 wigen geprezen. De Eeuwige
is verheven boven alle volken,
Zijn roem boven de hemelen.
5 Wie is gelijk de Eeuwige, onze
God? die zoo hoog Zijnen zetel
6 heeft; Die zoo laag nederziet; in
7 den hemel, op de aarde. Die den
geringen uit het stof oprigt, den
behoeftigen van den mesthoop
8 verheft: Om [hem] bij de vor-
sten te doen zitten, bij de vor-
9 sten Zijns volks. Die het huis
der onvruchtbare bevolkt, haar
tot blijde moeder van kinderen
maakt. Hallelu-jah.

כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל־דִּבְרָתִי מַלְכִּי־
ה צֶדֶק׃ אֲדֹנָי עַל־יְמִינְךָ מָחַץ
ו בְּיוֹם־אַפּוֹ מְלָכִים׃ יָדִין בַּגּוֹיִם
מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל־אֶרֶץ
ז רַבָּה׃ מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה־
עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

קיא

א הַלְלוּיָהּ׃ אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־
לֵבָב בְּסוֹד יְשָׁרִים
ב וְעֵדָה׃ גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה־
ג דְּרוּשִׁים לְכָל־חֲפָצֵיהֶם׃ הוֹד־
וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
ד לָעַד׃ זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו
ה חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה׃ טֶרֶף נָתַן
לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃
ו כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת
לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם׃ מַעֲשֵׂי יָדָיו
אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל־
ח פִּקּוּדָיו׃ סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם
ט עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר׃ פְּדוּת
שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
י קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃ רֵאשִׁית
חָכְמָה יִרְאַת יְהוָה שֵׂכֶל טוֹב
לְכָל־עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת
לָעַד׃

קיב

א הַלְלוּיָהּ׃ אַשְׁרֵי־אִישׁ יָרֵא
אֶת־יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו
ב חָפֵץ מְאֹד׃ גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה

»vorst in eeuwigheid." Dit is ook mijn gezegde, ô Koning
5 der regtvaardigheid! De Heer heeft aan Uwe regterhand, ten dage Zijns toorns, koningen
6 verslagen. Hij zal volken regten, dat het [slagveld] vol lijken zij, Hij, die het opperhoofd van het land Rahba (39)
7 verslagen heeft. Uit eene beek langs den weg drinkt hij, om dat hij zijn hoofd te trotsch verheven heeft.

CXI.

1 *Hallelu-jah!* Ik zal den Eeuwige loven van ganscher harte, in den raad der vromen, in de
2 gemeente. Groot zijn de werken des Eeuwigen, navorschbaar voor allen, die er behagen
3 in scheppen. Heerlijk en schoon is Zijn gewrocht, en Zijne geregtigheid staat immer vast.
4 Hij vereeuwigt het aandenken Zijner wonderen; genadig en
5 barmhartig is de Eeuwige! Hij geeft hun, die Hem vreezen, voedsel, gedenkt aan Zijn ver-
6 bond in eeuwigheid. De magt Zijner werken werkondigt Hij Zijnen volke, hun gevende het
7 erfdeel der heidenen. De werken Zijner handen zijn waarheid en regt; al Zijne bevelen
8 zijn voortdurend; Onwrikbaar, eeuwig en altoos, naar waarheid en billijkheid vervaardigd.
9 Hij heeft Zijnen volke hulp verleend, gebood Zijn verbond voor eeuwig; Zijn naam is hei-
10 lig en eerbiedwaardig! De vrees des Eeuwigen is de hoogste wijsheid, die haar in acht nemen, zijn waarlijk verstandig; Zijn lof duurt in eeuwigheid.

CXII.

1 *Hallelu-jah!* Heil den man, die den Eeuwige vreest, die naar
2 Zijne geboden zeer verlangt. Zijn kroost zal magtig zijn op aarde,

hij zich steeds omgordt." —
20 Dit zij het loon mijner vervol-
gers bij den Eeuwige, en van
hen, die mijner ziel rampen
21 toespreken (38). Maar Gij, ô
God! ô Heer! doe met mij om
Uws naams wil; want Uwe
goedertierenheid is voortreffe-
22 lijk, red mij! Ik ben behoeftig
en verdrukt, mijn hart is ver-
23 slagen in mij. Gelijk eene
schaduwe, die henen wijkt, word
ik weggevoerd, weggevaagd als
24 de sprinkhaan. Mijne knieën
wankelen door het vasten, mijn
ligchaam is van sappen uitge-
25 teerd. Zoo ben ik hun tot
smaad geworden; als zij mij
zien, schudden zij het hoofd.
26 Sta mij bij, Eeuwige! mijn
God! help mij naar Uwe goe-
27 dertierenheid. Opdat zij weten,
dat het Uwe hand is, [dat] Gij,
ô Eeuwige! het verrigt hebt.
28 Mogen zij vloeken, als Gij slechts
zegent, dan staan zij beschaamd,
en Uw dienaar is verheugd.
29 Laat mijne vervolgers zich met
schande kleeden, en smaad als
30 eenen mantel aantrekken. Zoo
zal ik den Eeuwige met mijnen
mond steeds danken, en onder
31 velen Hem roemen. Daar Hij
ter regterhand des behoeftigen
staat, om [hem] te redden van
hen, die over zijne ziel het
vonnis uitspreken.

CX.

1 *Aan David, een Psalm.* De
Eeuwige spreekt tot mijnen
Heer: »zit aan Mijne regter-
»hand, tot dat Ik uwe vijanden
2 »u ter voetbank zette." De
schepter uwer majesteit strekt
de Eeuwige van 'Zion uit,
heersch in het midden uwer
3 vijanden! Uw volk wijdt zich
u, op den dag uwer heir-
kracht, in heilig sieraad; uwe
jongelingschap — als de dauw
uit den schoot des dageraads.
4 De Eeuwige zwoer en het
berouwt Hem niet; »Gij zijt

כ יַחְגֶּרֶהָ׃ זֹאת ׀ פְּעֻלַּת שֹׂטְנַי
מֵאֵת יְהוָה וְהַדֹּבְרִים רָע עַל־
כא נַפְשִׁי׃ וְאַתָּה ׀ יֱהוִה אֲדֹנָי
עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי־טוֹב
כב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי׃ כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן
כג אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי׃ כְּצֵל
כִּנְטוֹתוֹ נֶהֱלָכְתִּי נִנְעַרְתִּי
כד כָּאַרְבֶּה׃ בִּרְכַּי כָּשְׁלוּ מִצּוֹם
כה וּבְשָׂרַי כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן׃ וַאֲנִי ׀
הָיִיתִי חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יְנִיעוּן
כו רֹאשָׁם׃ עָזְרֵנִי יְהוָה אֱלֹהָי
כז הוֹשִׁיעֵנִי כְחַסְדֶּךָ׃ וְיֵדְעוּ כִּי־
יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ׃
כח יְקַלְלוּ הֵמָּה וְאַתָּה תְבָרֵךְ קָמוּ ׀
כט וַיֵּבֹשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ יִלְבְּשׁוּ
שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה וְיַעְטוּ כַמְעִיל
ל בָּשְׁתָּם׃ אוֹדֶה יְהוָה מְאֹד
בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃
כִּי־יַעֲמוֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ
מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃

קי

א לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם יְהוָה ׀
לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד־
אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃
ב מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן ׀
ג רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃ עַמְּךָ
נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי־קֹדֶשׁ
מֵרֶחֶם מִשְׁחָר לְךָ טַל יַלְדֻתֶךָ׃
ד נִשְׁבַּע יְהוָה ׀ וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה־

ג דְּבָרוּ אֹתִי לְשׁוֹן שֶׁקֶר : וּדְבָרֵי
Zij spreken over mij [met]
3 valsche tong. Zij omgeven mij
שִׂנְאָה סְבָבוּנִי וַיִּלָּחֲמוּנִי חִנָּם :
met hatelijke redenen; strijden
ד תַּחַת־אַהֲבָתִי יִשְׂטְנוּנִי וַאֲנִי
4 tegen mij zonder oorzaak. In
plaats van mijne liefde vervol-
gen zij mij; ik echter ben steeds
ה תְּפִלָּה : וַיָּשִׁימוּ עָלַי רָעָה
5 biddende. Zij vergelden mij
kwaad voor goed, en haat in
תַּחַת טוֹבָה וְשִׂנְאָה תַּחַת
6 plaats van mijne liefde. »Stel
ו אַהֲבָתִי : הַפְקֵד עָלָיו רָשָׁע
»een dwingeland over hem aan,
וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל־יְמִינוֹ :
»dat een aanklager aan zijne
7 »regterhand sta. Dat hij, schul-
ז בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וּתְפִלָּתוֹ
»dig, van het geregt uitga, en
»zijn gebed tot zonde worde.
8 »Dat zijne dagen weinig zijn,
ח תִּהְיֶה לְחַטָּאָה : יִהְיוּ־יָמָיו
»een vreemde zijn vermogen (37)
מְעַטִּים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר :
9 »wegneme. Dat zijne kinderen
ט יִהְיוּ־בָנָיו יְתוֹמִים וְאִשְׁתּוֹ
»weezen worden, en zijne huis-
10 »vrouw eene weduwe. Dat
י אַלְמָנָה : וְנוֹעַ יָנִיעוּ בָנָיו וְשָׁאָלוּ
»zijne kinderen rondzwerven en
»vragen, en bedelen uit hunne
11 »vervallene woningen. Dat een
יא וְדָרְשׁוּ מֵחַרְבוֹתֵיהֶם : יְנַקֵּשׁ
»schuldeischer al wat het zijne
נוֹשֶׁה לְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְיָבְזּוּ זָרִים
12 »is aansla, en vreemden zijnen
יב יְגִיעוֹ : אַל־יְהִי־לוֹ מֹשֵׁךְ חָסֶד
»arbeid plunderen. Dat nie-
»mand hem welwillendheid
יג וְאַל־יְהִי חוֹנֵן לְיִתוֹמָיו : יְהִי־
»toedrage, niemand zich over
13 »zijne weezen ontferme. Dat
»zijne nakomelingschap uitge-
אַחֲרִיתוֹ לְהַכָּרֵית בְּדוֹר אַחֵר
»roeid worde, en hun naam
יד יִמַּח שְׁמָם : יִזָּכֵר | עֲוֹן אֲבֹתָיו
»verdelgd zij in een volgend
14 »geslacht. Dat de misdrijven
אֶל־יְהוָה וְחַטַּאת אִמּוֹ אַל־תִּמָּח:
»zijner vaderen voor den Eeu-
טו יִהְיוּ נֶגֶד־יְהוָה תָּמִיד וְיִכָּרֵת
»wige herdacht worden, en de
»zonde zijner moeder niet worde
15 »uitgewischt. Dat zij steeds
טז מֵאֶרֶץ זִכְרָם : יַעַן אֲשֶׁר |
»voor den Eeuwige blijven, en
»Hij hun aandenken van de
לֹא־זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף
16 »aarde uitroeije. Dewijl hij er
אִישׁ־עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנִכְאֵה לֵבָב
»nimmer aan dacht, welwillend-
»heid uit te oefenen, den ar-
יז לְמוֹתֵת : וַיֶּאֱהַב קְלָלָה
»men en verdrukten vervolgde,
»den verslagenen van harte, tot
וַתְּבוֹאֵהוּ וְלֹא־חָפֵץ בִּבְרָכָה
17 »op den dood. Had hij den
יח וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ : וַיִּלְבַּשׁ קְלָלָה
»vloek lief, dat deze hem treffe,
»wilde hij den zegen niet, deze
כְּמַדּוֹ וַתָּבֹא כַמַּיִם בְּקִרְבּוֹ
18 »blijve verre van hem. Moge
»hij den vloek als een gewaad
יט וְכַשֶּׁמֶן בְּעַצְמוֹתָיו : תְּהִי־לוֹ
»aantrekken, dat die in zijn
»binnenste dringe als water, als
כְּבֶגֶד יַעְטֶה וּלְמֵזַח תָּמִיד
19 »olie in zijne beenderen. Dat hij
»hem zij als een kleed, dat hij aantrekt, als een gordel met welken

en verheugen zich en elke onge-
regtigheid sluit haren mond. —
43 Wie wijs is slaat dit gade en er-
kent de weldaden des Eeuwigen.

CVIII.

1 *Een Psalmgezang van David.*
2 Gerust is mijn hart, o God!
Ik zal zingen, snarenspel roe-
3 ren; dit is mijne eer. Waak
op, luit en harp! ik zal den
4 dageraad wekken. Ik zal U
onder de volken loven, o Heer!
en U onder de natiën bezin-
5 gen. Want Uwe goedertieren-
heid reikt boven den hemel,
Uwe trouw tot aan de wolken. —
6 Verhef U boven de hemelen,
o God! en over het gansche
7 aardrijk Uwe Majesteit. — Op-
dat Uwe geliefden gered wor-
den, laat Uwe regterhand hel-
8 pen en verhoor ons (36). God
sprak 't in Zijn heiligdom, ik
juich er over: »Sechem ver-
»deel ik weder, en meet het dal
9 »Sukkoth uit. Mijn is Gil'äd,
»mijn is Menas'sé, Ephraïm is
»de sterkte mijns hoofds, Juda
10 »is mijn wetgever. Moäb is
»mijn waschvat, Edom werp
»ik mijnen schoen toe, over
11 »Peléseth zal ik juichen." Wie
brengt mij in de versterkte
stad? wie voerde mij naar
Edom heen? Is het niet God? —
12 Gij hadt ons verlaten. En
toogt niet meer met onze heir-
13 scharen uit. Verschaf ons
redding in den nood, want
14 menschenhulp is ijdelheid. Met
God slechts doen wij helden-
daden, Hij zal onze beleedigers
vertreden.

CIX.

1 *Voor den zangmeester, een Psalm*
van David. o God mijns roems!
2 zwijg toch niet! Want de mond
des goddeloozen en de mond des
bedrogs ontsluiten zich tegen mij;

וְיִשְׂמָחוּ וְכָל־עַוְלָה קָפְצָה פִיהָ׃
מג מִי־חָכָם וְיִשְׁמָר־אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ
חַסְדֵּי יְהוָה׃

קח

א שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד׃ נָכוֹן לִבִּי
ב אֱלֹהִים אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף־
ג כְּבוֹדִי׃ עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר
ד אָעִירָה שָׁחַר׃ אוֹדְךָ בָעַמִּים
ה יְהוָה וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ כִּי־
גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־
ו שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ רוּמָה עַל־
שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ
ז כְּבוֹדֶךָ׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ
ח הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי׃ אֱלֹהִים ׀
דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעֱלֹזָה אֲחַלְּקָה
ט שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ לִי
גִלְעָד ׀ לִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז
י רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ מוֹאָב ׀ סִיר
רַחְצִי עַל־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי
יא עֲלֵי־פְלֶשֶׁת אֶתְרוֹעָע׃ מִי
יוֹבִילֵנִי עִיר מִבְצָר מִי נָחַנִי עַד־
יב אֱדוֹם׃ הֲלֹא־אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ
וְלֹא־תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאֹתֵינוּ׃
יג הָבָה לָּנוּ עֶזְרַת מִצָּר וְשָׁוְא
יד תְּשׁוּעַת אָדָם׃ בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־
חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

קט

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי
ב תְּהִלָּתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ׃ כִּי
פִי רָשָׁע וּפִי מִרְמָה עָלַי פָּתָחוּ

כג ברנה׃ יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים׃
כד המה ראו מעשי יהוה
כה ונפלאותיו במצולה׃ ויאמר
ויעמד רוח סערה ותרומם
כו גליו׃ יעלו שמים ירדו
תהומות נפשם ברעה תתמוגג׃
כז יחוגו וינועו כשכור וכל-
כח חכמתם תתבלע׃ ויצעקו
אל-יהוה בצר להם
כט וממצוקתיהם יוציאם׃ יקם
סערה לדממה ויחשו גליהם׃
ל וישמחו כי-ישתקו וינחם אל-
לא מחוז חפצם׃ יודו ליהוה
חסדו ונפלאותיו לבני אדם׃
לב וירוממוהו בקהל-עם ובמושב
לג זקנים יהללוהו׃ ישם נהרות
למדבר ומצאי מים לצמאון׃
לד ארץ פרי למלחה מרעת יושבי
לה בה׃ ישם מדבר לאגם-מים
לו וארץ ציה למצאי מים׃ ויושב
שם רעבים ויכוננו עיר מושב׃
לז ויזרעו שדות ויטעו כרמים
לח ויעשו פרי תבואה׃ ויברכם
וירבו מאד ובהמתם לא
לט ימעיט׃ וימעטו וישחו מעצר
מ רעה ויגון׃ שפך בוז על-
נדיבים ויתעם בתהו לא-דרך׃
מא וישגב אביון מעוני וישם כצאן
מב משפחות׃ יראו ישרים

23 met gejuich. — Die met schepen ter zee afvaren; hun bedrijf uitoefenen op magtige wateren;
24 Deze zien des Eeuwigen daden, en Zijne wonderen in de diepte.
25 Hij spreekt — en een stormwind ontstaat, dat de golven
26 zich verheffen. Zij rijzen tot den hemel, dalen tot den afgrond, hunne ziel smelt weg
27 door de ramp. Zij tuimelen en waggelen als dronken, al hunne wijsheid is verzwolgen.
28 Zij schreeuwen tot den Eeuwige in hunnen angst, en Hij voert
29 hen uit hunnen nood. Hij doet den storm tot kalmte bedaren, zoo dat de golven zwij-
30 gen. Zij verheugen zich, dat er weder stilte is, en Hij leidt hen tot de plaats hunner be-
31 geerte. Dan prijzen zij de goedertierenheid des Eeuwigen en Zijne wonderen den menschen-
32 kinderen. Verheffen Hem in de volksverzameling, en roemen Hem in de zitplaats der ou-
33 den. — Hij maakt stroomen tot een woestijn, en waterwel-
34 len tot dorstig land. Eenen vruchtbaren bodem tot een zout-vallei; wegens de boosheid
35 der bewoners. Hij maakt de woestijn tot een meer, een der
36 land tot waterwellen. Zet hongerigen aldaar neder, dat zij er eene stad ter bewoning vesti-
37 gen; Dat zij velden bezaaijen, wijngaarden planten, en vruchten van het gewas verkrijgen.
38 Zoo zegent Hij hen, en zij vermeerderen sterk, en hunne kudden doet Hij niet afnemen.
39 Zouden zij verminderen en vernederd worden, door dwinge-
40 landij en jammer; Dan stort Hij smaad op vorsten uit, en doet deze dwalen in het woes-
41 te, daar geen weg is. Maar verheft den behoeftigen boven de ellende, en maakt de geslachten [zoo talrijk] als de
42 kudde. De braven zien het

ד וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם׃ תָּעוּ
בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר
ה מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ׃ רְעֵבִים גַּם־
צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף׃
ו וַיִּצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר לָהֶם
ז מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם׃ וַיַּדְרִיכֵם
בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל־עִיר
ח מוֹשָׁב׃ יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
ט וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי־
הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ
י רְעֵבָה מִלֵּא־טוֹב׃ יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל׃
יא כִּי־הִמְרוּ אִמְרֵי־אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן
יב נָאָצוּ׃ וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם
יג כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־
יְהוָה בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
יד יוֹשִׁיעֵם׃ יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק׃
טו יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
טז לִבְנֵי אָדָם׃ כִּי־שִׁבַּר דַּלְתוֹת
נְחוֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדַּע׃
יז אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם
יח וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ׃ כָּל־אֹכֶל
תְּתָעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי
יט מָוֶת׃ וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה בַּצַּר
לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם׃
כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וִירְפָּאֵם וִימַלֵּט
כא מִשְּׁחִיתוֹתָם׃ יוֹדוּ לַיהוָה חַסְדּוֹ
כב וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם׃ וְיִזְבְּחוּ
זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו

en 't westen, van 't noorden
4 en de zee. — Die in de woe-
stein dwalen op verwilderden
weg, geene bewoonde stad kun-
5 nen vinden; Terwijl hongerende
en dorstende hunne ziel in hen
6 smacht; Schreijen tot den
Eeuwige in hunnen angst, [en]
Hij bevrijdt hen uit hunnen
7 nood. Hij leidt hen op den
regten weg, om naar eene be-
8 woonde stad te komen. Dan
prijzen zij de goedertierenheid
des Eeuwigen, en Zijne won-
deren den menschenkinderen.
9 Dat Hij dorstenden verzadigd,
en hongerenden met het goede
10 vervuld heeft. — Die in duis-
ternis en doodschaduw zitten,
gepraugd door druk en ijzers;
11 Omdat zij Gods woorden weêr-
spannig waren, en den raad
des Allerhoogsten versmaad-
12 den. Weshalve Hij hun hart
door kommer vernederde, zij
struikelden en niemand hielp;
13 Schreijen tot den Eeuwige in
hunnen angst, [en] Hij redt
14 hen uit hunnen nood. Hij
voert hen uit de duisternis en
doodschaduw, en verbreekt
15 hunne boeijen. Dan prijzen
zij de goedertierenheid des
Eeuwigen en Zijne wonderen
16 den menschenkinderen; Dat
Hij koperen deuren verbrak,
en ijzeren grendels in stuk-
17 ken sloeg. — Als dwazen
om hunnen misdadigen weg
en om hunne zonden lijden;
18 Als hunne ziel van alle spijze
walgt, en zij tot de poorten
19 des doods genaken; Schreijen
zij tot den Eeuwige in hun-
nen angst, [en] Hij redt
20 hen uit hunnen nood. Hij
zendt Zijn woord en geneest
hen, en bevrijdt hen van hun
21 verderf. Dan prijzen zij de goe-
dertierenheid des Eeuwigen, en
Zijne wonderen den menschen-
22 kinderen. Zij slagten Hem dank-
offers, en verkondigen Zijne daden

מ בְּמַעַלְלֵיהֶם : וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת־נַחֲלָתוֹ :
מא וַיִּתְּנֵם בְּיַד־גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם
מב שֹׂנְאֵיהֶם : וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם
מג וַיִּכָּנְעוּ תַחַת יָדָם : פְּעָמִים
רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה יַמְרוּ
כד בַּעֲצָתָם וַיָּמֹכוּ בַעֲוֹנָם : וַיַּרְא
בַּצַּר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת־רִנָּתָם :
מה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב
מו חֲסָדָו* : וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים
מז לִפְנֵי כָּל־שׁוֹבֵיהֶם : הוֹשִׁיעֵנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ
מח בִּתְהִלָּתֶךָ : בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם | וְעַד
הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן
הַלְלוּיָהּ :

*) חסדיו קרי

40 door hunne daden. Toen ontbrandde de toorn des Eeuwigen tegen Zijn volk en Hij
41 verafschuwde Zijn erfdeel. Gaf hen over in de magt der heidenen, dat hunne haters over
42 hen heerschten. Hunne vijanden verdrukten hen, en zij werden onder hunne magt
43 vernederd. Vele malen heeft Hij hen gered; doch [telkens] beraadslaagden zij weder, [Hem] te verbitteren, tot dat zij, door hunne zonde, geheel ver-
44 nederd waren. Als Hij dan hunnen angst zag, en hun ge-
45 schrei hoorde; Gedacht Hij hun Zijn verbond, veranderde van besluit, naar Zijne oneindige genade, en deed hen
46 barmhartigheid ontwaren bij allen, die hen gevankelijk weg-
47 gevoerd hadden. Help ons, Eeuwige, onze God! verzamel ons bijeen uit de volken; opdat wij Uwen heiligen naam danken, en roemen tot Uwen
48 lof. Geloofd zij de Eeuwige, de God Israëls, van eeuwigheid tot eeuwigheid; en al het volk zegge: Amen! — Hallelu-jah!

ספר חמישי

תהלים קז (יום ו)

א הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם
ב חַסְדּוֹ : יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי
יְהוָה אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד־צָר :
ג וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח

VIJFDE BOEK.

PSALM CVII.

1 »Dankt den Eeuwige, want »Hij is goed, Zijne goedertierenheid duurt in eeuwig-
2 heid." Dat zij het zeggen, die de Eeuwige verlost heeft, die Hij redde uit de hand des ver-
3 drukkers. Die Hij van vele landen heeft verzameld, van 't oosten

כא עֹשֶׂה׃ שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם
כב עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃ נִפְלָאוֹת
בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל־יַם־סוּף׃
כג וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה
בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב
כד חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃ וַיִּמְאֲסוּ
בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא־הֶאֱמִינוּ
כה לִדְבָרוֹ׃ וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם לֹא
כו שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה׃ וַיִּשָּׂא יָדוֹ
לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃
כז וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם
כח בָּאֲרָצוֹת׃ וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר
כט וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ וַיַּכְעִיסוּ
בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ־בָּם מַגֵּפָה׃
ל וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר
לא הַמַּגֵּפָה׃ וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה
לב לְדֹר וָדֹר עַד־עוֹלָם׃ וַיַּקְצִיפוּ
עַל־מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה
לג בַּעֲבוּרָם׃ כִּי־הִמְרוּ אֶת־רוּחוֹ
לד וַיְבַטֵּא בִשְׂפָתָיו׃ לֹא־הִשְׁמִידוּ
אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה
לה לָהֶם׃ וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
לו מַעֲשֵׂיהֶם׃ וַיַּעַבְדוּ אֶת־עֲצַבֵּיהֶם
לז וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ וַיִּזְבְּחוּ אֶת־
בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃
לח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם־בְּנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי
כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃
לט וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ

21 eet. Vergaten God, hunnen Redder, Die in Egypte groote
22 daden gedaan had; Wonderen in het land van Cham, vreesselijke daden, bij de schelfzee.
23 En Hij besloot, hen te verdelgen, had niet Mozes, Zijn uitverkorene, zich in de bres gesteld, om Zijn gramschap af te wenden, van [hen] te ver-
24 nielen. Zij verachtten het bekoorlijke land, vertrouwden
25 Zijn woord niet. Zij wrokten in hunne tenten, luisterden niet naar de stem des Eeuwi-
26 gen. Toen hief Hij Zijne hand tegen hen op, Hen in de woes-
27 tijn te doen vallen. Hun kroost onder de volken te werpen, en hen in alle landen te ver-
28 strooijen. Daarna hingen zij Ba'al-Pe'ör na, en aten offers
29 van levenlooze [goden]. Zij krenkten [Hem] door hunne daden, tot dat eene verderfelijke plaag onder hen uitbrak.
30 Doch Pine'has stond op en oefende geregt, waardoor de
31 plaag gestuit werd. Dit werd hem tot verdienste aangerekend, van geslacht tot geslacht,
32 eeuwiglijk. Zij verwekten Zijnen toorn bij de twistwateren, zoodat het om hunnentwege Mozes
33 kwalijk ging. Want zij verbitterden zijn gemoed, zoodat zijne lippen onbedachtzaam spraken. Ook delgden zij de volken niet uit, waarvan de Eeuwige het hun gezegd had.
35 Maar mengden zich met de heidenen, en leerden hunne wer-
36 ken. Vereerden hunne afgodsbeelden, die hun tot valstrik
37 werden. Zij slagtten hunne zonen en dochteren aan de
38 duivelen. Zoo vergoten zij onschuldig bloed, het bloed hunner zonen en dochteren, die zij aan Kanaäns afgoden offerden, zoodat het land door
39 bloed geschonden werd. Zij zelve werden onrein door hunne werken, en weken boelerende af

ג יִשְׁמְעַ כָּל־תְּהִלָּתוֹ׃ אַשְׁרֵי
שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה
ד בְּכָל־עֵת׃ זָכְרֵנִי יְהוָה בִּרְצוֹן
ה עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ לִרְאוֹת
בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת
גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתֶךָ׃
ו חָטָאנוּ עִם־אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ
ז הִרְשָׁעְנוּ׃ אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
לֹא־הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא
זָכְרוּ אֶת־רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ
ח עַל־יָם בְּיַם־סוּף׃ וַיּוֹשִׁיעֵם
לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת־גְּבוּרָתוֹ׃
ט וַיִּגְעַר בְּיַם־סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם
י בַּתְּהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃ וַיּוֹשִׁיעֵם
מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃
יא וַיְכַסּוּ־מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם
יב לֹא נוֹתָר׃ וַיַּאֲמִינוּ בִּדְבָרָיו
יג יָשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ׃ מִהֲרוּ שָׁכְחוּ
יד מַעֲשָׂיו לֹא־חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ וַיִּתְאַוּוּ
תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ־אֵל
טו בִּישִׁימוֹן׃ וַיִּתֵּן לָהֶם שֵׁאלָתָם
טז וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃ וַיְקַנְאוּ
לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ
יז יְהוָה׃ תִּפְתַּח־אֶרֶץ וַתִּבְלַע
דָּתָן וַתְּכַס עַל־עֲדַת אֲבִירָם׃
יח וַתִּבְעַר־אֵשׁ בַּעֲדָתָם לְהָבָה
יט תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃ יַעֲשׂוּ־עֵגֶל
כ בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃ וַיָּמִירוּ
אֶת־כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל

al Zijnen lof verkondigen?
3 Heil hun, die geregtigheid in
acht nemen, die deugd beoefe-
4 nen ten allen tijde. Gedenk
mijner, o Eeuwige! als Uw
volk genade verwerft, bezoek
5 mij met Uwe hulp. Dat ik de
welvaart Uwer uitverkorenen
zie, mij met de vreugde Uws
volks verblijde, mij beroeme
6 op Uw erfdeel. Wij hebben
met onze vaderen gezondigd,
hebben verkeerd gehandeld,
7 boosheid gepleegd. Onze va-
deren in Egypte achtten Uwe
wonderen niet; zij dachten niet
aan Uwe groote goedertieren-
heid, en waren [reeds] weder-
spannig bij de zee, aan de
8 schelfzee. Doch Hij redde hen
om Zijns naams wil, om Zijn
alvermogen te doen kennen.
9 Hij dreigde de schelfzee, —
zij verdroogde, en Hij voerde
hen door de afgronden, als
10 door eene woestijn. Hij redde
hen uit de hand des haters,
verloste hen uit de hand des
11 vijands. Watervloeden bedek-
ten hunne verdrukkers, niet
12 één hunner bleef over. Toen
geloofden zij Zijne woorden,
13 en zongen Zijnen lof. Spoe-
dig [echter] vergaten zij Zijne
daden, wachtten Zijnen raad
14 niet af. Zij werden met lust
bevangen in de woestijn, be-
proefden God in de wildernis.
15 Hij gaf hun hunne begeerte,
maar zond eene pestziekte in
16 hun ligchaam. Toen zij Mozes
benijdden in het leger, en Aäron,
den geheiligden des Eeuwigen;
17 Opende zich de aarde en ver-
slond Dathan, en bedekte Abi-
18 rams aanhang. Een vuur ont-
brandde onder hun aanhang,
een gloed verteerde de godde-
19 loozen. Bij 'Horeb maakten
zij een kalf, en bogen zich
voor een gegoten beeld neder.
20 Zij verwisselden [het voorwerp]
huuner vereering, met de beeldtenis eens stiers, die gras

אֶת־מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת־
ל דְּגָתָם : שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים
לא בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם : אָמַר וַיָּבֹא
לב עָרֹב כִּנִּים בְּכָל־גְּבוּלָם : נָתַן
גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת
לג בְּאַרְצָם : וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם
לד וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם : אָמַר
וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר :
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל
לו פְּרִי אַדְמָתָם : וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר
בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם :
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין
לח בְּשִׁבְטֵיהֶם כּוֹשֵׁל : שָׂמַח מִצְרַיִם
בְּצֵאתָם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר
מ לָיְלָה : שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו* וְלֶחֶם
מא שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם : פָּתַח צוּר
וַיָּזוּבוּ מַיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר :
מב כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת
מג אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו :
מד וַיִּתֶּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל
מה לְאֻמִּים יִרָשׁוּ : בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ :

*) שלו קרי

CVI.

קו

א הַלְלוּיָהּ : הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־
טוֹב כִּי לְעוֹלָם
ב חַסְדּוֹ : מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְהוָה

hunne wateren in bloed, en
50 doodde hunne visschen. Hun
land wemelde van vorschen,
[zelfs] in de binnenkameren
31 hunner koningen. Hij sprak,
en allerlei wild gedierte kwam,
ongedierte in al hunne grenzen.
32 Gaf hun hagel tot regens, vuur-
33 vlammen in hun land. Hij sloeg
hunnen wijnstok en vijgenboom,
verbrak het geboomte hunner
34 grenzen. Hij sprak, de sprink-
haan kwam, en kevers zonder
35 tal. Deze aten al het kruid
af in hun land, en aten de
36 vrucht huns aardrijks. Hij sloeg
alle eerstgeborenen in hun land,
den eersteling van al hunne
37 kracht. Zoo voerde Hij hen
uit, met zilver en goud, geen
struikelende was onder Zijne
38 stammen. Egypte was verblijd
om hun vertrek, want hunne
39 vrees was op hen gevallen. Hij
breidde eene wolk uit ter be-
schutting, een vuur, om den
40 nacht te verlichten. Men vraag-
de, en Hij deed kwartels ko-
men, en verzadigde hen met
41 brood van den hemel. Hij
opende eene rots, en wateren
vloeiden; zij stroomden in de
42 wildernis [als] eene beek. Want
Hij dacht aan Zijn heilig woord,
aan Abraham, Zijnen dienaar.
43 Dies voerde Hij Zijn volk met
blijdschap uit, met gejuich,
44 Zijne uitverkorenen. Hij gaf
hun de landen der heidenen,
dat zij den arbeid der natiën
45 erfden. Opdat zij Zijne wetten
zouden in acht nemen, en Zijne
leer bewaren! — Hallelu-jah!

1 Hallelu-jah! Dankt den
Eeuwige, want Hij is goed;
Zijne goedertierenheid duurt
2 in eeuwigheid. Wie zal de al-
magt des Eeuwigen uitspreken?

לְיִשְׂחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר
לְךָ אֶתֵּן אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל
נַחֲלַתְכֶם׃ בִּהְיוֹתָם כִּמְתֵי מִסְפָּר
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ
מִגּוֹי אֶל־גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר׃ לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ אַל־
תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וְלִנְבִיאַי אַל־
תָּרֵעוּ׃ וַיִּקְרָא רָעָב עַל־הָאָרֶץ
כָּל־מַטֵּה־לֶחֶם שָׁבָר׃ שָׁלַח
לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר
יוֹסֵף׃ עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלָיו* בַּרְזֶל
בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ עַד־עֵת בֹּא־
דְבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ׃
שָׁלַח־מֶלֶךְ וַיְתִּירֵהוּ מֹשֵׁל
עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃ שָׂמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ׃
לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקֵנָיו
יְחַכֵּם׃ וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם
וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ־חָם׃ וַיֶּפֶר
אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׃
הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל
בְּעֲבָדָיו׃ שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ
אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ׃ שָׂמוּ־
בָם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים
בְּאֶרֶץ חָם׃ שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ
וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרָיו׃ הָפַךְ

10 aan Izak [gezworen]. Dien Hij aan Jakob bepaalde tot eene vaste wet, aan Israël tot een
11 eeuwigdurend verbond. Hij zeide: »U geef Ik het land »Kanaän, als het snoer uws
12 »erfdeels." Nog waren zij gering in getal, naauwelijks hielden zij zich als vreemdelingen
13 er in op. Zij trokken rond van volk tot volk, van het eene rijk naar de andere natie.
14 Hij liet aan niemand toe, hen te onderdrukken, en tuchtigde koningen hunnentwege.
15 »Tast Mijnen gezalfden niet »aan, doet geen leed aan Mijne
16 »profeten." Hij riep honger over het land, verbrak allen
17 staf des broods. Zond eenen man vóór hen henen, Joseph,
die tot slaaf verkocht werd.
18 Zij pijnigden zijne voeten in kluisters, ijzeren banden knel-
19 den zijn lijf. Tot den tijd, dat zijn woord uitkwam, het gezegde des Eeuwigen, dat hem be-
20 proefd had. Hij zond eenen koning, die hem ontkluisterde, een heerscher van volken, die
21 hem bevrijdde. Deze stelde hem aan tot heer over zijn huis, tot heerscher over al zijn eigen-
22 dom. Om zijne vorsten naar eigen wil te behandelen, en aan zijne oudsten wijsheid te
23 leeren. Zoo toog Israël naar Egypte, en Jakob hield zich in het land van Cham als vreem-
24 deling op. Daar liet Hij Zijn volk sterk aangroeijen, en maakte het magtiger dan zijne
25 verdrukkers; Wier hart Hij verkeerde, om Zijn volk te haten, om eenen aanslag te maken tegen Zijne dienaren.
26 [Dan] zond Hij Mozes, Zijnen dienaar, Aäron, dien hij had
27 uitverkoren. Deze deden onder hen de door Hem [bevolen] teekens en wonderen in het land van Cham.
28 Hij zond duisternis en het werd stikdonker; toen waren
29 zij aan Zijn woord [niet meer] weêrspannig. Hij veranderde

כח בְּעִתּוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן
תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃
כט תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף
רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל־עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃
ל תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וְתְחַדֵּשׁ
לא פְּנֵי אֲדָמָה׃ יְהִי כְבוֹד יְהוָה
לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו׃
לב הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע
לג בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּ׃ אָשִׁירָה לַיהוָה
בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
לד יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח
לה בַּיהוָה׃ יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן־
הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה הַלְלוּיָהּ׃

קה

א הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ
ב בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ
לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו׃
ג הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח
ד לֵב׀ מְבַקְשֵׁי יְהוָה׃ דִּרְשׁוּ
יְהוָה וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃
ה זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
ו מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ זֶרַע
אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃
ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
ח מִשְׁפָּטָיו׃ זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
ט דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר
כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ

28 tijd te geven. Gij geeft hun, zij zamelen in; Gij opent Uwe hand, zij worden van het goede
29 verzadigd. Gij verbergt Uw aangezigt, zij sidderen; Gij neemt hunnen adem weg, zij vergaan, en keeren tot hun stof
30 terug. Gij zendt Uwen adem uit, zij zijn [op nieuw] geschapen, en Gij vernieuwt het ge-
31 laat der aarde. — De roem des Eeuwigen duurt eeuwig, de Eeuwige heeft welbehagen aan
32 Zijne werken. Hij ziet naar de aarde, zij beeft; Hij roept de
33 bergen aan, zij rooken. — Ik zal den Eeuwige zingen, mijn leven lang, de snaren roeren voor mijnen God, zoo lang ik
34 er ben. Mogt mijne overpeinzing Hem behagen! Ik zal mij
35 in den Eeuwige verblijden. Mogen de zondaars van de aarde verdwijnen, en de goddeloozen er niet meer zijn! — Loof den Eeuwige, mijne ziel! Hallelu-jah!

CV.

1 Dankt den Eeuwige! roept Zijnen naam aan, maakt Zijne daden onder de volken bekend.
2 Zingt Hem ter eere, roert voor Hem de snaren, onderhoudt u
3 over al Zijne wonderen. Roemt op Zijnen heiligen naam, dat zich het hart verblijde dergenen, die den Eeuwige zoeken.
4 Vraagt naar den Eeuwige, en Zijne almagt, zoekt Zijn aange-
5 zigt onophoudelijk. Gedenkt aan de wonderen, die Hij gedaan heeft, aan Zijne teekenen en de gerigten Zijns monds.
6 Gij, kroost van Zijnen dienaar Abraham, kinderen van Jakob,
7 Zijne uitverkorenen. Hij, de Eeuwige, is onze God, Zijne gerigten zijn over de geheele
8 aarde. Hij gedenkt eeuwig aan Zijn verbond, aan het woord, dat Hij bevolen heeft, tot in
9 het duizendste geslacht. [Aan het verbond] dat Hij met Abraham heeft aangegaan, Zijnen eed,

יא יַהֲלֹכוּן׃ יַשְׁקוּ כָּל־חַיְתוֹ שָׁדָי
יב יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צָמְאָם׃ עֲלֵיהֶם
עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּון מִבֵּין
יג עֳפָאִים יִתְּנוּ־קוֹל׃ מַשְׁקֶה
הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ
יד תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃ מַצְמִיחַ חָצִיר ׀
לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
טו לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ׃ וְיַיִן ׀
יְשַׂמַּח לְבַב־אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים
מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב־אֱנוֹשׁ
טז יִסְעָד׃ יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה
יז אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃ אֲשֶׁר־
שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה
יח בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃ הָרִים הַגְּבֹהִים
לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְּׁפַנִּים׃
יט עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע
כ מְבוֹאֹו׃ תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיְהִי
לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל־חַיְתוֹ־יָעַר׃
כא הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ
כב מֵאֵל אָכְלָם׃ תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
יֵאָסֵפוּן וְאֶל־מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃
כג יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ
כד עַד־עָרֶב׃ מָה־רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ׀
יְהוָה כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה
כה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃ זֶה ׀ הַיָּם
גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם־רֶמֶשׂ
וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם־
כו גְּדֹלוֹת׃ שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן
לִוְיָתָן זֶה ׀ יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק־בּוֹ׃
כז כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם

11 henen wandelen, Zij drenken al het wild gedierte des velds; de woudezels lesschen
12 [daarin] hunnen dorst. Boven dezelve rust het gevogelte des hemels; van tusschen het loof laten zij hun gezang hooren.
13 Gij drenkt de wateren uit Uwe (34) opperzalen, door de vrucht Uwer werken wordt
14 het aardrijk verzadigd. Gij doet het gras uitbotten voor het vee, en kruid door menschenarbeid (35), om spijs uit het aardrijk te doen opkomen.
15 Ook wijn, die 's menschen hart verheugt, olie, die het aangezigt doet blinken, en brood, dat 's menschen hart versterkt.
16 Sapvol staan de boomen des Eeuwigen, Libanons cederen,
17 door Hem geplant. Alwaare nestelen, de ooijevaar, wiens
18 huis op de dennen is. De hooge bergen zijn voor de klipgeiten, de rotskloven eene toevlugt voor de konijnen.
19 Hij schiep de maan tot tijdsbepalingen; de zon kent [de
20 plaats] haars ondergangs. Gij beschikt duisternis, het wordt nacht, dan zwerft al het woud-
21 gedierte rond. De jonge leeuwen brullen naar den roof, en verlangen van God hunne
22 spijs. De zon gaat op, zij begeven zich weg, en leggen zich in hunne holen neder.
23 [Dan] gaat de mensch uit tot zijnen arbeid, aan zijn dagwerk, tot den avond.
24 Hoe groot zijn Uwe werken, o Eeuwige! Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt, de aarde is vol Uws eigen-
25 doms. Hier de zee, groot en wijd van omvang, aldaar wemelen schepselen zonder getal, gedierte, klein en groot.
26 Daar wandelen schepen, ook het zeegedrocht, dat Gij schiept om
27 er in te spelen. Allen wachten op U, om hunne spijs te regter

עַל־יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃
יח לִשְׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי פִקֻּדָיו
יט לַעֲשׂוֹתָם׃ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם הֵכִין
כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַכֹּל מָשָׁלָה׃
כ בָּרְכוּ יְהוָה ׀ מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ
עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃
כא בָּרְכוּ יְהוָה כָּל־צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו
כב עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃ בָּרְכוּ יְהוָה ׀
כָּל־מַעֲשָׂיו בְּכָל־מְקֹמוֹת
מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־
יְהוָה׃

over Zijne vereerders; en Zijne goedertierenheid jegens klein-
18 kinderen; Jegens hen, die Zijn verbond in acht nemen, en Zijne bevelen gedachtig zijn, om die
19 uit te oefenen. De Eeuwige heeft Zijnen zetel in den hemel gevestigd, en Zijne magt heerscht
20 over alles. — Looft den Eeuwige! gij, Zijne Engelen! gij, sterke helden, die Zijn bevel volvoert, luisterend naar de
21 stem Zijns gebods. Looft den Eeuwige! gij, Zijne heirscharen, alle! gij, Zijne dienaren, die
22 Zijnen wil volvoert. Looft den Eeuwige! al Zijne gewrochten, op alle plaatsen Zijner heerschappij, loof den Eeuwige, mijne ziel!

CIV.

קד

א בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד
וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃ עֹטֶה אוֹר
כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃
ג הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם־
עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל־כַּנְפֵי־
ד רוּחַ׃ עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת
ה מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט׃ יָסַד אֶרֶץ
עַל־מְכוֹנֶיהָ בַּל־תִּמּוֹט עוֹלָם
ו וָעֶד׃ תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ
ז עַל־הָרִים יַעַמְדוּ־מָיִם׃ מִן־
גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן־קוֹל רַעַמְךָ
ח יֵחָפֵזוּן׃ יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת
אֶל־מְקוֹם זֶה ׀ יָסַדְתָּ לָהֶם׃
ט גְּבוּל־שַׂמְתָּ בַל־יַעֲבֹרוּן בַּל־
י יְשֻׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃ הַמְשַׁלֵּחַ
מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים

1 Loof den Eeuwige, mijne ziel! Eeuwige, mijn God! Gij zijt zeer groot; in majesteit en
2 heerlijkheid gekleed. Hij omhult Zich met licht, als met een gewaad, spant den hemel
3 uit, als een tapijt. Die Zijne opperzalen in de wateren zoldert, Die de wolken tot Zijnen wagen maakt, Die wandelt op
4 de vleugelen des winds. Die de winden tot Zijne boden maakt, vlammend vuur tot Zijne
5 dienaars. Hij heeft de aarde op hare grondslagen gevestigd, dat zij niet wankele in alle
6 eeuwigheid. Gij hebt de diepte als [met] een kleed bedekt; op de bergen stonden de wateren.
7 Voor Uw dreigen vloden zij; voor Uwe donderstem vlugten
8 zij bevend weg. Bergen rezen op, dalen zonken neder, naar
9 de plaats door U beschikt. Gij steldet een perk, dat [de zeeën] niet overschrijden; dat zij niet terug keeren, om de aarde
10 te bedekken. Gij deedt de beken in de valleijen uitstorten, die tusschen de bergen

כט בְּנֵי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּ וְזַרְעָם
לְפָנֶיךָ יִכּוֹן׃

29 De kinderen Uwer dienaren zullen [het land] bewonen, en hun kroost voor U bevestigd worden.

קג — CIII.

א לְדָוִד ׀ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם
ב קָדְשׁוֹ׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה
ג וְאַל־תִּשְׁכְּחִי כָּל־גְּמוּלָיו׃ הַסֹּלֵחַ
לְכָל־עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל־
ד תַּחֲלוּאָיְכִי׃ הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת
חַיִּכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃
ה הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵךְ תִּתְחַדֵּשׁ
ו כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיְכִי׃ עֹשֵׂה צְדָקוֹת
יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל־עֲשׁוּקִים׃
ז יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
ח עֲלִילוֹתָיו׃ רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה
ט אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חָסֶד׃ לֹא־
לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר׃
י לֹא כְחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא
יא כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃ כִּי
כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ גָּבַר
יב חַסְדּוֹ עַל־יְרֵאָיו׃ כְּרָחֵק מִזְרָח
מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת־
יג פִּשְׁעֵינוּ׃ כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים
יד רִחַם יְהוָה עַל־יְרֵאָיו׃ כִּי הוּא
יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוֹר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ׃
טו אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה
טז כֵּן יָצִיץ׃ כִּי רוּחַ עָבְרָה־בּוֹ
וְאֵינֶנּוּ וְלֹא־יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃
יז וְחֶסֶד יְהוָה ׀ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם

1 *Van David.* Loof den Eeuwige, mijne ziel! en al wat in mij is, Zijnen heiligen naam!
2 Loof den Eeuwige, mijne ziel! en vergeet geene Zijner wel-
3 daden. Hij, die al uwe zonden vergeeft, al uwe ziekten geneest;
4 Die uw leven van het verderf verlost, u met gunst en barm-
5 hartigheid kroont; Die uw sieraad (33) met het goede verzadigt; uwe jeugd als die des
6 arends vernieuwt; De Eeuwige oefent geregtigheid uit, [ver-
schaft] regt aan alle verdruk-
7 ten. Hij maakte aan Mozes Zijne wegen bekend; den kin-
8 deren Israëls Zijne daden: »De »Eeuwige is albarmhartig en »algenadig, langmoedig en van
9 »oneindige weldadigheid." Hij zal niet eeuwig twisten, noch gedurig den toorn bewaren.
10 Hij behandelt ons niet naar onze zonden, vergeldt ons niet
11 naar onze misdaden. Want zoo hoog de hemel boven de aarde is, zoo magtig is Zijne genade over Zijne vereerders.
12 Zoo ver het oosten van het westen is, zoo ver verwijdert Hij van ons onze misdrijven.
13 Gelijk een vader zich over zijne kinderen ontfermt, ontfermt Zich de Eeuwige over Zijne
14 vereerders. Want Hij kent ons gedichtsel, is gedachtig, dat wij
15 slechts stof zijn. De mensch.... zijne dagen zijn als gras; gelijk de bloem des velds, zoo
16 bloeit hij. Als een wind over haar henen waait, is zij niet meer, en hare eigene plaats
17 kent zij niet meer. Maar de genade des Eeuwigen blijft van eeuwigheid tot eeuwigheid,

כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃
als de schaduw, die verdwijnt; en ik, ik verdor als het gras.
13 וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ
13 Maar Gij, o Eeuwige! blijft eeuwig dezelfde, en Uw aandenken van geslacht tot ge-
14 לְדֹר וָדֹר׃ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם
14 slacht. Gij zult U verheffen, over 'Zion U ontfermen; want
צִיּוֹן כִּי־עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי־בָא
de tijd van ontferming is daar,
15 מוֹעֵד׃ כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־
15 de bestemde tijd is daar. (Uwe dienaren verlangen naar hare
אַבְנֶיהָ וְאֶת־עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ׃
steenen, en hebben deernis met
VI haar puin.) — Heidenen zullen
16 וְיִרְאוּ גוֹיִם אֶת־שֵׁם יְהוָה וְכָל־
16 dan den naam des Eeuwigen vereeren, alle koningen der
17 מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ׃ כִּי־
17 aarde Uwe heerlijkheid. »Want
בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃
»de Eeuwige heeft 'Zion opge-
18 פָּנָה אֶל־תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא־
»bouwd, Hij verschijnt in Zijne
19 בָזָה אֶת־תְּפִלָּתָם׃ תִּכָּתֵב זֹאת
»heerlijkheid. Hij wendde Zich
»tot het gebed des verlatenen,
לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלְלְ־
»verwierp hunne smeekingen
20 יָהּ׃ כִּי־הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ
19 »niet. Men schrijve dit op voor
יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל־אֶרֶץ
»het nageslacht, opdat het nieuw
21 הִבִּיט׃ לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר
»geschapen volk den Eeuwige
לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃ לְסַפֵּר
20 »love; Want Hij ziet van Zijn
22 בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וְתִהִלָּתוֹ
»verheven heiligdom neder; de
בִּירוּשָׁלִָם׃ בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו
»Eeuwige blikt uit den hemel
23 וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה׃
21 »naar de aarde. Om het zuch-
עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי* קִצַּר יָמָי׃
»ten der geboeiden te hooren,
24 אֹמַר אֵלִי אַל־תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי
VII »om de ter dood veroordeelden
יָמַי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ׃
22 »te bevrijden." — Zoo zal men
25 לִפְנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה
in 'Zion den naam des Eeuwigen verkondigen, en Zijnen lof
23 in Jerusalem; Als alle volken zich verzamelen, en koningrijken, om den Eeuwige te die-
24 nen. Verzwakt Hij mijne kracht op den weg, verkort Hij mijne
25 dagen; Dan zeg ik: Mijn God! ruk mij niet weg in de helft mijner dagen! Uwe jaren zijn
VIIIA [immers] van geslacht tot geslacht. — De aarde hebt Gij
26 יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃ הֵמָּה יֹאבֵדוּ
26 voorheen gegrondvest, de hemel
27 וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד
27 is het werk Uwer handen. Zij zullen vergaan, doch Gij zult blijven, zij allen zullen gelijk een gewaad verslijten; als een kleed verwisselt Gij hen, en zij
28 יִבְלוּ כַלְבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃
28 veranderen. Maar Gij blijft dezelfde, Uwe jaren nemen geen einde.
כח וְאַתָּה־הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתַּמּוּ׃

*) כחי קרי

ה אֵדָע : מְלוֹשְׁנִי בַסֵּתֶר ׀ רֵעֵהוּ
אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ־עֵינַיִם וּרְחַב
ו לֵבָב אוֹתוֹ לֹא אוּכָל : עֵינַי
בְּנֶאֱמְנֵי־אֶרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי
הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא
ז יְשָׁרְתֵנִי : לֹא־יֵשֵׁב ׀ בְּקֶרֶב
בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים
ח לֹא־יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי : לַבְּקָרִים
אַצְמִית כָּל־רִשְׁעֵי־אֶרֶץ לְהַכְרִית
מֵעִיר־יְהוָה כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן :

*) יתיר ו׳

קב

א תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי־יַעֲטֹף וְלִפְנֵי
יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ :
ב יְהוָה שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי
ג אֵלֶיךָ תָּבוֹא : אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ ׀
מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה־אֵלַי
אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי :
ד כִּי־כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי
ה כְּמוֹקֵד נֶחָרוּ : הוּכָּה כָעֵשֶׂב
וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל
ו לַחְמִי : מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה
ז עַצְמִי לִבְשָׂרִי : דָּמִיתִי לְקָאַת
מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חָרְבוֹת :
ח שָׁקַדְתִּי וָאֱהִי כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד
ט עַל־גָּג : כָּל־הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי
י מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ : כִּי־אֵפֶר
כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי
יא מָסָכְתִּי : מִפְּנֵי־זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ
יב כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי : יָמַי

PSALM CI.

5 erkennen. Wie heimelijk zijnen naasten lastert, dien zal ik verdrijven (32); die hoogmoedig van oogen en trotsch van hart is, dien kan ik niet verdragen.
6 Mijne oogen vestigen zich op de braven des lands, dat zij naast mij zitten; die den weg der deugd bewandelt zal mijn dienaar
7 zijn. In mijn huis zal [echter] niet treden die bedrog uitoefent; die leugens spreekt zal geen stand houden voor mijne oogen.
8 Met elken morgen verdrijf ik al de goddeloozen des lands; om alle euveldoeners uit de stad des Eeuwigen uit te roeijen.

CII.

1 *Gebed eens bedrukten, die geheel overstelpt is, en voor den*
I *Eeuwige zijne klagt uitstort.* —
2 Eeuwige! verhoor mijn gebed! dat mijn geschrei tot U kome.
3 Verberg Uw aangezigt niet voor mij! ten dage dat mij bang is, neig Uw oor tot mij, ten dage dat ik roep, antwoord mij spoe-
II dig. — Want mijne dagen ver-
4 dwijnen in rook, mijne beenderen zijn verschroeid als [door]
5 een' brand. Mijn hart is ter neêr geslagen en verdord als gras; aan voedsel nemen denk
6 ik niet. Door mijn luid zuchten kleeft mijn gebeente en
III huid aan een. — Ik ben den
7 pelikaan in de wildernis gelijk, als de steenuil in de puin-
8 hoopen. Ik ben steeds wakende, als een eenzame vogel op het
9 dak. Mijne vijanden smaden mij den ganschen dag, mijne spotters zweren bij mijnen
IV [ramp]. — Assche eet ik als
10 brood, en met tranen meng ik
11 mijnen drank. Om Uwe verbolgenheid en gramschap; want
V Gij hebt mij verheven en daarna
12 verworpen. — Mijne dagen zijn

בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ
קֹרְאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם׃
ז בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֶּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ
עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן־לָמוֹ׃ יְהוָה
ח אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא
הָיִית לָהֶם וְנֹקֵם עַל־עֲלִילוֹתָם׃
ט רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי־קָדוֹשׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ׃

(*) האל״ף נעלם

onder Zijne priesters, Samuel onder hen, die Zijnen naam aanroepen; (Zij riepen den Eeuwige aan, en Hij verhoorde hen).
7 Uit eene wolkzuil sprak Hij tot hen, zij namen Zijne getuigenis in acht, de wet, die
8 Hij hun gegeven had. Eeuwige, onze God, Gij verhoordet hen, Gij waart hun een vergevend God, doch tevens een bestraffer
9 hunner overtredingen. — Verheft den Eeuwige, onzen God! werpt u aanbiddend neder voor den berg Zijner heiligheid; want de Eeuwige, onze God, is heilig.

C.

1 *Een psalm bij het dankoffer.* Juicht den Eeuwige, gij gansche
2 aarde! Dient den Eeuwige met vreugde! komt voor Hem met
3 jubelgezang! Erkent, dat de Eeuwige God is; Hij heeft ons gemaakt en wij zijn de Zijnen, Zijn volk en de schapen Zijner
4 weide. Gaat zijne poorten in met dank, Zijne voorhoven met lofgezang, dankt Hem, looft
5 Zijnen naam. Want goed is de Eeuwige, Zijne goedertierenheid duurt eeuwig, Zijne trouw van geslacht tot geslacht.

CI.

1 *Van David, een psalm.* Goedertierenheid en regt zal ik bezingen, tot U, o Eeuwige!
2 de snaren roeren. Ik peins over den weg der volmaaktheid. (Wanneer zult Gij tot mij komen (31)?) Ik zal in de onschuld mijns harten wandelen, in het
3 binnenste mijns huizes. Ik wil geene snoode daad voor mijne oogen dulden, ik haat al het doen der losbandigen; moge
4 het mij niet aankleven! Een arglistig hart moet van mij wijken, een goddelooze wil ik niet

צח

א מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה ׀ שִׁיר
חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת
עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ
ב קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃
ג זָכַר חַסְדּוֹ ׀ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ
ד אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ
לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ
ה וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי ׀ הַמֶּלֶךְ
ז יְהוָה׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ
ח תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת
יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃
ט לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא ׀ לִשְׁפֹּט
הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

צט

א יְהוָה מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב
כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃
ב יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל־
ג כָּל־הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל
ד וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ
מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּה
מִישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב
ה אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו
ו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן ׀

PSALM XCVIII.

XCVIII.

1 *Een psalm.* Zingt den Eeuwige een nieuw lied, want Hij heeft wonderen gedaan; zege verwierf Hem Zijne regterhand en Zijn 2 heilige arm. De Eeuwige heeft Zijn heil bekend gemaakt, voor de oogen der heidenen Zijne ge- 3 regtigheid geopenbaard. Hij was aan Israëls huis Zijner gunst en trouw gedachtig; alle einden der aarde zagen het heil onzes 4 Gods. Juicht den Eeuwige, gij, gansche aarde! galmt, jubelzingt 5 en roert de snaren. Roert voor den Eeuwige de harpsnaren, de 6 harp en allerlei snarenspel. Met trompetten en bazuingeschal, juicht voor den Koning, den 7 Eeuwige! Dat de zee bruise met hetgeen er in is, de wereld en die 8 er in wonen. Dat de rivieren in de handen klappen, dat de bergen gezamentlijk jubelzingen. 9 Voor den Eeuwige! want Hij komt om de aarde te rigten; Hij rigt de wereld met regtvaardigheid; de volken met billijkheid.

XCIX.

1 De Eeuwige regeert! de heidenen beven, Hij troont op Che- 2 rubim, de aarde trilt. Groot is de Eeuwige te 'Zion, verheven 3 is Hij boven alle volken. Zij huldigen Uwen naam (groot en eerbiedwaardig, heilig is Hij!) 4 En de magt des Konings, die het regt bemint. Gij hebt billijkheid gehandhaafd, regt en geregtigheid hebt Gij in Jakob veror- 5 dend, — Verheft den Eeuwige, onzen God, werpt u voor Zijne voetbank aanbiddend neder, Hei- 6 lig is Hij! Mozes en Aäron

הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם
יב וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל־אֲשֶׁר־
יג בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר: לִפְנֵי
יְהוָה כִּי בָא כִי בָא לִשְׁפֹּט
הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ:

verheugen, en de aarde vrolijk zij, de zee bruise met hetgeen
12 haar vervult; Dat de beemde dartele met al wat er op is, dat alle boomen des wouds jubel-
13 zingen; Voor den Eeuwige! — want Hij komt, Hij komt om de aarde te rigten; Hij rigt de wereld met regtvaardigheid, de volken met Zijne trouw.

XCVII.

צז

א יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ
ב אִיִּים רַבִּים: עָנָן וַעֲרָפֶל
סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן
ג כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט
ד סָבִיב צָרָיו: הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל
ה רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ: הָרִים
כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי
ו אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
ז יֵבֹשׁוּ כָל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־
ח אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח
צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
ט מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: כִּי־אַתָּה יְהוָה
עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד
נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי
יְהוָה שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם:
יא אוֹר־זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב
יב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

1 De Eeuwige regeert! vrolijk
1 is de aarde, de groote eilanden
2 verheugen zich. Wolken en donkerheid zijn rondom Hém, geregtigheid en regt zijn de
3 grondvesten Zijns troons. Vuur gaat voor Hem heen, en zet Zijne wederstrevers rondom in
11 vlam. — Zijne bliksems ver-
4 lichten de wereld, de aarde ziet
5 [het], en beeft. Bergen smelten als was, voor den Eeuwige, voor den Heer der gansche
6 aarde. De hemelen verkondigen Zijne geregtigheid, alle
111 volken zien Zijnen luister. —
7 Beschaamd zijn alle beeldendienaren, die zich op nietige afgoden beroemen. Alle goden buigen zich voor Hem neder,
8 'Zion hoort het en verheugt zich, vrolijk zijn de dochteren van Juda, om Uwe gerigten,
9 Eeuwige! Want Gij, Eeuwige! zijt de Allerhoogste, over de gansche aarde, ver verheven
IV zijt Gij, boven alle goden. —
10 Beminnaars des Eeuwigen! haat het kwade; Hij bewaart de zielen Zijner vromen, redt hen uit de magt der snooden.
11 Licht gaat op voor den regtvaardigen, vreugde voor de op-
12 regten van harte. Verheugt u, regtvaardigen! in den Eeuwige, en huldigt het aandenken Zijner heiligheid.

וְנִכְרָעָה נְבָרְכָה לִפְנֵי־יְהוָה
עֹשֵׂנוּ׃ כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ
עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם
אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ אַל־תַּקְשׁוּ
לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה
בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם
בְּחָנוּנִי גַּם־רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים
שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם
תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ
דְרָכָי׃ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי
אִם־יְבֹאוּן אֶל־מְנוּחָתִי׃

צו

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ
לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ
לַיהוָה בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־
לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם
כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃
כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי
כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה
שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד־וְהָדָר לְפָנָיו
עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ
לַיהוָה מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה־
בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־
הָאָרֶץ׃ אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה
מָלָךְ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט
יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ

nedervallen, en knielen voor den Eeuwige, onzen Maker.
7 Want Hij is onze God, wij zijn het volk Zijner weide en de kudde Zijner hand, [nog] heden, indien gij naar Zijne stem luis-
8 tert. — Verstokt uw hart niet gelijk te Meriba, ten dage der
9 verzoeking in de woestijn. Toen Mij uwe vaders verzochten, Mij op de proef stelden, ofschoon
10 zij Mijn werk zagen. Veertig jaren had Ik verdriet aan dat geslacht, en zeide: »Het is een »volk, verdwaald van hart, dat »Mijne wegen niet erkent."
11 Zoodat Ik in Mijnen toorn zwoer: »Nimmer zullen zij in »Mijne rust ingaan."

XCVI.

1 Zingt den Eeuwige een nieuw lied, zingt den Eeuwige, gij gan-
2 sche aarde! Zingt den Eeuwige, looft Zijnen naam, verkondigt
3 dag aan dag Zijn heil. Verhaalt onder de heidenen Zijnen roem, onder alle natiën Zijne wonde-
4 ren. Want groot is de Eeuwige en hooggeprezen, eerbiedwaardig
5 is Hij boven alle goden. Der heidenen goden alle zijn nietige afgoden; de Eeuwige echter heeft
6 de hemelen gemaakt. Vóór Hem is Majesteit en pracht, magt en heerlijkheid in Zijn heiligdom.
7 Geeft den Eeuwige, gij, geslachten der volken! geeft den Eeu-
8 wige roem en zegepraal. Geeft den Eeuwige den roem Zijns naams, brengt geschenken aan, en komt in Zijne voorhoven.
9 Aanbidt den Eeuwige in heilig feestgewaad, beeft voor Hem, gij,
10 gansche aarde! Zegt onder de heidenen: de Eeuwige regeert! vast staat de wereld en wankelt niet, Hij rigt de volken naar
11 billijkheid. Dat de hemelen zich

תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃
יג לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד־יִכָּרֶה
לָרָשָׁע שָׁחַת׃ כִּי ׀ לֹא־יִטֹּשׁ
יהוה עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃
טו כִּי־עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו
טז כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃ מִי־יָקוּם לִי
עִם־מְרֵעִים מִי־יִתְיַצַּב לִי עִם־
יז פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לוּלֵי יהוה עֶזְרָתָה
לִּי כִּמְעַט ׀ שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃
יח אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ
יט יהוה יִסְעָדֵנִי׃ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי
בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ
כ נַפְשִׁי׃ הֲיִחְבָּרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת
כא יֹצֵר עָמָל עָלֵי־חֹק׃ יָגוֹדּוּ עַל־
נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃
כב וַיְהִי יהוה לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי
כג לְצוּר מַחְסִי׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם ׀
אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם
יַצְמִיתֵם יהוה אֱלֹהֵינוּ׃

צה

א לְכוּ נְרַנְּנָה לַיהוה נָרִיעָה לְצוּר
ב יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו
ג בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי
אֵל גָּדוֹל יהוה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־
ד כָּל־אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי־
ה אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר־
לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת
ו יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה

Gij tuchtigt, o Eeuwige! dien Gij uit Uwe leer onderwijst.
13 Dat hij gelaten zij in de kwade dagen, tot dat voor den goddeloozen de knil gegraven is.
14 Want de Eeuwige zal Zijn volk niet begeven, Zijn erfdeel niet
15 verlaten. Maar het regt keert tot de geregtigheid weder, en allen, die opregt van harte zijn,
v volgen het na. — Wie zal
16 voor mij optreden tegen de boozen, wie mij bijstaan tegen
17 de euveldoeners? Ware de Eeuwige mij niet ter hulpe geweest, bijna zoude mijne ziel in [het rijk der] stilte rusten.
18 Wanneer ik zeide: nu wankelt mijn voet! dan ondersteunde mij Uwe gunst, o Eeuwige!
19 Als kommervolle gedachten in mijn binnenste zich vermeerderden, dan verkwikten Uwe
vi vertroostingen mijne ziel. —
20 Kan de zetel des gewelds gemeenschap met U hebben? waar men onheil sticht voor
21 regt? Laat hen zamenrotten tegen het leven des regtvaardigen, en onschuldig bloed ver-
22 oordeelen. De Eeuwige is mij eene hooge wijkplaats, mijn God, de rots mijner toevlugt.
23 Hij doet hunne schuld op hen zelven wederkeeren, verdelgt hen door hunne eigene boosheid. — Ja, de Eeuwige, onze God, verdelgt hen.

XCV.

1 Welaan! laat ons den Eeuwige jubelzingen, juichen der Rots
2 onzes heils. Laat ons voor Zijn aangezigt met lofgezang verschijnen, met snarenspel voor
3 Hem juichen. Want de Eeuwige is een groot God, een groot
4 Koning over alle goden. In Wiens hand de diepten der aarde zijn, Wien de toppen der
5 bergen behooren. Dien de zee behoort, daar Hij ze schiep, en het drooge, dat Zijne handen vorm-
6 den. Komt! laat ons aanbiddend

צג

א יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ
יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־תִּכּוֹן
ב תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט : נָכוֹן כִּסְאֲךָ
ג מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה : נָשְׂאוּ
נְהָרוֹת ׀ יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם :
ד מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים
מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה :
ה עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ
נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים :

צד

א אֵל־נְקָמוֹת יְהוָה אֵל נְקָמוֹת
ב הוֹפִיעַ : הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט
הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים :
ג עַד־מָתַי רְשָׁעִים ׀ יְהוָה עַד־
מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ : יַבִּיעוּ
יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי
ה אָוֶן : עַמְּךָ יְהוָה יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ
ו יְעַנּוּ : אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ
ז וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ : וַיֹּאמְרוּ לֹא
יִרְאֶה־יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
ח בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים
ט מָתַי תַּשְׂכִּילוּ : הֲנָטַע אֹזֶן
הֲלֹא יִשְׁמָע אִם־יֹצֵר עַיִן הֲלֹא
י יַבִּיט : הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ
יא הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת : יְהוָה
יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה
יב הָבֶל : אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־

XCIII.

1 De Eeuwige regeert, Hij heeft
Zich met Majesteit gekleed, de
Eeuwige heeft Zich met magt
gekleed [en] omgord, zoo staat
de wereld vast en wankelt nim-
2 mer. Uw troon staat vast van
toen af; Gij-zelf zijt van eeu-
3 wigheid! De rivieren verhef-
fen hare stuivende golven.
4 Meer dan het geraas der groote
wateren, dan de magtige baren
der zee, is de Eeuwige mag-
5 tig in Zijne verhevenheid. Uwe
getuigenissen zijn geheel on-
wrikbaar; heiligheid is het sie-
raad Uws tempels, Eeuwige!
in lengte van dagen.

XCIV.

I God der wraak, o Eeuwige!
1 God der wraak, verschijn met
2 luister! Verhef U, Gij, Regter
der aarde! vergeld den trotsche
3 naar verdienste. Hoe lang nog
zullen de goddeloozen, o Eeu-
wige! hoe lang zullen de god-
4 deloozen juichen? Bij vloeden
honende woorden uitstorten, en
zich beroemen alle euveldoe-
II ners? — Uw volk, o Eeuwige!
5 verbrijzelen zij, en onderdruk-
6 ken Uw erfdeel. Zij dooden
weduwe en vreemdeling, ver-
moorden de weezen, en zeggen:
7 de Eeuwige ziet het niet, de
God Jakobs slaat er geen acht
8 op. Overdenkt dit, gij rede-
loozen onder het volk! gij
dwazen! wanneer zult gij ver-
III standig worden? — Zoude Hij,
9 die het oor geplant heeft, niet
hooren? die het oog gevormd
10 heeft, niet zien? Die de hei-
denen tuchtigt, niet straffen?
Hij, die den mensch wetenschap
11 leert! De Eeuwige kent de ont-
IV werpen der menschen, dat zij ijdel-
12 heid zijn. — Heil den mensch, dien

טז וְאַכְבִּרֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

צב

א מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת:
ב טוֹב לְהֹדוֹת לַיהוָה
ג וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד
בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
ד בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי־
ה נֵבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי
שִׂמַּחְתַּנִי יְהוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי
ו יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ:
ז אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־
ח יָבִין אֶת־זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים
כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן
ט לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד: וְאַתָּה
י מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה
אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ
יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן:
יא וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי
יב בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי
בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה
יג אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח
יד כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
טו יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה
טז דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד
כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־
עַוְלָתָה בּוֹ:

---

*) עולתה קרי

16 »en verleen hem eer. Ik ver-
»zadig hem met lengte van
»dagen, en doe hem Mijn heil
»aanschouwen."

XCII.

1 *Psalmgezang voor den Sabbath-*
2 *dag.* Het is liefelijk, den Eeu-
wige te danken, voor Uwen
naam, o Allerhoogste! de sna-
3 ren te roeren. Des morgens
Uwe goedertierenheid te ver-
melden, des nachts Uwe trouw.
4 Bij tiensnarig speeltuig en psal-
ter, door de harp tot denken
5 opgewekt. Want Gij, o Eeu-
wige! hebt mij met Uw werk
verblijd, vrolijk bezing ik de
6 daden Uwer handen. Hoe groot
zijn Uwe daden, o Eeuwige!
oneindig diep Uwe ontwerpen.
7 De verstandelooze beseft het
niet, de dwaze ziet dit niet in:
8 Als de goddeloozen groenen ge-
lijk het jeugdig kruid, en alle
boosdoeners bloeijen, — om
voor eeuwig verdelgd te wor-
9 den. Maar Gij zijt in eeuwig-
heid verheven, o Eeuwige!
10 Want zie! Uwe vijanden, o
Eeuwige! want zie! Uwe vij-
anden, komen om, alle boos-
11 doeners stuiven uiteen. Mijnen
hoorn echter verhoogdet Gij als
die eens Reëms, ik word met
12 versche olie overgoten ([30]). Mijn
oog ziet [het verderf] mijner
benijders, mijne ooren hooren
[het] van de snooden, die zich
13 tegen mij verzetten. De regt-
vaardige zal als de palmboom
groenen, als een cederboom op
14 den Libanon opwassen. Die in
het huis des Eeuwigen geplant
zijn, zullen bloeijen in de voor-
15 hoven onzes Gods. Zelfs in de
grijsheid maken zij nog jonge
loten; sappig en lommerrijk
16 blijven zij. Om te vermelden,
dat de Eeuwige onberispelijk
is, mijn Rots, in Wien geen
onregt is.

טז יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וְהַדְרְךָ
יז עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם ׀ אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנְנֵהוּ׃

16 Laat Uw werk aan Uwe dienaren blijken, Uwe heerlijkheid
17 aan hunne kinderen! — Dat de vriendelijkheid des Heeren, onzes Gods, op ons zij, dan slagen wij in het werk onzer handen, ja, het werk onzer handen slaagt alleen door Hem.

צא

XCI.

א יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי
ב יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי
ג וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי
הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר
ד הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ ׀ יֶסֶךְ לָךְ
וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה
ה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה
ו מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל
יְהַלֵּךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
ז יִפֹּל מִצִּדֶּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה
ח מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק
בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
ט תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־
תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־
יא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו
יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃
יב עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף
יג בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן
תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי
יד חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ
טו כִּי־יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי ׀ וְאֶעֱנֵהוּ
עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ

1 Gij, die in de schuilplaats des Allerhoogsten zit, in de schaduw des Almagtigen ver-
2 nacht; U, zeg ik, dat de Eeuwige mijn toeverlaat en burgt is, mijn God, op Wien ik ver-
3 trouwe. Want Hij zal u redden van het dreigende net, van de
4 woedende kwaal. Met Zijne wiek zal Hij u dekken, onder Zijne vleugelen zult gij toevlugt vinden, Zijne trouw is schild en
5 beukelaar. Gij zult niet vreezen voor den schrik des nachts, voor den pijl die bij dag snort;
6 Voor de pest die in het duister waart, voor het verderf dat
7 des middags woedt. Mogen er duizend aan uwe zijde vallen, tien duizend aan uwe regterhand, tot u genaakt het niet.
8 Gij aanschouwt het slechts met uwe oogen, en ziet der goddeloozen vergelding. Want gij
9 hebt den Eeuwige, mijn toeverlaat, den Allerhoogste, tot uw
10 toevlugtsoord gesteld. Geen leed zal u wedervaren, geen ongeval tot uwe tent naderen.
11 Want Hij beveelt voor u Zijne engelen, dat zij u hoeden, op
12 al uwe wegen. Zij zullen u op de handen dragen, dat gij uwen voet aan geenen steen
13 stoot. Gij treedt op luipaard en adder, vertrapt jongen leeuw
14 en draak. »Omdat bij in Mij »behagen schept, red Ik hem,
»Ik verhef hem, dewijl hij
15 »Mijnen naam erkent. Hij roept »Mij aan, Ik verhoor hem,
»Ik ben bij hem in den nood, ontruk hem aan het gevaar,

PSALM XC. תהלים צ (יום ה)

א תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים
אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
ב לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטֶרֶם הָרִים
יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל
וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל:
ג תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר
ד שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
ה יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: זְרַמְתָּם
שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף:
ו בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלָל
ז וְיָבֵשׁ: כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ
ח נִבְהָלְנוּ: שַׁתָּ* עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
ט עֲלֻמֵנוּ לְמָאוֹר פָּנֶיךָ: כִּי כָל־
יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ
כְּמוֹ־הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם
שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת
שְׁמֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָם עָמָל וָאָוֶן
יא כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי־יוֹדֵעַ
עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ:
יב לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא
יג לְבַב חָכְמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד־
יד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה
טו בְּכָל־יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת
עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:

*) שתה קי

PSALM XC.

1 *Gebed van Mozes, den man Gods.* Heer! Gij waart ons eene toevlugtsplaats, van ge-
2 slacht tot geslacht. Vóór dat de bergen voortgebragt waren, en Gij aarde en wereld geschapen hadt, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid, waart Gij al-
3 magtig. Gij voert het menschdom tot aan de vergruizing, en zegt dan: keert terug, gij,
4 menschenkinderen. Want duizend jaren zijn in Uw oog als de dag van gisteren, die voorbij is, als eene enkele nachtwaak.
5 Gij doet hen henenstroomen (29); zij zijn als een slaap; des mor-
6 gens als veranderlijk gras; Des morgens bloeit het, en verandert, des avonds is het afge-
7 maaid en verdord. Zoo vergaan wij door Uwen toorn, en worden door Uwe gramschap
8 verschrikt. Gij stelt onze ongeregtigheden steeds voor U, onze verborgene [euvel]daden in het licht Uws aanschijns.
9 Zoo verdwijnen al onze dagen, door Uwe verbolgenheid: wij kwijnen onze jaren weg als een
10 ademtogt. De dagen onzes leeftijds zijn in zich zelven zeventig jaren, en ten sterkste tachtig jaren; hun trots is kwelling en kommer; snel afgesneden,
11 dan vliegen wij henen. Doch wie kent het alvermogen Uws toorns, en dat Uwe verbolgenheid gelijk Uwe ontzaggelijkheid
12 is? — Leer ons zoo onze dagen teilen, dat wij een wijs hart
13 erlangen! Keer weder, Eeuwige! — hoe lang nog? — wees Uwen dienaren weder ge-
14 nadig! Verzadig ons vroeg met Uwe gunst; dan juichen wij en verblijden ons al onze
15 dagen. Verblijd ons zoolang als Gij ons vernederd hebt, zoo vele jaren als wij ongeluk zagen.

וַתִּמְאַס הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ׃
מ נֵאַרְתָּה בְרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ
מא לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ פָּרַצְתָּ כָל־גְּדֵרֹתָיו
מב שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה׃ שַׁסֻּהוּ
כָּל־עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה
מג לִשְׁכֵנָיו׃ הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו
מד הִשְׂמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו׃ אַף־
תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקִמֹתוֹ
מה בַּמִּלְחָמָה׃ הִשְׁבַּתּוֹ מִטְהָרוֹ
מו וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מְגֵרָתָה׃ הִקְצַרְתָּ
יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה
מז סֶלָה׃ עַד־מָה יְהוָה תִּסָּתֵר
לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
מח זְכָר־אֲנִי מֶה־חָלֶד עַל־מֶה־
שָּׁוְא בָּרָאתָ כָל־בְּנֵי־אָדָם׃
מט מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה־מָוֶת
יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִיַּד־שְׁאוֹל סֶלָה׃
נ אֵיֵה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים ׀ אֲדֹנָי
נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃
נא זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי
נב בְחֵיקִי כָּל־רַבִּים עַמִּים׃ אֲשֶׁר
חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ ׀ יְהוָה אֲשֶׁר
חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ׃ בָּרוּךְ
יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃

en verworpen, en zijt vertoornd
40 tegen Uwen gezalfde. Gij ver-
breekt het verbond met Uwen
knecht, werpt zijne kroon ont-
41 heiligd ter aarde. Gij rukt
al zijne heiningen neder, maakt
zijne vestingen tot verwoes-
42 ting. Hem plundert elk, die
langs den weg gaat, hij is de
43 spot zijner buren. [Want] Gij
verheft de regterhand zijner
verdrukkers, verheugt al zijne
44 vijanden. Ook doet Gij het
scherpe zijns zwaards ombui-
gen, en hem geen' stand hou-
45 den in den krijg. Gij verduis-
tert zijnen glans, werpt zijnen
46 troon ter aarde. Gij verkort
de dagen zijner jeugd, en over-
dekt hem met schande. Sela.
47 Hoe lang, o Eeuwige! ver-
bergt Gij U zoo geheel, zal
Uw toorn als vuur ontbran-
48 den? Bedenk: [wat] ben ik,
wat is mijn levensloop? tot
welke ijdelheid hebt Gij alle
menschenkinderen geschapen!
49 Welk man leeft er die den
dood niet zal zien, die zijne
ziel aan het doodenrijk zal ont-
50 trekken? Sela. Waar is Uwe
vorige gunst, o Heer! die Gij,
bij Uwe trouw aan David toe-
51 gezworen hebt? Gedenk, o
Heer! den smaad Uwer die-
naren, dien ik in mijnen boe-
zem draag, [van] zoo vele vol-
52 ken! Waarmede Uwe vijanden,
o Eeuwige! U honen, waar-
mede zij honen de voetstappen
53 Uws gezalfden. — Geloofd zij
de Eeuwige, in eeuwigheid,
Amen! Amen!

כ דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר
שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל־גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי
כא בָחוּר מֵעָם : מָצָאתִי דָוִד
עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו :
כב אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף־זְרוֹעִי
כג תְאַמְּצֶנּוּ : לֹא־יִשָּׁא אוֹיֵב
בּוֹ וּבֶן־עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ :
כד וְכִתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו
כה אֶגּוֹף : וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ
כו וּבְשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ : וְשַׂמְתִּי
כז בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ : הוּא
יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר
כח יְשׁוּעָתִי : אַף־אֲנִי בְכוֹר אֶתְּנֵהוּ
כט עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי־אָרֶץ : לְעוֹלָם
אֶשְׁמוֹר־לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמֶנֶת
ל לוֹ : וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ
לא כִּימֵי שָׁמָיִם : אִם־יַעַזְבוּ בָנָיו
תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן :
לב אִם־חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא
לג יִשְׁמֹרוּ : וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם
לד וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם : וְחַסְדִּי לֹא־
אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֶּר
לה בֶּאֱמוּנָתִי : לֹא־אֲחַלֵּל בְּרִיתִי
וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אָשְׁנֶה :
לו אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם־
לז לְדָוִד אֲכַזֵּב : זַרְעוֹ לְעוֹלָם
יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי :
לח כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק
לט נֶאֱמָן סֶלָה : וְאַתָּה זָנַחְתָּ

spraakt Gij, in een gezigt, tot Uwe vromen; Gij zeidet: »eenen »held geef Ik de magt te hel- »pen, verhef uit het volk eenen
21 »uitverkorenen. Ik kies David »Mijnen dienaar uit, zalf hem
22 »met Mijne heilige olie, [Hem] »wien Mijne hand ondersteunt,
23 »en Mijn arm versterkt. Geen »vijand zal hem verdrukken, »geen snoodaard hem kwellen.
24 »Zijne beleedigers zal Ik voor »hem vergruizen, zijne haters
25 »verslaan. Maar met hem zij »Mijne trouw en gunst; zijn »horen verheffe zich in Mijnen
26 »naam. Ik strek zijne hand »uit tot aan de zee, zijne reg- »terhand tot aan de stroomen.
27 »Hij zal Mij noemen: Hij, mijn »Vader! Mijn God, en de Rots
28 »mijns heils. En Ik, Ik zal »hem instellen tot een eerst- »geborene, tot den hoogsten »onder 's aardrijks koningen.
29 »Ik behoude hem eeuwig Mijne »gunst, Mijn verbond met hem
30 »is onwrikbaar. Ik zal zijn »kroost altijd doen bestaan, »zijnen troon zoolang de hemel
31 »duurt. Verlaten zijne kinderen »echter Mijne leer, en wandelen »zij niet naar Mijne regten;
32 »ontwijden zij Mijne wetten, en »nemen Mijne geboden niet in
33 »acht; dan straf Ik hunne mis- »daad met de roede, hunne
34 »zonde met zware plagen. Doch »Mijne gunst zal Ik hem niet »gansch onttrekken, Mijne trouw
35 »niet doen feilen. Ik zal Mijn »verbond niet ontwijden, wat »van mijne lippen uitging niet
36 »veranderen. Ik zwoer het eens »bij Mijne heiligheid: zoude Ik
37 »nu aan David liegen? Zijn »kroost zal eeuwig duren, Zijn »troon, gelijk de zon, voor Mij.
38 »Als de maan, in eeuwigheid be- »vestigd, als die getuige, in de »wolken, onwrikbaar. Sela." —
39 Doch nu hebt Gij verstooten

(*) יתיר ו׳

ד בָּחִיר: כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי
ה נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד עַבְדִּי: עַד־
עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר־
ו וָדוֹר כִּסְאֶךָ סֶלָה: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם
פִּלְאֲךָ יְהוָה אַף־אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל
ז קְדֹשִׁים: כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ
לַיהוָה יִדְמֶה לַיהוָה בִּבְנֵי אֵלִים:
ח אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד־קְדֹשִׁים רַבָּה
ט וְנוֹרָא עַל־כָּל־סְבִיבָיו: יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כָמוֹךָ חָסִין
י יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: אַתָּה
מוֹשֵׁל בִּגְאוֹת הַיָּם בְּשׂוֹא
יא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם: אַתָּה
דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ
יב עֻזֶּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ: לְךָ שָׁמַיִם
אַף־לְךָ אֶרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה
יג יְסַדְתָּם: צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה
בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן בְּשִׁמְךָ
יד יְרַנֵּנוּ: לְךָ זְרוֹעַ עִם־גְּבוּרָה
טו תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד
טז וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: אַשְׁרֵי
הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר־
יז פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: בְּשִׁמְךָ יָגִילוּן
כָּל־הַיּוֹם וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ:
יח כִּי־תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה וּבִרְצוֹנְךָ
יט תָּרִים קַרְנֵנוּ: כִּי־לַיהוָה מָגִנֵּנוּ
כ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ: אָז

4 gevestigd. »Met Mijnen uit-
»verkorenen heb Ik een ver-
»bond gesloten, Ik heb het
»Mijnen dienaar David toe-
5 »gezworen: »Tot in eeuwig-
»heid zal Ik uw kroost be-
»vestigen, en van geslacht
»tot geslacht uwen troon bou-
»wen. Sela." — Nu prijzen
de hemelen Uwe wonde-
ren, o Eeuwige! ook Uwe
trouw in de vergadering der
7 heiligen. Want wie in de
wolken evenaart den Eeuwige,
[wie] gelijkt den Eeuwige,
1 onder de zonen der mag-
8 tigen? — God is hooggeducht, in den raad der heiligen; eerbiedwaardig boven
11 allen die rondom Hem zijn.
9 — Eeuwige, God der heirscharen! wie is gelijk Gij, grootmagtig, o Eeuwige! Uwe
1 waarheid is romdom U. —
10 Gij heerscht over den trots der zee, als hare golven stij-
11 gen, doet Gij ze bedaren.
11 — Gij velt den overmoed als eenen gewonde neder; met
1 Uwen magtigen arm verstrooit
12 Gij Uwe vijanden. — U is de hemel, ook de aarde is Uwe;
11 de wereld en wat haar vult,
13 hebt Gij gegrondvest. — Noorden en zuiden hebt Gij gescha-
1 pen; Tabor en 'Hermon juichen
14 tot Uwen naam. — Uw is de arm en de kracht, Uwe hand
11 is zegenrijk, Uwe regterhand
15 verheven. — Regtvaardigheid en regt zijn de steun Uws troons, goedertierenheid en trouw gaan
1 voor Uw aangezigt henen. —
16 Heil den volke, dat het bazuingeschal kent; Eeuwige! zij wan-
11 delen in het licht Uws aange-
17 zigts. — Zij verblijden zich dagelijks in Uwen naam, verheffen
1 zich op Uwe regtvaardigheid

18 — Want Gij zijt de roem hunner zege; en onze hoorn verheft
19 zich door Uwe welwillendheid. — Want van den Eeuwige is
20 ons schild, van den Heilige Israëls, onze koning. — Eens

ז וְהֻמָּה מִיָּדְךָ נִגְזָרוּ׃ שַׁתַּנִי
בְּבוֹר תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחֲשַׁכִּים
ח בְּמְצֹלוֹת׃ עָלַי סָמְכָה חֲמָתֶךָ
וְכָל־מִשְׁבָּרֶיךָ עִנִּיתָ סֶלָה׃
ט הִרְחַקְתָּ מְיֻדָּעַי מִמֶּנִּי שַׁתַּנִי
תוֹעֵבוֹת לָמוֹ בָּלֹא וְלֹא אֵצֵא׃
י עֵינִי דָאֲבָה מִנִּי עֹנִי קְרָאתִיךָ
יְהוָה בְּכָל־יוֹם שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ
יא כַּפָּי׃ הֲלַמֵּתִים תַּעֲשֶׂה־פֶּלֶא
אִם־רְפָאִים יָקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה׃
יב הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ
יג בָּאֲבַדּוֹן׃ הֲיִוָּדַע בַּחֹשֶׁךְ פִּלְאֶךָ
יד וְצִדְקָתְךָ בְּאֶרֶץ נִשְׁיָה׃ וַאֲנִי
אֵלֶיךָ יְהוָה שִׁוַּעְתִּי וּבַבֹּקֶר
טו תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ׃ לָמָּה יְהוָה
תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃
טז עָנִי אֲנִי וְגוֹעֵ מִנֹּעַר נָשָׂאתִי
יז אֵימֶיךָ אָפוּנָה׃ עָלַי עָבְרוּ
חֲרוֹנֶיךָ בִּעוּתֶיךָ צִמְּתוּתְנִי׃
יח סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל־הַיּוֹם הִקִּיפוּ
יט עָלַי יָחַד׃ הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב
וְרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

daar zij aan Uwe hand ont-
7 scheurd zijn. — In eenen diepen
kuil hebt Gij mij nedergelegd,
in akelige duisternis, in eenen
8 afgrond. Uw toorn weegt zwaar
op mij, en al Uwe baren stort
9 Gij [over mij] henen, Sela. Mijne
vertrouwden verwijdert Gij van
mij; maakt mij hun tot een
gruwel, ik lig gekluisterd, en
10 kan niet ontkomen. Mijn oog
smacht van kommer, ik roep
tot U, o Eeuwige! den ganschen
dag, breid mijne handen tot U
11 uit. Zult Gij aan dooden won-
deren doen? zullen de schimmen
oprijzen [en] U danken? Sela.
12 Zal men in het graf Uwe gunst
verkondigen, Uwe trouw in het
13 oord des verderfs? Zal men in
de duisternis Uwe wonderen
erkennen, Uwe geregtigheid in
in het land der vergetelheid?
14 Doch ik, ik schrei tot U, o
Eeuwige! vroeg in den morgen
komt reeds mijn gebed voor U.
15 Waarom, o Eeuwige! verstoot
Gij mijne ziel, verbergt Gij Uw
16 aangezigt voor mij? Ik ben el-
lendig en smacht van der jeugd
af aan, ik torsche Uwe beangs-
17 tiging en ben wanhopig. Uwe
verbolgenheid overstelpt mij,
Uwe verschrikkingen verdelgen
18 mij. Zij omgeven mij als water-
stroomen, den ganschen dag,
omringen mij van alle kanten.
19 Vriend en gezel hebt Gij van
mij verwijderd, mijne vertrouw-
den mij onttrokken.

LXXXIX.

א מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃ חַסְדֵי
ב יְהוָה עוֹלָם אָשִׁירָה
לְדֹר וָדֹר ׀ אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ
ג בְּפִי׃ כִּי־אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד
יִבָּנֶה שָׁמַיִם ׀ תָּכִן אֱמוּנָתְךָ

1 *Een leerdicht van Ethan, den*
2 *Ezra'hiet.* De goedertierenheid
des Eeuwigen zal ik steeds be-
zingen, van geslacht tot geslacht
Uwe trouw met mijnen mond
3 verkondigen. Want, zeg ik, eeu-
wig staat Uwe goedertierenheid,
Uwe trouw hebt Gij in den hemel

עֻזֶּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן־
אֲמָתֶךָ׃ עֲשֵׂה־עִמִּי אוֹת
לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי־
אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

Uwe magt aan Uwen dienaar, en red den zoon Uwer dienst-
17 maagd. Verleen mij een teeken ten goede, opdat mijne haters het zien en zich schamen, hoe Gij, Eeuwige! mij bijstaat en mij troost.

פז

א לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר שִׁיר יְסוֹדָתוֹ
ב בְּהַרְרֵי־קֹדֶשׁ׃ אֹהֵב
יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת
ג יַעֲקֹב׃ נִכְבָּדוֹת מְדֻבָּר בָּךְ
ד עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה׃ אַזְכִּיר
רַהַב וּבָבֶל לְיֹדְעָי הִנֵּה פְלֶשֶׁת
וְצוֹר עִם־כּוּשׁ זֶה יֻלַּד־שָׁם׃
ה וּלְצִיּוֹן יֵאָמַר אִישׁ וְאִישׁ יֻלַּד־
ו בָּהּ וְהוּא יְכוֹנְנֶהָ עֶלְיוֹן׃ יְהוָה
יִסְפֹּר בִּכְתוֹב עַמִּים זֶה יֻלַּד־
ז שָׁם סֶלָה׃ וְשָׁרִים כְּחֹלְלִים
כָּל מַעְיָנַי בָּךְ׃

LXXXVII.

1 *Van de zonen Korachs, een psalmgezang.* Zijn grondslag is
2 op het heiligste gebergte. De Eeuwige bemint de poorten van 'Zion meer dan al de wo-
3 ningen Jakobs. Heerlijke dingen worden u gezegd, o God-
4 delijke stad! Sela. — Van Rahab en Babel, meld ik mijnen vrienden, alsook van Pelé'seth, 'Zor en Cusch: »Deze is al-
5 daar geboren." Van 'Zion echter wordt gezegd: »Man voor man is er in geboren," en Hij zelf, de Allerhoogste, bevestigt
6 haar. De Eeuwige teekent aan, als Hij de volken opschrijft: »Deze is aldaar geboren!"
7 Sela. — Als zang en fluitenspel weergalmen al mijne gedachten van U.

פח

א שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח לַמְנַצֵּחַ
עַל־מָחֲלַת לְעַנּוֹת מַשְׂכִּיל
ב לְהֵימָן הָאֶזְרָחִי׃ יְהוָה אֱלֹהֵי
יְשׁוּעָתִי יוֹם צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה
ג נֶגְדֶּךָ׃ תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
ד הַטֵּה אָזְנְךָ לְרִנָּתִי׃ כִּי־שָׂבְעָה
בְרָעוֹת נַפְשִׁי וְחַיַּי לִשְׁאוֹל
ה הִגִּיעוּ׃ נֶחְשַׁבְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר
ו הָיִיתִי כְּגֶבֶר אֵין־אֵיל׃ בַּמֵּתִים
חָפְשִׁי כְּמוֹ חֲלָלִים שֹׁכְבֵי
קֶבֶר אֲשֶׁר לֹא זְכַרְתָּם עוֹד

Uwe magt aan Uwen dienaar, en red den zoon Uwer dienst-
17 maagd. Verleen mij een teeken ten goede, opdat mijne haters het zien en zich schamen, hoe Gij, Eeuwige! mij bijstaat en mij troost.

LXXXVII.

1 *Van de zonen Korachs, een psalmgezang.* Zijn grondslag is
2 op het heiligste gebergte. De Eeuwige bemint de poorten van 'Zion meer dan al de wo-
3 ningen Jakobs. Heerlijke dingen worden u gezegd, o God-
4 delijke stad! Sela. — Van Rahab en Babel, meld ik mijnen vrienden, alsook van Pelé'seth, 'Zor en Cusch: »Deze is al-
5 daar geboren." Van 'Zion echter wordt gezegd: »Man voor man is er in geboren," en Hij zelf, de Allerhoogste, bevestigt
6 haar. De Eeuwige teekent aan, als Hij de volken opschrijft: »Deze is aldaar geboren!"
7 Sela. — Als zang en fluitenspel weergalmen al mijne gedachten van U.

LXXXVIII.

1 *Een psalmgezang van de zonen Korachs, voor den zangmeester op* Ma'halath, *tot wedgezang, een leerdicht van Heman, den Ezra-*
2 *'hiet* (28). Eeuwige! God mijns heils! Ik schrei des daags, [en
3 sta] des nachts voor U. Dat mijn gebed voor U kome, neig
4 Uw oor tot mijne klagte. Want mijne ziel is van rampen verzadigd, mijn leven is nabij het
5 doodenrijk. Ik word geacht als die ter kuile dalen, ik ben als een man, die geen levenskracht
6 meer heeft. Die verlaten onder de dooden [wandelt]; als verslagenen, die in het graf liggen, die Gij niet meer geden'kt,

LXXXVI.

פו

א תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי־עָנִי
ב וְאֶבְיוֹן אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי־ חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה
ג אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָל־הַיּוֹם:
ד שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי־אֵלֶיךָ
ה יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי־אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד
ו לְכָל־קֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה יְהוָה תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל
ז תַּחֲנוּנוֹתָי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים
ח אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל־ גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיכַבְּדוּ
ט לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:
י הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ אֶהֱלַךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה
יא שְׁמֶךָ: אוֹדְךָ ׀ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל־לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ
יב לְעוֹלָם: כִּי־חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה:
יג אֱלֹהִים ׀ זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ
יד לְנֶגְדָּם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל־רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד
טו וֶאֱמֶת: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה־

1 *Een gebed van David.* Neig
Uw oor, o Eeuwige! verhoor
mij, want ik ben ellendig en
2 behoeftig. Bewaar mijne ziel,
want ik ben onschuldig; red
Uwen dienaar, Gij, mijn God!
3 die op U vertrouwt. Wees mij
genadig, Heer! want ik roep
4 U den ganschen dag aan. Ver-
heug de ziel Uws dienaars,
want tot U, o Heer! verhef
5 ik mijne ziel. Gij immers,
Heer! zijt algoed en vergevend
en groot van gunst voor allen,
6 die U aanroepen. — Verhoor,
o Eeuwige! mijn gebed, luister
naar de stem mijner smeekin-
7 gen. Ten dage van mijnen
nood roep ik U aan; mogt Gij
8 mij toch verhooren. Er is
niemand U gelijk onder de go-
den, o Heer! en niets gelijkt
9 Uwe werken. Alle volken, die
Gij geschapen hebt, zullen eens
komen, U aanbidden, o Heer!
10 en Uwen naam vereeren. Want
Gij zijt groot en doet wonde-
ren; Gij alléén zijt God. —
11 Leer mij, Eeuwige! Uwen weg,
dat ik in trouw wandele, vorm
mijn hart, om Uwen naam te
12 eerbiedigen. Ik zal U loven,
Heer, mijn God! met mijn
gansch hart, en Uwen naam
13 eeuwig vereeren. Want Uwe
goedertierenheid is groot over
mij, en Gij hebt mijne ziel uit
het diepste des afgronds be-
14 vrijd. — o God! trotschen staan
tegen mij op, en eene bende boos-
wichten zoekt mijne ziel, zonder
zich U voor oogen te stellen.
15 Maar Gij, Heer! zijt een albarm-
hartig en algenadig God, lang-
moedig en van oneindige wel-
16 dadigheid en trouw. Wend U tot
mij en wees mij genadig; toon

חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא־יִמְנַע
יא טוֹב לַהֹלְכִים בְּתֻמִּים : יְהוָה
צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ :

פה

א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר :
ב רָצִיתָ יְהוָה אַרְצֶךָ
ג שַׁבְתָּ שְׁבִית* יַעֲקֹב : נָשָׂאתָ
עֲוֹן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ כָל־חַטָּאתָם
ד סֶלָה : אָסַפְתָּ כָל־עֶבְרָתֶךָ
ה הֵשַׁבְתָּ מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ : שׁוּבֵנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ
ו עִמָּנוּ : הֲלְעוֹלָם תֶּאֱנַף־בָּנוּ
ז תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר וָדֹר : הֲלֹא
אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ וְעַמְּךָ
ח יִשְׂמְחוּ־בָךְ : הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ
ט וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ : אֶשְׁמְעָה
מַה־יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי־יְדַבֵּר
שָׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֶל־חֲסִידָיו
י וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה : אַךְ קָרוֹב
לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד
יא בְּאַרְצֵנוּ : חֶסֶד־וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ
יב צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ : אֱמֶת
מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם
יג נִשְׁקָף : גַּם־יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב
יד וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ : צֶדֶק
לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ
פְּעָמָיו :

---

*) שבית קרי

gunst en eer verleent de Eeuwige; Hij onthoudt het goede niet aan hen, die in opregtheid
13 wandelen. — Eeuwige, Zebaoth! heil den mensch, die op U vertrouwt.

LXXXV.

1 *Voor den zangmeester, van de*
2 *zonen Korachs, een psalm.* Eertijds waart Gij, o Eeuwige! Uw land gunstig, bragt Gij de gevangenen Jakobs weder terug.
3 Gij vergaaft de misdaad Uws volks, bedektet al hunne zonden.
4 Sela. Gij toogt al Uwe gramschap terug, liet van Uwen brand-
5 denden toorn af. Troost ons weder (27), God onzes heils! en doe Uw ongenoegen tegen ons
6 te niet. Wilt Gij eeuwig tegen ons vertoornd zijn? Uwe gramschap uitstrekken van geslacht
7 tot geslacht? Zult Gij ons niet weder doen herleven, dat Uw
8 volk zich in U verheuge? Betoon ons, Eeuwige! Uwe gunst, ver-
9 leen ons Uwe hulp. — Ik luister wat God, de Eeuwige, spreken zal! — Heil zegt Hij toe, Zijnen volke en Zijnen vromen, mits zij niet tot dwaasheid terugkeeren.
10 Ja, Zijne hulp is nabij hen, die Hem vreezen; zoo zal heerlijkheid weder in het land wonen.
11 Welwillendheid en trouw zullen elkander ontmoeten, geregtigheid en vrede elkander kussen.
12 De trouw zal uit de aarde voortspruiten; geregtigheid van den
13 hemel nederzien. Ook zal de Eeuwige het goede schenken, en ons land zal zijn gewas voort-
14 brengen. Geregtigheid doet Hij voor Zich gaan, op den weg, waar Hij Zijne schreden zet.

תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
טז מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וְיְבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְהוָה׃
יז יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי־עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃
יח וְיֵדְעוּ כִּי־אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ׃

פד

א לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃ מַה־יְּדִידוֹת
ב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת׃
ג נִכְסְפָה וְגַם־כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ
ד אֶל־אֵל חָי׃ גַּם־צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר־שָׁתָה
ה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מַלְכִּי וֵאלֹהָי׃ אַשְׁרֵי
ו יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה׃ אַשְׁרֵי אָדָם עֹז לוֹ־בָךְ מְסִלּוֹת
ז בִּלְבָבָם׃ עֹבְרֵי בְעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם־בְּרָכוֹת יַעְטֶה
ח מוֹרֶה׃ יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל־חָיִל יֵרָאֶה אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן׃ יְהוָה
ט אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
י מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ׃ כִּי טוֹב־יוֹם בְּחַצְרֶיךָ
יא מֵאָלָף בָּחַרְתִּי הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוֹר בְּאָהֳלֵי־רֶשַׁע׃
יב כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה אֱלֹהִים

vervolg hen door Uwen storm, verschrik hen door Uwen dwarrelwind. Laat hun aangezigt
17 vol schande zijn, opdat zij Uwen
18 naam, o Eeuwige! zoeken. Laat hen beschaamd worden, voor altoos verschrikt zijn, te schande
19 worden en vergaan. Opdat zij erkennen, dat Gij, Wiens naam is Eeuwige, Gij alléén, de hoogste over de geheele aarde zijt.

LXXXIV.

1 *Voor den zangmeester op* de Gittith, *van de zonen Korachs,*
2 *een psalm.* Hoe liefelijk zijn Uwe woningen, o Eeuwige Ze-
3 baoth! Mijne ziel verlangt en smacht naar de voorhoven des Eeuwigen; mijn hart en vleesch juichen tot den levenden God.
4 Zelfs de vogel vindt een verblijf, en de zwaluw een nest voor zich, waar zij hare jongen nederlegt: [zoo ik,] Uwe altaren, o Eeuwige, Zebaoth, mijn Koning en mijn God!
5 Heil den bewoners Uws huizes, zij prijzen U onophoudelijk.
6 Sela. Heil den menschen, wier magt in U berust; in wier hart
7 gebaande wegen zijn. Gaan zij door het jammerdal, zij maken het tot eene waterwel; ook de vroege regen drupt er zegen op
8 neder. Zoo gaan zij van kracht tot kracht, [tot dat] zij voor God in Zion verschijnen. —
10 Eeuwige, God der heirscharen: verhoor mijn gebed, luister, o God van Jakob! Sela. Zie neder, o God! op ons schild, aanschouw het aangezigt Uws
11 gezalfden. Want één dag in Uwe voorhoven is, beter, dan duizend [elders]; ik koos liever aan den dorpel van het huis mijns Gods te toeven, dan in de tenten der goddeloosheid
12 te wonen. Want eene zon en een schild is de Eeuwige, God,

er geen acht op, willen het
niet verstaan, zij wandelen in
de duisternis; zoo moeten al
de grondvesten des lands wan-
6 kelen. Eens zeide ik: goden
zijt gij! zonen des Allerhoog-
7 sten zijt gij allen. Doch als
menschen zult gij sterven, en
even als alle vorsten vallen. —
8 Sta op, ô God! rigt Gij het
aardrijk; want Gij zijt de be-
zitter aller volken.

LXXXIII.

1 *Een Psalmlied van Asaph.*
2 God! zwijg toch niet, wees
niet stil noch rustig, o God!
3 Want zie! Uwe vijanden tie-
ren, Uwe haters verheffen het
4 hoofd. Zij smeden listige aan-
slagen tegen Uw volk, beraad-
slagen zich tegen Uwe bescher-
5 melingen. Zij zeggen: komt!
roeijen wij hen uit, dat zij
geen volk meer zijn, dat de
naam Israël niet meer gedacht
6 worde! Zoo hebben zij met
eenstemmig hart beraadslaagd,
tegen U een verbond gesloten.
7 De tenten van Edom en de
Ismaëliten, Moäb en de Ha-
8 garenen. Gebál, Ammon en
Amalek, de Philistijn met Tyrus
9 bewoners. Ook Assur is tot
hen toegetreden, zij werden de
kinderen Lots tot eenen arm.
10 Sela. Doe hen als Midian,
als Sisera, als Jabin bij de
11 beek Ki'son! Zij werden te
Endor vernield, zijn mest voor
12 den aardbodem geworden. Maak
hunne vorsten als 'Oreb en
Zeëb, als Zébach en Zalmuna,
13 al hunne aanzienlijken. Welke
zeiden: »Laat ons Gods wo-
»ning voor ons veroveren."
14 Mijn God! maak hen als
het stuifzand, als stoppelen
15 voor den wind. Als het
bliksemvuur, dat het woud
ontsteekt, als de vlam, die de
16 bergen fel doet branden. Zoo

יָדְעוּ ׀ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה
יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
ו אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
ז עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם
תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
ח קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ
כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

פג

א שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃ אֱלֹהִים
ב אַל־דְּמִי־לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־
ג תִּשְׁקֹט אֵל׃ כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
יֶהֱמָיוּן וּמְשַׂנְאֶיךָ נָשְׂאוּ רֹאשׁ׃
ד עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וְיִתְיָעֲצוּ
ה עַל־צְפוּנֶיךָ׃ אָמְרוּ לְכוּ וְנַכְחִידֵם
מִגּוֹי וְלֹא־יִזָּכֵר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד׃
ו כִּי נוֹעֲצוּ לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית
ז יִכְרֹתוּ׃ אָהֳלֵי אֱדוֹם וְיִשְׁמְעֵאלִים
ח מוֹאָב וְהַגְרִים׃ גְּבָל וְעַמּוֹן
וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם־יֹשְׁבֵי צוֹר׃
ט גַּם־אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ
י לִבְנֵי־לוֹט סֶלָה׃ עֲשֵׂה־לָהֶם
כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין בְּנַחַל
יא קִישׁוֹן׃ נִשְׁמְדוּ בְעֵין־דֹּאר הָיוּ
יב דֹּמֶן לַאֲדָמָה׃ שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ
כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח וּכְצַלְמֻנָּע
יג כָּל־נְסִיכֵמוֹ׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ
יד נִירְשָׁה לָּנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים׃
אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ
טו לִפְנֵי־רוּחַ׃ כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יָעַר
טז וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט הָרִים׃ כֵּן

שִׂפָתִי לֹא־יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע׃
הֲסִירוֹתִי מִסֶּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו
מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ בַּצָּרָה קָרָאתָ
וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֱנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם
אֶבְחָנְךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃
שְׁמַע עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל
אִם־תִּשְׁמַע־לִי׃ לֹא־יִהְיֶה בְךָ
אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל
נֵכָר׃ אָנֹכִי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֶב־
פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי
לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי׃
וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם
יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי
שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃
כִּמְעַט אויְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל־
צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי
יְהוָה יְכַחֲשׁוּ־לוֹ וְיִהְיֶה עִתָּם
לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֶלֶב חִטָּה
וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָּ׃

פב

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב
בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
יִשְׁפֹּט׃ עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל
וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה׃
שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ
הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־דַל וְאֶבְיוֹן
מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא

hoorde ik eene mij onbekende
7 taal. »Ik heb den last van
»zijnen schouder geweerd, zijne
»handen van den slavenkorf be-
8 »vrijd. In den nood riept gij,
»Ik redde u, Ik verhoorde u,
»in de donderwolken gehuld,
»beproefde u bij de twistwate-
9 »ren. Sela. Zoo hoor dan, Mijn
»volk! dat Ik het voor u ge-
»tuige; Israël! mogt gij toch
10 »naar Mij luisteren. Geen
»vreemde god zal onder u zijn,
»gij zult geenen uitheemschen
11 »god aanbidden. Ik ben de
»Eeuwige, uw God, Die u uit
»het land Egypte opwaarts ge-
»voerd heb; doe uwen mond
»wijd open, Ik zal denzelven
12 »vullen. Maar Mijn volk luis-
»terde niet naar Mijne stem,
»Israël wilde Mij niet [volgen].
13 »Toen gaf Ik hen over aan
»den waan huns harten, liet
»hen wankelen naar hunne
14 »raadslagen. Wilde Mijn volk
»slechts naar Mij hooren, Is-
»raël Mijne wegen betreden;
15 »Ras zoude Ik hune vijanden
»vernederen, en Mijne hand te-
»gen hunne verdrukkers wen-
16 »den. De haters des Eeuwigen
»zouden zich huichelend hun
»onderwerpen, en hun geluk
17 »zoude eeuwig duren. Het merg
»der tarwe zoude hen voeden,
»de honig uit de rots u verza-
»digen."

LXXXII.

1 *Een Psalm van Asaph.* God is bestendig in de goddelijke gemeente. Hij rigt in het midden
2 der goddelijke regters (26). »Hoe
»lang zult Gij onregtvaardig rig-
»ten, toegevend zijn voor 't aan-
»zien der goddeloozen? Sela.
3 »Verschaft regt aan de geringen
»en den wees, erkent de onschuld
»van den bedrukten en den ar-
4 »men. Redt den geringen en den
5 »behoeftigen, verlost hem uit de magt der goddeloozen." Zij slaan

ט תַּגְרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֵם : פִּנִּיתָ
לְפָנֶיהָ וַתְּשָׁרֵשׁ שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא־
יא אָרֶץ : כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ
יב אַרְזֵי־אֵל : תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ
עַד־יָם וְאֶל־נָהָר יֹנְקוֹתֶיהָ :
יג לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל־
יד עֹבְרֵי דָרֶךְ : יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר
טו מִיָּעַר* וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה : אֱלֹהִים
צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם
טז וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת : וְכַנָּה*
אֲשֶׁר־נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל־בֵּן
יז אִמַּצְתָּה לָךְ : שְׂרֻפָה בָאֵשׁ
כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ :
יח תְּהִי־יָדְךָ עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ עַל־
יט בֶּן־אָדָם אִמַּצְתָּ לָךְ : וְלֹא־
נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּינוּ וּבְשִׁמְךָ
כ נִקְרָא : יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה :

*) ע' תלויה *) כ' רבתי

Gij verdreeft volken, en planttet
10 hem. Gij maaktet ruimte voor
hem, dat hij welig wortelen
schoot en het land vervulde.
11 Zijne schaduw bedekte bergen,
zijne ranken de cederen Gods.
12 Hij drijft zijne loten tot de
zee, tot aan de rivier zijne
13 scheuten. Waarom rukt Gij
zijne heining neder, dat ieder
die voorbij gaat, hem afplukt?
14 Dat het everzwijn uit het woud
hem omwroet, en wat zich in
het veld roert, hem afweidt?
15 God der heirscharen! keer toch
weêr! aanschouw van den hemel
en zie, en sla dezen wijnstok
16 gade! Behoud wat Uwe regter-
hand geplant heeft, en voer
de spruit opwaarts, die Gij voor
17 U versterkt hebt. Door het
vuur gebrand, omver gerukt,
gaan zij, door het dreigen Uws
18 aangezigts, verloren. Dat Uwe
hand zij op den man Uwer
regterhand, voer den menschen-
zoon opwaarts, dien Gij voor
19 U versterkt hebt. Wij wijken
nooit van U af; doe ons weder
herleven, en wij zullen Uwen
20 naam aanbidden. Eeuwige, God
der heirscharen! voer ons terug;
laat Uw aangezigt [ons] toe-
lichten, dan zijn wij gered.

פא

א לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְאָסָף :
ב הָרִנִּינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ
ג הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : שְׂאוּ־
זִמְרָה וּתְנוּ־תֹף כִּנּוֹר נָעִים
ד עִם־נָבֶל : תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר
ה בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ : כִּי חֹק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי
ו יַעֲקֹב : עֵדוּת | בִּיהוֹסֵף
שָׂמוֹ בְצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם

LXXXI.

1 *Voor den zangmeester op de*
2 Gittith, *van Asaph.* Juicht tot
God, onze sterkte; jubelzingt
3 den God Jakobs! Roert het
snarenspel, slaat de rinkelbom,
4 de liefelijke harp en luit. Blaast
de bazuin op den eersten der
maand, bij de nieuwe maan (25),
5 den dag onzes feestes. Want
het is eene instelling voor Is-
raël, eene verordening van
6 Jakobs God; Tot getuigenis
in Joseph vastgesteld. — Toen
Hij uittoog over Egyptenland,

מ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ עָזְרֵנוּ
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר כְּבוֹד־
שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ לָמָּה
נ יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם
יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת
ס דַּם־עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃ תָּבוֹא
לְפָנֶיךָ אֲנָקַת אָסִיר כְּגֹדֶל
זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃
ע וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם אֶל־
חֵיקָם חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ
פ אֲדֹנָי׃ וַאֲנַחְנוּ עַמֶּךָ וְצֹאן
מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם
לְדוֹר וָדֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃

פ

א לַמְנַצֵּחַ אֶל־שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת
ב לְאָסָף מִזְמוֹר׃ רֹעֵה
יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן
יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃
ג לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה
עוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה
ד לִישֵׁעָתָה לָנוּ׃ אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ
וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְהוָה
אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד־מָתַי עָשַׁנְתָּ
בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃ הַאֲכַלְתָּם
לֶחֶם דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת
שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ
ח וְאוֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ־לָמוֹ׃ אֱלֹהִים
צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ
ט וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ

Uwe barmhartigheid ons spoedig te gemoet kome; want wij
9 zijn zeer magteloos. Help ons, God onzes heils! om de eer van Uwen naam; red ons, en vergeef onze zonden, om Uws
10 naams wil! Waarom zullen de heidenen zeggen: »waar is »hun God?" laat onder die heidenen, voor onze oogen, bekend worden, de wraak van het vergoten bloed Uwer die-
11 naren! Dat het kermen der gekluisterden voor U kome; behoud, naar de grootheid Uws arms, hen die ter dood ge-
12 doemd zijn; En vergeld onzen naburen zevenvoudig in hunnen boezem, den smaad, dien zij U,
13 o Heer! aandoen. En wij, Uw volk, de schapen Uwer weide, zullen U danken onophoudelijk, en Uwen lof verkondigen van geslacht tot geslacht.

LXXX.

1 *Voor den zangmeester op* Sosannim-Eduth, *een psalm van*
2 *Asaph.* Verneem, o herder Israëls! Gij, die Joseph als eene kudde leidt, Gij die op Cherubim troont, verschijn in luister!
3 Voor Ephraim, Benjamin en Menassé wek Uwe magt op, en
4 kom, ons bij te staan. God! voer ons terug; Laat Uw aangezigt [ons] toelichten, dan zijn
5 wij gered. Eeuwige, God der heirscharen! Hoe lang rookt Uw toorn, tegen het gebed Uws
6 volks? Gij spijzigt hen met tranenbrood, en drenkt hen met
7 tranen, in volle maat. Gij maakt ons tot voorwerp van twist voor onze naburen; onze vijanden
8 lagchen in zich zelven. God der heirscharen! voer ons terug; laat Uw aangezigt [ons] toelichten,
9 dan zijn wij gered! — Een wijnstok toogt Gij uit Egypte,

כְּיָשֵׁן ׀ אָדֹנָי כְּגִבּוֹר מְרֹנֵן
סן מִיָּיִן : וַיַּךְ צָרָיו אָחוֹר חֶרְפַּת
סז עוֹלָם נָתַן לָמוֹ : וַיִּמְאַס בְּאֹהֶל
יוֹסֵף וּבְשֵׁבֶט אֶפְרַיִם לֹא בָחָר :
סח וַיִּבְחַר אֶת־שֵׁבֶט יְהוּדָה אֶת־
סט הַר־צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהֵב : וַיִּבֶן
כְּמוֹ־רָמִים מִקְדָּשׁוֹ כָּאָרֶץ
ע יְסָדָהּ לְעוֹלָם : וַיִּבְחַר בְּדָוִד
עַבְדּוֹ וַיִּקָּחֵהוּ מִמִּכְלְאֹת צֹאן :
עא מֵאַחַר עָלוֹת הֲבִיאוֹ לִרְעוֹת
בְּיַעֲקֹב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נַחֲלָתוֹ :
עב וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ וּבִתְבוּנוֹת
כַּפָּיו יְנַחֵם :

עט

א מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים בָּאוּ
גוֹיִם ׀ בְּנַחֲלָתֶךָ טִמְּאוּ
אֶת־הֵיכַל קָדְשֶׁךָ שָׂמוּ אֶת־
ב יְרוּשָׁלַ͏ִם לְעִיִּים : נָתְנוּ אֶת־
נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מַאֲכָל לְעוֹף
הַשָּׁמַיִם בְּשַׂר חֲסִידֶיךָ לְחַיְתוֹ־
ג אָרֶץ : שָׁפְכוּ דָמָם ׀ כַּמַּיִם
סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַ͏ִם וְאֵין קוֹבֵר :
ד הָיִינוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס
ה לִסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד־מָה יְהוָה
תֶּאָנַף לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ־אֵשׁ
ו קִנְאָתֶךָ : שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ אֶל־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּךָ וְעַל־
מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
ז קָרָאוּ : כִּי־אָכַל אֶת־יַעֲקֹב
ח וְאֶת־נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ : אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנֹת רִאשֹׁנִים מְהֵר יְקַדְּמוּנוּ

uit den slaap ontwaakte de Heer, als een held, juichende
66 van den wijn. Hij sloeg zijne verdrukkers achterwaarts, deelde hun eeuwige schande toe.
67 Hij verwierp nogtans de tent van Joseph, verkoos den stam
68 Ephraim niet. Maar verkoos den stam van Juda, den berg Zion, dien Hij beminde.
69 Stichtte aldaar als eene hooge vesting, Zijn heiligdom, dat Hij, als de aarde, vestigde voor
70 eeuwig. Hij verkoos David, Zijnen dienaar, en nam hem
71 van de schapenkooijen op. Van achter het zogende vee deed Hij hem komen, om Jakob, Zijn volk, te weiden, en Israël.
72 Zijn erfdeel. Ook weidde hij hen in de onschuld zijns harten, leidde hen met wijze handen.

LXXIX.

1 *Een Psalm van Asaph.* God! Heidenen dringen in Uw erfdeel, ontwijden Uwen heiligen tempel, maken Jerusalem tot
2 puinhoopen. Zij geven de lijken Uwer dienaren tot spijze aan het gevogelte des hemels, het vleesch Uwer vromen; aan het
3 wild gedierte des lands. Zij vergieten hun bloed als water, rondom Jerusalem, en niemand
4 begraaft. Wij zijn een smaad van onze naburen, schimp en hoon van die rondom ons zijn.
5 Hoe lang, o Eeuwige! zult Gij eindeloos toornig zijn, zal Uw
6 ijver als vuur branden? Stort Uwe gramschap uit op de heidenen, die U niet kennen, en op koningrijken, die Uwen
7 naam niet aanroepen. Want zij hebben Jakob verslonden, en Zijne woning verwoest.
8 Gedenk ons de voormalige misdaden niet; dat veeleer

מח וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים׃ יִשְׁלַח־בָּם חֲרוֹן
מט אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים׃ יְפַלֵּס נָתִיב
נ לְאַפּוֹ לֹא־חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר׃ וַיַּךְ
נא כָּל־בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאָהֳלֵי־חָם׃ וַיַּסַּע כַּצֹּאן
נב עַמּוֹ וַיְנַהֲגֵם כָּעֵדֶר בַּמִּדְבָּר׃ וַיַּנְחֵם לָבֶטַח וְלֹא פָחָדוּ וְאֶת־
נג אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם׃ וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר־זֶה קָנְתָה
נד יְמִינוֹ׃ וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיַּפִּילֵם בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיּשְׁכֵּן
נה בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת־אֱלֹהִים עֶלְיוֹן
נו וְעֵדוֹתָיו לֹא שָׁמָרוּ׃ וַיִּסֹּגוּ וַיִּבְגְּדוּ כַּאֲבוֹתָם נֶהְפְּכוּ כְּקֶשֶׁת
נז רְמִיָּה׃ וַיַּכְעִיסוּהוּ בְּבָמוֹתָם וּבִפְסִילֵיהֶם יַקְנִיאוּהוּ׃ שָׁמַע
נח אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר וַיִּמְאַס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁלוֹ
נט אֹהֶל שָׁכַן בָּאָדָם׃ וַיִּתֵּן לַשִּׁבְיָ עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְּיַד־צָר׃ וַיִּסְגֹּר
ס לַחֶרֶב עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר׃ בַּחוּרָיו אָכְלָה־אֵשׁ וּבְתוּלֹתָיו
סא לֹא הוּלָלוּ׃ כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב נָפָלוּ וְאַלְמְנֹתָיו לֹא תִבְכֶּינָה׃ וַיִּקַץ

hunne vijgenboomen door de
48 felle vorst (24): Gaf hun vee
dus den hagel over, hunne
kudde, den gevleugelden blik-
49 sem. Liet Zijne blakende gram-
schap los, verbolgenheid, he-
vigen toorn, gemoedsangst, en
eene schaar van booze engelen;
50 Baande een pad voor Zijnen
toorn, onttrok hunne ziel niet
aan den dood, gaf hun leven
51 aan de pest over; Sloeg alle
eerstgeborenen in Egypte, de
eerstelingen hunner kracht in
52 de tenten van Cham. Zijn volk
echter liet Hij als schapen
henentrekken, voerde hen als
eene kudde door de woestijn;
53 Leidde hen veilig, dat zij niets
te vreezen hadden, terwijl de
zee hunne vijanden bedekte;
54 En bragt hen naar de grenzen
Zijns heiligdoms, den berg, door
Zijne regterhand verworven.
55 Volken verdreef Hij voor hen,
deelde hun erfbezit met het
meetsnoer uit, en deed de
stammen Israëls in hunne ten-
56 ten wonen. Doch ook zij be-
proefden God, den Allerhoog-
sten, en waren Hem weêrspannig,
en namen Zijne getuigenissen
57 niet in acht. Zij vielen af,
werden trouweloos als hunne
vaderen, en weken terug als
58 een bedriegelijke boog. Zij
krenkten Hem door hunne hoog-
ten, tergden Hem door hunne
59 afgodsgeelden. Dat vernam God
en vertoornde Zich, en had
grooten weêrzin tegen Israël.
60 Hij verliet Zijne woning te 'Silo,
de tent, waarin Hij bij men-
61 schen woonde. Zijne kracht
gaf Hij gevankelijk over, Zijne
heerlijkheid in de hand des
62 verdrukkers. Leverde Zijn volk
aan het zwaard over, en ver-
toornde zich tegen Zijn erf-
63 deel. Hunne jongelingen ver-
teerde het vuur, de jonge
dochters werden niet bezon-
64 gen. Hunne priesters vielen
65 door het zwaard, en hunne weduwen weenden niet. Doch als

כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם
ל יָבְאָ לָהֶם : לֹא־זָרוּ מִתַּאֲוָתָם
לא עוֹד אָכְלָם בְּפִיהֶם : וְאַף
אֱלֹהִים ׀ עָלָה בָהֶם וַיַּהֲרֹג
בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבְחוּרֵי יִשְׂרָאֵל
לב הִכְרִיעַ : בְּכָל־זֹאת חָטְאוּ־עוֹד
לג וְלֹא הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו : וַיְכַל־
בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם בַּבֶּהָלָה :
לד אִם־הָרָגָם וְדָרְשׁוּהוּ וְשָׁבוּ
לה וְשִׁחֲרוּ־אֵל : וַיִּזְכְּרוּ כִּי־אֱלֹהִים
צוּרָם וְאֵל עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם :
לו וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם
לז יְכַזְּבוּ־לוֹ : וְלִבָּם לֹא־נָכוֹן עִמּוֹ
לח וְלֹא נֶאֶמְנוּ בִּבְרִיתוֹ : וְהוּא
רַחוּם ׀ יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר
לט כָּל־חֲמָתוֹ : וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר
הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב :
מ כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ
מא בִּישִׁימוֹן : וַיָּשׁוּבוּ וַיְנַסּוּ אֵל
מב וְקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתָּוּ : לֹא־
זָכְרוּ אֶת־יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר־פָּדָם
מג מִנִּי־צָר : אֲשֶׁר־שָׂם בְּמִצְרַיִם
אֹתֹתָיו וּמוֹפְתָיו בִּשְׂדֵה־צֹעַן :
מד וַיַּהֲפֹךְ לְדָם יְאֹרֵיהֶם וְנוֹזְלֵיהֶם
מה בַּל־יִשְׁתְּיוּן : יְשַׁלַּח בָּהֶם עָרֹב
וַיֹּאכְלֵם וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם :
מו וַיִּתֵּן לֶחָסִיל יְבוּלָם וְיִגִיעָם
מז לָאַרְבֶּה : יַהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם

29 Zij aten en werden overzat; doch Hij deed hen hunne be-
30 geerlijkheid boeten. Nog was hunne begeerlijkheid niet ge-
31 stild, nog hadden zij de spijze in hunnen mond; Toen kwam reeds Gods toorn over hen; Hij versloeg hunne vetgemesten, en velde Israëls uitgelezenen
32 neder. Met dit al zondigden zij nog steeds, en geloofden
33 niet aan Zijne wonderen. Hij liet hunne dagen in ijdelheid heen gaan, hunne jaren in on-
34 bezonnenheid. Sloeg Hij hen, dan zochten zij Hem op, bekeerden zich en baden God aan;
35 En waren indachtig, dat God hunne rots was, God, de Al-
36 lerhoogste, hun Verlosser. Doch huichelden zij slechts met hunnen mond, en logen Hem met
37 hunne tong. Hun hart was niet vast aan Hem, zij waren niet getrouw aan Zijn verbond.
38 Doch Hij, de Albarmhartige, vergaf de misdaad, verdelgde niet, nam vaak Zijnen toorn terug, liet nooit al Zijne gram-
39 schap ontwaken. Hij gedacht, dat zij slechts vleesch waren, een adem, die heengaat en niet
40 wederkeert. Hoe dikwijls waren zij Hem weêrspannig in de woestijn, bedroefden zij Hem
41 in de wildernis! Zij beproefden God telkens weder, en wilden den Heilige van Israël be-
42 perken. Zij dachten niet meer aan Zijne magt, aan den dag, toen Hij hen van den verdruk-
43 ker verloste. Toen Hij in Egypte Zijne teekenen verrigtte, Zijne wonderen in de velden
44 van 'Zo'an. Hunne rivieren in bloed veranderde, dat zij hunne vlietende wateren niet
45 meer drinken konden. Hij zond het wild gedierte onder hen, dat hen verteerde, en de
46 vorsch, die hen verdierf. Gaf den kever hun gewas, den
47 sprinkhaan hunnen arbeid. Velde hunnen wijnstok door den hagel,

יב נִפְלָאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה נֶגֶד
אֲבוֹתָם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה־צֹעַן׃
יג בָּקַע יָם וַיַּעֲבִרֵם וַיַּצֶּב־מַיִם כְּמוֹ־נֵד׃
יד וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל־הַלַּיְלָה
טו בְּאוֹר אֵשׁ׃ יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר
וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת רָבָּה׃ וַיּוֹצֵא
טז נוֹזְלִים מִסֶּלַע וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת
מָיִם׃ וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא־לוֹ
יז לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה׃ וַיְנַסּוּ־
אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאֹל־אֹכֶל לְנַפְשָׁם׃
יח וַיְדַבְּרוּ בֵאלֹהִים אָמְרוּ הֲיוּכַל
יט אֵל לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר׃ הֵן
הִכָּה־צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם וְנְחָלִים
יִשְׁטְפוּ הֲגַם־לֶחֶם יוּכַל־תֵּת אִם־
כא יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ׃ לָכֵן ׀ שָׁמַע
יְהוָה וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׂקָה
בְיַעֲקֹב וְגַם־אַף עָלָה בְיִשְׂרָאֵל׃
כב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵאלֹהִים וְלֹא
כג בָּטְחוּ בִּישׁוּעָתוֹ׃ וַיְצַו שְׁחָקִים
מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח׃
כד וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם מָן לֶאֱכֹל וְדְגַן
כה שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ׃ לֶחֶם אֲבִירִים
אָכַל אִישׁ צֵידָה שָׁלַח לָהֶם
כו לָשְׂבָע׃ יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם
כז וַיְנַהֵג בְּעָזּוֹ תֵימָן׃ וַיַּמְטֵר
עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר שְׁאֵר וְכַחוֹל
כח יַמִּים עוֹף כָּנָף׃ וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב
מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו׃

de wonderen, die Hij hun getoond had. Voor hunne vaderen had Hij reeds wonderen gedaan, in het land Egypte, in 'Zoans velden. Hij kliefde de zee, en voerde hen er door, stelde de wateren overeind als een muur. Leidde hen des daags met eene wolk, den ganschen nacht met een lichtend vuur. Kliefde rotsen in de woestijn, en drenkte [hen] als uit de diepte der groote zee. Hij bragt vlietende wateren uit de steenrots voort, en deed het water als stroomen nederstorten. Nogtans gingen zij voort tegen Hem te zondigen, den Allerhoogsten weêrspannig te zijn, in een dor land. Beproefden God in hun hart, door spijs te vragen, tot wellust. Spraken tegen God, [en] zeiden: »kan God eene tafel toe»rigten in de woestijn? Ja, »eene rots sloeg Hij, dat water »vloeide, en beken zich uit»goten; doch zoude Hij ook »brood kunnen geven, en vleesch »verschaffen voor Zijn volk?" Dit hoorde de Eeuwige, en vertoornde er Zich over; een vuur ontvlamde onder Jakob, en [Zijn] toorn steeg op onder Israël. Omdat zij in God niet geloofden, op Zijne hulp niet vertrouwden. Nogtans had Hij de wolken van boven geboden, de deuren des hemels geopend; En voor hen doen regenen het *Man* om te eten, had hun hemelsch koren gegeven; (Zoo dat de mensch het brood der Magtigen at;) mondbehoefte had Hij hun in evervloed gegeven. Nu deed Hij eenen oostenwind van den hemel waaijen, en voerde door Zijne magt den zuidenwind aan. Deed voor hen regenen vleesch als stof, gevleugeld gevogelte als het zand der zee. Hij deed het nedervallen binnen hunne legerplaats, rondom hunne woningen.

יט אַף־חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ׃ קוֹל
רַעַמְךָ ׀ בַּגַּלְגַּל הֵאִירוּ בְרָקִים
תֵּבֵל רָגְזָה וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ׃
כ בַּיָּם ׀ דַּרְכֶּךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמַיִם
רַבִּים וְעִקְּבוֹתֶיךָ לֹא נוֹדָעוּ׃
כא נָחִיתָ כַצֹּאן עַמֶּךָ בְּיַד־מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן׃

עח

א מַשְׂכִּיל לְאָסָף הַאֲזִינָה עַמִּי
תּוֹרָתִי הַטּוּ אָזְנְכֶם
ב לְאִמְרֵי־פִי׃ אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל
פִּי אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי־קֶדֶם׃
ג אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם וַאֲבוֹתֵינוּ
ד סִפְּרוּ־לָנוּ׃ לֹא נְכַחֵד ׀ מִבְּנֵיהֶם
לְדוֹר אַחֲרוֹן מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת
יְהוָה וְעֻזּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
ה עָשָׂה׃ וַיָּקֶם עֵדוּת ׀ בְּיַעֲקֹב
וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צִוָּה
אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם׃
ו לְמַעַן יֵדְעוּ ׀ דּוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים
יִוָּלְדוּ יָקוּמוּ וִיסַפְּרוּ לִבְנֵיהֶם׃
ז וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם וְלֹא
יִשְׁכְּחוּ מַעַלְלֵי־אֵל וּמִצְוֹתָיו
ח יִנְצֹרוּ׃ וְלֹא יִהְיוּ ׀ כַּאֲבוֹתָם
דּוֹר סוֹרֵר וּמוֹרֶה דּוֹר לֹא־
הֵכִין לִבּוֹ וְלֹא־נֶאֱמְנָה אֶת־אֵל
ט רוּחוֹ׃ בְּנֵי־אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי־
קֶשֶׁת הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב׃ לֹא
שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבְתוֹרָתוֹ
יא מֵאָנוּ לָלֶכֶת׃ וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו

en Uwe bliksemschichten vlo-
19 gen rond. Uw donder ratelde
aan den hemeltrans, bliksems
verlichtten de wereld, de aarde
20 trilde en beefde. Uw weg was
door de zee, Uw pad door mag-
tige wateren, en Uw spoor
21 bleef ongekend. Gij leiddet als
eene kudde Uw volk, door
Mozes en Aärons hand.

LXXVIII.

1 *Een leerdicht van Asaph.*
Luister, mijn volk! naar mijne
leer, neigt uw oor tot de rede-
2 nen mijns monds. Ik open
mijnen mond in beeldspraak,
zal raadsels uit vroegere tijden
3 verkondigen. Die wij vernomen hebben en weten, en onze
voorvaderen ons verteld heb-
4 ben. Wij zullen ze hunnen
kinderen, het nageslacht, niet
onthouden, [maar] des Eeuwigen lof verhalen, Zijne magt,
Zijne wonderen, die Hij gedaan
5 heeft. Hij rigtte een getuigenis op in Jakob, stelde eene
leer in Israël vast, die Hij
onzen vaderen gebood, hunnen
kinderen bekend te maken,
6 opdat het nageslacht het zoude
weten, de kinderen, die nog
geboren zullen worden; [en]
dat deze nakomelingen het
weder aan hun kroost verhalen.
7 Opdat zij hun vertrouwen op
God stellen, de daden Gods
niet vergeten, en Zijne geboden
8 in acht nemen. En zij niet
worden als hunne vaderen, een
ontaard en ongehoorzaam geslacht; een geslacht, wiens hart
niet standvastig, wiens geest
9 Gode niet trouw is. De kinderen Ephraims, als boogschutters gewapend, keerden om op
10 den dag des strijds. Zij namen
Gods verbond niet in acht, en
weigerden in Zijne leer te wande-
11 len. Vergaten Zijne groote daden,

LXXVII.

עז

א לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדִיתוּן לְאָסָף
ב מִזְמוֹר׃ קוֹלִי אֶל־
אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל־
ג אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי׃ בְּיוֹם
צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי ׀ לַיְלָה
נגרה [נָגְרָה] וְלֹא תָפוּג מֵאֲנָה הִנָּחֵם
ד נַפְשִׁי׃ אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמְיָה
אָשִׂיחָה ׀ וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה׃
ה אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת עֵינָי נְפְעַמְתִּי
ו וְלֹא אֲדַבֵּר׃ חִשַּׁבְתִּי יָמִים
ז מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים׃ אֶזְכְּרָה
נְגִינָתִי בַלַּיְלָה עִם־לְבָבִי אָשִׂיחָה
ח וְיַחְפֵּשׂ רוּחִי׃ הַלְעוֹלָמִים
יִזְנַח ׀ אֲדֹנָי וְלֹא־יֹסִיף לְרָצוֹת
ט עוֹד׃ הֶאָפֵס לָנֶצַח חַסְדּוֹ
י גָּמַר אֹמֶר לְדֹר וָדֹר׃ הֲשָׁכַח
חַנּוֹת אֵל אִם־קָפַץ בְּאַף רַחֲמָיו
יא סֶלָה׃ וָאֹמַר חַלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת
יב יְמִין עֶלְיוֹן׃ אֶזְכִּיר מַעַלְלֵי־יָהּ
כִּי־אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ׃ נגמן
יג וְהָגִיתִי בְכָל־פָּעֳלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
יד אָשִׂיחָה׃ אֱלֹהִים בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ
מִי־אֵל גָּדוֹל כֵּאלֹהִים׃ אַתָּה
טו הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בָעַמִּים
טז עֻזֶּךָ׃ גָּאַלְתָּ בִזְרוֹעַ עַמֶּךָ
בְּנֵי־יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֶלָה׃ רָאוּךָ
יז מַיִם ׀ אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יָחִילוּ
אַף יִרְגְּזוּ תְהֹמוֹת׃ זָרְמוּ
יח מַיִם ׀ עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים

1 *Voor den zangmeester op* Jeduthun, *een Psalm van Asaph.*
2 Mijne stem zij tot God, als ik
schreije, mijne stem zij tot God,
3 Hij luistere naar mij. Ten
dage mijns noods zoek ik den
Heere; mijne hand is des nachts
in onophoudelijke trilling (23),
mijne ziel weigert allen troost.
4 Als ik [er aan denk], o God!
ben ik onrustig, als ik [er
over] spreek, bezwijkt mijn
5 geest. Sela. Gij houdt mijne
oogleden strak [geopend], ik
ben verpletterd en sprakeloos.
6 Ik overpeins de vroegere dagen,
de jaren der vorige eeuwen.
7 Ik gedenk des nachts aan mijn
snarenspel, spreek met mijn
hart, en mijn geest spoort na:
8 »Zal de Heere eeuwig ver-
»stooten, voortaan nimmer meer
9 »gunstig zijn? Houdt Zijne
»genade voor altijd op, neemt
»Zijne toezegging een einde
»van geslacht tot geslacht?
10 »Heeft God het ontfermen ver-
»geten, of verdringt de toorn
11 »Zijn mededoogen?" Sela." Dan
zeide ik: het smeeken staat
bij mij, het veranderen in de
12 hand des Allerhoogsten. Ik
zal aan de daden des Eeuwi-
gen denken; ja, ik zal denken
13 aan Uwe aloude wonderen. Ik
zal al Uwe werken bepeinzen,
van Uwe daden gewag maken.
14 Uw weg, o God! is in het
heilige; welke magt is zoo
15 groot als God? Gij zijt de
God, die wonderen doet, hebt
Uwe almagt onder de volkeren
16 doen kennen. Gij hebt Uw
volk met magtigen arm verlost,
de zonen van Jakob en Joseph.
17 Sela. U zagen de wateren, o
God! de wateren zagen U —
zij beefden, ook de afgronden
18 sidderden. Uit donkere wol-
ken stroomden wateren, het
zwerk liet den donder hooren,

אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה
ט יָרִים : כִּי כוֹס בְּיַד־יְהוָה וְיַיִן
חָמַר ׀ מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה
אַךְ־שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל
י רִשְׁעֵי־אֶרֶץ : וַאֲנִי אַגִּיד לְעוֹלָם
יא אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב : וְכָל־
קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה
קַרְנוֹת צַדִּיק :

עו

א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר לְאָסָף
ב שִׁיר : נוֹדָע בִּיהוּדָה
אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ :
ג וַיְהִי בְשָׁלֵם סוֹכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ
ד בְּצִיּוֹן : שָׁמָּה שָׁבַר רִשְׁפֵּי־
קֶשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סֶלָה :
ה נָאוֹר אַתָּה אַדִּיר מֵהַרְרֵי־טָרֶף :
ו אֶשְׁתּוֹלְלוּ ׀ אַבִּירֵי לֵב נָמוּ
שְׁנָתָם וְלֹא־מָצְאוּ כָל־אַנְשֵׁי־
ז חַיִל יְדֵיהֶם : מִגַּעֲרָתְךָ אֱלֹהֵי
ח יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרֶכֶב וְסוּס : אַתָּה
נוֹרָא אַתָּה וּמִי־יַעֲמָד לְפָנֶיךָ
ט מֵאָז אָפֶךָ : מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ
דִּין אֶרֶץ יָרְאָה וְשָׁקְטָה :
י בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ
יא כָּל־עַנְוֵי־אֶרֶץ סֶלָה : כִּי־חֲמַת
אָדָם תּוֹדֶךָּ שְׁאֵרִית חֲמֹת
יב תַּחְגֹּר : נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סְבִיבָיו יוֹבִלוּ שַׁי
יג לַמּוֹרָא : יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים
נוֹרָא לְמַלְכֵי־אָרֶץ :

LXXVI.

God zelf is regter, Hij vernedert dezen en verheft genen.
9 Want een beker is in de hand des Eeuwigen, met gistenden wijn, vol van mengsel, uit denzelven stort Hij over; maar den droesem moeten opslorpen en drinken al de goddeloozen
10 der aarde. En ik, ik zal het in eeuwigheid verkondigen, zal de snaren roeren voor den God
11 Jakobs. De horens der goddeloozen zal ik allen verbreken. opdat de horens des regtvaardigen zich verheffen.

1 *Voor den zangmeester op den* Neginoth, *een Psalm van Asaph,*
2 *een lied.* God is in Juda beroemd, Zijn naam groot in Is-
3 raël. In Salem is Zijne tent,
4 Zijne woning op 'Zion. Daar verbrak Hij de snelgewiekte pijlen des boogs, schild en zwaard en krijgstuig, Sela.
5 Geduchter zijt Gij, o Magtige! dan het gebergte van 't roof-
6 gedierte. De dapperen van hart worden moedeloos, zij zinken in vasten slaap; geen der helden weet zijne hand te vinden.
7 Van Uw dreigen, o God van Jakob! is wagen en paard in
8 diepen slaap verzonken. Gij, Gij zijt hooggeducht, en wie kan stand houden tegen Uwen
9 brandenden toorn? Van den hemel doet Gij het vonnis hooren: de aarde verschrikt en
10 zwijgt. Als God tot het gerigt opstaat, om al de bedrukten des lands te helpen. Sela.
11 Des menschen verbolgenheid strekt U tot roem, laat het overblijfsel dus zich vrij met verbolgenheid omgorden (22).
12 Doet geloften en betaalt ze, den Eeuwige, uwen God; allen, die rondom Hem zijn, zullen den Geëerbiedigde geschenken
13 brengen. Hij fnuikt den moed der vorsten, is vreesselijk voor de koningen der aarde.

טו לְצִיִּים : אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן
וְנַחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת
טז אֵיתָן : לְךָ יוֹם אַף־לְךָ לָיְלָה
אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וְשָׁמֶשׁ :
יז אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ
קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם : זְכֹר־
זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף ׀ יְהוָה וְעַם־
יט נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ : אַל־תִּתֵּן
לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ
כ אַל־תִּשְׁכַּח לָנֶצַח : הַבֵּט לַבְּרִית
כִּי־מָלְאוּ מְחַשַּׁכֵי־אֶרֶץ נְאוֹת
כא חָמָס : אַל־יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם עָנִי
כב וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ : קוּמָה
אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ
כג מִנִּי־נָבָל כָּל־הַיּוֹם : אַל־תִּשְׁכַּח
קוֹל צֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עוֹלֶה
תָמִיד :

עה

א לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר
ב לְאָסָף שִׁיר : הוֹדִינוּ
לְךָ ׀ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב
ג שְׁמֶךָ סִפְּרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ ׀ כִּי־
אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט :
ד נְמֹגִים־אֶרֶץ וְכָל־יֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי
ה תָּכַנְתִּי עַמּוּדֶיהָ סֶלָה : אָמַרְתִּי
לַהוֹלְלִים אַל־תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים
ו אַל־תָּרִימוּ קָרֶן : אַל־תָּרִימוּ
לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר
ז עָתָק : כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב
ח וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים : כִּי־

LXXV.

1 *Voor den zangmeester* Al-Tasschet, *een Psalm van Asaph, een*
2 *lied.* Wij loven U, o God, wij loven [U], wiens naam nabij ons is, [gelijk] Uwe wonderen
3 het verhalen. »Ik kies eenen »bestemden tijd, dat Ik naar ge-
4 »regtigheid zal vonnissen. Moge »de aarde en al hare bewoners »wankelen, Ik zal hare zuilen
5 »vaststellen, Sela. Ik zeg tot de »vermetelen: zijt niet langer »vermetel, en tot de goddeloo-»zen: verheft den horen niet.
6 »Steekt uwen horen niet omhoog, »spreekt niet met trotschen hals."
7 Want niet uit het oosten, noch uit het westen, noch uit de woes-
8 tijn komt de verheffing. Maar

15 der wildernis. Gij kliefdet wellen en beken, Gij deedt de magtige stroomen opdroogen.
16 U behoort de dag en ook de nacht, licht en zon hebt Gij
17 bereid. Gij steldet al de grenzen der aarde vast, zomer en winter hebt Gij voortgebragt.
18 Gedenk dit! een vijand smaadt den Eeuwige, een nietswaardig volk lastert Uwen naam.
19 Geef de ziel Uwer tortelduif niet aan 't roofgedierte over; het leven Uwer bedrukten ver-
20 geet niet ten eenenmale. Aanschouw het verbond! daar de duistere oorden des lands vol
21 van rooverholen zijn. Laat toch de verguisde niet beschaamd henen gaan; dat armen en behoeftigen Uwen naam
22 prijzen. Maak U op, o God! voor Uwe twistzaak, gedenk den smaad, U dagelijks van
23 nietswaardigen aangedaan. Vergeet de kreet Uwer beleedigers niet! het getier Uwer tegenstrevers neemt gedurig toe.

בְּאַדְנָי יְהוִה מַחְסִי לְסַפֵּר
כָּל־מַלְאַכוּתֶיךָ׃

עד

א מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָּה אֱלֹהִים
זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ
ב בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ׃ זְכֹר עֲדָתְךָ ו
קָנִיתָ קֶדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ
ג הַר־צִיּוֹן זֶה ו שָׁכַנְתָּ בּוֹ׃ הָרִימָה
פְעָמֶיךָ לְמַשֹּׁאוֹת נֶצַח כָּל־הָרַע
ד אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ׃ שָׁאֲגוּ צָרֶיךָ
בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם
ה אֹתוֹת׃ יוֹדֵעַ כְּמֵבִיא לְמַעְלֶה
כְּסָבְךְ־עֵץ קַרְדֻּמוֹת׃ וְעַתָּה*
ו פִּתּוּחֶיהָ יָחַד בְּכַשִּׁיל וְכֵילַפּוֹת
יַהֲלֹמוּן׃ שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ
ח לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן־שְׁמֶךָ׃ אָמְרוּ
בְלִבָּם נִינֹם יַחַד שָׂרְפוּ כָּל־
ט מוֹעֲדֵי־אֵל בָּאָרֶץ׃ אֹתוֹתֵינוּ
לֹא־רָאִינוּ אֵין־עוֹד נָבִיא וְלֹא־
י אִתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד־מָה׃ עַד־מָתַי
אֱלֹהִים יֶחֱרָף צָר יְנַאֵץ אוֹיֵב
יא שִׁמְךָ לָנֶצַח׃ לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ
וִימִינְךָ מֵקֶרֶב חֵיקְךָ* כַּלֵּה׃
יב וֵאלֹהִים מַלְכִּי מִקֶּדֶם פֹּעֵל
יג יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ אַתָּה
פוֹרַרְתָּ בְעֻזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי
יד תַּנִּינִים עַל־הַמָּיִם׃ אַתָּה רִצַּצְתָּ
רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לָעָם

*) ועתה קרי *) חיקך קרי

in den Heere, God, mijne toevlugt, om al Uwe werken te verkondigen.

LXXIV.

1 *Een leerdicht van Asaph.* Waarom, o God! verwerpt Gij voor altijd, rookt Uw toorn tegen het kleinvee Uwer kudde?
2 Gedenk Uwer gemeente, die Gij voormaals verwierft, den stam, dien Gij verlost hebt tot Uw erfdeel, den berg 'Zion, waar Gij Uwe woning gevestigd hadt.
3 Hef op Uwe treden tot die eeuwige verwoestingen; alles heeft de vijand in het heilig-
4 dom vernield. Luid brulden Uwe tegenstrevers in het binnenste Uwer vergaderplaatsen; zij stelden hunne teekenen tot
5 [gedenk-] teekenen op. Het zij alom bekend, als toen men zich verhief met bijlen, in het digt-
6 ste des wouds [21]). En men al het snijdwerk gezamentlijk, met hamer en houweel neder-
7 sloeg. Zij staken Uw heiligdom in brand, ontwijdden ter aarde de woning Uws naams. —
8 Zij spraken in hun hart; »wij vernielen alles." Alle Godsgestichten op aarde zijn ver-
9 brand. Onze wonderteekenen zien wij niet meer: er is geen profeet, en niemand is onder
10 ons die weet, hoe lang. Hoe lang, o God! zal de beleediger smaden, de vijand Uwen naam
11 gedurig lasteren? Waarom onttrekt Gij Uwe hand, Uwe regterhand, [steek haar] uit
12 Uwen boezem, voleind! God is immers mijn Koning van ouds af, die alle heil op aarde
13 bewerkt. Gij spleet door Uwe magt de zee, verbrijzeldet de hoofden der gedrochten in de
14 wateren. Gij verpletterdet de hoofden des krokodils, gaaft hem tot spijze aan de bewoners

doet zich gelden op de aarde.
10 Daarom volgt hen het volk
dien weg op, stroomt hen als
11 watervloeden na. Zij zeggen:
»Hoe kan God dit weten, en
»de Allerhoogste er kennis van
12 »dragen? Ziet! deze godde-
»loozen genieten de wereld, en
»verwerven groot vermogen.
13 »Te vergeefs reinig ik mijn
»hart, wasch ik mijne handen
14 »in onschuld. Ik word toch
»elken dag geplaagd, met elken
»morgen komt mijne kwelling."
15 Wanneer ik nu zeide: ik zal
dit ook zoo verklaren, dan
handelde ik trouweloos tegen
het geslacht Uwer kinderen.
16 En dacht ik na, om het wel
te vatten, dan was het vergeef-
sche moeite in mijne oogen.
17 Tot dat ik in Gods heiligdom
trad, [en] leerde inzien, wat
18 hun einde zal wezen. Gij stelt
hen op glibberige [hoogten],
om hen in diepen afgrond te
19 doen vallen. Hoe worden zij
in een oogenblik vernield, door
ijsselijkheden plotseling wegge-
20 rukt! Als een droom bij het
wakker worden, ô Heer! zoo
nietig maakt Gij hun beeld bij
21 't ontwaken (20). Als mijn hart
zich nu deswegens bedroeft, en
ik mij de nieren er over pijnig;
22 Dan ben ik verstandeloos en
begrijp niets, ben als het vee
23 bij U gerekend. Ik blijf im-
mers steeds bij U, Gij houdt
24 mijne regterhand. Uw raads-
besluit leidt mij, en eindelijk
25 neemt Gij in eer mij op. Wien
heb ik anders in den hemel?
nevens U verlang ik niemand
26 op de aarde. Bezwijkt ook mijn
vleesch en mijn hart, God is
toch de rots mijns harten en
mijn aandeel in eeuwigheid.
27 Want zie! die zich van U
verwijderen, gaan ten verderve,
Gij verdelgt elk, die boelerende
28 van U afwijkt. Voor mij
echter is de toenadering tot
God het hoogste goed, ik stel

י תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ׃ לָכֵן יָשִׁיב*
עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃
יא וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע־אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה
יב בְּעֶלְיוֹן׃ הִנֵּה־אֵלֶּה רְשָׁעִים
יג וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ־חָיִל׃ אַךְ־
רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן
יד כַּפָּי׃ וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל־הַיּוֹם
טו וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים׃ אִם־אָמַרְתִּי
אֲסַפְּרָה כְּמוֹ הִנֵּה דוֹר בָּנֶיךָ
טז בָּגָדְתִּי׃ וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת
יז עָמָל הִיא* בְּעֵינָי׃ עַד־אָבוֹא
אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל אָבִינָה
יח לְאַחֲרִיתָם׃ אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית
יט לָמוֹ הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת׃ אֵיךְ
הָיוּ לְשַׁמָּה כְרָגַע סָפוּ תַּמּוּ
כ מִן־בַּלָּהוֹת׃ כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ
אֲדֹנָי בָּעִיר ׀ צַלְמָם תִּבְזֶה׃
כא כִּי־יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי
כב אֶשְׁתּוֹנָן׃ וַאֲנִי־בַעַר וְלֹא אֵדָע
כג בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ׃ וַאֲנִי
תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי׃
כד בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד
כה תִּקָּחֵנִי׃ מִי־לִי בַשָּׁמַיִם וְעִמְּךָ
כו לֹא־חָפַצְתִּי בָאָרֶץ׃ כָּלָה שְׁאֵרִי
וּלְבָבִי צוּר־לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים
כז לְעוֹלָם׃ כִּי־הִנֵּה רְחֵקֶיךָ יֹאבֵדוּ
כח הִצְמַתָּה כָּל־זוֹנֶה מִמֶּךָּ׃ וַאֲנִי ׀
קִרְבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי ׀

---

*) ישוב קרי *) הוא קרי

שְׁמוֹ ׀ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן*
שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיִם
יְאַשְּׁרוּהוּ׃ בָּרוּךְ ׀ יְהוָה אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ ׀ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־
הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃ כָּלוּ
תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃

PSALM LXXII.

roem dure eeuwiglijk, zijn naam groeije zoo lang het zonlicht schijnt, men zegene zich in hem; dat alle volken hem gelukkig
18 prijzen. — Geloofd zij de Eeuwige, God, de God van Israël,
19 die alléén wonderen doet. En geloofd zij de naam Zijner heerlijkheid tot in eeuwigheid; en de gansche aarde worde vervuld van Zijne heerlijkheid. Amen,
20 Amen! *Einde der gebeden van David, den zoon van Jï'sai.*

ספר שלישי.

תהלים עג (יום ד)

מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל
אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב׃ וַאֲנִי
כִּמְעַט נָטוּ* רַגְלָי כְּאַיִן שָׁפְכָה
אֲשֻׁרָי׃ כִּי־קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים
שְׁלוֹם רִשְׁעִים אֶרְאֶה׃ כִּי
אֵין חַרְצֻבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא
אוּלָם׃ בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינָמוֹ
וְעִם־אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ לָכֵן
עֲנָקַתְמוֹ גַּאֲוָה יַעֲטֹף־שִׁית חָמָס
לָמוֹ׃ יָצָא מֵחֵלֶב עֵינָמוֹ עָבְרוּ
מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב׃ יָמִיקוּ ׀ וִידַבְּרוּ
בְרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃
שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם

*) נטוי קרי *)שפכו קרי

DERDE BOEK.

PSALM LXXIII.

1 *Een Psalm van Asaph.* Waarlijk! God is Israël goed, hun,
2 die rein van harte zijn. En ik, — mijne voeten hadden schier gewankeld, mijne treden
3 bijna uitgeglipt; — Reeds begon ik de uitzinnigen te benijden, als ik den voorspoed
4 der goddeloozen zag. Want hunne dagen zijn zonder smarten (19), hunne kracht is on-
5 verzwakt. Zij deelen niet in het lijden der stervelingen, zij worden niet als andere men-
6 schen geplaagd. Daarom is de trotschheid hun een halsketen, en bedekt het geweld hen als
7 een gewaad. Hunne oogen puilen uit van vet, de lusten huns harten nemen steeds toe.
8 Zij honen en spreken lastertaal, spreken gewelddadig uit de hoog-
9 te. Zij plaatsen hunnen mond [als] in den hemel, hunne tong

LXXII.

עב

א לִשְׁלֹמֹה ׀ אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ
לְמֶלֶךְ תֵּן וְצִדְקָתְךָ
ב לִבֶן־מֶלֶךְ : יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק
ג וַעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט : יִשְׂאוּ הָרִים
שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה :
ד יִשְׁפֹּט ׀ עֲנִיֵּי־עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי
ה אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק : יִירָאוּךָ
עִם־שֶׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דֹּר
ו דֹּרִים : יֵרֵד כְּמָטָר עַל־גֵּז
ז כִּרְבִיבִים זַרְזִיף אָרֶץ : יִפְרַח
בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד־
ח בְּלִי יָרֵחַ : וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד־יָם
ט וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ : לְפָנָיו
יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ :
י מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה
יָשִׁיבוּ מַלְכֵי שְׁבָא וְסְבָא אֶשְׁכָּר
יא יַקְרִיבוּ : וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־מְלָכִים
יב כָּל־גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ : כִּי־יַצִּיל
אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין־עֹזֵר לוֹ :
יג יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת
יד אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ : מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס
יִגְאַל נַפְשָׁם וְיָקַר דָּמָם בְּעֵינָיו :
טו וְיִחִי וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֶּל
בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם יְבָרְכֶנְהוּ :
טז יְהִי פְּסַת־בַּר ׀ בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ
הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ
יז מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ : יְהִי

1 *Voor Salomo.* God! verleen Uwe regten den koning, Uwe geregtigheid aan 's konings
2 zoon. Dat hij Uw volk met regtvaardigheid rigte, Uwe ver-
3 drukten naar het regt. Dat de bergen den volke heil toe-dragen, ook de heuvelen, door
4 regtvaardigheid. Hij zal den verdrukten des volks, regt verschaffen, het kroost des behoeftigen helpen, en den ge-
5 weldenaar verpletten. Dus vereert men U, zoo lang de zon duurt en de maan, van ge-
6 slacht tot geslacht. Hij zal nederdalen, als de regen op het afgemaaide, als druppelen, die
7 den bodem bevochtigen. In zijne dagen bloeije de regtvaardige, en veel heil, tot dat de
8 maan niet meer zij. Hij heersche van zee tot zee, van den stroom tot de uiteinden der
9 aarde. Dat de woestijn-bewoners zich voor hem buigen, en zijne vijanden het stof likken.
10 Dat Tarsis koningen en de eilanden hem geschenken brengen, de koningen van *Scheba* en *Seba*, rijke gaven aanbieden.
11 Dat alle koningen zich voor hem nederbuigen, alle volken
12 hem dienstbaar zijn. Want hij zal den behoeftigen redden, die om hulp smeekt, den armen,
13 die geen bijstand heeft. Hij zal zich over den nooddruftigen en behoeftigen ontfermen, den hulpeloozen het leven red-
14 den. Van list en geweld zal hij hun leven bevrijden; want hun bloed zal dierbaar zijn in
15 zijne oogen. Zoo leve hij! en men brenge hem (18) goud uit *Scheba*, bidde gestadig voor hem, zegene hem den ganschen dag.
16 Overvloed van graangewas zij in het land, [tot] op den top der bergen: zijne vrucht ruische gelijk
17 de Libanon, en in de steden bloeije men, als het kruid des velds. Zijn

יב וְתִפְשׂוּהוּ כִּי־אֵין מַצִּיל: אֱלֹהִים
אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי
יג חִישָׁה: יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ שֹׂטְנֵי
נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה
יד מְבַקְשֵׁי רָעָתִי: וַאֲנִי תָּמִיד
אְיַחֵל וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־
טו תְּהִלָּתֶךָ: פִּי יְסַפֵּר צִדְקָתֶךָ
כָּל־הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא
טז יָדַעְתִּי סִפֹרוֹת: אָבוֹא בִּגְבוּרוֹת
אֲדֹנָי יְהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ
יז לְבַדֶּךָ: אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי
וְעַד־הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ:
יח וְגַם עַד־זִקְנָה | וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים
אַל־תַּעַזְבֵנִי עַד־אַגִּיד זְרוֹעֲךָ
לְדוֹר לְכָל־יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ:
יט וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם
אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְּדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי
כ כָמוֹךָ: אֲשֶׁר הִרְאִיתַנוּ* |
צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת תָּשׁוּב
תְּחַיֵּינוּ* וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ
כא תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי: תָּרֵב | גְּדֻלָּתִי
כב וְתָסֹב תְּנַחֲמֵנִי: גַּם־אֲנִי |
אוֹדְךָ בִּכְלִי־נֵבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי
אֲזַמֶּרְךָ לְךָ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ
כג יִשְׂרָאֵל: תְּרֻנָּנָה שְׂפָתַי כִּי
אֲזַמְּרָה־לָּךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ:
כד גַּם־לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תֶּהְגֶּה
צִדְקָתֶךָ כִּי־בֹשׁוּ כִי־חָפְרוּ
מְבַקְשֵׁי רָעָתִי:

»en grijpt hem, want er is geen
12 »redder." God! verwijder U niet
van mij, mijn God! snel mij ter
13 hulpe. Dat zij beschaamd worden [en] omkomen, die mijner
ziel vijandig zijn; dat zij zich in
smaad en schande hullen, die
14 mijn onheil zoeken. Maar ik zal
steeds geduldig wachten en
Uwen roem gedurig uitbreiden.
15 Mijn mond zal Uwe regtvaardigheid verhalen, Uwe hulp den
ganschen dag, ofschoon ik ze niet
16 optellen kan. Ik kan slechts
intreden in die magtige daden,
Heere, God! alleen Uwe regtvaardigheid zal ik verkondigen.
17 Gij leerdet mij, o God! van mijne
jeugd af, en thans nog verkondig
18 ik Uwe wonderen. Ook in den
ouderdom en de grijsheid zult
Gij mij, ô God! niet verlaten, dat
ik Uwen arm aan tijdgenooten
vermelde, aan de nakomeling-
19 schap Uwe almagt. Uwe regtvaardigheid, ô God! reikt tot
den hemel; Gij, die groote daden
verrigt, God! wie is U gelijk?
20 Veel angst en lijden liet Gij mij
aanschouwen, doch roept Gij mij
weder in het leven terug en
voert mij uit de diepten der
21 aarde opwaarts. Gij vermeerdert
mijnen luister, en troost mij van
22 alle zijden. Daarom loof ik U
met de luit, wegens Uwe trouw,
mijn God! Bezing U met de harp,
23 Gij, heilige van Israël. Mijne
lippen juichen, als mijn speeltuig tot U klinkt, en ook mijne
24 ziel, die Gij gered hebt. Ook
mijne tong zal steeds Uwe regtvaardigheid verkondigen, om
dat zij, die mijn onheil zoeken,
beschaamd staan en verstommen.

*) חושה קרי *) הראיתני קרי *) תחייני קרי

ג חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ וְיִחָפְרוּ מְבַקְשֵׁי
נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי
ד רָעָתִי׃ יָשׁוּבוּ עַל־עֵקֶב בָּשְׁתָּם
ה הָאֹמְרִים הֶאָח ׀ הֶאָח׃ יָשִׂישׂוּ
וְיִשְׂמְחוּ ׀ בְּךָ כָּל־מְבַקְשֶׁיךָ
וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים
ו אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ׃ וַאֲנִי ׀ עָנִי
וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִי עֶזְרִי
וּמְפַלְטִי אָתָּה יְהוָה אַל־
תְּאַחַר׃

עא

א בְּךָ־יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה
ב לְעוֹלָם׃ בְּצִדְקָתְךָ תַצִּילֵנִי
וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה־אֵלַי אָזְנְךָ
ג וְהוֹשִׁיעֵנִי׃ הֱיֵה לִי ׀ לְצוּר
מָעוֹן לָבוֹא תָמִיד צִוִּיתָ
לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי־סַלְעִי וּמְצוּדָתִי
ד אָתָּה׃ אֱלֹהַי פַּלְטֵנִי מִיַּד־
ה רָשָׁע מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃ כִּי־
אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטַחִי
ו מִנְּעוּרָי׃ עָלֶיךָ ׀ נִסְמַכְתִּי
מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גּוֹזִי
ז בְּךָ תְהִלָּתִי תָמִיד׃ כְּמוֹפֵת
הָיִיתִי לָרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי־
ח עֹז׃ יִמָּלֵא פִי תְהִלָּתֶךָ כָּל־
ט הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי
לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל־
י תַּעַזְבֵנִי׃ כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי
וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעָצוּ יָחְדָּו׃
יא לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ

3 hulpe! Dat zij beschaamd worden en blozen, die naar mijn leven trachten; dat zij rugwaarts deinzen en te schande worden, die mijn verderf ver-
4 langen. Laat hen met schande op hunne voetstappen terug keeren, zij die uitroepen: ha, ha!
5 Dat in U juichen en blijde zijn allen die U zoeken; dat zij steeds uitroepen: »de Eeuwige »is groot;" zij, die naar Uwe
6 redding verlangen. Ik ben arm en hulpeloos, ó God! haast U tot mij; mijne hulp, mijn redder zijt Gij, Eeuwige! vertoef toch niet.

LXXI.

1 Op U, o Eeuwige! vertrouw ik, laat mij nimmer beschaamd
2 worden. Bevrijd mij door Uwe regtvaardigheid en red mij, neig Uw oor tot mij en help mij.
3 Wees mij tot eene versterkte verblijfplaats, waar ik steeds kan ingaan, door U bestemd mij tot redding; want mijne
4 rots en vesting zijt Gij. Mijn God! red mij uit de magt des goddeloozen, uit de vuist des boosdoeners en des roovers.
5 Want Gij zijt mijne hoop, Heere, God! Mijn vertrouwen,
6 van mijne jeugd aan. Op U steunde ik, van mijne geboorte af, van uit den moederschoot hielpt Gij mij door. In U was
7 steeds mijn roem. Ik ben als een wonder voor velen, daar Gij mijne vaste toevlugt zijt.
8 Mijn mond zal steeds vol zijn van Uwen lof, den ganschen
9 dag van Uwen roem. Verwerp mij niet in den tijd des ouderdoms, verlaat mij niet als mij de kracht begeeft.
10 Want mijne vijanden spreken over mij, die mij naar het leven staan, beraadslagen met
11 elkander. Zeggende: »God heeft »hem verlaten, jaagt [hem] na

כב וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא מָצָאתִי : וַיִּתְּנוּ
בְּבְרוֹתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי
כג חָמֶץ : יְהִי שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם
לְפָח וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ :
כד תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת
כה וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד הַמְעַד : שְׁפָךְ־
עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם:
כו תְּהִי־טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם
כז אַל־יְהִי יֹשֵׁב : כִּי־אַתָּה אֲשֶׁר־
הִכִּית רָדָפוּ וְאֶל־מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ
כח יְסַפֵּרוּ : תְּנָה־עָוֹן עַל־עֲוֹנָם
כט וְאַל־יָבֹאוּ בְצִדְקָתֶךָ : יִמָּחוּ
מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם־צַדִּיקִים אַל־
ל יִכָּתֵבוּ : וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב
יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי :
לא אֲהַלְלָה שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר
לב וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה : וְתִיטַב לַיהוָה
לג מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס : רָאוּ
עֲנָוִים יִשְׂמָחוּ דֹרְשֵׁי אֱלֹהִים
לד וִיחִי לְבַבְכֶם : כִּי־שֹׁמֵעַ אֶל־
אֶבְיוֹנִים ׀ יְהוָה וְאֶת־אֲסִירָיו
לה לֹא בָזָה: יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ
לו יַמִּים וְכָל־רֶמֶשׂ בָּם: כִּי אֱלֹהִים ׀
יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה
לז וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ : וְזֶרַע־
עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ
יִשְׁכְּנוּ־בָהּ :

ע

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר : אֱלֹהִים
ב לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי

op troosters, — en vind ze
22 niet. Zij doen gif in mijne
spijze en voor mijnen dorst
23 drenken zij mij met azijn. Dat
hunne tafel hun tot een' val-
strik zij, een vangnet tot
24 hunne vergelding. Dat hunne
oogen verduisteren en niet zien,
en hunne lendenen steeds wag-
25 gelen. Stort Uwen toorn over
hen uit, en dat Uwe blakende
26 gramschap hen achterhale. Dat
hunne burgt verwoest zij,
hunne hutten zonder bewoner.
27 Want die Gij slaat, vervolgen
zij, en peinzen hen te kwellen,
28 die Gij doet lijden. Laat hen
misdaad op misdaad hoopen,
en nimmer voor U tot regt-
29 vaardiging komen. Dat zij uit
het boek der levenden verdelgd
worden, en met de regtvaar-
digen niet worden ingeschre-
30 ven. Mij echter, die ellendig
en bedroefd ben, dat Uwe hulp,
31 o God, mij verheffe. Ik zal
dan Gods naam met liederen
loven, Hem met dankgezang
32 verhoogen. Dit zal den Eeu-
wige gevalliger zijn dan een
stier, [dan] een var met horen
33 en hoef. Verdrukten zien het,
en verblijden zich; gij, die God
zoekt, uw hart zal herleven.
34 Want de Eeuwige verhoort de
behoeftigen, versmaadt niet die
35 Hij liet kluisteren. Hem loven
de hemel en de aarde, de zeeën
36 en al wat er in wemelt. Ge-
wis! God zal 'Zion hulp be-
wijzen, zal Juda's steden weder
opbouwen, dat men er in wone,
37 en ze erfelijk bezitte. Het
kroost Zijner dienaren zal ze
erven, de vrienden Zijns naams
zullen er veilig in wonen.

LXX.

1 *Voor den zangmeester van David*
2 *ter gedachtenis.* God! [snel] mij
te redden, Eeuwige! snel mij ter

ז מִמְּךָ לְאַ־נִכְחָדוּ : אַל־יֵבֹשׁוּ
בִי ׀ קַוֶּיךָ אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
אַל־יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי
ח יִשְׂרָאֵל : כִּי־עָלֶיךָ נָשָׂאתִי
חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי :
ט מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי וְנָכְרִי לִבְנֵי
י אִמִּי : כִּי־קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי
וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי :
יא וָאֲכַךְ בַּצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי
יב לְחֶרְפּוֹת לִי : וָאָתְנָה לְבוּשִׁי
יג שָׂק וָאֱהִי לָהֶם לְמָשָׁל : יְשִׂיחוּ
בִי יֹשְׁבֵי שָׁעַר וְנִגְינוֹת שׁוֹתֵי
יד שֵׁכָר : וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ ׀
יְהוָה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־
חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ :
טו הַצִּילֵנִי מִטִּיט וְאַל־אֶטְבָּעָה
אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי־מָיִם :
טז אַל־תִּשְׁטְפֵנִי ׀ שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל־
תִּבְלָעֵנִי מְצוּלָה וְאַל־תֶּאְטַר
יז עָלַי בְּאֵר פִּיהָ : עֲנֵנִי יְהוָה
כִּי־טוֹב חַסְדֶּךָ כִּרְוֹב רַחֲמֶיךָ
יח פְּנֵה אֵלָי : וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מֵעַבְדֶּךָ כִּי־צַר־לִי מַהֵר עֲנֵנִי :
יט קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי גְּאָלָהּ לְמַעַן
כ אֹיְבַי פְּדֵנִי : אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי
וּבָשְׁתִּי וְכִלְמָתִי נֶגְדְּךָ כָּל־
כא צוֹרְרָי : חֶרְפָּה ׀ שָׁבְרָה לִבִּי
וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וָאַיִן

worden voor U niet verlo-
7 chend. Laat door mij niet
beschaamd worden, die op U
vertrouwen, Heere, God der
heirscharen! Laat door mij niet
te schande worden, die U zoe-
8 ken, God van Israël! Want
om Uwentwege draag ik ver-
smading, bedekt het schaam-
9 rood mijn aangezigt. Ik ben
aan mijne broederen vreemd
geworden, en een onbekende
aan de zonen mijner moeder.
10 Want ijver voor Uw huis heeft
mij verteerd, het smaden Uwer
lasteraars is op mij gevallen.
11 Ik verween in vasten mijne
ziel, en het wordt mij nog tot
12 smaad aangerekend. Ik kleed
mij in treurgewaad, ook daarom
werd ik hun tot spotgedicht.
13 Die in de poorten zitten klap-
pen van mij, den dronkaards
ben ik tot [voorwerp hunner]
14 liederen. Mijn gebed is tot U,
Eeuwige! gerigt, in den tijd
der genade; God! verhoor mij
door Uwe onbegrensde gunst,
15 met Uwe trouwe hulp. Red
mij uit het slijk, dat ik niet
verzinke, dat ik van mijne
haters bevrijd worde, en uit de
16 diepte der wateren. Dat mij
de watervloed niet wegspoele,
dat mij de afgrond niet ver-
zwelge, en dat de mond der
put zich niet over mij sluite.
17 Verhoor mij, ô Eeuwige! want
Uwe gunst is verblijdend, wend
U tot mij, naar Uwe groote
18 barmhartigheid. Verberg Uw
aangezigt niet voor Uwen die-
naar, want ik ben angstig;
spoed U mij te verhooren.
19 Wees nabij mijne ziel, verlos
haar; help mij, om mijner
20 vijanden wil. Gij kent mijne
smaad, mijnen hoon en mijne
schande; voor U zijn al
21 mijne beleedigers. De schaam-
te breekt mijn hart, dat
ik bezwijke; ik wacht op

mededoogen, — doch vergeefs

כט נַפְתָּלִי׃ צַוֵּה אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ
עוּזָּה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָנוּ׃
ל מֵהֵיכָלְךָ עַל־יְרוּשָׁלִַם לְךָ יוֹבִילוּ
לא מְלָכִים שָׁי׃ גְּעַר חַיַּת קָנֶה
עֲדַת אַבִּירִים ׀ בְּעֶגְלֵי עַמִּים
מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי־כָסֶף בַּזֵּר עַמִּים
לב קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ׃ יֹאתִיוּ חַשְׁמַנִּים
מִנִּי מִצְרַיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו
לג לֵאלֹהִים׃ מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ
לד לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה׃ לָרֹכֵב
בִּשְׁמֵי שְׁמֵי־קֶדֶם הֵן־יִתֵּן בְּקוֹלוֹ
לה קוֹל עֹז׃ תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים
עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ
לו בַּשְּׁחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא
נֹתֵן ׀ עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים׃

סט

א לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לְדָוִד׃
ב הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי
ג בָאוּ מַיִם עַד־נָפֶשׁ׃ טָבַעְתִּי
בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד בָּאתִי
בְמַעֲמַקֵּי־מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפַתְנִי׃
ד יָגַעְתִּי בְקָרְאִי נִחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ
ה עֵינָי מְיַחֵל לֵאלֹהָי׃ רַבּוּ ׀
מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי חִנָּם
עָצְמוּ מַצְמִיתַי אֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר
ו לֹא־גָזַלְתִּי אָז אָשִׁיב׃ אֱלֹהִים
אַתָּה יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי

29 van Naphali. — Uw God heeft
u de magt beschoren, (deze
magt die Gij, o God! onzent-
39 wege gewrocht hebt.) Uit Uw
paleis [heersch] over Jeruza-
lem! de koningen zullen U
31 daar schatting brengen. Ver-
schrik het wild gedierte des
riets, de schaar [Uwer] helden
valle de kalveren der volken
aan, terwijl Gij op zilveren
bedden rust; Gij verstrooit de
volken, die den krijg verlangen.
32 Vorsten zullen uit Egypte ko-
men, Cush zal zijne handen tot
33 God verheffen. — Koningrijken
der aarde, zingt tot God! roert
de snaren voor den Heere.
34 Sela. Hem, die door de aloude
hemelen snelt; ziet! Hij doet
Zijne stem hooren, de stem der
35 Almagt. Kent God de almagt
toe! Zijne Majesteit is onder
Israël, Zijne Almagt in de wol-
37 ken. Ontzaggelijk [verschijnt
Gij] God, uit Uwe heiligdom-
men, God Israëls, die zegen en
magt aan het volk verleent. —
Geloofd zij God!

LXIX.

1 *Voor den zangmeester op* So-
2 sannim, *van David.* Help mij,
o God! want het water dringt
3 tot aan het leven. Ik zink in
het slijk, dat grondeloos is; ik
genaak de diepte der wateren,
en de vloed spoelt mij weg.
4 Van mijn schreeuwen afgetobt,
is mijne keel ontstoken; mijne
oogen bezwijken van het bei-
dend wachten op mijnen God.
5 Meer dan de haren mijns hoofds
zijn zij, die mij onverdiend ha-
ten, sterker dan mijne haarlok-
ken zijn zij, die mij, zonder
oorzaak, vijandig zijn; wat ik
niet geroofd heb, moet ik ver-
6 goeden. God! Gij kent immers
mijne dwaasheid, mijne misdrijven

בֵּין שְׁפָתַיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה
בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ בִּירַקְרַק
חָרוּץ׃ בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים
בָּהּ תַּשְׁלֵג בְּצַלְמוֹן׃ הַר־
אֱלֹהִים הַר־בָּשָׁן הַר־גַּבְנֻנִּים
הַרִים גַּבְנֻנִּים הַהַר חָמַד
אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף־יְהוָה יִשְׁכֹּן
לָנֶצַח׃ רֶכֶב אֱלֹהִים רִבֹּתַיִם
אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָּם סִינַי
בַּקֹּדֶשׁ׃ עָלִיתָ לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת
בָּאָדָם וְאַף סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ
אֱלֹהִים׃ בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם
יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
סֶלָה׃ הָאֵל לָנוּ אֵל
לְמוֹשָׁעוֹת וַיהוִה אֲדֹנָי לַמָּוֶת
תּוֹצָאוֹת׃ אַךְ־אֱלֹהִים יְמַחַץ
רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ
בְּאַשְׁמָיו׃ אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן
אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם׃
לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם
לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים מִנְהוּ׃
רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת
אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׃ קִדְּמוּ
שָׂרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת
תֻּפֵּפוֹת׃ בְּמַקְהֲלוֹת בָּרְכוּ
אֱלֹהִים אֲדֹנָי מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל׃
שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם שָׂרֵי
יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי

de horden ligt, zijn de vleugels der duive met zilver bedekt, de pennen der vlerken met
15 schitterend goud. Als de Almagt ginds koningen verstrooit, dan glinstert sneeuw in het
16 duister. — Een berg Gods is de berg Basan, een heuvelige
17 berg is de berg Basan. Wat woelt gij, gij, heuvelige bergen? dezen berg heeft God tot Zijnen zetel verkozen, ook zal de Eeu-
18 wige dien altijd bewonen. Het gevolg Gods bestaat uit Myriaden, duizende hemelsche magten, de Heere is in hun midden; zoo Sinai onder het hei-
19 lige. Gij steegt opwaarts, droegt buit weg, ontvingt menschen tot geschenk; naamt ook wederspannigen aan, om [onder hen]
20 te wonen, Eeuwige God! Geloofd zij de Heere, dag aan dag. Hij legt ons lasten op, doch is tevens de God onzes
21 heils, Sela. Deze God is ons een God van verlossing; bij den Eeuwige, den Heere, zijn
22 uitwegen voor den dood. Maar God verplet het hoofd Zijner vijanden, den harigen schedel van hem, die in zijne zonden
23 voortwandelt. — De Heere spreekt: »van Basan voer Ik »terug, Ik voer terug uit de
24 »diepten der zee. Opdat uw »voet plasse in het bloed, de »tong uwer honden zich van »dat des vijands verzadige!" —
25 Men ziet nu Uwen optogt, o God! den optogt mijns Gods, mijns Konings, naar het hei-
26 ligdom. Vóór gaan de zangers, achter de luitspelers, onder maagden die op rinkelbommen
27 slaan. In volksverzamelingen loven zij God; den Heere, zij die
28 uit Israël voortspruiten. Hier Benjamin, de jongste, hun aanvoerder, de vorsten van Juda in hun purpergewaad (17), de vorsten van Zebulon, de vorsten

נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
ח אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ
אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ :

סח

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר :
ב יָקוּם אֱלֹהִים יָפוּצוּ
אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו :
ג כְּהִנְדַּף עָשָׁן תְּנַדֵּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג
מִפְּנֵי־אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי
ד אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעֲלְצוּ
לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיָשִׂישׂוּ בְּשִׂמְחָה :
ה שִׁירוּ ׀ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ
לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ
ו וְעִלְזוּ לְפָנָיו : אֲבִי יְתוֹמִים
וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן
ז קָדְשׁוֹ : אֱלֹהִים ׀ מוֹשִׁיב
יְחִידִים ׀ בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים
בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ־סוֹרְרִים שָׁכְנוּ
ח צְחִיחָה : אֱלֹהִים בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי
עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִּישִׁימוֹן סֶלָה :
ט אֶרֶץ רָעָשָׁה ׀ אַף־שָׁמַיִם נָטְפוּ
מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי
י אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גֶּשֶׁם
נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ
יא וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנַנְתָּהּ : חַיָּתְךָ
יָשְׁבוּ־בָהּ תָּכִין בְּטוּבָתְךָ לֶעָנִי
יב אֱלֹהִים : אֲדֹנָי יִתֵּן־אֹמֶר
יג הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב : מַלְכֵי
צְבָאוֹת יִדֳּדוּן יִדֹּדוּן וְנוֹת־בַּיִת
יד תְּחַלֵּק שָׁלָל : אִם־תִּשְׁכְּבוּן

geeft zijn gewas, God, onze
8 God, zegene ons. Dat God ons
zegene, en al de einden des
aardrijks Hem vereeren.

LXVIII.

1 *Voor den zangmeester, van*
2 *David, een Psalmgezang.* God
make zich op, dat Zijne vijan-
den verstuiven. Zijne haters
3 voor Hem vlieden. Gelijk rook
verwaait, zoo verwaait Gij hen;
gelijk was voor het vuur ver-
smelt, zoo mogen de booswich-
4 ten vergaan voor God. Maar
dat de regtvaardigen vrolijk
zijn, voor God juichen, en zich
met verrukking verheugen. —
5 Zingt tot God, roert de snaren
voor Zijnen naam, maakt baan
voor Hem, die door de hemel-
ruimte snelt; Zijn naam is
EEUWIGE, verblijdt u voor Hem.
6 Een Vader der weezen en een
Regter der weduwen, [is] God
7 in Zijne heilige woning. Een
God die eenzamen het huis be-
zet, die gekluisterden in vrij-
heid (16) uitvoert, terwijl de
weêrspannigen een dor land
8 bewonen. — God! toen Gij
voor Uw volk uittoogt, daar
henen traadt in de woestijn,
9 Sela; Toen daverde de aarde,
de hemelen dropen voor God,
Deze Sinai voor God, den God
10 van Israël. Een' milden regen
laat Gij stroomen, o God! en
verkwikt Uw versmachtend erf-
11 deel. U gewijde schepselen
zouden het bewonen; Gij ver-
kwiktet het door Uwe goedheid
voor den bedrukten, o God!
12 De Heer zendt blijde mare,
door het groote heir der ver-
13 kondigsters. De koningen der
heiren bewegen zich hier, be-
wegen zich daar, en de gebied-
ster des huizes zal den buit
14 uitdeelen. Ook als gij binnen

י רְגַלְנוּ׃ כִּי־בָחַנְתָּנוּ אֱלֹהִים
יא צְרַפְתָּנוּ כִּצְרֹף־כָּסֶף׃ הֲבֵאתָנוּ
בַמְּצוּדָה שַׂמְתָּ מוּעָקָה
יב בְמָתְנֵינוּ׃ הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ
לְרֹאשֵׁנוּ בָּאנוּ בָאֵשׁ וּבַמָּיִם
יג וַתּוֹצִיאֵנוּ לִרְוָיָה׃ אָבוֹא
בֵיתְךָ בְעוֹלוֹת אֲשַׁלֶּם לְךָ
יד נְדָרָי׃ אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׂפָתָי וְדִבֶּר־
טו פִּי בְצַר־לִי׃ עֹלוֹת מְרִיאִים
אַעֲלֶה־לָּךְ עִם־קְטֹרֶת אֵילִים
אֶעֱשֶׂה בָקָר עִם־עַתּוּדִים סֶלָה׃
טז לְכוּ שִׁמְעוּ וַאֲסַפְּרָה כָּל־יִרְאֵי
אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי׃
יז אֵלָיו פִּי־קָרָאתִי וְרוֹמַם תַּחְתִּ
יח לְשׁוֹנִי׃ אָוֶן אִם־רָאִיתִי בְלִבִּי
יט לֹא יִשְׁמַע אֲדֹנָי׃ אָכֵן שָׁמַע
אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תְּפִלָּתִי׃
כ בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הֵסִיר
תְּפִלָּתִי וְחַסְדּוֹ מֵאִתִּי׃

סז

א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃
ב אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ
ג יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת
בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם
ד יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים ׀ אֱלֹהִים
ה יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ
וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם
ו סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים ׀ אֱלֹהִים
ז יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ

10 wankelen. Want Gij hebt ons
beproefd, o God! gelouterd, ge-
11 lijk men zilver loutert. Hebt
ons in het net gebragt, eene
drukkende last aan onze len-
12 denen gelegd Gij liet menschen
over ons hoofd rijden, wij kwa-
men in het vuur en in het
water, doch Gij voerdet ons
weder tot vreugdegenot. Ik
treed in Uwen tempel met
brandoffers, voldoe U mijne
14 geloften. Die mijne lippen uit-
ten, en mijn mond uitsprak in
15 mijnen nood. Vette brandoffers
breng ik U, met den rook van
rammen; ik voeg daar runde-
16 ren bij en bokken, Sela. Komt,
hoort, dat ik het u verhale, gij
Godvreezenden allen! wat Hij
voor mijne ziel gedaan heeft.
17 Als ik met mijnen mond Hem
aanriep, was Zijn lofgezang
18 reeds op mijne tong. (15) Had
ik in mijn hart naar onregt
omgezien, dan had de Heere
19 mij niet verhoord. Maar God
verhoort mij wel, luistert naar
20 de stem mijns gebeds. Geloofd
zij God! die mijn gebed niet
afweert, noch Zijne genade,
van mij.

LXVII.

1 *Voor den zangmeester op de*
Neginoth, *een Psalm-gezang.*
2 God zij ons genadig en zegene
ons; Hij doe Zijn aangezigt
3 over ons lichten. Sela. Dat
men op aarde Uwen weg er-
kenne, onder alle volken Uw
4 heil, U danken de volken, o
God! U danken de volken al
5 te zamen. Natiën verheugen zich
en juichen, daar Gij de volken
met billijkheid regt en de
natiën op aarde tot leidsman
6 strekt, Sela. U danken de vol-
ken, o God! U danken de volken
7 al te zamen. Het aardrijk

ט בֹּקֶר וְעֶרֶב תַּרְנִין׃ פָּקַדְתָּ
הָאָרֶץ וַתְּשֹׁקְקֶהָ רַבַּת תַּעְשְׁרֶנָּה
פֶּלֶג אֱלֹהִים מָלֵא מָיִם תָּכִין
י דְּגָנָם כִּי־כֵן תְּכִינֶהָ׃ תְּלָמֶיהָ
רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים
יא תִּמֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃ עִטַּרְתָּ
שְׁנַת טוּבֶךָ וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן
יב דֶּשֶׁן׃ יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר
יג וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃ לָבְשׁוּ־
כָרִים ׀ הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעֲטְפוּ־
בָר יָתְרוֹעֲעוּ אַף־יָשִׁירוּ׃

סו

א לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ
לֵאלֹהִים כָּל־הָאָרֶץ׃
ב זַמְּרוּ כְבוֹד־שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד
ג תְּהִלָּתוֹ׃ אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה־
נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ־
לְךָ אֹיְבֶיךָ׃ כָּל־הָאָרֶץ ׀
ד יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ וְיזַמְּרוּ־לָךְ יְזַמְּרוּ
ה שְׁמֶךָ סֶלָה׃ לְכוּ וּרְאוּ
מִפְעֲלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה
ו עַל־בְּנֵי אָדָם׃ הָפַךְ יָם לְיַבָּשָׁה
בַּנָּהָר יַעֲבְרוּ בְרַגְלָ שָׁם
ז נִשְׂמְחָה־בּוֹ׃ מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ ׀
עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה
הַסּוֹרְרִים ׀ אַל־יָרִימוּ לָמוֹ
ח סֶלָה׃ בָּרְכוּ עַמִּים ׀ אֱלֹהֵינוּ
ט וְהַשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ׃ הַשָּׂם
נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט

ochtend en den avond juichen.
10 Gij bedenkt de aarde en drenkt
haar, maakt haar uitermate
rijk, [uit] de beek Gods, die
vol van water is; Gij bereidt
haren [bewoners] koren, door-
dien Gij haar er voor hebt toe-
11 bereid. Gij besproeit hare voren,
effent hare groeven, verzacht
haar door regendroppelen, zegent
12 haar gewas. Gij kroont het
jaar [met] Uwe goedheid, Uwe
voetstappen druipen van over-
13 vloed. Zelfs de weiden in de
woestijn druipen, de heuvels
omgorden zich met vroolijkheid.
14 De velden zijn bedekt met kud-
den, de dalen hullen zich in
koren; alles juicht, alles zingt.

LXVI.

1 *Voor den zangmeester, een*
Psalmlied. Juicht tot God, gij,
2 gansche aarde! Roert de snaren ter eere Zijns naams, maakt
Zijnen lof tot [uwen] roem.
3 Zegt tot God: »hoe verbazend
»zijn Uwe werken: Uwe vijan-
»den zullen, wegens Uwe al-
»magt, zich huichelend aan U
4 »onderwerpen. De gansche
»aarde aanbidt U en bezingt
»U, bezingt Uwen naam, Sela."
Komt en ziet de daden Gods,
[Zijne] verbazende verrigting
6 aan de menschenkinderen. Hij
veranderde de zee in het drooge,
dat men den stroom te voet
overtoog, (toen verheugden wij
7 ons in Hem). Hij heerscht
eeuwiglijk in Zijn alvermogen,
Zijne oogen slaan de volken
gade; de muitelingen zullen
zich nimmer verheffen, Sela.
8 Looft, o volken, onzen God,
doet Zijn loflied luide hooren.
9 Hij, die ons tot leven bewaart
en onzen voet niet laat

יִרֶהוּ וְלֹא יִרְאוּ׃ יְחַזְקוּ־
לָמוֹ דְּבַר רָע יְסַפְּרוּ לְטַמֵּן
מוֹקְשִׁים אָמְרוּ מִי יִרְאֶה־לָמוֹ׃
יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת תַּמְנוּ חֵפֶשׂ
מְחֻפָּשׂ וְקֶרֶב אִישׁ וְלֵב עָמֹק׃
וַיֹּרֵם אֱלֹהִים חֵץ פִּתְאֹם הָיוּ
מַכּוֹתָם׃ וַיַּכְשִׁילֻהוּ עָלֵימוֹ
לְשׁוֹנָם יִתְנוֹדְדוּ כָּל־רֹאֵה בָם׃
וַיִּירְאוּ כָּל־אָדָם וַיַּגִּידוּ פֹּעַל
אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂהוּ הִשְׂכִּילוּ׃
יִשְׂמַח צַדִּיק בַּיהוָה וְחָסָה בּוֹ
וְיִתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃

סה

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר׃
לְךָ דֻמִיָּה תְהִלָּה
אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם־נֶדֶר׃
שֹׁמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל־בָּשָׂר
יְבֹאוּ׃ דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מֶנִּי
פְּשָׁעֵנוּ אַתָּה תְכַפְּרֵם׃ אַשְׁרֵי
תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ
נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ
הֵיכָלֶךָ׃ נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק
תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְטָח
כָּל־קְצוֵי־אֶרֶץ וְיָם רְחֹקִים׃
מֵכִין הָרִים בְּכֹחוֹ נֶאְזָר בִּגְבוּרָה׃
מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים שְׁאוֹן
גַּלֵּיהֶם וְהָמוֹן לְאֻמִּים׃ וַיִּירְאוּ
יֹשְׁבֵי קְצָוֹת מֵאוֹתֹתֶיךָ מוֹצָאֵי

schieten zij op hem, en vreezen niets. Zij smeden onderling een' boozen aanslag, beraadslagen, hoe zij de strikken verbergen, [en] zeggen: »wie zal het bemerken?" Zij verrichten de booze daden, verbergen die allerheimelijkst, in het binnenste des menschen, in het diepe des harten. Doch ook hen treft God; hunne snelle pijl wordt hunne eigene wonde. Hunne eigene tong doet hen struikelen, zoo dat ieder die hen ziet, met hen spot. En alle menschen zullen vreezen, en zeggen: »het is een werk Gods," en zullen Zijn werk ter harte nemen. De vrome zal zich in den Eeuwige verheugen, en op Hem vertrouwen; allen, die braaf van harte zijn, zullen juichen.

LXV.

Voor den zangmeester, een Psalmlied van David. Gerustheid [der ziel] is 't, U, o God! te loven in 'Zion en U [aldaar] geloften te voldoen. Verhoorder des gebeds! tot U komt alle vleesch. Is der zonden last mij te zwaar, Gij zijt het die onze misdaden vergeeft. Heil hem, dien Gij uitkiest en naderen doet, dat hij in Uwe voorhoven wone, daar wordt hij verzadigd met het goede Uws huizes, het heilige Uws tempels. Uwe vreeselijke straffen zijn steeds regtvaardig, o God onzes heils! Gij, die de toeverlaat zijt van al de uiteinden der aarde, en der verst gelegene zeeën. Gij, die door Uw alvermogen de bergen gronddet, die met magt omgord zijt. Die het gebruis der zeeën stilt, het gebruis harer golven — en het gewoel der volken. Voor Uwe wonderdaden zullen de bewoners der uiterste grenzen vreezen; Gij doet de uitgangen van den

סג

א מִזְמוֹר לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר
ב יְהוּדָה׃ אֱלֹהִים ׀
אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה
לְךָ ׀ נַפְשִׁי כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי
בְּאֶרֶץ־צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי־מָיִם׃
ג כֵּן בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִךָ לִרְאוֹת עֻזֶּךָ
ד וְכְבוֹדֶךָ׃ כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים
ה שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנָךְ׃ כֵּן אֲבָרֶכְךָ
ו בְחַיָּי בְּשִׁמְךָ אֶשָּׂא כַפָּי׃ כְּמוֹ
חֵלֶב וְדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי
ז רְנָנוֹת יְהַלֶּל־פִּי׃ אִם־זְכַרְתִּיךָ
עַל־יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה־
ח בָךְ׃ כִּי־הָיִיתָ עֶזְרָתָה לִּי
ט וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן׃ דָּבְקָה
נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תָמְכָה יְמִינֶךָ׃
י וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
יא יָבֹאוּ בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ׃ יַגִּירֻהוּ
עַל־יְדֵי־חָרֶב מְנָת שְׁעָלִים
יב יִהְיוּ׃ וְהַמֶּלֶךְ יִשְׂמַח בֵּאלֹהִים
יִתְהַלֵּל כָּל־הַנִּשְׁבָּע בּוֹ כִּי
יִסָּכֵר פִּי דֹּבְרֵי־שָׁקֶר׃

סד

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ שְׁמַע
ב אֱלֹהִים קוֹלִי בְשִׂיחִי
מִפַּחַד אוֹיֵב תִּצֹּר חַיָּי׃
ג תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים מֵרִגְשַׁת
ד פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כַחֶרֶב
לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חִצָּם דָּבָר מָר׃
ה לִירֹת בַּמִּסְתָּרִים תָּם פִּתְאֹם

PSALM LXIII.

LXIII.

1 *Een Psalm van David, toen hij*
in de woestijn van Juda was.
2 God, mijn God! U zoek ik in
den vroegsten morgen, mijne
ziel dorst naar U, mijn vleesch
verlangt naar U, in dit dor,
smachtend en waterloos land.
3 Om, gelijk ik U eens in het
heiligdom aanschouwde, Uwe
magt en heerlijkheid [weder]
4 te zien. Daar Uwe gunst beter
is dan het leven, loven U mijne
5 lippen. Zoo wilde ik U levens-
lang loven, mijne handen, in
6 Uwen naam, opheffen. Als of
mijne ziel van merg en vet
verzadigd ware, zoude mijn
7 mond lofliederen zingen. Als ik
op mijne legerstede Uwer in-
dachtig ben, in de ochtendwake
8 over U peinze. Want Gij waart
mij steeds ter hulpe; ook [nu]
juich ik onder de schaduw Uwer
9 vleugelen. Mijne ziel is aan U
gehecht, Uwe regterhand houdt
10 mij staande. Maar zij, die mijn
leven in het verderf willen stor-
ten, vallen in den diepsten af-
11 grond. Men zal hen door het
zwaard wegmaaijen, zij zullen
12 den vossen ten deel zijn. — Doch
de koning verheuge zich in
God, ieder juiche, die hem trou-
we zweert. Dat de mond der
leugensprekers verstomme!

LXIV.

1 *Voor den zangmeester, een*
2 *Psalm van David.* Verhoor, o
God! mijne stem als ik klage,
behoed mijn leven voor den
3 angst des vijands. Berg mij
voor het geheim beleid der
boosdoeners, voor het woelen van
4 hen, die onregt plegen. Die
hunne tong scherpen als een
zwaard, die bittere taal als pij-
5 len aanleggen. Om heimelijk op
den braven te doelen; plotseling

ח שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ־דֹר וָדֹר׃ יֵשֵׁב
עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת
ט מַן יְנַצְּרֵהוּ׃ כֵּן ׀ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ
לָעַד לְשַׁלֵּמִי נְדָרַי יוֹם ׀ יוֹם׃

סכ

א לַמְנַצֵּחַ עַל־יְדוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃
ב אַךְ אֶל־אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה
ג נַפְשִׁי מִמֶּנּוּ יְשׁוּעָתִי׃ אַךְ־
הוּא צוּרִי וְיִשְׁעָתִי מִשְׂגַּבִּי
ד לֹא־אֶמּוֹט רַבָּה׃ עַד־אָנָה ׀
תְּהוֹתְתוּ עַל־אִישׁ תְּרֻצְּחוּ
כֻלְּכֶם כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הֲדָחוּיָה׃
ה אַךְ מִשְּׂאֵתוֹ ׀ יָעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ
כָזָב בְּפִיו יְבָרֵכוּ וּבְקִרְבָּם יְקַלְלוּ־
ו סֶלָה׃ אַךְ לֵאלֹהִים דֳּמִי נַפְשִׁי
ז כִּי־מִמֶּנּוּ תִקְוָתִי׃ אַךְ־הוּא
צוּרִי וְיִשְׁעָתִי מִשְׂגַּבִּי לֹא
ח אֶמּוֹט׃ עַל־אֱלֹהִים יִשְׁעִי וְכְבוֹדִי
צוּר־עֻזִּי מַחְסִי בֵּאלֹהִים׃
ט בִּטְחוּ־בוֹ בְכָל־עֵת ׀ עָם שִׁפְכוּ
לְפָנָיו לִבְּכֶם אֱלֹהִים מַחֲסֶה־
י לָנוּ סֶלָה׃ אַךְ הֶבֶל בְּנֵי־אָדָם
כָּזָב בְּנֵי אִישׁ בְּמֹאזְנַיִם לַעֲלוֹת
יא הֵמָּה מֵהֶבֶל יָחַד׃ אַל־תִּבְטְחוּ
בְעֹשֶׁק וּבְגָזֵל אַל־תֶּהְבְּלוּ
חַיִל ׀ כִּי־יְנוּב אַל־תָּשִׁיתוּ לֵב׃
יב אַחַת ׀ דִּבֶּר אֱלֹהִים שְׁתַּיִם־
זוּ שָׁמָעְתִּי כִּי־עֹז לֵאלֹהִים׃
יג וְלָךְ אֲדֹנָי חָסֶד כִּי־אַתָּה תְשַׁלֵּם
לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ׃

dat zijne jaren duren van ge-
8 slacht tot geslacht. Dat hij
steeds [op zijnen troon] zitte,
voor God; beschik, dat wel-
willendheid en trouw hem be-
9 waken. Dan zal ik Uwen naam
eeuwig bezingen, mijne geloften
voldoen, dag aan dag.

LXII.

1 *Voor den zangmeester, op*
Jeduthun, *een Psalm van David.*
2 Slechts in God berust mijne
ziel, mijn heil [komt slechts]
3 van Hem. Slechts Hij is mijne
rots en mijn heil, mijne hooge
wijkplaats; geheel en al wan-
4 kelen zal ik niet. Hoelang nog
valt gij één'en man aan, en
breekt gezamenlijk in, als door
een' wijkenden muur, eene om-
5 gestootene heining? Slechts
om hem van zijne hoogte te
storten, beraadslagen zij, vin-
den behagen in leugentaal; met
hunnen mond zegenen zij, en
6 vloeken in hun hart. Sela. Be-
rust slechts in God, mijne ziel!
want van Hem komt [mijne]
7 hoop. Slechts Hij is mijne rots
en heil, mijne hooge wijkplaats;
8 ik zal niet wankelen. Op God
is mijne hulp en eer; de rots
mijner sterkte, mijne toevlugt
9 is God. Vertrouw op Hem ten
allen tijde, o volk! stort uw
hart voor Hem uit: God is ons
10 een toeverlaat. Sela! Slechts
ijdele damp zijn de menschen,
bedrog de grooten; op de weeg-
schaal stijgen zij door een' damp
11 gezamentlijk komboog. Vertrouwt
niet op geweld en roof, weest
niet zoo dwaas! Vloeit rijk-
dom toe, zet er uw hart niet
12 op. Een woord heeft God ge-
sproken, twee malen heb ik het
vernomen; dat magt slechts bij
13 God is. Doch ook genade, o
Heere! is bij U, daar gij een
ieder naar zijn werk beloont.

zijne breuken, daar het wan-
5 kelt. Gij ziet Uw volk een
hard lot ondergaan, Gij gaaft
ons zwijmelwijn te drinken.
6 Maar nu hebt Gij voor Uwe
vereerders weder eene banier
opgestoken, om der waarheids
7 wille. Sela. Opdat Uwe ge-
liefden gered worden, laat Uwe
regterhand helpen en verhoor
8 ons ([14])! God sprak 't in Zijn
heiligdom, ik juich er over:
»Sechem verdeel Ik weder, en
9 »meet het dal Sukkoth uit. Mijn
»is Gil'ad, mijn is Menassé,
»Ephraïm is de sterkte Mijns
»hoofds. Juda is Mijn wetgever.
10 »Moab is Mijn waschvat, Edom
»werp Ik Mijnen schoen toe,
»Peléseth! juicht Gij nog over
11 »Mij?" Wie brengt mij in de
sterke stad? wie voerde mij
12 naar Edom heen? Zijt Gij het
niet, o God? — Gij hadt ons
verlaten, en toogt niet meer
13 met onze heirscharen uit. Ver-
schaf ons redding in den nood!
want menschenhulp is ijdelheid.
14 Met God slechts doen wij hel-
dendaden; Hij zal onze belee-
digers vertreden.

LXI.

1 *Voor den zangmeester op de*
2 Neginoth, *van David.* Hoor, o
God! naar mijn geschrei, luister
3 naar mijn gebed. Van de grenze
des lands roep ik U aan, als
mijn hart bezwijkt; [en] Gij voert
mij op de rots, die mij onbe-
4 stijgbaar was. Want Gij zijt
mijn toeverlaat, een sterke to-
5 ren tegen den vijand. In Uwe
tent wil ik eeuwig wonen, on-
der de bescherming Uwer vleu-
gelen eene schuilplaats zoeken.
6 Sela. Want Gij, o God! hoort
mijne geloften, geeft den ver-
eerders Uws naams hun erf-
7 deel [terug]. Voeg dagen
bij de dagen des konings,

ה שְׁבָרֶיהָ כִּי־מָטָה׃ הִרְאִיתָ
עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תַּרְעֵלָה׃
י נָתַתָּה לִּירֵאֶיךָ נֵס לְהִתְנוֹסֵס
ז מִפְּנֵי קֹשֶׁט סֶלָה׃ לְמַעַן יֵחָלְצוּן
ידידיך הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנוּ׃
ח אֱלֹהִים ׀ דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעֱלֹזָה
אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת
ט אֲמַדֵּד׃ לִי גִלְעָד ׀ וְלִי מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה
י מְחֹקֵקִי׃ מוֹאָב ׀ סִיר רַחְצִי
עַל־אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי
יא פְּלֶשֶׁת הִתְרוֹעָעִי׃ מִי יוֹבִילֵנִי
עִיר מָצוֹר מִי נָחַנִי עַד־אֱדוֹם׃
יב הֲלֹא־אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא־
תֵצֵא אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃
יג הָבָה־לָּנוּ עֶזְרָת מִצָּר וְשָׁוְא
יד תְּשׁוּעַת אָדָם׃ בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה־
חָיִל וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

סא

א לַמְנַצֵּחַ עַל־נְגִינַת לְדָוִד׃
ב שִׁמְעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי
ג הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃ מִקְצֵה
הָאָרֶץ ׀ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בַּעֲטֹף
לִבִּי בְּצוּר־יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי׃
ד כִּי־הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל־עֹז
ה מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ אָגוּרָה בְאָהָלְךָ
עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ
ו סֶלָה׃ כִּי־אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ
לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ׃
יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף

תִּשְׂחַק־לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם׃
עֻזּוֹ אֵלֶיךָ אֶשְׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים
משגבי׃ אֱלֹהֵי חַסְדּוֹ* יְקַדְּמֵנִי
אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוֹרְרָי׃ אַל־
תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ
בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃
חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר־שִׂפְתֵימוֹ
וְיִלָּכְדוּ בְגַאֲוָנָם וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ
יִסָּפְרוּ׃ כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה
וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מֹשֵׁל
בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֶלָה׃
וישובו לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכֶּלֶב
וְיָסֹבְבוּ עִיר׃ הֵמָּה יְנִיעוּן
לֶאֱכֹל אִם־לֹא יִשְׂבְּעוּ וַילִינוּ׃
וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר
חַסְדֶּךָ כִּי־הָיִיתָ מִשְׂגָּב לִי
וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר־לִי׃ עֻזִּי
אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי
אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃

*) חסדי קדי

Gij belacht hen, Gij spot met
10 al die heidenen. Almagtige!
op U vertrouw ik; voorwaar!
God is mijne hooge wijkplaats.
11 Wiens genade mij nabij is, God!
doe mij nederzien op mijne ver-
12 volgers. Breng hen niet om,
opdat mijn volk het niet ver-
gete; doe hen door Uw alver-
mogen omzwerven en stort hen
13 neder, Heere, onze Schild! En-
kel zonde is hun mond, het
woord hunner lippen. Dat zij
in hunnen hoogmoed verstrikt
worden! daar zij slechts bedrog
14 en meineed verkondigen. Ver-
delg [hen] in gramschap, ver-
delg hen dat zij niet meer zijn,
laat hen ontwaren, dat God in
Jakob heerscher is, tot aan de
15 einden der aarde. Sela. Dat zij
dan des avonds opkomen, gelijk
de honden huilend zamenscho-
len, en de stad rondzwerven.
16 Dat zij rond dolen naar spijze.
of zij zich ook mogten verza-
digen en nachtverblijf vinden.
17 Terwijl ik Uwe magt bezinge,
elken morgen over Uwe genade
juiche, om dat Gij mij eene
hooge wijkplaats zijt, eene toe-
vlugt ten dage van mijnen nood.
18 Almagtige! voor U zal ik de
snaren roeren, daar God mijne
hooge wijkplaats is, de God
mijner genade.

LX.

ם

1 *Voor den zangmeester op* Susan-
Eduth, *een kleinood van David,*
2 *om te leeren. Als hij tegen* Aram-
Naharajim *en* Aram-'Zoba *ten*
strijde trok, en Joäb weder heen
ging, en van Edom, in het Zoutdal, twaalf duizend man versloeg.
3 God! Gij hebt ons verstooten,
ons verstrooid, Gij waart ver-
gramd, — neem ons weder gun-
4 stig op! Gij hebt het land ge-
schokt, het van een gereten; genees

de slagtanden dier jonge leeu-
8 wen, o Eeuwige! Dat zij als
wegvlietend water vergaan; dat
de pijl die zij aanleggen, in
9 splinters springe. Gelijk eene
slak, die in het voortgaan smelt,
gelijk de misdragt eener vrouw,
10 die nooit zonnelicht zag. Vóór
dat uwe vaten [het vuur] des
dorenstruiks bespeuren, nog
versch, pas verwarmd, drijft
11 hem de stormwind weg. De
vrome verheuge zich als hij de
vergelding ziet, en bade zijne
treden in het bloed der godde-
12 loozen. Dan zal elk mensch
zeggen: gewis er is vrucht voor
den vromen; gewis er is een God,
de opperste Regter der aarde.

ח כְּפִירִים נְתוֹץ ׀ יְהוָה׃ יִמָּאֲסוּ
כְמוֹ־מַיִם יִתְהַלְּכוּ־לָמוֹ יִדְרֹךְ
ט חִצָּו* כְּמוֹ יִתְמֹלָלוּ׃ כְּמוֹ
שַׁבְּלוּל תֶּמֶס יַהֲלֹךְ נֵפֶל אֵשֶׁת
י בַּל־חָזוּ שָׁמֶשׁ׃ בְּטֶרֶם יָבִינוּ
סִירֹתֵיכֶם אָטָד כְּמוֹ־חַי כְּמוֹ־
יא חָרוֹן יִשְׂעָרֶנּוּ׃ יִשְׂמַח צַדִּיק
כִּי־חָזָה נָקָם פְּעָמָיו יִרְחַץ בְּדַם
יב הָרָשָׁע׃ וְיֹאמַר אָדָם אַךְ־
פְּרִי לַצַּדִּיק אַךְ יֵשׁ אֱלֹהִים
שֹׁפְטִים בָּאָרֶץ׃

---

* חציו קרי

LIX.

1 *Voor den zangmeester* [*op*]
Al-Taschet, *een kleinood van*
David, als Saul henenzond, het
huis te bezetten, om hem te doo-
2 *den.* Red mij van mijne vij-
anden, o mijn God! verhef mij
3 boven mijne tegenstrevers. Red
mij van euveldoeners, verlos
4 mij van bloeddorstigen! Want,
zie! zij loeren op mijn leven,
spannen tegen mij zamen, die
geweldenaars, alhoewel ik niets
misdreven noch gezondigd heb,
5 o Eeuwige! Ofschoon [ik]
onschuldig ben, loopen zij
rond en maken zich gereed:
waak op, mij ter hulp, en zie
6 het? Ja, Gij, o Eeuwige, God
der heirscharen, God van Is-
raël! waak op, om al die hei-
denen te bezoeken, wees aan
niemand der boosheidstichters
7 genadig. Sela. Des avonds
komen zij op, scholen hui-
lend zamen als de honden,
8 en zwerven de stad rond. Met
hunnen mond stooten zij [las-
ter] uit, dolken zijn op hunne
lippen; want [denken zij], wie
9 hoort het? Gij echter, Eeuwige!

נט

א לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד
מִכְתָּם בִּשְׁלֹחַ שָׁאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ׃
ב הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי ׀ אֱלֹהָי מִמִּתְקוֹמְמַי
ג תְּשַׂגְּבֵנִי׃ הַצִּילֵנִי מִפֹּעֲלֵי אָוֶן
ד וּמֵאַנְשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי
הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ
עָלַי עַזִּים לֹא־פִשְׁעִי וְלֹא־
ה חַטָּאתִי יְהוָה׃ בְּלִי־עָוֹן יְרֻצוּן
וְיִכּוֹנָנוּ עוּרָה לִקְרָאתִי וּרְאֵה׃
ו וְאַתָּה יְהוָה ׀ אֱלֹהִים צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָקִיצָה לִפְקֹד
כָּל־הַגּוֹיִם אַל־תָּחֹן כָּל־בֹּגְדֵי
ז אָוֶן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ
ח כַּכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ עִיר׃ הִנֵּה ׀ יַבִּיעוּן
בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם
ט כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃ וְאַתָּה יְהוָה

וְיוֹשִׁיעֵנִי חֶרֶף שֹׁאֲפַי סֶלָה יִשְׁלַח
אֱלֹהִים חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ : נַפְשִׁי
בְּתוֹךְ לְבָאִם אֶשְׁכְּבָה לֹהֲטִים
בְּנֵי־אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים
וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חַדָּה : רוּמָה
עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל־
הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ : רֶשֶׁת הֵכִינוּ
לִפְעָמַי כָּפַף נַפְשִׁי כָּרוּ לְפָנַי
שִׁיחָה נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה :
נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי
אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה : עוּרָה כְבוֹדִי
עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה
שָׁחַר : אוֹדְךָ בָעַמִּים אֲדֹנָי
אֲזַמֶּרְךָ בַלְאֻמִּים : כִּי־גָדַל עַד־
שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד־שְׁחָקִים
אֲמִתֶּךָ : רוּמָה עַל־שָׁמַיִם
אֱלֹהִים עַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ :

נח

לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד
מִכְתָּם : הַאָמְנָם
אֻלָּם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים
תִּשְׁפְּטוּ בְנֵי אָדָם : אַף בְּלֵב
עוֹלוֹת תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ חֲמַס
יְדֵיכֶם תְּפַלֵּסוּן : זָרוּ רְשָׁעִים
מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דִּבְּרֵי כָזָב :
חֲמַת־לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת־נָחָשׁ
כְּמוֹ־פֶתֶן חֵרֵשׁ יִאְטֹם אָזְנוֹ :
אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים
חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם : אֱלֹהִים
הֲרַס־שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ מַלְתָּעוֹת

en helpt mij, maakt beschaamd, die hijgend mij najaagt, Sela. God zal [mij] Zijne goedertierenheid en genade toezenden. Mijne ziel licht onder vlammen-snuivende leeuwen, onder menschen, wier tanden spies en pijlen zijn, wier tong een scherpe dolk is. — Verhef U boven de hemelen, o God! over het gansche aardrijk, Uwe Majesteit. — Zij legden een net voor mijne treden, men drukte mijne ziel ter neder; zij delfden eene kuil voor mij, en vielen er zelve in. Sela. Gerust is mijn hart o God! gerust is mijn hart. Ik zal zingen, snarenspel roeren. Waak op, mijne eer! waak op, luit en harp! ik zal den dageraad wekken. Ik zal U onder de volken loven, o Heer! U onder de natiën bezingen. Want Uwe goedertierenheid reikt tot den hemel, Uwe trouw tot aan de wolken. Verhef U boven de hemelen, o God! over het gansche aardrijk Uwe Majesteit.

LVIII.

Voor den zangmeester [*op*] Al-Taschet, *een kleinood van David.* Gij regters! noemt gij dit regt uitspreken? is dit billijk oordeelen, gij menschenkinderen? In het hart smeedt gij immers gruweldaden, en weegt in het land het geweld uwer handen toe. De godddeloozen zijn van den moederschoot af verworpen, de leugensprekers dwalen van de geboorte af. Hun venijn gelijkt het venijn eener slang, eener doove adder, die haar oor verstopt; Dat zij niet hoore de stem des bezweerders, de tooverspreuk des wijssten toovenaars Verbreek, o God! de tanden in hunnen mond, vergruis

שׁוֹרְרַי כָּל־הַיּוֹם כִּי־רַבִּים
ד לְחֹמְמִים לִי מָרוֹם : יוֹם אִירָא
ה אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח : בֵּאלֹהִים
אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי
לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי :
ו כָּל־הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי
ז כָּל־מַחְשְׁבֹתָם לָרָע : יָגוּרוּ
יִצְפְּנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר
ח קִוּוּ נַפְשִׁי : עַל־אָוֶן פַּלֵּט־
לָמוֹ בְּאַף עַמִּים ׀ הוֹרֵד
ט אֱלֹהִים : נָדִי סָפַרְתָּה אָתָּה
שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא
י בְסִפְרָתֶךָ : אָז ׀ יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי
אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא זֶה יָדַעְתִּי
יא כִּי־אֱלֹהִים לִי : בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל
דָּבָר בַּיהוָה אֲהַלֵּל דָּבָר :
יב בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא
יג מַה־יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי : עָלַי
אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדוֹת
יד לָךְ : כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי לְהִתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים :

נז

א לַמְנַצֵּחַ אַל־תַּשְׁחֵת לְדָוִד
מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי־
ב שָׁאוּל בַּמְּעָרָה : חָנֵּנִי אֱלֹהִים
חָנֵּנִי כִּי בְךָ חָסְיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל־
כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבָר הַוּוֹת :
ג אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל
ד גֹּמֵר עָלָי : יִשְׁלַח מִשָּׁמַיִם ׀

belagers jagen mij hijgend na; ja veel zijn mijne bestrijders: o Allerhoogste! Ten dage dat ik beangst ben, stel ik mijn vertrou-
5 wen op U! Op God, wiens toezegging ik prijze, op God vertrouw ik en vrees niet; wat
6 zou een sterveling mij doen? — Dagelijks verwringen zij mijne woorden; al hun peinzen is tot
7 mijn verderf. Zij rotten te zamen, loeren in 't geheim, letten op mijne schreden, daar zij naar
8 mijn leven staan. — Te vergeefs zij hun ontvlugten; — stort dit volk in Uwen toorn
9 neder, o God! En hebt Gij mijn lijden gadegeslagen, voeg dan mijne tranen bij dit lijden, dat immers door U voorgeschreven
10 is (13) Dan zullen mijne vijanden terug deinzen, ten dage dat ik smeek; dit weet ik, daar God
11 met mij is. Dan prijs ik de toezegging Gods, dan prijs ik de
12 toezegging des Eeuwigen. Ik vertrouw op God, en vrees niet; wat zou een mensch mij doen?
13 U, o God! ben ik beloften schuldig, U wil ik mijnen dank voldoen. Want Gij hebt mijne ziel van den dood gered, zelfs mijne voeten van het wankelen; opdat ik voor God moge wandelen in het licht des levens.

LVII.

1 *Voor den zangmeester,* [*op*] Al-Taschet *een kleinood van David, als hij voor Saul in de*
2 *spelonk vlugtte.* Zij mij genadig, o God! want op U vertrouwt mijne ziel, en onder de schaduw Uwer vleugelen schuil ik, tot
3 dat het onheil voorbij is. Ik roep tot God, den Allerhoogste, tot God, die over mij besluit. Hij zendt van den hemel

14 Maar gij! een man geacht als
ik, mijn raad, mijn boezemvriend;
15 Met wien ik het zoete der ver-
trouwelijkheid smaakte, en naar
Gods huis, onder feestgedruisch,
16 wandelde. Moge de dood hen
overvallen, moge zij levend ten
grave dalen! want allerlei kwaad
is in hunne woning, midden on-
17 der hen. Maar ik, ik roep tot
God; en de Eeuwige zal mij
18 helpen. Des avonds, des morgens
en des middags klaag en jammer
ik; en Hij zal mijne stem ver-
19 hooren. Hij brengt mijne ziel
in veiligheid, dat mij niemand
te na kome, hoe velen er ook
20 tegen mij zijn. God verneemt
het en tuchtigt hen, Hij, die van
ouds regeert. Sela. Want zij on-
dergaan geene verandering, daar
21 zij God niet vreezen. — Reeds
slaat hij de hand aan zijne vrien-
22 den, ontheiligt zijn verbond. Zijn
mond is gladder dan boter, maar
zijn hart is krijgzuchtig; zijne
woorden zijn zachter dan olie,
doch het zijn ontbloote dolken.
23 Werp op den Eeuwige uwe be-
langen, en Hij zal u verzorgen.
Hij zal den regtvaardige niet
24 altijd laten wankelen. Gij, o
God! zult hen in de kuil des ver-
derfs storten; bloeddorstigen en
huichelaars zullen de helft hun-
ner dagen niet bereiken, doch
ik vertrouw steeds op U.

יד מִמֶּנּוּ : וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי
טו אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי : אֲשֶׁר יַחְדָּו
נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים
טז נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ : יַשִּׁימָוֶת * ׀ עָלֵימוֹ
יֵרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים כִּי־רָעוֹת
יז בִּמְגוּרָם בְּקִרְבָּם : אֲנִי אֶל־
אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיהוָה יוֹשִׁיעֵנִי :
יח עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה
יט וְאֶהֱמֶה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי : פָּדָה
בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי כִּי־
כ בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי : יִשְׁמַע אֵל ׀
וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם סֶלָה אֲשֶׁר
אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ
כא אֱלֹהִים : שָׁלַח יָדָיו בִּשְׁלֹמָיו
כב חִלֵּל בְּרִיתוֹ : חָלְקוּ מַחֲמָאֹת
פִּיו וּקְרַב לִבּוֹ רַכּוּ דְבָרָיו
כג מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה פְתִחוֹת : הַשְׁלֵךְ
עַל־יְהוָה ׀ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ
לֹא־יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק :
וְאַתָּה אֱלֹהִים ׀ תּוֹרִדֵם לִבְאֵר
שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא־
יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח־בָּךְ :

* ישיא קרי

LVI

1 *Voor den zangmeester op* Jo-
nath-Elem-Rechokim, *een klei-
nood van David, als de Phili-
stijnen hem te Gath aangrepen.*
2 Wees mij genadig, o God! daar
een mensch mij hijgend na-
jaagt; dagelijks is er een bestrij-
3 der, die mij onderdrukt. Mijne

נו

א לַמְנַצֵּחַ עַל־יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים
לְדָוִד מִכְתָּם בֶּאֱחֹז
ב אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּגַת : חָנֵּנִי
אֱלֹהִים כִּי־שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל־
ג הַיּוֹם לֹחֵם יִלְחָצֵנִי : שָׁאֲפוּ

6 Zie! God is mij een helper, de
Heer is onder hen, die mijn
11 leven schragen. — Moge het on-
7 heil tot mijne vijanden keeren!
verdelg hen, door Uwe trouw.
8 Blijmoedig zal ik U dan offers
brengen, en Uwen naam loven,
o Eeuwige! die heilstichtend is.
9 Want Hij redt mij eens uit allen
nood; mijn oog zal dan op
mijne vijanden nederzien.

ו הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי
ז בְּסֹמְכֵי נַפְשִׁי׃ יָשִׁוב* הָרַע
לְשֹׁרְרָי בַּאֲמִתְּךָ הַצְמִיתֵם׃
ח בִּנְדָבָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אוֹדֶה
ט שִׁמְךָ יְהוָה כִּי־טוֹב׃ כִּי מִכָּל־
צָרָה הִצִּילָנִי וּבְאֹיְבַי רָאֲתָה עֵינִי׃

*) ישיב קרי

LV.

נה

1 *Voor den zangmeester op de* Ne-
ginoth, *een leerdicht van David.*
2 Neig het oor, o God, naar mijn
gebed! verberg U niet voor mijne
3 smeeking. Luister naar mij en
verhoor mij, hoe ik mijnen kom-
4 mer klage en jammere. Om het
getier des vijands, om den druk
des goddeloozen; daar zij onheil
op mij wentelen, en mij met
5 woede vervolgen. Mijn hart
klopt angstig in mij, schrik-
ken des doods overvallen mij.
6 Vrees en siddering komen in mij
7 op, en ijzing overdekt mij. Ik
sprak: o had ik vleugels als een
duif, ik zoude vliegen, om rust
8 te zoeken. Ziet! ik zoude verre
weg henen zweven, in de woestijn
9 overnachten, Sela. Ik zoude mij
spoedig redding zoeken, voor den
10 rukwind en den storm. Breng,
o Heer! verderf en tweespalt
onder hen. (Reeds zie ik geweld
11 en twist binnen de stad. Dag
en nacht waren zij op hunne
muren rond, boosheid en kommer
12 zijn inwendig. Rampspoeden
[dreigen] van binnen, bedrog en
list wijken niet van hare straten.)
14 Want het is geen vijand, die mij
hoont, dit zoude ik dulden; geen
hater, die zich over mij groot maakt, ik zoude mij voor hem verbergen.

א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
ב הַאֲזִינָה אֱלֹהִים תְּפִלָּתִי
וְאַל־תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי׃
ג הַקְשִׁיבָה לִּי וַעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׂיחִי
ד וְאָהִימָה׃ מִקּוֹל אוֹיֵב מִפְּנֵי
עָקַת רָשָׁע כִּי־יָמִיטוּ עָלַי אָוֶן
ה וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי׃ לִבִּי יָחִיל
בְּקִרְבִּי וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי׃
ו יִרְאָה וָרַעַד יָבֹא בִי וַתְּכַסֵּנִי
ז פַּלָּצוּת׃ וָאֹמַר מִי־יִתֶּן־לִי
אֵבֶר כַּיּוֹנָה אָעוּפָה וְאֶשְׁכֹּנָה׃
ח הִנֵּה אַרְחִיק נְדֹד אָלִין בַּמִּדְבָּר
ט סֶלָה׃ אָחִישָׁה מִפְּלָט לִי
י מֵרוּחַ סֹעָה מִסָּעַר׃ בַּלַּע אֲדֹנָי
פַּלַּג לְשׁוֹנָם כִּי־רָאִיתִי חָמָס
יא וְרִיב בָּעִיר׃ יוֹמָם וָלַיְלָה
יְסוֹבְבֻהָ עַל־חוֹמֹתֶיהָ וְאָוֶן
יב וְעָמָל בְּקִרְבָּהּ׃ הַוּוֹת בְּקִרְבָּהּ
וְלֹא־יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תּוֹךְ וּמִרְמָה׃
יג כִּי לֹא־אוֹיֵב יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא
לֹא־מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר

וַאֲקַוֶּה שִׁמְךָ כִּי־טוֹב נֶגֶד
חֲסִידֶיךָ׃

נג

א לַמְנַצֵּחַ עַל־מָחֲלַת מַשְׂכִּיל
ב לְדָוִד׃ אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ
וְהִתְעִיבוּ עָוֶל אֵין עֹשֵׂה־טוֹב׃
ג אֱלֹהִים מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־
בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל
ד דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃ כֻּלּוֹ סָג
יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב
ה אֵין גַּם־אֶחָד׃ הֲלֹא יֹדְעוּ פֹּעֲלֵי
אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם
ו אֱלֹהִים לֹא קָרָאוּ׃ שָׁם פָּחֲדוּ
פָחַד לֹא־הָיָה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים
פִּזַּר עַצְמוֹת חֹנֶךָ הֱבִישֹׁתָה
ז כִּי־אֱלֹהִים מְאָסָם׃ מִי־יִתֵּן
מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב
אֱלֹהִים שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

נד

א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃
ב בְּבוֹא הַזִּיפִים וַיֹּאמְרוּ
לְשָׁאוּל הֲלֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר
ג עִמָּנוּ׃ אֱלֹהִים בִּשְׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי
ד וּבִגְבוּרָתְךָ תְּדִינֵנִי׃ אֱלֹהִים
שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה לְאִמְרֵי־
ה פִי׃ כִּי זָרִים קָמוּ עָלַי
וְעָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי לֹא־
שָׂמוּ אֱלֹהִים לְנֶגְדָּם סֶלָה׃

Ik vertrouw op Uwen naam, want deze is heilstichtend voor Uwe vromen.

LIII.

1 *Voor den zangmeester op* Ma'ha-
2 lath, *een leerdicht van David.* De dwaas denkt in zijn hart: »er is geen God." Zij rigten verderf aan en doen gruwelijke daden; niemand is er, die goed doet.
3 God ziet uit den hemel op het menschdom neder, om te zien of er een verstandige is, die naar
4 God streeft. Zij zijn allen afgeweken, te zamen ontaard; niemand is er die goed doet, ook
5 niet één. Zij zullen ontwaren, die onregtplegers, die mijn volk opeten, als of zij brood aten, God, Dien zij niet aanroepen.
6 Dan zal hen vrees bevangen, alwaar geen vrees aanwezig is, omdat God het gebeente van uwen aanvaller verstrooit. Maak [hen] beschaamd, want God
7 veracht hen! — Mogt uit 'Zion Israëls hulp ontstaan! als God de gevangenen Zijns volks terug brengt, dan zal Jakob juichen, Israël blijde zijn!

LIV.

1 *Voor den zangmeester op de* Neginoth, *een leerdicht van David.*
2 *Als de 'Zipithen kwamen, en tot Saul zeiden: David houdt zich*
1 *bij ons verborgen.* — God! help
3 mij door Uwen naam, verschaf mij regt, door Uwe almagt!
4 God! verhoor mijn gebed, leen het oor naar de redenen mijns
5 monds! Want vreemden staan tegen mij op, en woestaards zoeken mijn leven, die zich God nooit voor oogen stellen. Sela,

יז לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ׃ אֲדֹנָי שְׂפָתַי
תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃
יח כִּי ׀ לֹא־תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתְּנָה
יט עוֹלָה לֹא תִרְצֶה׃ זִבְחֵי אֱלֹהִים
רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב־נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה
כ אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה׃ הֵיטִיבָה
בִרְצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
כא יְרוּשָׁלִָם׃ אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי־
צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל אָז יַעֲלוּ
עַל־מִזְבַּחֲךָ פָּרִים׃

נב

א לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד׃ בְּבוֹא ׀
ב דוֹאֵג הָאֲדֹמִי וַיַּגֶּד
לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד אֶל־
ג בֵּית אֲחִימֶלֶךְ׃ מַה־תִּתְהַלֵּל
בָּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד אֵל כָּל־
ד הַיּוֹם׃ הַוּוֹת תַּחְשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ
כְּתַעַר מְלַטָּשׁ עֹשֵׂה רְמִיָּה׃
ה אָהַבְתָּ רָע מִטּוֹב שֶׁקֶר ׀ מִדַּבֵּר
צֶדֶק סֶלָה׃ אָהַבְתָּ כָל־דִּבְרֵי־
ז בַלַּע לְשׁוֹן מִרְמָה׃ גַּם־אֵל
יִתֹּצְךָ לָנֶצַח יַחְתְּךָ וְיִסָּחֲךָ
מֵאֹהֶל וְשָׁרְשְׁךָ מֵאֶרֶץ חַיִּים
ח סֶלָה׃ וְיִרְאוּ צַדִּיקִים וְיִירָאוּ
ט וְעָלָיו יִשְׂחֲקוּ׃ הִנֵּה הַגֶּבֶר לֹא־
יָשִׂים אֱלֹהִים מָעוּזּוֹ וַיִּבְטַח בְּרֹב
י עָשְׁרוֹ יָעֹז בְּהַוֹּתוֹ׃ וַאֲנִי ׀
כְּזֵית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים
בָּטַחְתִּי בְחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם
יא וָעֶד׃ אוֹדְךָ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ

mijne tong Uwe genade be-
17 zingen. Heere! open mijne
lippen; dat mijn mond Uwen
18 lof verkondige. Want Gij be-
geert geen slagtoffer, — ik
zoude het geven; brandoffers
19 verlangt Gij niet. Gods offers
zijn: een gebroken gemoed;
een gebroken en verbrijzeld
hart, o God! versmaadt Gij
20 niet. — Doe 'Zion wel naar
Uw welbehagen, bouw Jeru-
21 zalems muren op! Dan zult
Gij welgevallen hebben aan de
offers der geregtigheid, aan
brand- en gansche offers; dan
zullen varren Uw altaar be-
stijgen.

LII.

1 *Voor den zangmeester, een leer-*
2 *dicht van David. Als Doëg de*
Edomiet, kwam, en aan Saul
berigt gaf, door hem te zeggen:
David is in Abimélechs huis aan-
3 *gekomen.* Wat beroemt gij u,
o held! op het kwade! Gods
genade duurt bestendig voort!
4 Gij peinst op onheil, Uwe tong
is als een scherp scheermes, zij
5 sticht bedrog. Gij bemint het
kwade boven het goede, den
logen boven waarheid spreken,
6 Sela. Gij bemint alle onheil-
stichtende woorden, eene ver-
7 raderlijke taal. Zoo zal ook
God u in eeuwigheid verstoo-
ten, u aanvatten, uit de tent
rukken, en uit het land des
8 levens ontwortelen. Sela. De
braven zullen het zien, zullen
vreezen, en [aldus] over hem
9 spotten: »Ziet daar den man,
»die God niet tot zijn Toever-
»laat maakte! Hij vertrouwde
»op zijn groot vermogen, steunde
»op hetgeen hem vallen doet."
10 Ik echter ben als een bloeijende
olijfboom in het huis Gods, ik
vertrouw op de genade Gods,
11 immer en eeuwig. Ik dank U
steeds, — want Gij doet het, —

יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֶנּוּ
בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים׃

»vereert Mij; die op [zijnen]
»wandel acht slaat, dien doe
»Ik Gods heil aanschouwen."

נא (יום ג)

LI.

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּבוֹא
ב אֵלָיו נָתָן הַנָּבִיא כַּאֲשֶׁר־
ג בָּא אֶל־בַּת־שָׁבַע׃ חָנֵּנִי
אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ
ד מְחֵה פְשָׁעָי׃ הַרְבֵּה כַּבְּסֵנִי
ה מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי׃ כִּי־
ו פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי
תָמִיד׃ לְךָ לְבַדְּךָ חָטָאתִי
וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי לְמַעַן־
תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ׃
ז הֵן־בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי וּבְחֵטְא
ח יְחָמַתְנִי אִמִּי׃ הֵן אֱמֶת חָפַצְתָּ
בַּטֻּחוֹת וּבְסָתֻם חָכְמָה תודיעני׃
ט תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר תְּכַבְּסֵנִי
י וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין׃ תַּשְׁמִיעֵנִי
שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה תָּגֵלְנָה עֲצָמוֹת
יא דִּכִּיתָ׃ הַסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵחַטָּאַי
יב וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה׃ לֵב טָהוֹר
בְּרָא־לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן
יג חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי׃ אַל־תַּשְׁלִיכֵנִי
מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל־תִּקַּח
יד מִמֶּנִּי׃ הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ
טו וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי׃ אֲלַמְּדָה
פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ
טז יָשׁוּבוּ׃ הַצִּילֵנִי מִדָּמִים
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן

1 *Voor den zangmeester, een*
2 *Psalm van David. Als de pro-*
feet Nathan tot hem kwam, toen
hij tot Bath-Seba gekomen was.
3 Wees mij genadig, ô God!
naar Uwe goedertierenheid;
naar Uwe groote barmhartig-
heid, delg mijne misdaden uit.
4 Wasch mij geheel rein van
mijn misdrijf, en zuiver mij
5 van mijne zonde. Want ik ken
mijne misdaden, mijne zonde is
6 gedurig voor mij. Tegen U,
ô Eeuwige! heb ik gezondigd,
wat kwaad in Uwe oogen is,
heb ik gedaan. Daarom zijt
Gij regtvaardig in Uw gezegde,
en rein in Uw vonnis vellen.
7 In ongeregtigheid ben ik voort-
gebragt, in zonde heeft mijne
8 moeder mij ontvangen. Zie!
in het heimelijke verlangt Gij
de waarheid, en in het ver-
borgene leert Gij mij de wijs-
9 heid kennen. Ontzondig mij
met hijzop, dat ik rein zij,
door U gewasschen, worde ik
10 witter dan sneeuw. ô! Laat
mij weder blijdschap en vreugde
hooren; dat de beenderen, door
U verbrijzeld, zich verkwikken.
11 Verberg Uw aangezigt van
mijne zonden, en delg al mijne
12 misdaden uit! Schep mij, o
God! een rein hart, en geef mij
op nieuw eenen vasten geest.
13 Verwerp mij niet van voor Uw
aangezigt, onttrek mij Uwen
14 heiligen geest niet. Geef mij
de vreugde Uws heils weder,
dat een geest van grootmoe-
15 digheid mij ondersteune. Dan
zal ik aan overtreders Uwe
wegen leeren, en zondaars zul-
16 len tot U terug keeren. Red
mij van mijne bloedschulden, o
God, de God mijns heils! dan zal

ה עַמָּו׃ אִסְפוּ־לִי חֲסִידַי כֹּרְתֵי בְרִיתִי
ו עָלֵי־זָבַח׃ וַיַּגִּידוּ שָׁמַיִם
צִדְקוֹ כִּי־אֱלֹהִים ׀ שֹׁפֵט הוּא
ז סֶלָה׃ שִׁמְעָה עַמִּי ׀ וַאֲדַבֵּרָה
יִשְׂרָאֵל וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים
ח אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ לֹא עַל־זְבָחֶיךָ
אוֹכִיחֶךָּ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃
ט לֹא־אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמִּכְלְאֹתֶיךָ
י עַתּוּדִים׃ כִּי־לִי כָל־חַיְתוֹ־יָעַר
יא בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי־אֶלֶף׃ יָדַעְתִּי
כָּל־עוֹף הָרִים וְזִיז שָׂדַי עִמָּדִי׃
יב אִם־אֶרְעַב לֹא־אֹמַר לָךְ כִּי־לִי
יג תֵבֵל וּמְלֹאָהּ׃ הַאוֹכַל בְּשַׂר
אַבִּירִים וְדַם עַתּוּדִים אֶשְׁתֶּה׃
יד זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה וְשַׁלֵּם
טו לָעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ׃ וְקָרְאֵנִי בְּיוֹם
טז צָרָה אֲחַלְּצֶךָּ וְתכַבְּדָנִי׃ וְלָרָשָׁע ׀
אָמַר אֱלֹהִים מַה־לְּךָ לְסַפֵּר
חֻקַּי וַתִּשָּׂא בְרִיתִי עַל־פִּיךָ׃
יז וְאַתָּה שָׂנֵאתָ מוּסָר וַתַּשְׁלֵךְ
יח דְּבָרַי אָחֹרֶיךָ׃ אִם־רָאִיתָ גַנָּב
וַתִּרֶץ עִמּוֹ וְעִם מְנָאֲפִים
יט חֶלְקֶךָ׃ פִּיךָ שָׁלַחְתָּ בְרָעָה
כ וּלְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה׃ תֵּשֵׁב
בְּאָחִיךָ תְּדַבֵּר בְּבֶן־אִמְּךָ תִּתֵּן
כא דֹּפִי׃ אֵלֶּה עָשִׂיתָ ׀ וְהֶחֱרַשְׁתִּי
דָּמִיתָ הֱיוֹת אֶהְיֶה כָמוֹךָ
אוֹכִיחֲךָ וְאֶעֶרְכָה לְעֵינֶיךָ׃ בִּינוּ־
כב נָא זֹאת שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ פֶּן־אֶטְרֹף
כג וְאֵין מַצִּיל׃ זֹבֵחַ תּוֹדָה

5 te regten: »Verzamelt U, Mijne
vromen, die Mijn verbond bij
6 het offer sluiten." (En de he-
melen verkondigen Zijne ge-
regtigheid. Want Hij — God —
7 is Regter. Sela!) »Hoort, mijn
»volk! Ik spreek; Israel! Ik
»betuig het u; God, uw God,
8 »ben Ik. Niet om uwe of-
»feranden zal Ik u straffen,
»noch dat Uwe brandoffers
»[niet] steeds voor Mij zijn.
9 »Ik neem geen' var uit uw
»huis, noch bokken uit uwe
10 »kooijen. Want Mij behoort
»het gedierte des wouds, het
»vee op de bergen bij duizen-
11 »den; Ik ken elken vogel in
»het gebergte; wat zich in het
»veld beweegt, is Mij bekend.
12 »Ware Ik hongerig, Ik zoude
»het u niet zeggen: want Mij
»behoort de aarde en wat haar
13 »vult. Eet Ik dan het vleesch
»der stieren? drink Ik het bloed
14 »der bokken? Breng Gode
»slechts dank ten offer, vervul
»wat gij den Hoogste beloofd
15 »hebt. En roep Mij dan, op
»den dag des noods, Ik zal u
»redden, — en zoo vereert gij
16 Mij." Maar tot den booswicht
zegt God: »wat hebt gij Mijne
»wetten te verhalen, en Mijn
»verbond in uwen mond te
17 »nemen? Daar gij toch alle
»zedeleer haat, en Mijne woor-
18 »den achter u werpt? Ziet gij
»eenen dief, gij zijt hem toege-
»negen, en met echtbrekers is
19 »uw deel. Gij laat uwen mond
»in boosheid uit; en uwe tong
20 »smeedt arglistigheid. Gij zet
»u neder, lastert uwen broeder,
»hecht uwer moeders zoon eene
21 »schandvlek aan. Dit alles doet
»gij. — Zweeg ik nu, dan waan-
»det gij, dat Ik ben gelijk gij;
»[daarom] straf Ik u, en stel
22 »het u voor oogen. Merkt het
»wel, gij godvergeters! op dat
»Ik niet verscheure, zonder
23 »redding. Wie dank offert,

בָּתֵּימוֹ ׀ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם
לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי
יא אֲדָמוֹת : וְאָדָם בִּיקָר בַּל־
יָלִין נִמְשָׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמּוּ :
יב זֶה דַרְכָּם כֶּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם ׀
יג בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה : כַּצֹּאן
לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ
בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם* (*) בְּלוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ : אַךְ־
טו אֱלֹהִים יִפְדֶּה־נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל
יז כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה : אַל־תִּירָא
כִּי־יַעֲשַׁר אִישׁ כִּי־יִרְבֶּה כְּבוֹד
יח בֵּיתוֹ : כִּי־לֹא בְמוֹתוֹ
יִקַּח הַכֹּל לֹא־יֵרֵד אַחֲרָיו
יט כְּבוֹדוֹ : כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ
כ וְיוֹדֶךָ כִּי־תֵיטִיב לָךְ : תָּבוֹא
עַד־דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד־נֶצַח לֹא
כא יִרְאוּ־אוֹר : אָדָם בִּיקָר וְלֹא
יָבִין נִמְשָׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמּוּ :

(*) וצורם קרי

hunne gebouwen duren eeuwig, hunne woonplaatsen van geslacht tot geslacht, hun naam blijft hooggeroemd op aarde;
13 Doch de mensch in heerlijkheid, die naauwelijks eenen
13 nacht duurt, vaart heen als het redelooze vee. Dit is hun gedrag: dwaasheid voor hen zelven, zoo het slechts hunne nakomelingen roemen, Sela.
15 Als eene kudde varen zij naar het graf, de dood drijft hen; de vromen beheerschen hen eens aan gindschen morgen, daar toch hun wezen tot over den afgrond duurt, die hen
16 niet altoos zal bevatten. Maar mijne ziel zal God verlossen uit de magt der hel, daar Hij
17 mij tot Zich neemt. Sela. Wees niet bekommerd als iemand schatten vergadert, en de pracht
18 zijns huizes vermeerdert; Bij zijn sterven neemt hij er niets van mede, zijne heerlijkheid
19 daalt hem niet achterna. Prees hij zich bij zijn leven gelukkig, eens zal hij u gelukkig prijzen, als het u wel zal gaan.
20 Zijne ziel komt bij zijne voorgeslachten, die het licht niet
21 zien in eeuwigheid. Een mensch in heerlijkheid, als hij geene wijsheid heeft, vaart heen als het redelooze vee.

L.

נ

א מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל ׀ אֱלֹהִים
יְהוָה דִּבֶּר וַיִּקְרָא־אֶרֶץ
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ :
ב מִצִּיּוֹן מִכְלַל־יֹפִי אֱלֹהִים
ג הוֹפִיעַ : יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל
יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו
ד נִשְׂעֲרָה מְאֹד : יִקְרָא אֶל־
הַשָּׁמַיִם מֵעָל וְאֶל־הָאָרֶץ לָדִין

1 *Een Psalm van Asaph.* De God der goden, de Eeuwige spreekt; Hij roept der aarde toe van den opgang der zon
2 tot haren ondergang. Uit 'Zion — die volmaakte schoonheid — verschijnt God met schitterenden
3 glans. Hij komt, onze God, en zwijgt niet; een verteerend vuur gaat vóór Hem, rondom
4 Hem een geweldige storm. Hij roept den hemel toe van boven en der aarde, om Zijn volk

יְכוֹנְנָהּ עַד־עוֹלָם סֶלָה׃ דָּמִינוּ
אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
כִּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־
קַצְוֵי־אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
יִשְׂמַח | הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃ סֹבּוּ צִיּוֹן
וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃ שִׁיתוּ
לִבְּכֶם | לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
כִּי זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם
וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת׃

מט

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
שִׁמְעוּ־זֹאת כָּל־
הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי חָלֶד׃
גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד
עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃ פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת
וְהֶגְיוֹת לִבִּי תְבוּנוֹת׃ אַטֶּה
לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר
חִידָתִי׃ לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע
עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי׃ הַבֹּטְחִים
עַל־חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃
אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־
יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃ וְיִקַּר
פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃
וְיִחִי־עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה־
הַשָּׁחַת׃ כִּי יִרְאֶה | חֲכָמִים
יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֹאבֵדוּ
וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃ קִרְבָּם

haar in eeuwigheid bevestige. Sela! Nu overpeinzen wij, o God! Uwe gunst, in het midden Uws tempels. Gelijk Uw naam, o God, zoo gaat Uw lof, tot de uiteinden der aarde. Uwe regterhand is met geregtigheid vervuld. De berg 'Zion verblijdt zich, Juda's dochteren juichen, om Uwe oordeelvellingen. Omringt 'Zion, gaat rondom haar, telt hare torens. Let op hare vestingwerken, bestijgt hare praalgebouwen, op dat Gij het aan het nageslacht meldt. Want deze God is onze God immer en eeuwig, Hij zal ons over den dood henen leiden.

XLIX.

Voor den zangmeester van de zonen Korachs, een Psalm. Hoort dit, al gij volken! leent het oor, alle bewoners der aarde! Gij zonen der geringen en zonen der rijken en nooddruftigen al te zamen! Mijn mond zal hooge wijsheid uitspreken, mijn hart enkel wetenschap overpeinzen. Ik zelf neig mijn oor tot eene verhevene spreuk, hef mijne verbloemde rede aan op de harp. — Wat zoude ik versaagd zijn in bange dagen? zal de straf mijner vervolgers mij treffen? Zij, die op hun vermogen vertrouwen, en op hunnen grooten rijkdom roem dragen. Geen hunner kan den broeder vrijkoopen, den goddelijken regter zijn rantsoen geven. Te duur is de losprijs hunner zielen, hij laat hen na in eeuwigheid. Zal hij dan bestendig leven, en nimmer 't verderf zien? Hij ziet immers, dat zelfs wijzen sterven, dat ook de dwaze en de redelooze omkomen, en aan anderen hun vermogen nalaten. Zij wanen wel:

הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה :
ג כִּי־יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל
ד עַל־כָּל־הָאָרֶץ : יַדְבֵּר עַמִּים
תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ :
ה יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת
גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר־אָהֵב סֶלָה :
ו עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה
ז בְּקוֹל שׁוֹפָר : זַמְּרוּ אֱלֹהִים
ח זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ : כִּי
מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ
ט מַשְׂכִּיל : מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־
גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב ׀ עַל־כִּסֵּא
י קָדְשׁוֹ : נְדִיבֵי עַמִּים ׀ נֶאֱסָפוּ
עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים
מָגִנֵּי־אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה :

jucht tot God met jubelzang.
3 Want de Eeuwige, de Allerhoogste, de Eerbiedwaardige, is
een groot Koning over de
4 gansche aarde. Hij bedwingt
volken onder ons, natiën onder
5 onze voeten. Hij kiest voor
ons, onze erfbezitting, de heerlijkheid Jakobs, door hem be-
6 mind. Sela. God vaart op onder jubelgeluid, de Eeuwige,
7 onder bazuingeschal. Zingt lof,
8 onzen Koning, zingt lof! Want
God is Koning over de gansche
aarde, zingt [Zijnen] lof in esn
9 leerdicht! God is Koning over
de heidenen; God zit op den
10 troon Zijner heiligheid. De
edelen der volken zijn verzameld, [bij] het volk van Abrahams God, want Gode behooren
de schilden der aarde, hoog
verheven is Hij!

מח

XLVIII.

א שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח :
ב גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר־קָדְשׁוֹ :
ג יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ
הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת
ד מֶלֶךְ רָב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ
ה נוֹדַע לְמִשְׂגָּב : כִּי־הִנֵּה
הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו :
ו הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ
ז נֶחְפָּזוּ : רְעָדָה אֲחָזַתַם שָׁם
ח חִיל כַּיּוֹלֵדָה : בְּרוּחַ קָדִים
ט תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ : כַּאֲשֶׁר
שָׁמַעְנוּ ׀ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה־
צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים

1 *Een lied, een Psalm, van de*
2 *zonen Korachs.* Groot is de
Eeuwige en hooggeroemd; in
de stad onzes Gods, is de berg
3 Zijner heiligheid. Eene schoone
landstreek, de wellust der gansche aarde, is de berg 'Zion;
aan de noordzijde ligt de zetel-
4 stad des grooten Konings. God
is in hare praalgebouwen als
eene hooge sterkte bekend.
2 Want ziet! koningen verzamelden
zich en trokken vereenigd we-
6 der af. Zij zagen [haar] en
waren verbaasd, schrikten, vlo-
7 den in verwarring. Siddering
beving hen aldaar, angstwee
9 als eene barende. Met eenen
oostewind verbrijzeldet Gij de
9 schepen van Tharsis. Wat wij
eertijds vernamen, dat zien wij
thans, aan de stad van den
Eeuwige 'Zebaoth, aan de stad
onzes Gods. — Dat God

יח הָאָרֶץ׃ אַזְכִּירָה שִׁמְךָ בְּכָל־
דֹּר וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ
לְעֹלָם וָעֶד׃

מו

א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח עַל־עֲלָמוֹת
ב שִׁיר׃ אֱלֹהִים לָנוּ
מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא
ג מְאֹד׃ עַל־כֵּן לֹא־נִירָא בְּהָמִיר
אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃
ד יֶהֱמוּ יִחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ
ה הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה׃ נָהָר
פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר־אֱלֹהִים
ו קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃ אֱלֹהִים
בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ
ז אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ הָמוּ
גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ
ח תָּמוֹג אָרֶץ׃ יְהוָה צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
ט סֶלָה׃ לְכוּ־חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה
אֲשֶׁר־שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ׃
י מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה
הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצֵּץ חֲנִית
יא עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ הַרְפּוּ
וְדָעוּ כִּי־אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם
יב בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃ יְהוָה
צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה׃

מז

א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר׃
ב כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף

PSALM XLV.

18 land aanstellen! — Ik zal uwen naam van geslacht tot geslacht verkondigen, op dat de volken u huldigen eeuwiglijk en altoos.

XLVI.

1 *Voor den zangmeester, van de zonen Korachs, een lied op* Ala-
2 moth. God is een toeverlaat en sterkte, een hulp in den
3 nood, steeds te vinden. Daarom vreezen wij niet, al schokt de aarde, al storten bergen in het
4 hart der zeeën. Laat hare wateren woelen en bruissen, laat bergen voor hare verbolgenheid
5 wankelen. Sela. Beekjes der rivier verblijden de Godsstad, de heilige woning des Allerhoog-
6 sten. God troont in haar midden, zij kan niet wankelen; God staat haar bij, bij het aanbreken
7 van den morgen. Volken beven, rijken wankelen, Hij verheft Zijne donderstem, de aarde ver-
8 smelt. De Eeuwige 'Zebaöth is met ons, Jakobs God is onze
9 vesting. Sela. Komt en ziet de daden des Eeuwigen, Die [deze] verwoestingen op aarde
10 bewerkt. Hij stuit ook den krijg, tot het einde der aarde, knakt den boog, breekt de spies, en verbrandt de wagens met
11 vuur. Laat af! erkent dat Ik God ben, verheven, boven de volken, verheven boven de aarde.
12 De Eeuwige 'Zebaöth is met ons, Jakobs God is onze vesting. Sela!

XLVII.

1 *Voor den zangmeester, een*
2 *psalm, van de zonen Korachs.* Gij volken allen, klapt de handen,

ג עֵט ׀ סוֹפֵר מָהִיר׃ יָפִיפִיתָ
מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיךָ
עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם׃
ד חֲגֹר חַרְבְּךָ עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר
ה הוֹדְךָ וְהַדָּרְךָ׃ וְהַדְרְךָ ׀
צְלַח רְכַב עַל־דְּבַר־אֱמֶת
וְעַנְוָה־צֶדֶק וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת
ו יְמִינֶךָ׃ חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים
תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃
ז כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט
ח מִישֹׁר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃ אָהַבְתָּ
צֶדֶק וַתִּשְׂנָא־רֶשַׁע עַל־כֵּן ׀
מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן
ט שָׂשׂוֹן מֵחֲבֶרֶיךָ׃ מָר וַאֲהָלוֹת
קְצִיעוֹת כָּל־בִּגְדֹתֶיךָ מִן־הֵיכְלֵי
י שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃ בְּנוֹת
מְלָכִים בִּיקָרוֹתֶיךָ נִצְּבָה שֵׁגָל
יא לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃ שִׁמְעִי־
בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי
יב עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃ וְיִתְאָו הַמֶּלֶךְ
יָפְיֵךְ כִּי־הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־
יג לוֹ׃ וּבַת־צֹר ׀ בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ
יד יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם׃ כָּל־כְּבוּדָּה
בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת
טו זָהָב לְבוּשָׁהּ׃ לִרְקָמוֹת תּוּבַל
לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ
טז מוּבָאוֹת לָךְ׃ תּוּבַלְנָה
בְשִׂמְחַת וְגִיל תּוּבָאוּ בְּהֵיכַל
יז מֶלֶךְ׃ תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ
בָנֶיךָ תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכָל־

als de stift eens vaardigen
3 schrijvers. — Gij zijt de schoonste onder de menschenkinderen, lieftalligheid is op uwe lippen uitgestort; daarom zegent u
4 God in eeuwigheid. Gord uw zwaard aan de heup, ô held!
5 uw sieraad en uw luister. [In] uwen luister trek voorspoedig henen, voor de zaak der waarheid en verdrukte onschuld, en uw regterarm zal u wonderen
6 doen zien. Scherp dringen uwe pijlen, — daar volken voor u vallen — in 't hart van 's ko-
7 nings vijanden. Uw troon is Gode [gewijd] eeuwiglijk, de schepter uws rijks is die der
8 regtvaardigheid. Gij bemint de deugd en haat de snoodheid; daarom heeft God, uw God, u gezalfd, met vreugdeölie, bo-
9 ven uws gelijken. Van myrrhe, aloë en kassia [wasemen] al uwe kleederen, uwe elpenbeenen kameren, waar zij u tot
10 vreugde strekken. Koningsdochters verhoogen uwe heerlijkheid; aan uwe regterhand staat de geliefde, in Ophirs
11 goud gedost. Hoor, o dochter! zie [herwaarts] en neig uw oor; vergeet uw volk en uws
12 vaders huis. Dan zal de koning naar uwe schoonheid verlangen, hij is uw heer, buig
13 u voor hem neder. Tyrus dochter zal u dan geschenken brengen, de rijksten des volks
14 streven naar uwe gunst. De innerlijke heerlijkheid der koningsdochter overtreft die van het gouden borduursel haars
15 gewaads. In kunstig gestikte kleederen, wordt zij tot den koning geleid; jonkvrouwen, hare speelgenooten, worden,
16 met haar, u toegevoerd. In vreugde en blijdschap henen geleid, treden zij in het paleis
17 des konings. Mogen uwe kinderen eens in de plaats uwer vaderen treden, en gij zelf hen tot vorsten over het gansche

בְּלֹא־הוֹן וְלֹא רִבִּית בִּמְחִירֵיהֶם׃
יד תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג
טו וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ תְּשִׂימֵנוּ
מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ
טז בַּלְאֻמִּים׃ כָּל־הַיּוֹם כְּלִמָּתִי
יז נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי׃ מִקּוֹל־
מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב
יח וּמִתְנַקֵּם׃ כָּל־זֹאת בָּאָתְנוּ
וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא־שִׁקַּרְנוּ
יט בִּבְרִיתֶךָ׃ לֹא־נָסוֹג אָחוֹר
לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵנוּ מִנֵּי אָרְחֶךָ׃
כ כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס
כא עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת׃ אִם־שָׁכַחְנוּ
שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל
כב זָר׃ הֲלֹא־אֱלֹהִים יַחְקָר־זֹאת
כִּי־הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב׃
כג כִּי־עָלֶיךָ הָרַגְנוּ כָל־הַיּוֹם
כד נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה׃ עוּרָה ׀
לָמָּה תִישַׁן ׀ אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל־
כה תִּזְנַח לָנֶצַח׃ לָמָּה פָנֶיךָ
תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ׃
כו כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה
כז לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה
לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

מה

א לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי־
קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר
ב יְדִידֹת׃ רָחַשׁ לִבִּי ׀ דָּבָר טוֹב
אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי

PSALM XLIV.

voor nietigen prijs, stelt hun koopgeld gansch niet hoog.
14 Maakt ons tot smaad bij onze naburen, tot spot en hoon bij
15 hen die ons omringen. Gij maakt ons tot spreekwoord onder de heidenen, tot schudding des hoofds onder de vol-
16 ken. Den ganschen dag heb ik mijne schande voor mij, en schaamte bedekt mijn aange-
17 zigt. Wegens de stem des beschimpers en lasteraars, wegens
III den vijand en wraakgierige. —
18 Dit alles kwam ons over, en toch vergaten wij U niet, hebben Uw verbond niet trouwe-
19 loos verbroken. Ons hart is niet achterwaarts geweken, noch onze schrede van Uw pad
20 afgekeerd. En evenwel hebt Gij ons tot de woning der draken verstooten, en ons met
21 doodschaduwe overdekt. Hadden wij den naam onzes Gods vergeten, onze handen tot eene vreemde godheid opgeheven;
22 Zoude God dit niet onderzoeken? Hij kent immers de ge-
23 heimen des harten! Waarlijk om Uwentwil worden wij dagelijks omgebragt, en gerekend als kleinvee tot de slagting.
24 Waak op! waarom slaapt Gij, o Heere? ontwaak! verstoot
25 [ons] niet ten eenenmale. Waarom verbergt Gij Uw aangezigt, vergeet onze ellende en
26 verdrukking? Want reeds is onze ziel in het stof gebogen, ons ligchaam kleeft aan de
27 aarde. Sta op, tot onze hulp, en red ons, naar Uwe goedertierenheid.

XLV.

1 *Voor den zangmeester* op Sosannim, *van de zonen Korachs, een leerdicht* [*en*] *liefdezang.*
2 Een edel gevoel welt op uit mijn hart; den koning wijde ik mijn gedicht, mijne tong is

ד וְאָבוֹאָה ׀ אֶל־מִזְבַּח אֱלֹהִים
אֶל־אֵל שִׂמְחַת גִּילִי וְאוֹדְךָ
ה בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי : מַה־
תִּשְׁתּוֹחֲחִי ׀ נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי
עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי :

מד

א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מַשְׂכִּיל :
ב אֱלֹהִים ׀ בְּאָזְנֵינוּ
שָׁמָעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ־לָנוּ
פֹּעַל־פָּעַלְתָּ בְּיָמֵיהֶם בִּימֵי
ג קֶדֶם : אַתָּה ׀ יָדְךָ גוֹיִם
הוֹרַשְׁתָּ וַתִּטָּעֵם תָּרַע לְאֻמִּים
ד וַתְּשַׁלְּחֵם : כִּי לֹא בְחַרְבָּם
יָרְשׁוּ־אָרֶץ וּזְרוֹעָם לֹא־הוֹשִׁיעָה
לָמוֹ כִּי־יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ וְאוֹר
ה פָּנֶיךָ כִּי רְצִיתָם : אַתָּה־הוּא
מַלְכִּי אֱלֹהִים צַוֵּה יְשׁוּעוֹת
ו יַעֲקֹב : בְּךָ צָרֵינוּ נְנַגֵּחַ בְּשִׁמְךָ
ז נָבוּס קָמֵינוּ : כִּי לֹא בְקַשְׁתִּי
אֶבְטָח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי :
ח כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמְשַׂנְאֵינוּ
ט הֵבִישׁוֹתָ : בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ
כָל־הַיּוֹם וְשִׁמְךָ ׀ לְעוֹלָם נוֹדֶה
י סֶלָה : אַף־זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ
יא וְלֹא תֵצֵא בְּצִבְאוֹתֵינוּ : תָּשִׁיבֵנוּ
אָחוֹר מִנִּי־צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסּוּ
יב לָמוֹ : תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל
יג וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ : תִּמְכֹּר־עַמְּךָ

4 Dat ik tot Gods altaar trede,
tot God, mijne vreugde en blijd-
schap, en ik U met de harp
5 danke, God, mijn God! Waarom
zijt gij zoo bedrukt, mijne ziel!
waarom zoo ontrust in mij?
vertrouw op God! want Hem zal
ik nog danken, [Hem], het heil
mijns aangezigts en mijn God.

XLIV.

1 *Voor den zangmeester, van de*
1 *zonen Korachs, een leerdicht.* —
2 God! met onze ooren hoorden
wij, onze ouders verhaalden ons,
wat Gij gewrocht hebt in hunne
dagen, in de dagen van weleer.
3 Gij zelf, met Uwe hand, hebt
volken verdreven, en hen ge-
plant; hebt natiën vernield, en
4 hen uitgebreid. Want niet door
hun zwaard veroverden zij het
land, hun arm verschafte hun
de zege niet; maar Uwe regter-
hand, Uw arm en het licht Uws
aangezigts, om dat Gij hun gun-
5 stig waart. Gij zijt nog dezelfde,
mijn Koning, ô God! Gebied Gij
6 de hulp voor Jakob. Door U
zullen wij onze vijanden neder-
stooten, in Uwen naam onze
7 tegenstrevers vertrappen. Want
niet op mijnen boog vertrouw ik,
mijn zwaard kan mij niet helpen.
8 Slechts Gij redt ons van onze
vijanden en maakt onze haters
9 te schande. Dat wij in God den
ganschen dag roemen, en Uwen
naam in eeuwigheid prijzen.
11 Sela! — [Thans] echter verwerpt
10 Gij ons, maakt ons beschaamd,
en trekt niet uit met onze leger-
11 benden. Gij doet ons voor den
vijand achteruit deinzen, en onze
haters maken buit naar welge-
12 vallen. Gij geeft ons als kleinvee,
13 ter spijze over, verstrooit ons onder de heidenen. Verkoopt Uw volk

בְּסָךְ אַדִּיר עַד־בֵּית אֱלֹהִים
בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג׃
ה מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי | נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי
עָלָי הוֹחִלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד
אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו׃ אֱלֹהַי
עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתּוֹחָח עַל־כֵּן
אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים
ח מֵהַר מִצְעָר׃ תְּהוֹם אֶל־
תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ כָּל־
מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃
ט יוֹמָם | יְצַוֶּה יְהוָה | חַסְדּוֹ
וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תְּפִלָּה
לְאֵל חַיָּי׃ אוֹמְרָה | לְאֵל
סַלְעִי לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה־
קֹדֵר אֵהֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב׃
יא בְּרֶצַח | בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי
צוֹרְרַי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
יב אַיֵּה אֱלֹהָיִךְ׃ מַה־תִּשְׁתּוֹחֲחִי |
נַפְשִׁי וּמַה־תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת
פָּנַי וֵאלֹהָי׃

eens in digten drom voorttrok, naar Gods huis met hen henentrad, met gejuich en lofgezang, [onder] de feestvierende menigte.
6 Waarom zijt gij zoo bedrukt, mijne ziel! en zoo ontrust in mij? vertrouw op God! want Hem zal ik nog danken voor
7 het heil Zijns aangezigts. God! mijne ziel is bedrukt in mij, als ik aan U denk, van uit het land der Jordaan, van Hermon, het
8 kleine gebergte. De eene afgrond roept den anderen toe, bij het gedruisch Uwer watervallen; al Uwe golven en baren,
9 storten over mij henen. Des daags gebiedt de Eeuwige Zijne genade, en des nachts is Zijn lied bij mij, een gebed tot den
10 God mijns levens. Ik zeg tot God: mijn Rots! waarom vergeet Gij mij? waarom ga ik in donker gewaad, onder den druk
11 des vijands? Als een doodsteek in mijn gebeente, is het schimpen mijner beleedigers; daar zij mij den ganschen dag zeggen:
12 waar is Uw God? Waarom zijt gij zoo bedrukt, mijne ziel! waarom zoo ontrust in mij? vertrouw op God! want Hem zal ik nog danken, [Hem,] het heil mijns aangezigts en mijn God!

מג

XLIII.

א שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבִי
מִגּוֹי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ
ב מִרְמָה וְעַוְלָה תְּפַלְּטֵנִי׃ כִּי־
אַתָּה | אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָּה
זְנַחְתָּנִי לָמָּה־קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ
ג בְּלַחַץ אוֹיֵב׃ שְׁלַח־אוֹרְךָ
וַאֲמִתֶּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי יְבִיאוּנִי
אֶל־הַר־קָדְשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ׃

1 Doe mij regt, ô God! voer mijne twistzaak tegen een onvroom volk; red mij van den man des bedrogs en der snood-
2 heid. Gij zijt de God mijns toeverlaats, waarom verstoot Gij mij? waarom zwerf ik in donker gewaad rond, onder den druk
3 des vijands? Zend Uw licht, Uwe waarheid, dat die mij leiden, mij brengen tot den berg Uwer heiligheid, tot Uwe woning.

לִבּוֹ יִקְבָּץ־אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃ יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל־
שֹׂנְאָי עָלַי | יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃ דְּבַר־בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר
שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם׃ גַּם־אִישׁ־שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ
אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃ וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וַהֲקִימֵנִי
וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃ בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי־חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אֹיְבִי
עָלָי׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָמַכְתָּ בִּי וַתְּצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ בָּרוּךְ
יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן׃

hart; men verzamelt logentaal, gaat naar buiten en verspreidt
III het alom. — Al mijne haters
8 fluisteren onder elkander tegen mij, bepeinzen, om mij kwaad
9 te berokkenen. »Eene verder-»felijke ziekte heeft hem over-»vallen, wie daar aan nederligt,
10 »staat niet weder op!" Zelfs mijn boezemvriend, op wien ik vertrouwde, die mijn brood at,
IV heft de verzenen tegen mij op. —
11 Gij echter, Eeuwige! ontferm U mijner, en rigt mij weder op, dat ik het hun vergelde!
12 Hieraan zal ik weten, dat Gij welgevallen in mij hebt, als mijn vijand niet over mij juicht.
13 Als Gij mij in mijne onschuld ondersteunt, en mij voor Uw aangezigt staande houdt, eeu-
14 wiglijk. Geloofd zij de Eeuwige, de God van Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen! Amen!

ספר שני.

TWEEDE BOEK.

תהלים מב (יום ב)

PSALM XLII.

א לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי־קֹרַח׃
ב כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל־ אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג
ג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים׃ צָמְאָה נַפְשִׁי | לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא
ד וְאֵרָאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים׃ הָיְתָה־ לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה
בֵּאמֹר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אַיֵּה ה אֱלֹהֶיךָ׃ אֵלֶּה אֶזְכְּרָה | וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעְבֹר |

1 *Voor den zangmeester, een leerdicht van de zonen Korachs.*
2 Gelijk een hert naar waterwellen smacht, zoo smacht mijne
3 ziel naar U, ô God! Mijne ziel dorst naar God, naar den levenden God; wanneer zal ik henengaan, en voor Gods aangezigt
4 verschijnen? Mijne tranen zijn mij tot spijze, dag en nacht, daar men mij den ganschen dag zegt: waar is Uw God?
5 Bedenk ik dit, dan stort zich mijne ziel in mij uit; hoe ik

לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ
יג וַאֲמִתֶּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי : כִּי
אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר
הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנֹתַי וְלֹא־יָכְלְתִּי
לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׁעְרוֹת רֹאשִׁי
יד וְלִבִּי עֲזָבָנִי : רְצֵה־יְהוָה לְהַצִּילֵנִי
טו יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה : יֵבֹשׁוּ
וְיַחְפְּרוּ | יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
לִסְפּוֹתָהּ יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ
טז חֲפֵצֵי רָעָתִי : יָשִׁמּוּ עַל־עֵקֶב
בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח | הֶאָח :
יז יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ | בְּךָ כָּל־
מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל
יח יְהוָה אֹהֲבֵי תְשׁוּעָתֶךָ : וַאֲנִי |
עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנָי יַחְשֹׁב לִי עֶזְרָתִי
וּמְפַלְטִי אַתָּה אֱלֹהַי אַל־תְּאַחַר :

מא

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : אַשְׁרֵי
ב מַשְׂכִּיל אֶל־דָּל בְּיוֹם
ג רָעָה יְמַלְּטֵהוּ יְהוָה : יְהוָה |
יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ יֹאשַׁר בָּאָרֶץ
ד וְאַל־תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו : יְהוָה
יִסְעָדֶנּוּ עַל־עֶרֶשׂ דְּוַי כָּל־
ה מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ : אֲנִי
אָמַרְתִּי יְהוָה חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי
ו כִּי־חָטָאתִי לָךְ : אוֹיְבַי יֹאמְרוּ
רַע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ :
ז וְאִם־בָּא לִרְאוֹת | שָׁוְא יְדַבֵּר

onttrek mij Uwe ontferming niet, dat Uwe gunst en waarheid mij steeds beschermen.
13 Want tallooze rampen omgeven mij; mijne zonden grijpen mij aan, die ik niet overzien kan, zij zijn talrijker dan mijne hoofdharen; mijn hart ontzinkt
IV mij! — Dat het U behage, o
14 Eeuwige! mij te redden; Eeu-
15 wige! snel mij ter hulpe. Dat zij gezamenlijk beschaamd worden en blozen, die naar mijn leven trachten, om het te vernielen; dat zij rugwaarts deinzen en te schande worden, die mijn verderf verlan-
16 gen. Verbijstering zij het loon hunner schande, zij, die mij
17 toeroepen: ha! ha! Dat in U juichen en blijde zijn allen, die U zoeken: dat zij steeds uitroepen: »De Eeuwige is »groot!" zij die naar Uwe hulp
V verlangen. — Ben ik ook arm
18 en hulpeloos, de Heer zorgt voor mij; mijne hulp, mijn Redder zijt Gij, mijn God! vertoef toch niet!

XLI.

1 *Voor den zangmeester, een*
I *Psalm van David.* — Heil hem,
2 die den armen bedenkt; ten dage des onheils zal de Eeu-
3 wige hem redden. De Eeuwige zal hem hoeden en in 't leven behouden, zal hem gelukzalig op aarde doen zijn, en hem den overmoed zijner vijanden
4 niet ten prooi geven. De Eeuwige zal hem op het ziekbed ondersteunen, zijn bed voor hem spreiden in zijne krankheid. — Ik zeide: o Eeuwige!
II 5 wees mij genadig! genees mijne ziel, daar ik tegen U ge-
6 zondigd heb. Mijne vijanden spreken kwaad van mij: »wanneer zal hij sterven en zijn
7 naam vergaan?" En komt men om [mij] te bezoeken, dan spreekt men met een valsch

*] ואשר קרי

עִמָּךְ תוֹשָׁב כְּכָל־אֲבוֹתָי׃
יד חְשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם
אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי׃

bij U, een toegelaten inwoner,
14 als al mijne vaderen. Laat af
van mij, op dat ik mij verkwikke; voor dat ik henen ga,
en niet meer besta.

XL.

מ

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃ קַוֹּה
ב קִוֵּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע
ג שַׁוְעָתִי׃ וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן
מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל־סֶלַע רַגְלַי
ד כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי׃ וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר
חָדָשׁ תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ
רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה׃
ה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר־שָׂם יְהוָה
מִבְטַחוֹ וְלֹא־פָנָה אֶל־רְהָבִים
ו וְשָׂטֵי כָזָב׃ רַבּוֹת עָשִׂיתָ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהַי נִפְלְאֹתֶיךָ
וּמַחְשְׁבֹתֶיךָ אֵלֵינוּ אֵין עֶרֶךְ
אֵלֶיךָ אַגִּידָה וַאֲדַבְּרָה עָצְמוּ
ז מִסַּפֵּר׃ זֶבַח וּמִנְחָה לֹא־
חָפַצְתָּ אָזְנַיִם כָּרִיתָ לִי עוֹלָה
ח וְחַטָּאָה לֹא שָׁאָלְתָּ׃ אָז אָמַרְתִּי
הִנֵּה־בָאתִי בִּמְגִלַּת־סֵפֶר כָּתוּב
ט עָלָי׃ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהָי
חָפָצְתִּי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי׃
י בִּשַּׂרְתִּי צֶדֶק בְּקָהָל רָב הִנֵּה
שְׂפָתַי לֹא אֶכְלָא יְהוָה אַתָּה
יא יָדָעְתָּ׃ צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי
בְּתוֹךְ לִבִּי אֱמוּנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ
אָמָרְתִּי לֹא־כִחַדְתִּי חַסְדְּךָ
יב וַאֲמִתְּךָ לְקָהָל רָב׃ אַתָּה יְהוָה

1 *Voor den zangmeester, een Psalm*
1 *van David.* — Ik heb steeds
2 [op] den Eeuwige gehoopt; Hij
neigde Zich tot mij, en ver-
3 hoorde mijn smeeken. Hij trok
mij op, uit de groeve des ver-
derfs, uit den slijk- en modder-
poel; Hij plaatste mijne voeten
op eene rots, bevestigde mijne
4 schreden. Hij legde mij een
nieuw lied in den mond, eenen
lofzang op onzen God; vele
zien het en vereeren [Hem], en
vertrouwen op den Eeuwige.
5 Heil den man, die [op] den
Eeuwige zijn vertrouwen stelt,
en zich niet wendt naar over-
moed noch bedriegelijke verlei-
II 6 ding. — Groot is wat Gij doet,
o Eeuwige, mijn God! Uwe
wonderdaden, Uwe beschikkin-
gen ten onzen behoeve, — niets
kan met U vergeleken wor-
den! — Ik zal ze verkondigen,
er van spreken; zij zijn te veel
7 om op te tellen. Slagt- en
spijsoffer verlangt Gij niet; (Gij
begaafdet mij met luisterende
ooren); brand- en zondoffer
8 vordert Gij niet. Des zeide ik:
zie? ik kome met de boekrol,
waarin beschreven staat wat mij
9 opgelegd is. Uwen wil te doen,
o mijn God: is mijne begeerte;
III Uwe wet is in mijn binnenste. —
10 Geregtigheid vermeld ik in de
groote volksvergadering; zie!
mijne lippen weêrhoud ik niet;
11 (o Eeuwige! Gij weet dit!) Uwe
regtvaardigheid verberg ik niet
in mijn hart, Uwe trouw
en Uwe hulp verkondig ik;
verheel Uwe gunst en waar-
heid niet aan de groote volks-
12 vergadering. Gij, o Eeuwige!

כג מִמֶּנִּי׃ חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי אֲדֹנָי
תְּשׁוּעָתִי׃

23 van mij. Snel mij ter hulpe, Eeuwige, mijn Redder!

לט

XXXIX.

א לַמְנַצֵּחַ לִידוּתוּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃

1 *Voor den zangmeester Jedu-*
thun, een Psalm van David. Ik

ב אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי
מֵחֲטֹא בִלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי
מַחְסוֹם בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי׃

2 zeide: ik zal mijnen wandel in acht nemen, dat ik met mijne tong niet zondige; ik zal mijnen mond intoomen, zoo lang de booswicht voor mij is.

ג נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב
וּכְאֵבִי נֶעְכָּר׃ חַם־לִבִּי | בְּקִרְבִּי
בְּהֶגְיֹנִי תִבְעַר־אֵשׁ דִּבַּרְתִּי בִלְשׁוֹנִי׃

3 Ik bleef verstomd, hield mij stil, ik zweeg zelfs van het goede, terwijl mijne smart in-

ד הוֹדִיעֵנִי יְהוָה | קִצִּי
וּמִדַּת יָמַי מַה־הִיא אֵדְעָה מֶה־
חָדֵל אָנִי׃ הִנֵּה טְפָחוֹת | נָתַתָּה

4 wendig woelde. Mijn hart gloeit in mijn binnenste, een vuur ontvlamt in mijn gemoed, mijne tong drukt zich aldus uit:

ה יָמַי וְחֶלְדִּי כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ אַךְ־כָּל־
הֶבֶל כָּל־אָדָם נִצָּב סֶלָה׃ אַךְ־

5 Doe mij, o Eeuwige! mijn einde kennen, en de maat mijner dagen, wat die is; dat ik wete, hoe vergankelijk ik ben!

ו בְּצֶלֶם | יִתְהַלֶּךְ־אִישׁ אַךְ־הֶבֶל
יֶהֱמָיוּן יִצְבֹּר וְלֹא־יֵדַע מִי־

6 Met spannen hebt Gij mijne dagen uitgemeten, mijn levensloop is als niets bij U, ach louter ijdelheid is de gansche mensch, hoe vast hij ook sta.

ז אָסַפְתָּם׃ וְעַתָּה מַה־קִּוִּיתִי אֲדֹנָי
תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא׃ מִכָּל־פְּשָׁעַי

7 Sela. Als een schaduwbeeld gaat de mensch heen, slechts om ijdelheid woelt hij rond; hij stapelt op, en weet niet

ח הַצִּילֵנִי חַרְפַּת נָבָל אַל־תְּשִׂימֵנִי׃
נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי כִּי אַתָּה

8 wie het inzamelen zal. En nu, wat zou ik nog hopen, o Heer! mijn vertrouwen is alleen op U.

ט עָשִׂיתָ׃ הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ
מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי׃

9 Bevrijd mij van al mijne misdaden, laat mij den dwazen

י בְּתוֹכָחוֹת עַל־עָוֹן | יִסַּרְתָּ אִישׁ
וַתְּמֵס כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל
כָּל־אָדָם סֶלָה׃ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי |

10 niet ten spot verstrekken! Ik verstom, ik doe den mond niet open, want Gij zijt het, die

יא יְהוָה וְשַׁוְעָתִי | הַאֲזִינָה אֶל־
דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי

11 het doet. Wend Uwen geesel van mij af! ik bezwijk door de tuchtiging Uwer hand.

12 Wanneer Gij tot straf der zonde iemand tuchtigt, dan verdwijnt zijne schoonheid als de mot. Ach! hoe ijdel is de gansche mensch! Sela.

13 Hoor mijn gebed, o Eeuwige! neig het oor tot mijn smeeken, zwijg niet bij mijne tranen! Ik ben slechts een vreemdeling

*) לידותון קרי

ה כִּי־עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא
ו כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי : הִבְאִישׁוּ
נָמַקּוּ חַבּוּרֹתַי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי :
ז נָעֳוֵיתִי שַׁחֹתִי עַד־מְאֹד כָּל־
ח הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי : כִּי־כְסָלַי
מָלְאוּ נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי :
ט נְפוּגֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד־מְאֹד שָׁאַגְתִּי
י מִנַּהֲמַת לִבִּי : אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל־
תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא־
יא נִסְתָּרָה : לִבִּי סְחַרְחַר עֲזָבַנִי
כֹּחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם־הֵם אֵין אִתִּי :
יב אֹהֲבַי וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ
יג וּקְרוֹבַי מֵרָחֹק עָמָדוּ : וַיִּנְקְשׁוּ
מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי
דִּבְּרוּ הַוּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם
יד יֶהְגּוּ : וַאֲנִי כְּחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע
טו וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח־פִּיו : וָאֱהִי
כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו
טז תּוֹכָחוֹת : כִּי־לְךָ יְהוָה הוֹחָלְתִּי
יז אַתָּה תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי : כִּי־
אָמַרְתִּי פֶּן־יִשְׂמְחוּ־לִי בְּמוֹט
יח רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ : כִּי אֲנִי
לְצֶלַע נָכוֹן וּמַכְאוֹבִי נֶגְדִּי תָמִיד :
יט כִּי־עֲוֹנִי אַגִּיד אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי :
כ וְאֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שֹׂנְאַי
כא שֶׁקֶר : וּמְשַׁלְּמֵי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
כב יְשִׂטְנוּנִי תַּחַת רָדְפִי־טוֹב : אַל־
תַּעְזְבֵנִי יְהוָה אֱלֹהַי אַל־תִּרְחַק

5 Mijne misdaden stijgen mij boven het hoofd, zijn, als een ondragelijke last, mij te zwaar
6 geworden. Mijne wonden zijn stinkend en etterend, wegens
7 mijne eigene dwaasheid. Ik ben gekromd en diep gebogen, ga den ganschen dag in
8 donkere kleeding rond. Want mijne ingewanden zijn vol heeten brand, er is niets ge-
9 heels aan mijn ligchaam. Ik ben uitgeput en gansch verbrijzeld, ik schrei, door mijn
10 angstig harteleed. (Heer! voor U ligt mijne gansche begeerte open, mijn zuchten is U niet
11 verborgen!) Mijn hart klopt rusteloos, mijne kracht begeeft mij, en het licht mijner oogen — ook dit is van mij
12 geweken! Mijne vrienden en gezellen stellen zich verre van mijne plaag, en mijne bloedverwanten blijven op eenen
13 afstand. Zij, die mij naar het leven staan, spannen strikken; die mijn' rampspoed zoeken, spreken van verderving, en peinzen den ganschen dag
14 op snoode listen. Maar ik, ik ben als een doove en hoor niets, als een stomme, die
15 zijnen mond niet opent. Ik ben gelijk een man, die niets verstaat, in wiens mond geene
16 tegenspraak is. Maar op U, Eeuwige! hoop ik; Gij zult antwoorden, Heere, mijn God!
17 Want ik denk: zij mogten over mij juichen, als mijn voet wankelt, zich boven mij ver-
18 heffen. Want ik, ik ben bestemd te vallen, en mijne smart
19 is gedurig voor mij. Ik beken mijne misdaad, ben bekommerd wegens mijne zonde.
20 Maar mijne vijanden leven [en] zijn magtig; die mij onverdiend
21 haten, worden groot. Zij, die mij kwaad voor goed vergelden, die mij haten, dewijl ik naar het goede
22 streef. — Verlaat mij niet Eeuwige, mijn God! verwijder U niet

יִירְשׁוּ־אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃
ל פִּי־צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃
לא תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֻׁרָיו׃
לב צוֹפֶה רָשָׁע לַצַּדִּיק וּמְבַקֵּשׁ לַהֲמִיתוֹ׃
לג יְהוָה לֹא־יַעַזְבֶנּוּ בְיָדוֹ וְלֹא
לד יַרְשִׁיעֶנּוּ בְּהִשָּׁפְטוֹ׃ קַוֵּה אֶל־
יְהוָה וּשְׁמֹר דַּרְכּוֹ וִירוֹמִמְךָ
לָרֶשֶׁת אֶרֶץ בְּהִכָּרֵת רְשָׁעִים
לה תִּרְאֶה׃ רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ
לו וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן׃ וַיַּעֲבֹר
וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וָאֲבַקְשֵׁהוּ וְלֹא
לז נִמְצָא׃ שְׁמֹר־תָּם וּרְאֵה יָשָׁר
כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם׃
לח וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית
לט רְשָׁעִים נִכְרָתָה׃ וּתְשׁוּעַת
צַדִּיקִים מֵיְהוָה מָעוֹזָּם בְּעֵת
מ צָרָה׃ וַיַּעְזְרֵם יְהוָה וַיְפַלְּטֵם
יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי
חָסוּ בוֹ׃

XVII erven het land, en zullen er
30 bestendig in wonen. — De
mond des vromen verkondigt
wijsheid, zijne tong spreekt
31 geregtigheid. De leer zijns
XVIII Gods is in zijn hart, zijne tre-
32 den wankelen nimmer. — De
goddelooze loert op den vro-
men, en zoekt hem te doo-
33 den; [Doch] de Eeuwige
laat hem niet in zijne magt,
veroordeelt hem niet, als zijn
XIX vonnis uitgesproken wordt. —
34 Vertrouw op den Eeuwige,
neem Zijnen weg in acht; Hij
zal u verhoogen, dat gij het
XX land erft, [en] de goddeloozen
35 ziet ten ondergaan. — Ik zag
eenen goddeloozen — hij was
magtig, hij schoot welig op,
36 als inlandsch loof. Men ging
voorbij — en hij was niet
meer: Ik zocht hem — hij
XXI werd niet meer gevonden. —
37 Geef acht op den braven en
zie naar den opregten: het
einde diens mans is gelukza-
38 ligheid. Maar de misdadigers
worden gezamenlijk verdelgd!
XXII het einde der goddeloozen is
39 vernieling (7). — Het heil
der vromen is van den Eeu-
wige, hunnen toeverlaat in
40 den tijd van nood. De Eeu-
wige zal hen helpen, hen ver-
lossen, zal hen verlossen van
de goddeloozen, en hen bij-
staan, om dat zij Hem ver-
trouwen.

XXXVIII.

1 *Een Psalm van David, ter*
2 *gedachtenis.* Eeuwige! straf
mij niet in Uwen toorn, tucht-
ig mij niet in Uwe gram-
3 schap. Want Uwe pijlen zijn
diep in mij gedrongen, Uwe
4 hand drukt zwaar op mij. Er
is niets geheels aan mijn lig-
chaam wegens Uwe verbol-
genheid, geene rust in mijn
gebeente, wegens mijne zonde.

לח

א מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ יְהוָה
אַל־בְּקֶצְפְּךָ תוֹכִיחֵנִי
ב וּבַחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ כִּי־חִצֶּיךָ
נִחֲתוּ־בִי וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ׃
אֵין־מְתֹם בִּבְשָׂרִי מִפְּנֵי זַעְמֶךָ
אֵין־שָׁלוֹם בַּעֲצָמַי מִפְּנֵי חַטָּאתִי׃

יג שִׁנָּיו׃ אֲדֹנָי יִשְׂחַק־לּוֹ כִּי־רָאָה
יד כִּי־יָבֹא יוֹמוֹ׃ חֶרֶב | פָּתְחוּ
רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל
עָנִי וְאֶבְיוֹן לִטְבֹּחַ יִשְׁרֵי־דָרֶךְ׃
טו חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם וְקַשְׁתוֹתָם
טז תִּשָּׁבַרְנָה׃ טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק
מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים׃ כִּי
זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה
יז וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְהוָה׃ יוֹדֵעַ
יְהוָה יְמֵי תְמִימִם וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם
יח תִּהְיֶה׃ לֹא־יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה
וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃ כִּי
רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי יְהוָה כִּיקַר
כא כָּרִים כָּלוּ בֶּעָשָׁן כָּלוּ׃ לֹוֶה
רָשָׁע וְלֹא יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן
כב וְנוֹתֵן׃ כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ אָרֶץ
וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃ מֵיְהוָה
מִצְעֲדֵי־גֶבֶר כּוֹנָנוּ וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃
כד כִּי־יִפֹּל לֹא־יוּטָל כִּי־יְהוָה סוֹמֵךְ
כה יָדוֹ׃ נַעַר הָיִיתִי גַם־זָקַנְתִּי וְלֹא־
רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ
כו מְבַקֶּשׁ־לָחֶם׃ כָּל־הַיּוֹם חוֹנֵן
כז וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ לִבְרָכָה׃ סוּר
מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב וּשְׁכֹן לָעַד׃
כח כִּי יְהוָה | אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא־
יַעֲזֹב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמָרוּ
כט וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃ צַדִּיקִים

13 met zijne tanden over hem. De
VIII Heere belacht hem, om dat Hij
14 zijnen dag ziet genaken. — De
goddeloozen trekken het zwaard,
en spannen hunnen boog, om den
ellendigen en bedrukten neder te
vellen, om hen, die in opregtheid
15 wandelen, om te brengen. Maar
hun zwaard dringt in hun eigen
IX hart, en hunne bogen worden
16 verbroken. — Het weinige des
vromen is beter, dan de overvloed
17 van vele goddeloozen. Want de
armen der goddeloozen worden
X verbroken, maar de Eeuwige on-
18 dersteunt de regtvaardigen. De
Eeuwige slaat de dagen der op-
regten gade; hun erfdeel blijft
19 in eeuwigheid. Zij worden niet
te schande ten tijde van ramp-
spoed, in de dagen van hongers-
XI nood worden zij verzadigd. —
20 Maar de goddeloozen zullen om-
komen, en de vijanden des Eeu-
wigen, als het vet der rammen;
XII zij vergaan in rook — zij ver-
21 gaan! — De goddelooze borgt en
betaalt niet; de vrome is goed-
22 gunstig en mededeelzaam. Die
Hij (5) zegent, zullen het land
XIII erven; die Hij (6) vloekt, zullen
23 uitgeroeid worden. — Door den
Eeuwige worden de schreden eens
mans geschraagd, wiens wandel
24 Hem behagelijk is. En wankelt hij
eens, hij stort toch niet neder, daar
XIV de Eeuwige zijne hand onder-
25 steunt. — Ik was jong ook ben ik
oud geworden, en zag nooit den
regtvaardigen verlaten, noch zijn
26 kroost om brood vragen. Den gan-
XV schen dag bewijst hij gunst en rente
27 hetwelk zijn kroost tot zegen verstrekt — Wijk af van 't kwade en doe 't
28 goede, zoo blijft gij in eeuwigheid. Want de Eeuwige bemint 't regt, en
XVI verlaat Zijne gunstelingen niet; deze worden eeuwiglijk bewaard, ter-
29 wijl 't kroost der goddeloozen uitgeroeid wordt. — De regtvaardigen

א בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר : מְשֹׁךְ
חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־
ב לֵב : אַל־תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה
ג וְיַד־רְשָׁעִים אַל־תְּנִדֵנִי : שָׁם
נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּחוּ וְלֹא־יָכְלוּ
קוּם :

לז

א לְדָוִד ו אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים
אַל־תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי עַוְלָה :
ב כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וְכִירֶק
ג דֶּשֶׁא יִבּוֹלוּן : בְּטַח בַּיהוָה
וַעֲשֵׂה־טוֹב שְׁכָן־אֶרֶץ וּרְעֵה
ד אֱמוּנָה : וְהִתְעַנַּג עַל־יְהוָה
ה וְיִתֶּן־לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ : גּוֹל
עַל־יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו
ו וְהוּא יַעֲשֶׂה : וְהוֹצִיא כָאוֹר
צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ כַּצָּהֳרָיִם :
ז דּוֹם לַיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל־
תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ
ח עֹשֶׂה מְזִמּוֹת : הֶרֶף מֵאַף
וַעֲזֹב חֵמָה אַל־תִּתְחַר אַךְ
ט לְהָרַע : כִּי־מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקֹוֵי
י יְהוָה הֵמָּה יִירְשׁוּ־אָרֶץ : וְעוֹד
מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל־
יא מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ : וְעֲנָוִים יִירְשׁוּ־
אֶרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם :
יב זֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחָרֹק עָלָיו

vens, in Uw licht aanschouwen
IV wij het licht. — Breid Uwe goe-
11 dertierenheid over Uwe vereerders uit, en Uwe geregtigheid over hen, die opregt van harte
12 zijn. Dat de voet des hoogmoeds mij niet vertrappe, en de hand der boosdoeners mij niet ver-
13 stoote. Daar vallen zij neder — die euveldaders! nedergestooten, zonder te kunnen opstaan.

XXXVII.

I 1 *Van David.* — Wees niet ijverzuchtig op de boosdoeners, benijd niet degenen die snood-
2 heid plegen. Want weldra worden zij weggemaaid als het gras, en verwelken als het groene
II kruid. — Vertrouw op den
3 Eeuwige, en doe het goede, bewoon het land en handel met
4 eerlijkheid. Zoo zult gij u in den Eeuwige verlustigen, en Hij zal u geven wat gij ver-
III langt. — Beveel den Eeuwige
5 uwen weg aan, vertrouw op Hem, dat Hij het volbrenge.
6 Hij zal uw regt doen uitkomen als het zonnelicht, en uwe on-
IV schuld als den helderen dag. —
7 Berust in den Eeuwige, hoop op Hem. — Wees niet ijverzuchtig op dengenen, wiens weg voorspoedig is, op den man, die
V arglistigheid pleegt. — Laat af
8 van toorn, staak de gramschap, wees niet ijverzuchtig op hetgeen slechts tot kwaaddoen leidt.
9 Want de boosdoeners worden uitgeroeid, maar die op den Eeuwige vertrouwen, beërven
VI de aarde. — Nog een weinig...
10 en er is geen goddelooze; Gij ziet naar zijne plaats, en hij
11 bestaat niet meer. Maar de
VII vromen beërven de aarde, en verlustigen zich in ongestoorden
12 vrede. — De goddelooze dreigt den regtvaardigen, en knarst

כה יִשְׂמְחוּ־לִי : אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם
הֶאָח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ
כו בִּלַּעְנוּהוּ : יֵבְשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו
שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ־בֹשֶׁת
כז וְכְלִמָּה הַמַּגְדִּילִים עָלָי : יְרַנְּנוּ
וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ
תָּמִיד יִגְדַּל יְהוָה הַחֵפֵץ שְׁלוֹם
כח עַבְדּוֹ : וּלְשׁוֹנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ
כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ :

25 niet over mij verblijden. Dat zij in hun hart niet zeggen: »Ha! zoo was ons verlangen!" Dat zij niet zeggen: »Wij heb-
26 »ben hem verslonden! Dat zij gezamenlijk beschaamd worden en blozen, die zich in mijn onheil verblijden; dat schande en schaamte hen bekleeden, die zich hoogmoedig boven mij
27 verheffen. Maar dat zij juichen en vrolijk zijn, die mijne regtvaardiging wenschen; dat zij steeds zeggen: »Hoogverheven »is de Eeuwige, die in het heil »Zijns dienaars behagen vindt."
28 Mijne tong zal dan Uwe geregtigheid verkondigen, Uwen lof, den ganschen dag.

XXXVI.

1 *Voor den zangmeester. Van*
1 *David, den dienaar des Eeuwi-*
2 *gen.* — De ondeugd zegt tot den boosdoener (zoo denk ik in mijn hart): dat hij de vreeze Gods nooit voor oogen houde.
3 Doch huichelt zij hem met hare blikken, om hem tot zonde over te halen, tot [menschen-] haat.
4 De woorden zijns monds zijn bedrog en valschheid; hij ver-
5 mijdt wat wijs en goed is. Onregt bepeinst hij op zijne legerstede, bewandelt eenen weg die niet goed is, schuwt geene boos-
11 heid. — Eeuwige! Uwe goed-
6 heid reikt tot den hemel, Uwe
7 trouw tot aan de wolken. Uwe regtvaardigheid is als de gebergten Gods, Uwe oordeelsvellingen als de diepe afgrond; menschen en vee helpt Gij, ô
111 Eeuwige! Hoe voortreffelijk is
8 Uwe gunstbetooning, o God! dat de menschenkinderen onder de schaduw Uwer vleugelen beschermen vinden. Zij laven zich met
9 den overvloed Uws huizes; en Gij
10 drenkt hen, uit de beek Uwer wellusten. Want bij U is de bron des le-

לו

א לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד־יְהוָה לְדָוִד :
ב נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב
לִבִּי אֵין־פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד
ג עֵינָיו : כִּי־הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו
ד לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא : דִּבְרֵי־
פִיו אָוֶן וּמִרְמָה חָדַל לְהַשְׂכִּיל
ה לְהֵיטִיב : אָוֶן יְחַשֵּׁב עַל־מִשְׁכָּבוֹ
יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב רָע
ו לֹא יִמְאָס : יְהוָה בַּהַשָּׁמַיִם
חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד־שְׁחָקִים :
ז צִדְקָתְךָ | כְּהַרְרֵי־אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ
תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ
ח יְהוָה : מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן :
ט יִרְוְיוּן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ
י תַּשְׁקֵם : כִּי־עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים

ט בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃ כָּל
עַצְמוֹתַי ׀ תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי
כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי
יא וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃ יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס
אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
יב יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
יג שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי׃ וַאֲנִי ׀ בְּחָלוֹתָם
לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי
יד וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃ כְּרֵעַ
כְּאָח־לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל־אֵם
טו קֹדֵר שַׁחֹתִי׃ וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ
וְנֵאָסְפוּ נֵאָסְפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא
טז יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא־דָמּוּ׃ בְּחַנְפֵי
לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק עָלַי שִׁנֵּימוֹ׃
יז אֲדֹנָי כַּמָּה תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי
מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי׃
יח אוֹדְךָ בְקָהָל רָב בְּעַם עָצוּם
יט אֲהַלְלֶךָּ׃ אַל־יִשְׂמְחוּ־לִי אֹיְבַי
שֶׁקֶר שׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ־עָיִן׃
כ כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל רִגְעֵי־
אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחְשֹׁבוּן׃
כא וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח ׀
כב הֶאָח רָאֲתָה עֵינֵנוּ׃ רָאִיתָה
יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־
כג תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃ הָעִירָה וְהִקִּיצָה
לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
כד שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהַי וְאַל־

in den Eeuwige, verheuge zich
10 over Zijne redding. Ieder lid
aan mij zegge: »Eeuwige! wie
»is U gelijk? die den onder-
»drukten redt uit de magt
»des sterkeren, den armen en
»nooddruftigen [uit die] zijns
III »overweldigers?" — Valsche
11 getuigen treden op, en be-
tichten mij van hetgeen ik
12 niet weet. Zij vergelden mij
kwaad voor goed, [dreigen]
13 mijne ziel met krenking. En
ik — bij hun lijden trok ik
rouwgewaad aan, ik kwelde
mijne ziel met vasten, en stortte
mijn gebed in mijnen boezem
14 uit. Als ware het mijn vriend
of broeder ging ik heen, in
donkere kleeding en gebukt,
als een treurende over zijne
15 moeder. Maar als ik wankel,
zijn zij verheugd, en spannen
zamen, spannen tegen mij za-
men [met] snooden, die ik niet
ken, en verscheuren zonder
16 ophouden. Met de huichelende
spotternijen eens tafelschuimers,
knarsen zij met de tanden
17 over mij. Heer! hoe lang zult
Gij dit toezien? onttrek mijne
ziel aan hunnen verderfelijken
overmoed, mijne eenige, aan
18 die jonge leeuwen! Dan zal
ik U danken in talrijke ver-
gadering, U roemen voor de
IV volksmenigte. — Laat niet
19 over mij juichen, die onver-
diend mijne vijanden zijn, noch
mij spottend aanzien, die zon-
20 der oorzaak mij haten. Het
is onvrede wat zij uiten; en
tegen de stillen des lands ver-
zinnen zij bedriegelijke ontwer-
21 pen. Wijd sperren zij hunnen
mond tegen mij op, en roepen:
»ha! ha! zoo zien wij het
22 gaarne!" Eeuwige! Gij ziet het,
23 zwijg niet! Heere! wees niet verre van mij! Ontwaak en wees op-
gewekt voor mijn regt, mijn God en Heer! voor mijne twistzaak.
24 Regt mij naar Uwe regtvaardigheid, ô Eeuwige, mijn God! dat zij zich

טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
טו עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו
יא אֶל־שַׁוְעָתָם׃ פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי
רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
יז צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם
יח הִצִּילָם׃ קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־
לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
יט רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם
כ יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃ שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו
אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
כא תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק
כב יֶאְשָׁמוּ׃ פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ
עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים
בּוֹ׃

לה

א לְדָוִד׃ רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבָי
לְחֵם אֶת־לֹחֲמָי׃ הַחֲזֵק
מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
ג וְהָרֵק חֲנִית וְסָגֹר לִקְרַאת רדְפָי
אֱמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעָתֵךְ אָנִי׃
ד יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ
ה אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃ יִהְיוּ
כְמֹץ לִפְנֵי־רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה
ו דֹּחֶה׃ יְהִי־דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת
ז וּמַלְאַךְ יְהוָה רדְפָם׃ כִּי־חִנָּם
טָמְנוּ־לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם חָפְרוּ
ח לְנַפְשִׁי׃ תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא
יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר־טָמַן תִּלְכְּדוֹ
ט בְּשׁוֹאָה יִפָּל־בָּהּ׃ וְנַפְשִׁי תָּגִיל

goede, zoek den vrede en jaag
xv dien na. — De oogen des
16 Eeuwigen zijn op de regt-
vaardigen gerigt; Zijne ooren
xvi tot hunne smeeking. — Des
17 Eeuwigen gramme blik treft
de boosdoeners, om hunne ge-
dachtenis van de aarde te
xvii delgen. — Als gene schreijen
18 hoort het de Eeuwige, en redt
xviii hen uit al hunnen nood. —
19 De Eeuwige is nabij de ge-
brokenen van harte, en helpt
xix de verbrijzelden van geest. —
20 Vele zijn de rampen des regt-
vaardigen, doch de Eeuwige
xx redt hem uit alle. — Hij be-
21 hoedt al zijne beenderen, dat
geen van dezen gebroken
xxi worde. — De ondeugd doodt
22 den goddeloozen, veroordee-
ling treft de haters des regt-
xxii vaardigen. — De Eeuwige
23 verlost de ziel Zijner dienaren,
allen die zich op Hem verlaten
worden nimmer veroordeeld.

XXXV.

1 *Van David.* — Twist, Eeu-
1 wige! met mijne twisters,
strijd met mijne bestrijders!
2 Grijp schild en beukelaar, en
maak U op, mij ter hulpe.
3 Vel de spies, en slinger ze
naar mijne vervolgers; roep
mijne ziel toe: »Ik ben uwe
4 hulp!" Dat zij beschaamd en
tot schande worden, die naar
mijn leven staan; dat zij ach-
teruit deinzen en blozen, die
5 op mijn onheil denken. Mo-
gen zij zijn als het kaf voor
den wind, dat een Engel des
6 Eeuwigen wegdrijft. Moge
hun weg duister en glibberig
zijn, en een Engel des Eeuwi-
11 gen hen vervolgen. — Want
7 onverdiend spreiden zij mij
hun verderfelijk net uit; on-
verdiend maken zij eene groeve
8 voor mijne ziel. Ongemerkt
treffe hem het verderf! het net,
dat hij uitspreidde, vange hem
9 zelven, dat hij, tot zijn verderf, er in storte! Maar mijne ziel juiche

כ וְלִחְיוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
כא לַיהוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי־
בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
כב בָּטָחְנוּ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ
כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

לד

א לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי
אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ׃
ב אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת
ג תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃ בַּיהוָה
תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
ד וְיִשְׂמָחוּ׃ גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי
ה וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃ דָּרַשְׁתִּי
אֶת־יְהוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי
ו הִצִּילָנִי׃ הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ
ז וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃ זֶה עָנִי
קָרָא וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
ח הוֹשִׁיעוֹ׃ חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה
ט סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃ טַעֲמוּ
וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי
י הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃ יְרְאוּ אֶת־יְהוָה
קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
יא כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי
יְהוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
יב לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה
יג אֲלַמֶּדְכֶם׃ מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ
חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
יד נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ
טו מִדַּבֵּר מִרְמָה׃ סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־

PSALM XXXIV.

VI in hongersnood hen te onderhou-
20 den. — Onze ziel hoopt op den
Eeuwige, onze hulp en ons schild
21 is Hij. In Hem verblijdt zich
ons hart; want wij vertrouwen
22 op Zijnen heiligen naam. Uwe
goedertierenheid, Eeuwige! zij
over ons, gelijk wij op U hopen!

XXXIV.

1 *Van David, als hij zijn verstand*
verloochende voor Abimelech, deze
I *hem wegdreef, en hij ontkwam.* —
2 Ik zal den Eeuwige ten allen
II tijde loven, Zijn lof zij gestadig
3 in mijnen mond. — Mijne ziel
beroemt zich op den Eeuwige;
III dat de bedrukten het hooren en
4 zich verheugen. — Prijst met mij
de grootheid des Eeuwigen, laat
IV ons te zamen Zijnen naam ver-
5 heffen. — Ik zocht den Eeuwige,
Hij antwoordde mij, en redde
V mij uit al mijne bevreesdheid. —
6 Die naar Hem uitzien, schitteren
VI helder; hun aangezigt zal nim-
7 mer blozen. — Deze bedrukte
VII riep, en God verhoorde, hielp
8 hem uit al zijnen nood. — De en-
gel des Eeuwigen legert zich ron-
VIII dom Zijne vereerders, en redt
9 hen. — Erkent en ziet, hoe goed
IX de Eeuwige is; heil den man, die
10 op Hem vertrouwt. — Eerbiedigt
den Eeuwige, gij, Zijne heiligen!
X die Hem eeren, lijden geen ge-
11 brek. — Jonge leeuwen smachten
en lijden honger; zij, die den
XI Eeuwige zoeken, ontberen gee-
12 nerlei goed. — Komt kinderen!
XII hoort naar mij, ik leer u god-
13 vruchtigheid. — Wie is de
man, die lust heeft in het le-
XIII ven, die vele dagen wenscht,
14 om het goede te zien? — Weer-
XIV houd uwe tong van kwaad, uwe
15 lippen van bedrog te spreken. — Wijk van het kwade, doe het

XXXIII.

א רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים
ב נָאוָה תְהִלָּה : הוֹדוּ
לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־
ג לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ
ד נַגֵּן בְּתְרוּעָה : כִּי־יָשָׁר דְּבַר־
יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה :
ה אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה
ו מָלְאָה הָאָרֶץ : בִּדְבַר יְהוָה
שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
ז צְבָאָם : כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן
ח בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִירְאוּ
מֵיהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ
ט כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל : כִּי הוּא אָמַר
י וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד : יְהוָה
הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
יא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְהוָה
לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ
יב לְדֹר וָדֹר : אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה
יג לוֹ : מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה
יד אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם : מִמְּכוֹן־
שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי
טו הָאָרֶץ : הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין
טז אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ
נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל
יז בְּרָב־כֹּחַ : שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה
יח וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט : הִנֵּה
עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים
יט לְחַסְדּוֹ : לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם

1 Juicht, regtvaardigen! in den
1 Eeuwige; den opregten be-
2 taamt lofgezang. Dankt den
Eeuwige, met de harp, be-
speelt voor Hem den tiensna-
3 rigen psalter. Zingt Hem een
nieuw lied, roert, bij het ba-
zuingeschal, het beste snaren-
4 spel. Want des Eeuwigen
woord is opregt, al Zijn han-
5 del trouw. Hij bemint billijk-
heid en regt; de aarde is vol
II van de genade des Eeuwigen. —
6 Door het woord des Eeuwigen
ontstonden de hemelen, door
den adem Zijns monds, al hun
7 heir. Hij hoopt de golven der
zee op als een muur, sluit
8 de kolken in de diepten. De
gansche aarde vreeze voor den
Eeuwige, elk aardbewoner beve
9 voor Hem! Want Hij spreekt,
en het is; Hij gebiedt, en het
III staat. — De Eeuwige ver-
10 nietigt het raadsbesluit der
heidenen, verijdelt de ontwer-
11 pen der natiën. Des Eeuwi-
gen raadsbesluit staat eeuwig
vast, de ontwerpen Zijns har-
ten, van geslacht tot geslacht.
12 Heil der natie, wier God de
Eeuwige is, den volke, dat
IV Hij Zich ten erfdeel verkoos. —
13 Uit den hemel ziet de Eeu-
wige neder, aanschouwt alle
14 kinderen der menschen. Van
Zijnen vasten troon beschouwt
Hij al de bewoners der aarde.
15 Hij, die aller harten vormde,
V let op al hunne daden. —
16 De koning behaalt de zege
niet door een talrijk heir,
den held redt geen overmaat
17 van kracht. Het paard feilt
ter overwinning, verschaft geene
redding met al zijne sterkte.
18 Ziet! des Eeuwigen oog is
op Zijne vereerders, die Zijne
19 gunst verbeiden. Om hun le-
ven uit doodsgevaar te redden,

כד אֶהֱבוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו
אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־
כה יֶתֶר עֹשֵׂה גָאוָה: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ
לְבַבְכֶם כָּל־הַמְיַחֲלִים לַיהוָה:

לב

א לְדָוִד מַשְׂכִּיל אַשְׁרֵי נְשׂוּי־
פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
ב אַשְׁרֵי אָדָם לֹא־יַחְשֹׁב יְהוָה לוֹ
ג עָוֹן וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה: כִּי
הֶחֱרַשְׁתִּי בָלוּ עַצְמַי בְּשַׁאֲגָתִי
ד כָּל־הַיּוֹם: כִּי ׀ יוֹמָם וָלַיְלָה ׀
תִּכְבַּד עָלַי יָדֶךָ נֶהְפַּךְ לְשַׁדִּי
ה בְּחַרְבֹנֵי קַיִץ סֶלָה: חַטָּאתִי
אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי
אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיהוָה
וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי
סֶלָה: עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־
חָסִיד ׀ אֵלֶיךָ לְעֵת מְצֹא רַק
לְשֵׁטֶף מַיִם רַבִּים אֵלָיו לֹא
ז יַגִּיעוּ: אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר
תִּצְּרֵנִי רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה:
ח אַשְׂכִּילְךָ ׀ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ־זוּ
ט תֵלֵךְ אִיָּעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי: אַל־
תִּהְיוּ ׀ כְּסוּס כְּפֶרֶד אֵין הָבִין
בְּמֶתֶג וָרֶסֶן עֶדְיוֹ לִבְלוֹם בַּל
י קָרֹב אֵלֶיךָ: רַבִּים מַכְאוֹבִים
לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד
יא יְסוֹבְבֶנּוּ: שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְהָרְנִינוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב:

24 Bemint den Eeuwige! gij alle,
Zijne gunstelingen! de gelooVigen behoedt de Eeuwige, en
Hij vergeldt overvloedig hem,
25 die hoogmoed pleegt. Zijt sterk
en moedig van hart, gij allen,
die den Eeuwige verbeidt!

XXXII.

1 *Van David, een leerdicht.* —
1 Heil hem, wiens misdaad vergeven, wiens zonde bedekt is.
2 Heil den mensch, dien de Eeuwige geen misdrijf toerekent,
in wiens geest geen bedrog
II heerscht. — Zoo lang ik zweeg,
3 verkwijnde mijn gebeente, door
mijn klaaggeschrei den ganschen
4 dag. Want dag en nacht lag
Uwe hand zwaar op mij; mijn
levenssap verdween, door den
III gloed der zomerhitte. Sela. —
5 Ik bekende U mijne zonde, bedekte mijn misdrijf niet; ik
zeide: »Mijne misdaden belijd
ik voor den Eeuwige!" en Gij, —
Gij vergaaft de schuld mijner
IV zonden. Sela. Daarom bidt
6 ieder vrome, tot U, in den tijd
van genade; dan mogen geweldige vloeden overstroomen, hem
7 zullen zij niet genaken. Gij
zijt mij eene schuilplaats, Gij
behoedt mij voor bangen nood;
met verlossingsgejuich omgeeft
V gij mij, Sela. — Ik zal u on-
8 derrigten, u aantoonen den weg,
dien gij te bewandelen hebt;
ik zal u raad geven, mijn oog
9 is op U gevestigd. Weest niet
als een verstandeloos paard of
muilezel, dat men breidelt met
sierlijken toom en bit, opdat
het u niet te nabij kome.
10 Vele smarten treffen den goddeloozen; maar die op den
Eeuwige vertrouwt, dien zal
11 gunst omringen. Verheugt u
in den Eeuwige, verblijdt u,
gij regtvaardigen! juicht gij
allen, die opregt van harte zijt!

כִּי צַר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי
יא נַפְשִׁי וּבִטְנִי : כִּי כָלוּ בְיָגוֹן
חַיַּי וּשְׁנוֹתַי בַּאֲנָחָה כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי
יב כָּחִי וְעַצְמַי עָשְׁשׁוּ : מִכֹּל־צוֹרְרַי
הָיִיתִי חֶרְפָּה וְלִשְׁכֵנַי ׀ מְאֹד
וּפַחַד לְמְיָדָעַי רֹאַי בַּחוּץ נָדְדוּ
יג מִמֶּנִּי : נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב
יד הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד : כִּי שָׁמַעְתִּי
דִּבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב
בְּהִוָּסְדָם יַחַד עָלַי לָקַחַת נַפְשִׁי
טו זָמָמוּ : וַאֲנִי ׀ עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְהוָה
טז אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה : בְּיָדְךָ
עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד־אֹיְבַי
יז וּמֵרֹדְפָי : הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־
יח עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ : יְהוָה
אַל־אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ
יט רְשָׁעִים יִדְמוּ לִשְׁאוֹל : תֵּאָלַמְנָה
שִׂפְתֵי שֶׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל־
כ צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז : מָה
רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר־צָפַנְתָּ לִירֵאֶיךָ
פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי
כא אָדָם : תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר
פָּנֶיךָ מֵרְכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם
כב בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת : בָּרוּךְ
יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר
כג מָצוֹר : וַאֲנִי אָמַרְתִּי ׀ בְּחָפְזִי
נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ
קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ :

Eeuwige! daar ik in angst ben;
mijn oog is van verdriet door
knaagd, [ook] mijn ziel en mijn
11 ligchaam. In jammer gaat mijn
leven heen, mijne jaren in zuchten,
mijne kracht bezwijkt door mijn
zonden, en mijn gebeente is door-
12 knaagd. Door al mijne verdruk-
kers word ik tot schande, zelfs bij
mijne naburen, en mijnen bloed-
verwanten tot afschrik; die mij
op de straten zien ontvlieden mij.
13 Ik ben uit het hart vergeten gelijk
een doode, als nutteloos huisraad
14 geacht. — Want ik hoor smaadre-
denen van velen, [en] verschrik-
king rondom mij heen; daar zij
te zamen tegen mij raadplegen,
en mij van het leven trachten te
15 berooven. Maar ik vertrouw op
U, o Eeuwige! [en] zeg: Gij zijt
16 mijn God. Mijn noodlot is in
Uwe hand; red mij uit de magt
mijner vijanden en vervolgers.
17 Laat Uw aangezigt Uwen knecht
toelichten; help mij door Uwe
18 goedertierenheid. Eeuwige! laat
mij niet beschaamd worden, als ik
tot U roep: dat de goddeloozen be-
schaamd worden, dat zij zwijgen
19 in 't graf. Mogen de leugenlippen
verstommen, die tot den regtvaar-
digen trotsche redenen voeren, met
v hoogmoed en verachting. Hoe groot
20 is Uwe goedheid, die Gij voor Uwe
vereerders bewaard hebt; Gij hebt
die bewezen aan hen, die op U ver-
trouwen, voor de oogen der men-
21 schenkinderen. Gij verbergt hen
onder den sluijer Uwer welwillend-
heid, tegen 'smenschen trotschheid
beschermt hen in [Uwe] tent, tegen
vi den laster der tongen. - Geloofd zij
22 de Eeuwige die mij Zijne gunst wonderbaar bewees, in de belegerde stad.
22 In mijne angst zeide ik: »afgesneden ben ik van voor Uwe oogen."
doch Gij verhoordet de stem mijns gesmeeks, als ik tot U schreide,

ח בְּשַׁלְוִי בַל־אָמוֹט לְעוֹלָם׃ יְהוָה
בְּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהָרְרִי עֹז
ט הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ
יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃
י מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל
שַׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃
יא שְׁמַע־יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה
יב עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל
לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃
יג לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם
יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

לא

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ בְּךָ־
יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשָׁה
ג לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַּלְּטֵנִי׃ הַטֵּה
אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה
לִי ׀ לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת
ד לְהוֹשִׁיעֵנִי׃ כִּי־סַלְעִי וּמְצוּדָתִי
אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי
ה וְתַנְהֲלֵנִי׃ תּוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ
ו טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃ בְּיָדְךָ
אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה
ז אֵל אֱמֶת׃ שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים
הַבְלֵי־שָׁוְא וַאֲנִי אֶל־יְהוָה
ח בָּטָחְתִּי׃ אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה
בְּחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עָנְיִי
ט יָדַעְתָּ בְצָרוֹת נַפְשִׁי׃ וְלֹא
הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד־אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ
י בַּמֶּרְחָב רַגְלָי׃ חָנֵּנִי יְהוָה

PSALM XXX.

8 ik zal nimmer wankelen. Eeuwige! slechts Uwe welwillendheid had mijnen berg vastgesteld; — Gij verborgt Uw
9 aangezigt, en ik was verplet. Tot U, Eeuwige! riep ik, ik
10 smeekte tot den Eeuwige: »Welk voordeel is er in mijn bloed, in mijn nederdalen ter groeve? Zal het stof U loven, Uwe
11 waarheid verkondigen? Eeuwige! verhoor, en wees mij genadig, Eeuwige! wees mijn hel-
12 per." — Gij hebt mijn klagen in reigezang veranderd: Gij hebt mijn treurgewaad ontbonden, en mij met vreugde om-
13 gord. Dat [mijn] edelst U bezinge, en nimmer zwijge! Eeuwige, mijn God! in eeuwigheid zal ik U loven.

XXXI.

1 *Voor den zangmeester, een*
1 *Psalm van David.* — Op U, o
2 Eeuwige! vertrouw ik, laat mij nimmer beschaamd worden; red mij door Uwe regtvaardig-
3 heid! Neig Uw oor tot mij, help mij spoedig; wees mij tot eenen sterken rotssteen, tot eene vesting, om mij te redden.
4 Want mijne rots en mijne vesting zijt Gij, en om Uws naams wil, zult Gij mij voeren
5 en leiden. Gij zult mij aan het net onttrekken, dat zij mij heimelijk spanden; want Gij zijt mijn toeverlaat. — In
11 Uwe hand beveel ik mijnen
6 geest; gij redt mij, Eeuwige!
7 God der trouw! Ik haat hen, die ijdelheden vereeren; doch ik, ik vertrouw op den Eeu-
8 wige. Ik juich en verblijd mij in Uwe gunst, om dat Gij mijne ellende aangezien, mijne ziel in den nood bedacht hebt:
9 En mij niet in de hand des vijands hebt overgegegeven.
111 maar mijne voeten in ruimte hebt
10 doen staan. — Wees mij genadig, o

ב וְעָז׃ הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃
ג קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃
ד קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר׃
ה קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר
יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃ וַיַּרְקִידֵם
כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ
ז בֶּן־רְאֵמִים׃ קוֹל־יְהוָה חֹצֵב
ח לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ קוֹל יְהוָה יָחִיל
מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃
ט קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף
יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
י יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה
יא מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
בַּשָּׁלוֹם׃

(יום ב) ל

א מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת
ב לְדָוִד׃ אֲרוֹמִמְךָ
יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ
ג אֹיְבַי לִי׃ יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי
ד אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְהוָה הֶעֱלִיתָ
מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתָנִי מִיָּרְדִי
ה בוֹר׃ זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו
וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע
בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין
ו בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי

XXX.

1 *Een Psalmgezang voor de inwijding des huizes, van David.*
2 Ik zal U verheffen, o Eeuwige! dat Gij mij uit de diepte hebt getrokken, dat Gij mijne vijanden niet over mij deedt juichen.
3 Eeuwige, mijn God! tot U schreide ik, en Gij hebt mij
4 genezen. Eeuwige! Gij hebt mijne ziel uit het doodenrijk opgevoerd; Gij hieldt mij in het leven, dat ik niet ten grave
5 daalde. Zingt den Eeuwige, gij, Zijne gunstelingen, en looft het aandenken Zijner
6 heiligheid! Want één oogenblik duurt Zijn toorn, Zijne welwil-
7 lendheid levenslang. Des avonds komt het geween vernachten, des morgens is er gejuich. In mijnen voorspoed dacht ik;

2 en zegepraal. Brengt den Eeuwige de eer Zijns naams, aanbidt den Eeuwige in heilig
3 feestgewaad. De stem des Eeuwigen [rolt] over de vloeden, de God der eere dondert, de Eeuwige, over magtige vloe-
4 den. Des Eeuwigen stem is met magt, des Eeuwigen stem
5 is met heerlijkheid! Des Eeuwigen stem verplettert cederen, de Eeuwige verplettert de ce-
6 deren Libanons. Hij doet ze
7 huppelen als een kalf, Libanon en Sirjon ale een jong reëm.
7 De stem des Eeuwigen splijt
8 vlammende bliksems. De stem des Eeuwigen doet de woestijn beven: de Eeuwige doet beven de woestijn van Kades. De
9 stem des Eeuwigen doet de schuwe hinden opspringen en ontbladert de wouden; en in Zijnen tempel zegt alles: Majes-
10 teit. De Eeuwige troonde bij den zondvloed; de Eeuwige zal als Koning in eeuwigheid troo-
11 nen. De Eeuwige verleent Zijnen volke de zege, de Eeuwige zegent Zijn volk met vrede.

ג חָמָס׃ לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת
ד בְּטוּב־יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ קַוֵּה
אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה
אֶל־יְהוָה׃

כח

א לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי
אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן־
תֶּחְשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־
ב יוֹרְדֵי בוֹר׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנַשְּׂאִי יָדַי אֶל־
ג דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ אַל־תְּמְשְׁכֵנִי
עִם־רְשָׁעִים וְעִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן
דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם וְרָעָה
ד בִּלְבָבָם׃ תֵּן־לָהֶם כְּפָעֳלָם
וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃
ה כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלַּת יְהוָה
וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא
ו יִבְנֵם׃ בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע
ז קוֹל תַּחֲנוּנָי׃ יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי
בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבִּי
ח וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ׃ יְהוָה עֻז־לָמוֹ
וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃
ט הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־
נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־
הָעוֹלָם׃

כט

א מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי
אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד

P S A L M XXVIII.

13 zou [mij] wegrukken. Geloofde ik niet, de goedheid des Eeuwigen in het land des lands des
14 levens te aanschouwen. Vertrouw op den Eeuwige, wees moedig, en Hij zal uw hart versterken; vertrouw slechts op den Eeuwige!

XXVIII.

1 *Van David.* Tot U, o Eeuwige! roep ik, mijn Rotssteen! ach! zwijg niet jegens mij. Mogt Gij jegens mij het stilzwijgen bewaren, dan wierd ik hun gelijk, die in den kuil dalen.
2 Verneem de stem mijner smeeking, als ik tot U schrei, als ik mijne handen ophef tot het
3 binnenste Uws heiligdoms. Ruk mij niet weg met de goddeloozen en met de onregtplegers; die vredelievend spreken met hunne naasten, en boosheid is
4 in hun hart. Geef hun naar hun bedrijf, en naar de boosheid hunner daden; beloon hen naar het werk hunner handen, vergeld hen gelijk zij het verdie-
5 nen. Achten zij de daden des Eeuwigen niet, noch het werk Zijner handen; zoo verwoeste Hij [hunne werken]. en bouwe
6 ze nooit weder op. Geloofd zij de Eeuwige! daar Hij de stem
7 mijner smeeking verhoord heeft. De Eeuwige is mijne sterkte, mijn schild, op Hem vertrouwde mijn hart, en ik was geholpen. Daarom juicht mijn hart, en ik
8 loof Hem met mijn gezang. De Eeuwige is de sterkte Zijns [volks], en de hulprijke magt
9 Zijns gezalfden is Hij. Help Uw volk, zegen Uw erfdeel; wees zijn Herder en verhef het tot in eeuwigheid.

XXIX.

1 *Een Psalm van David.* Brengt den Eeuwige, gij zonen der magtigen, brengt den Eeuwige, eere

א לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי
מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז
ב חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃ בְּקָרֹב עָלַי
מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי
וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
ג אִם־תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא־
יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה
ד בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃ אַחַת שָׁאַלְתִּי
מֵאֵת־יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי
בְּבֵית־יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת
בְּנֹעַם־יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃
ה כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה
יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר
ו יְרוֹמְמֵנִי׃ וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי
עַל־אֹיְבַי סְבִיבוֹתָי וְאֶזְבְּחָה
בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה
ז וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃ שְׁמַע־יְהוָה
ח קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃ לְךָ
אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנַי אֶת־פָּנֶיךָ
ט יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃ אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי
הָיִיתָ אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי
י אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃ כִּי־אָבִי וְאִמִּי
יא עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃ הוֹרֵנִי
יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר
יב לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃ אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ
צָרָי כִּי קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר וְיָפֵחַ

1 *Van David.* De Eeuwige is mijn licht en mijn heil, voor wien zoude ik vreezen? De Eeuwige is mijne levenskracht, voor wien zoude ik schromen?
2 Als booswichten mij naderen, om mijn vleesch te verslinden, zij, die mijne wederpartijders, mijne vijanden zijn; dan struikelen zij en vallen.
3 Al legert zich een heir tegen mij, mijn hart vreest niets; al doet zich een krijg tegen mij op, ook dan blijf ik getroost.
4 Eéne zaak smeek ik den Eeuwige af, daar zal ik steeds naar streven: in het huis des Eeuwigen te toeven al de dagen mijns levens, om de heerlijkheid des Eeuwigen te aanschouwen, in Zijnen tempel [die] na te spo-
5 ren. Want Hij beschut mij in Zijne woning ten dage des rampspoeds; verbergt mij in 't binnenste Zijner tent, verheft mij
6 op eene rots. Verheft zich nu mijn hoofd boven mijne vijanden rondom; dan zal ik in Zijne tent offers brengen met bazuingeschal, ik zal zingen, en den Eeuwige mijnen zang wijden.
7 Hoor, Eeuwige! mijne stem als ik roepe, wees mij genadig en
8 verhoor mij. Mijn hart spreekt uit Uwen [naam]: »Zoekt mijn aangezigt!" Ik zal dus, o Eeuwige! Uw aangezigt zoeken.
9 Verberg Uw aangezigt niet voor mij; verstoot Uwen knecht niet in gramschap, Gij waart steeds mijne hulp, verwerp mij niet,
10 God mijns heils. Mogen ook vader en moeder mij begeven, de Eeuwige neemt mij aan.
11 Eeuwige! onderwijs mij Uwen weg, en leid mij op effene baan, ondanks mijne tegenstrevers.
12 Geef mij niet aan den overmoed mijner beleedigers ten prooi, daar valsche getuigen zich tegen mij stellen; het geweld

יח מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃ רְאֵה־עָנְיִי
וְעָמְלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאוֹתָי׃ (*)
יט רְאֵה אֹיְבַי כִּי־רַבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס
כ שְׂנָאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי
כא אַל־אֵבוֹשׁ כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃ תֹּם־
כב וְיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה־
אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל
צָרוֹתָיו׃

(*) יתיר ו׳

כו

א לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי
בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה
ב בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃ בְּחָנֵנִי
ג יְהוָה וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃ (*)
כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי
ד בַּאֲמִתֶּךָ׃ לֹא־יָשַׁבְתִּי עִם־
מְתֵי־שָׁוְא וְעִם־נַעֲלָמִים לֹא
ה אָבוֹא׃ שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים
ו וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃ אֶרְחַץ
בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ
ז יְהוָה׃ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל תּוֹדָה
ח וְלִסַּפֵּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יְהוָה
אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם
ט מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ אַל־תֹּאסֵף
עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי
י דָמִים חַיָּי׃ אֲשֶׁר־בִּידֵיהֶם זִמָּה
יא וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃ וַאֲנִי
יב בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃ רַגְלִי
עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֲלִים
אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

(*) יתיר ו׳

PSALM XXV.

Voer mij uit mijne beklemd-
IX heid. - Zie mijne ellende en mij-
18 nen kommer, en vergeef al mijne
19 zonden. Aanschouw mijne vijan-
den, die veel zijn, en mij eenen
XII snooden haat toedragen. - Be-
20 waar mijne ziel en red mij; laat
mij niet beschaamd worden;
21 daar ik op U vertrouw. Dat
deugd en regtvaardigheid mij
hoeden; want op U stel ik
22 mijne hoop. ô God! verlos Is-
raël! uit al zijne ellende.

XXVI.

1 *Van David.* Regt mij, ô Eeu-
wige! want ik wandel in mijne
onschuld; op den Eeuwige ver-
trouw ik, ik zal dus niet wan-
2 kelen. Toets mij, ô Eeuwige!
beproef mij, doorlouter mijne
3 nieren, en mijn hart. Want
Uwe goedertierenheid is voor
mijne oogen, en ik wandel in
4 Uwe waarheid. Ik zit niet bij
valsche lieden; bij huichelaars
5 begeef ik mij niet. Ik haat de
vereeniging der boozen, met
6 goddeloozen verkeer ik niet. Ik
wasch mijne handen in onschuld,
en ga rondom Uw altaar, o
7 Eeuwige! Om dankbetuiging te
doen hooren, om al Uwe won-
8 deren te verkondigen. Eeuwige!
ik bemin het oord Uwer woning,
de plaats van den zetel Uwer
9 heerlijkheid. Raap mijne ziel niet
weg met de zondaren, mijn le-
ven niet met dat der bloeddor-
10 stigen. Wier handen vol misdrijf
zijn, Wier regterhand met om-
11 kooping beladen is. Ik echter
wandel in mijne onschuld. Ver-
los mij en wees mij genadig.
12 Mijn voet staat op effene baan;
Ik zal den Eeuwige in volks-
vergaderingen loven.

כה

XXV.

א לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי
ב אֶשָּׂא׃ אֱלֹהַי בְּךָ
בָטַחְתִּי אַל־אֵבוֹשָׁה אַל־יַעַלְצוּ
ג אוֹיְבַי לִי׃ גַּם כָּל־קוֹיֶךָ לֹא
יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃
ד דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אָרְחוֹתֶיךָ
ה לַמְּדֵנִי׃ הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְ
וְלַמְּדֵנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי
ו אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃ זְכָר
רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
ז הֵמָּה׃ חַטֹּאות נְעוּרַי וּ וּפְשָׁעָי
אַל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי־
ח אַתָּה לְמַעַן וּ טּוּבְךָ יְהוָה׃ טוֹב
וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים
ט בַּדָּרֶךְ׃ יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט
י וְיַלֶּמֶד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃ כָּל־
אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי
יא בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃ לְמַעַן שִׁמְךָ
יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב־
יב הוּא׃ מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה
יג יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃ נַפְשׁוֹ
בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אֶרֶץ׃
יד סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ
טו לְהוֹדִיעָם׃ עֵינַי תָּמִיד אֶל־
יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת
טז רַגְלַי׃ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי־יָחִיד
יז וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ

1 *Van David.* Tot U, ô Eeuwige!
1 verhef ik mijne ziel. Mijn God!
2 op U vertrouw ik, laat mij niet
beschaamd worden, laat mijne
vijanden over mij niet juichen. —
11 Dat ook allen, die op U hopen,
3 niet beschaamd worden; dat zij
beschaamd worden, die, zonder
oorzaak, trouweloos handelen. —
111 Eeuwige! doe mij Uwe wegen
4 kennen, wijs mij Uwe paden aan.
5 Leid mij in Uwe trouw, en on-
derrigt mij, want Gij zijt de God
mijns heils; op U hoop ik den
vi ganschen dag. - Eeuwige! gedenk
6 Uwer barmhartigheid en goeder-
tierenheid, die van eeuwigheid
7 zijn. Gedenk niet der zonden
mijner jeugd, noch mijner over-
tredingen. Gedenk aan mij naar
Uwe goedertierenheid, om Uwer
v goedheid wille, ô Eeuwige! - De
8 Eeuwige is goed en regtvaardig,
daarom wijst Hij zondaren den
9 [regten] weg aan. Hij leidt de
nederigen in het regt, en leert
den bescheidenen Zijnen wandel.
10 Al de paden des Eeuwigen zijn
weldadigheid en trouw, voor hen,
die Zijn verbond en Zijne getui-
vi genissen in acht nemen. - Om
11 Uws naams wille, o Eeuwige!
vergeef mijne overtreding, hoe-
vii zeer zij groot is! - Wie is de man,
12 die den Eeuwige vreest? Hij wijst
hem den weg, door hem te kie-
13 zen. Zijne ziel zal bij het goede
vernachten, en zijn kroost zal het
viii land tot erfdeel hebben. - Des
14 Eeuwigen geheim raadsbesluit is
voor Zijne vereerders, en Zijn ver-
ix bond, om het hun bekend te maken.
x 15 Mijne oogen zijn gedurig op den Eeuwige [gevestigd], want Hij zal
16 mijne voeten aan het net ontrukken. Wend U tot mij, en wees mij gena-
17 dig! want ik ben eenzaam en bedrukt. De angsten mijns harten zijn groot,

יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְּמַעְגְּלֵי־צֶדֶק
ד לְמַעַן שְׁמוֹ׃ גַּם כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא
צַלְמָוֶת לֹא־אִירָא רָע כִּי־אַתָּה
עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה
ה יְנַחֲמֻנִי׃ תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן
נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי
כּוֹסִי רְוָיָה׃ אַךְ טוֹב וָחֶסֶד
ו יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי
בְּבֵית יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

כד

א לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ
וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃
ב כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־
ג נְהָרוֹת יְכוֹנְנָהּ׃ מִי יַעֲלֶה בְהַר
יְהוָה וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃
ד נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־
נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי* וְלֹא נִשְׁבַּע
ה לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה
וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר
דֹּרְשׁוֹ מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃
ז שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃
ח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז
ט וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ שְׂאוּ
שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְשָׂאוּ פִּתְחֵי
י עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי
הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת
הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

*) נפשי קרי *) דרשיו קרי

verkwikt mijne ziel, Hij voert mij in de paden der geregtigheid, om
4 Zijns naams wil. Al ga ik ook in het dal der doodschaduw, ik vrees geen onheil, want Gij zijt met mij; Uw staf en Uw steun
5 die strekken mij tot troost. Gij regt de tafel voor mij aan, in het gezigt mijner tegenstrevers; Gij zalft mijn hoofd met olie, mijn
6 kelk is wel gevuld. Mogen slechts heil en genade mij volgen al de dagen mijns levens; dan zal ik in het huis des Eeuwigen toeven in lengte van dagen.

XXIV.

1 *Een psalm van David.* Den Eeuwige behoort de aarde, en wat haar vult, de wereld en die
2 er in wonen. Hij heeft haar op zeeën gegrondvest, aan stroomen
3 gebouwd. Wie mag den berg des Eeuwigen beklimmen, wie op de plaats Zijner heiligheid
4 staan? Die rein van handen en zuiver van hart is; die nooit den meineed gekoesterd, nooit trouweloos gezworen heeft.
5 Hij ontvangt zegen van den Eeuwige, weldadigheid van den
6 God zijns heils. Zoo is het geslacht, dat Hem vereert, dat naar Uw aanschijn verlangt, Jakobs
7 [geslacht]. Sela. Heft op, o poorten! uwe hoofden, verheft u, aloude deuren! dat de Koning
8 der eere binnentrekke. — Wie is de Koning der eere? de Eeuwige magtig en heldhaftig, de Eeuwige
9 een held in den strijd. Heft op, o poorten! uwe hoofden, verheft u, aloude deuren! dat de Koning
10 der eere binnen trekke. Wie is Hij, die Koning der eere? het is de Eeuwige, Zebaöth, die is de Koning der eere. Sela!

מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד־כֶּלֶב יְחִידָתִי׃
כב הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אַרְיֵה וּמִקַּרְנֵי רֵמִים עֲנִיתָנִי׃
כג אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֶחָי בְּתוֹךְ קָהָל אֲהַלְלֶךָּ׃
כד יִרְאֵי יְהוָה הַלְלוּהוּ כָּל־זֶרַע יַעֲקֹב כַּבְּדוּהוּ וְגוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל־
כה זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃ כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא־הִסְתִּיר
פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ׃
כו מֵאִתְּךָ תְּהִלָּתִי בְּקָהָל רָב נְדָרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו׃
כז יֹאכְלוּ עֲנָוִים וְיִשְׂבָּעוּ יְהַלְלוּ יְהוָה דִּרְשָׁיו יְחִי לְבַבְכֶם לָעַד׃
כח יִזְכְּרוּ וְיָשֻׁבוּ אֶל־יְהוָה כָּל־
כט אַפְסֵי־אָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃ כִּי לַיהוָה
ל הַמְלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ אָכְלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ כָּל־דִּשְׁנֵי־אֶרֶץ לְפָנָיו
יִכְרְעוּ כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר וְנַפְשׁוֹ
לא לֹא חָיָה׃ זֶרַע יַעַבְדֶנּוּ יְסֻפַּר
לב לָאדֹנָי לַדּוֹר׃ יָבֹאוּ וְיַגִּידוּ צִדְקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃

mijn leven van het zwaard, mijne ziel uit de magt der honden.
22 Red mij uit den muil des leeuws, en bescherm mij tegen de hoor-
23 nen der Remim [11]). Ik zal dan Uwen naam mijnen broederen verkondigen, in het midden der
24 gemeente U roemen: »Gij, die den Eeuwige eerbiedigt, looft Hem! Gij nakomelingen van Jakob allen, vereert Hem! en vreest Hem allen, gij nakomelin-
25 gen van Israël. Want Hij verachtte niet en versmaadde niet de bede des verdrukten, Hij verborg Zijn aangezigt niet voor hem; maar verhoorde als hij
26 tot Hem schreide." Van U is mijn lofgezang: »In de groote vergadering vervul ik mijne gelofte, in tegenwoordigheid Zijner
27 vereerders. Dat de nederigen eten en verzadigd worden, die den Eeuwige zoeken, zullen hem loven, uw hart leve in eeuwig-
28 heid." Dat alle aardbewoners dit gedenken, en tot den Eeuwige terugkeeren. Dat al de geslachten der volken zich voor
29 U nederbuigen. Want den Eeuwige behoort het Rijk, en Hij
30 beerscht over de natiën. Dat allen, die de vette spijzen der aarde genieten, zich voor Hem nederbuigen! dat voor Hem nederknielen, allen, die in het stof gedaald zijn, elk die het
31 genot des levens niet kent. Het nageslacht diene Hem; van den Heer worde gemeld bij de nage-
32 slachten. Dat zij komen en Zijne geregtigheid verkondigen, die Hij verrigt heeft aan het volk, dat nog geboren zal worden.

*) יום לו קרי

XXIII.

כג

א מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה רֹעִי לֹא
ב אֶחְסָר׃ בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי
ג עַל־מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי׃ נַפְשִׁי

1 *Een Psalm van David*, de Eeuwige is mijn Herder; mij zal niets
2 ontbreken. Hij doet mij neder-liggen in grazige weiden, Hij leidt
3 mij langs rustige wateren. Hij

וְלֹא דוּמִיָּה לִי׃ ואתה קדוש יושב תהלות
ישראל׃ בְּךָ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ
בָּטְחוּ וַתְּפַלְּטֵמוֹ׃ אֵלֶיךָ זָעֲקוּ
ונמלטו בְּךָ בָּטְחוּ וְלֹא בוֹשׁוּ׃
ואנכי תולעת ולא איש חרפת
אָדָם וּבְזוּי עָם׃ כָּל רֹאַי יַלְעִגוּ
לִי יַפְטִירוּ בְשָׂפָה יָנִיעוּ רֹאשׁ׃
גָּל אֶל יְהוָה יְפַלְּטֵהוּ יַצִּילֵהוּ כִּי
חָפֵץ בּוֹ׃ כִּי אַתָּה גֹחִי מִבֶּטֶן
מַבְטִיחִי עַל שְׁדֵי אִמִּי׃ עָלֶיךָ
הָשְׁלַכְתִּי מֵרָחֶם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלִי
אָתָּה׃ אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי
צָרָה קְרוֹבָה כִּי אֵין עוֹזֵר׃
סְבָבוּנִי פָּרִים רַבִּים אַבִּירֵי
בָשָׁן כִּתְּרוּנִי׃ פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם
אַרְיֵה טֹרֵף וְשֹׁאֵג׃ כַּמַּיִם
נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עַצְמוֹתָי
הָיָה לִבִּי כַּדּוֹנָג נָמֵס בְּרֹב
מֵעָי׃ יָבֵשׁ כַּחֶרֶשׂ כֹּחִי וּלְשׁוֹנִי
מְדֻבָּק מַלְקוֹחִי וְלַעֲפַר מָוֶת
תִּשְׁפְּתָנִי׃ כִּי סְבָבוּנִי כְלָבִים
עֲדַת מְרֵעִים הִקִּיפוּנִי כָּאֲרִי יָדַי
וְרַגְלָי׃ אֲסַפֵּר כָּל עַצְמוֹתָי
הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי׃ יְחַלְּקוּ
בְגָדַי לָהֶם וְעַל לְבוּשִׁי יַפִּילוּ
גּוֹרָל׃ וְאַתָּה יְהוָה אַל תִּרְחָק
אֱיָלוּתִי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ הַצִּילָה

maar Gij antwoordt niet, des nachts, en niets stelt mij gerust.
4 Gij nogtans zijt de Heilige, die troont onder Israëls lofzangen.
5 Op U vertrouwden onze vaderen, Zij vertrouwden, en Gij hielpt
6 hen. Tot U schreiden zij, en werden bevrijd; op U vertrouwden zij en stonden nimmer beschaamd.
7 Ik echter ben een worm en geen man; der menschen smaad, des
8 volks verachting. Al die mij zien bespotten mij, zij trekken met de lippen, zij schudden het hoofd.
9 »Dat hij zich op den Eeuwige verlate! laat Die hem redden! laat Die hem bevrijden, als Hij
10 welbehagen in hem vindt." Gij nogtans toogt mij uit den moederschoot, waart mijn toeverlaat aan de borsten mijner moeder.
11 U werd ik toevertrouwd van de geboorte af; van uit den moederschoot af waart Gij mijn God.
12 Verwijder U niet van mij, daar de nood nabij is, daar niemand
13 helpt! Vele varren omgeven mij, Basans vette stieren omringen
14 mij. Zij sperren den muil tegen mij op, [als] verscheurende en
15 brullende leeuwen. Als water word ik uitgestort, al mijne beenderen zijn van een gerukt; mijn hart, aan was gelijk, smelt in
16 mijne ingewanden. Mijne levenskracht is verdroogd als een scherf, mijn tong kleeft aan het gehemelte; dit legt in het stof des
17 doods mij neder. Want honden omgeven mij, een rot van booswichten omringt mij, als een leeuw [verbrijzelende] mijne handen en
18 voeten. Al mijne beenderen kan ik tellen; zij aanschouwen het en zien gaarne op mij
19 neder. Mijne kleederen verdeelen zij onder zich, en wer-
20 pen het lot over mijn gewaad. Doch Gij, Eeuwige! ver-
21 wijder U niet, spoed U, o mijne Sterkte! mij ter hulp. Bevrijd

כא

XXI.

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : יְהוָה
ב בְּעֻזְּךָ יִשְׂמַח־מֶלֶךְ
וּבִישׁוּעָתְךָ מַה־יָּגֵל מְאֹד :
ג תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לוֹ וַאֲרֶשֶׁת
ד שְׂפָתָיו בַּל־מָנַעְתָּ סֶלָה : כִּי־
תְקַדְּמֶנּוּ בִּרְכוֹת טוֹב תָּשִׁית
ה לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז : חַיִּים שָׁאַל
מִמְּךָ נָתַתָּה לוֹ אֹרֶךְ יָמִים עוֹלָם
ו וָעֶד : גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ
ז הוֹד וְהָדָר תָּשׂוֶה עָלָיו : כִּי־
תְשִׁיתֵהוּ בְרָכוֹת לָעַד תְּחַדֵּהוּ
ח בְּשִׂמְחָה אֶת־פָּנֶיךָ : כִּי־הַמֶּלֶךְ
בֹּטֵחַ בַּיהוָה וּבְחֶסֶד עֶלְיוֹן בַּל־
ט יִמּוֹט : תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל־אֹיְבֶיךָ
י יְמִינְךָ תִּמְצָא שֹׂנְאֶיךָ : תְּשִׁיתֵמוֹ
כְּתַנּוּר אֵשׁ לְעֵת פָּנֶיךָ יְהוָה
בְּאַפּוֹ יְבַלְּעֵם וְתֹאכְלֵם אֵשׁ :
יא פִּרְיָמוֹ מֵאֶרֶץ תְּאַבֵּד וְזַרְעָם
יב מִבְּנֵי אָדָם : כִּי־נָטוּ עָלֶיךָ רָעָה
יג חָשְׁבוּ מְזִמָּה בַּל־יוּכָלוּ : כִּי־
תְשִׁיתֵמוֹ שֶׁכֶם בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן
יד עַל־פְּנֵיהֶם : רוּמָה יְהוָה בְּעֻזֶּךָ
נָשִׁירָה וּנְזַמְּרָה גְבוּרָתֶךָ :

1 *Voor den zangmeester, een Psalm*
1 *van David.* — Eeuwige! in Uwe
2 zege verblijdt zich de koning;
hoe zeer juicht hij over Uwe
3 hulp. De wensch zijns harten
verleendet Gij hem; wat zijne
lippen uitspraken, ontzegdet Gij
4 niet, Sela. Gij kwaamt hem
met heilrijke zegeningen te ge-
moet, zettet hem de gouden
5 kroon op het hoofd. Hij bad
u om leven, Gij gaaft het hem,
lengte van dagen, eeuwigen
11 duur. Groot is zijn roem door
6 Uwe hulp, luister en majesteit
7 hebt Gij hem verleend. Gij
maakt hem tot zegeningen, in
eeuwigheid; verblijdt hem met
de vreugde Uws aangezigts.
8 Want de koning vertrouwt op
den Eeuwige, en op de gunst
des Allerhoogsten, daarom wan-
111 kelt hij niet. — Uwe hand be-
9 reikt al Uwe vijanden, Uwe
regterhand treft hen, die U ha-
10 ten. Gij maakt hen tot een
vuurgloed, als Gij toornig zijt;
de Eeuwige, in Zijne gramschap,
verdelgt hen, een vlam verteert
11 hen. Hunne vrucht verdelgt
Gij van de aarde, hun kroost
van onder de menschenkinderen.
iv Want zij hebben onheil tegen U
12 beraamd, peinsden op snoodheid,
13 doch vermogten niets. Want
Gij stelt hen tot een doel, rigt
Uwe pezen op hun aangezigt.
14 Verhef U, o Eeuwige! in Uwe
sterkte, dan zullen wij Uwe ze-
gepraal bezingen en toejuichen.

כב

XXII.

א לַמְנַצֵּחַ עַל־אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר מִזְמוֹר
ב לְדָוִד : אֵלִי אֵלִי לָמָה
עֲזַבְתָּנִי רָחוֹק מִישׁוּעָתִי דִּבְרֵי
ג שַׁאֲגָתִי : אֱלֹהַי אֶקְרָא יוֹמָם

1 *Voor den zangmeester op de*
morgenflwit, een Psalm van David.
2 Mijn God! mijn God! waarom
verlaat Gij mij? [waarom zijt
Gij] ver van mijne hulp,
[van] mijn klaaggeschrei?
3 Mijn God! ik roep des daags,

*) יתיר ו׳

יְהוָה ׀ טְהוֹרָה עֹמֶדֶת לָעַד
מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃
יא הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב
וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃
יב גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם
יג עֵקֶב רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים ׀
חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אָז
יד אִיתָּם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ
לְרָצוֹן ׀ אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

כ

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יַעַנְךָ
יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יְשַׂגֶּבְךָ
ג שֵׁם ׀ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח־עֶזְרְךָ
ד מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָּ׃ יִזְכֹּר
כָּל־מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יְדַשְּׁנֶה־
ה סֶלָה׃ יִתֶּן־לְךָ כִלְבָבֶךָ וְכָל־
ו עֲצָתְךָ יְמַלֵּא׃ נְרַנְּנָה ׀ בִּישׁוּעָתֶךָ
וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל יְמַלֵּא יְהוָה
ז כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ׃ עַתָּה יָדַעְתִּי
כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ
מִשְּׁמֵי קָדְשׁוֹ בִּגְבוּרוֹת יֵשַׁע
ח יְמִינוֹ׃ אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה
בַסּוּסִים וַאֲנַחְנוּ ׀ בְּשֵׁם־יְהוָה
ט אֱלֹהֵינוּ נַזְכִּיר׃ הֵמָּה כָרְעוּ
וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד׃
י יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

Eeuwigen rein, zij bestaat eeuwig; de regten des Eeuwigen waarheid,
11 al te gader regtvaardig. Begeerenswaardiger dan goud en edel metaal, aangenamer dan honig
12 en honigzeem. Ook Uw dienaar wordt door dezelve gewaarschuwd; die ze in acht neemt
13 heeft grooten loon. Dwalingen — wie bemerkt die? bewaar mij voor verborgene zonden.
14 Hoed ook Uwen dienaar voor kwade neigingen, dat zij mij niet beheerschen; dan kan ik der volmaking naderen, en van grove
15 misdaden vrij blijven. Mogen de redenen mijns monds U welbehagelijk zijn, insgelijks de overdenking mijns harten, U, o Eeuwige! mijn Rots en mijn Verlosser.

XX.

1 *Voor den zangmeester een Psalm*
2 *van David.* De Eeuwige verhoore u ten dage des noods, de naam van Jakobs God beveili-
3 ge u. Hij zende uwe hulp uit het heiligdom, uit 'Zion onder-
4 steune Hij u. Hij gedenke uwe spijsoffers allen en neme de asch uwer brandoffers [welbe-
5 hagelijk] aan, Sela. Hij geve u naar uws harten wensch, en
6 al uwen raad vervulle Hij. Dan zullen wij jubelzingen om Uwe zegepraal, en laten de banier wapperen in den naam onzes Gods. De Eeuwige zal al uwe
7 wenschen vervullen. Thans ontwaar ik, dat de Eeuwige Zijnen gezalfden helpt, hem verhoort uit den hemel Zijner heiligheid, met de groote magt Zijner zegenrijke regterhand.
8 Deze met wapens, gene met paarden; doch wij vermelden slechts den naam van den Eeu-
9 wige, onzen God. Zij storten neder en vallen: wij echter staan
10 en worden bevestigd. Eeuwige, help toch! de Koning verhoore ons, ten dage dat wij aanroepen.

אָזֶן יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ־
מד לִי : בְּנֵי־נֵכָר יִבְלוּ וְיַחְרְגוּ
מה מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם : חַי־יְהוָה וּבָרוּךְ
מו צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי : הָאֵל
הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת לִי וְיַדְבֵּר עַמִּים
מז תַּחְתָּי : מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן־
קָמַי תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים
מח תַּצִּילֵנִי : עַל־כֵּן | אוֹדְךָ בַגּוֹיִם |
מט יְהוָה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה : מַגְדִּיל
יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד |
לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד־
עוֹלָם :

יט

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם
ב מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ :
ג יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה
ד לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת : אֵין אֹמֶר
וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם:
ה בְּכָל־הָאָרֶץ | יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה
תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם | אֹהֶל
ו בָּהֶם : וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ
ז יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח: מִקְצֵה
הַשָּׁמַיִם | מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־
קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ :
ח תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נָפֶשׁ עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה
ט מַחְכִּימַת פֶּתִי : פִּקּוּדֵי יְהוָה
יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה
בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם : יִרְאַת

het eerste gehoor, uitheemschen
46 vleijen mij. Die uitheemschen ver-
smachten, en sidderen uit hunne
XII vestingen. - De Eeuwige leeft! ge-
47 hoofd zij mijn rots, verheven de
48 God mijns heils. De God, die mij
wraak verschaft, volken aan mij
49 onderwierp. Die mij van mijne vij-
anden redt, ook boven mijne
tegenstrevers mij verheft, en van
den man des gewelds mij verlost.
50 Daarom love ik U, onder de vol-
ken, o Eeuwige! en zing liederen
51 ter eere Uws naams. Hij die het
heil van Zijnen koning groot
maakt, die genade bewijst aan
zijnen gezalfden, aan David en
deszelfs nakomelingschap, tot in
Eeuwigheid!

XIX.

1 *Voor den zangmeester, een Psalm*
2 *van David.* De hemelen verhalen
Gods eer, het werk Zijner handen
3 verkondigt het uitspansel. Dag
aan dag doet die leere toevloeijen,
nacht aan nacht geeft die onder-
4 rigting. Geene leer, geene woor-
den, wier stem men niet verneemt.
5 Over de gansche aarde trilt hunne
snaar, hunne woorden dringen
door tot 's werelds einde; waar Hij
6 der zonne eene tent opsloeg. Deze,
als een bruidegom, die uit zijn
slaapvertrek komt, verheugt zich
als een held, de baan te doorloo-
7 pen. Van de grenzen des he-
mels komt hij uit, komt door
den omloop weder tot die gren-
zen terug: niets blijft voor zij-
8 nen gloed verborgen. De leer des
Eeuwigen is volmaakt, zij laaft de
ziel; de getuigenis des Eeuwigen
getrouw; zij maakt de kortzigtigen
9 wijs. De bevelen des Eeuwigen
regtmatig, zij verblijden het hart,
het gebod des Eeuwigen zuiver, 't
10 heldert de oogen op. De vrees des

כז תָּמִים תִּתַּמָּם: עִם־נָבָר תִּתְבָּרָר
כח וְעִם־עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל: כִּי־אַתָּה
עַם־עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת
כט תַּשְׁפִּיל: כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי
ל יְהוָה אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי: כִּי־
בְךָ אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־
לא שׁוּר: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ
אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא
לב לְכֹל | הַחוֹסִים בּוֹ: כִּי מִי
אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְהוָה וּמִי־צוּר
לג זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ: הָאֵל־הַמְאַזְּרֵנִי
לד חָיִל וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי: מְשַׁוֶּה
רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל בָּמֹתַי
לה יַעֲמִידֵנִי: מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה
וְנִחַתָּה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי:
לו וַתִּתֶּן־לִי | מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ
תִּסְעָדֵנִי וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי:
לז תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ
לח קַרְסֻלָּי: אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם
לט וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם: אֶמְחָצֵם
וְלֹא־יְכֻלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי:
מ וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ
מא קָמַי תַּחְתָּי: וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי
מב עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם: יִשְׁוָעוּ
וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל־יְהוָה וְלֹא עָנָם:
מג וְאֶשְׁחָקֵם כְּעָפָר עַל־פְּנֵי־רוּחַ
מד כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם: תְּפַלְּטֵנִי
מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם
מה עַם לֹא־יָדַעְתִּי יַעַבְדוּנִי: לִשְׁמַע

27 opregten man, opregt. Jegens den reinen zijt Gij rein, tegen den verkeerden onverbiddelijk.
28 Want den onderdrukten 10) redt Gij, en vernedert de trotsche
29 blikken. Want Gij doet mijn licht schijnen, de Eeuwige, mijn God,
30 klaart mijne duisternis op. Met U loop ik tegen benden in; met mijnen God overschrijd ik elken
VIII muur. — Gods weg is volkomen,
31 het woord des Eeuwigen is gelouterd, Hij is een schild voor allen, die op Hem vertrouwen.
32 Want wie is God, behalve den Eeuwige? Wie een rots, buiten
33 onzen God? 't Is God, die mij met magt omgordt, die mijnen
34 weg volkomen effen maakt. Hij maakt mijne voeten die der hinden gelijk, stelt mij zeker op
IX mijne hoogten. — Hij oefent mijne
35 handen ten strijd, leert mijne armen den metalen boog spannen.
36 Gij gaaft mij het schild Uws heils, Uwe regterhand ondersteunde mij Uwe toegeeflijkheid maakte mij
37 groot. Eenen ruimen tred gaaft Gij mij, dat mijne enkels niet wankel-
X den. — Ik jaag mijne vijanden na,
38 achterhaal hen, en keer niet terug,
39 tot ik hen vernield heb. Ik vel hen neder, dat zij niet kunnen oprijzen; zij vallen onder mijne
40 voeten. Want Gij omgordt mij met moed ten strijd, buigt mijne wederstrevers onder mij neder.
41 Gij doet mijne vijanden mij den nek toekeeren, en mijne haters,
XI dat ik hen uitroeije. — Zij smee-
42 ken, daar niemand redt - tot den Eeuwige; maar Hij antwoordt
43 hun niet. Ik vermaal hen als stof voor den wind, vergruis hen
44 als slijk der straten. Gij redt mij uit de twisten des volks, stelt mij tot hoofd der natiën.
45 volken, die ik niet kende, dienen mij. Zij gehoorzamen mij op

עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל
גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ: וַיֵּט שָׁמַיִם
וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו: וַיִּרְכַּב
עַל־כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּרָא עַל־כַּנְפֵי־
רוּחַ: יָשֶׁת חֹשֶׁךְ | סִתְרוֹ
סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת־מַיִם
עָבֵי שְׁחָקִים: מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו
עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי־אֵשׁ: וַיַּרְעֶם
בַּשָּׁמַיִם | יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קֹלוֹ
בָּרָד וְגַחֲלֵי־אֵשׁ: וַיִּשְׁלַח חִצָּיו
וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם:
וַיֵּרָאוּ | אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת
תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת
רוּחַ אַפֶּךָ: יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי
יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים: יַצִּילֵנִי
מֵאֹיְבִי עָז וּמִשֹּׂנְאַי כִּי־אָמְצוּ
מִמֶּנִּי: יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי
יְהוָה לְמִשְׁעָן לִי: וַיּוֹצִיאֵנִי
לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי:
יִגְמְלֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי
יָשִׁיב לִי: כִּי־שָׁמַרְתִּי דַרְכֵי
יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי: כִּי
כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא־
אָסִיר מֶנִּי: וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ
וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי: וַיָּשֶׁב־יְהוָה
לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו:
עִם־חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם־גִּבּר

steeg op, door Zijne gramschap [9]), uit Zijnen mond verterend vuur, kolengloed voer van Hem uit. 10 Hij boog den hemel, daalde neder, donkere wolken onder Zijne voe- 11 ten. Hij voer op een' Cherub, vloog henen, zweefde op de vleu- 12 gelen des winds. Hij maakte duisternis tot Zijne verberging, tot Zijne tent rondom Zich; duisternis der wateren, wolken op IV wolken! -- Uit den lichtglans voor 13 Hem henen slingeren door Zijne wolken, hagel en kolen vuurs. 14 De Eeuwige donderde in den hemel, de Allerhoogste deed Zijne stem hooren, [met] hagel en kolen 15 vuurs. Hij zond Zijne pijlen uit en verstrooide ze, magtige bliksemen, en slingerde ze daar henen. 16 Zigtbaar worden de beddingen der wateren, de grondslagen der wereld ontbloot; door Uw dreigen, o Eeuwige! door het snuiven des V adems uit Uwen neus. — Hij zond 17 uit de hoogte, nam mij op, en toog mij uit sterk bruisende wa- 18 teren. Hij redde mij van mijnen vijand, die sterk was, van mijne 19 hateren, magtiger dan ik. Zij overvielen mij ten dage mijns rampspoeds; maar de Eeuwige 20 was mij ten steun. Hij voerde mij uit in ruimte, bevrijdde mij, daar Hij welgevallen in mij vond. VI De Eeuwige vergeldt mij naar 21 mijne onschuld; naar de reinheid mijner handen beloont Hij mij. 22 Want ik neem de wegen des Eeuwigen in acht, wijk niet trou- 23 weloos van mijnen God. Al Zijne regten heb ik steeds voor oogen, 24 Zijne wetten verwijder ik niet van mij. Ik houde mij volkomen aan 25 Hem, neem mij voor misdrijf in acht. Zoo beloont mij de Eeuwige, VII naar mijne onschuld, naar de reinheid mijner handen, voor Zijne 26 oogen. — Jegens den welwillenden zijt Gij welwillend, jegens den

יג יְשֵׁב בְּמִסְתָּרִים : קוּמָה יְהוָה
קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה
יד נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ : מִמְתִים
יָדְךָ ׀ יְהוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם
בַּחַיִּים וּצְפִינְךָ* תְּמַלֵּא בִטְנָם
יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם
טו לְעוֹלְלֵיהֶם : אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה
פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ :

*) וצפונך קרי

יח

א לַמְנַצֵּחַ ׀ לְעֶבֶד יְהוָה לְדָוִד
אֲשֶׁר דִּבֶּר ׀ לַיהוָה
אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם ׀
הִצִּיל־יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף־כָּל־אֹיְבָיו
ב וּמִיַּד שָׁאוּל : וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ
ג יְהוָה חִזְקִי : יְהוָה סַלְעִי וּמְצוּדָתִי
וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה־בּוֹ
ד מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי : מְהֻלָּל
אֶקְרָא יְהוָה וּמִן־אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ :
ה אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי־מָוֶת וּנְחָלֵי בְלִיָּעַל
ו יְבַעֲתוּנִי : חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבְּבוּנִי
קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי מָוֶת : בַּצָּר־לִי
אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ
יִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי
ח לְפָנָיו ׀ תָּבוֹא בְאָזְנָיו : וַתִּגְעַשׁ
וַתִּרְעַשׁ ׀ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים
ט יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי־חָרָה לוֹ : עָלָה

XVIII.

1 *Voor den zangmeester. Van David, den dienaar des Eeuwigen, die ter eere des Eeuwigen de woorden van dezen zang gesproken heeft, ten dage dat de Eeuwige hem uit de hand van al zijne vijanden en* [*bijzonder*] *uit de magt van Saul*
1 *gered had.* — Zoo zeide hij: Har-
2 telijk bemin ik U, o Eeuwige,
3 mijne sterkte! Eeuwige! mijn rotsteen, mijn burg en mijn redder! Mijn God, mijn rots, waarop ik vertrouw, mijn schild, de hoorn mijns heils, mijne hooge
4 wijkplaats! Geprezen - riep ik - zij de Eeuwige! En ik werd van mijne vijanden verlost. —
11 [Reeds] omgaven mij de banden
5 des doods, stroomen der benedenwereld *) verschrikten mij.
6 De banden des afgronds omvingen mij, de valstrikken des doods
7 waren voor mij [gespannen]. Doch in mijnen angst riep ik den Eeuwige aan, verhief mijn smeeken tot mijnen God; Hij hoorde mijne
8 stem uit Zijnen tempel, Mijn gesmeek drong voor Hem, tot in
111 Zijne ooren. — De aarde waggelde, en daverde, der bergen grond-
9 slagen sidderden, zij waggelden, daar Zijn toorn ontbrandde. Rook

13 die in zijn schuilhoek loert. Op, o Eeuwige! kom hem voor, vel hem
neder! red mijn leven van den boos-
14 wicht, Uw zwaard; Van 't graauw, Uwen geessel, o Eeuwige! van het graauw der vergankelijke wereld. Moge hun aandeel *dit* leven zijn! Mogen zij hunnen buik met Uwe goederen vullen, kinderen hebben tot verzadigings toe, en hunnen overvloed aan hun kroostachter-
15 laten! Ik zal met geregtigheid Uw aangezigt aanschouwen, Mij, ontwakende, met Uwe verschijning verzadigen.

י כִּי ׀ לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל
לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ* לִרְאוֹת שָׁחַת :
יא תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע
שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִימוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח :

*) הסידך קרי

10 Gij zult mijne ziel niet in het graf verlaten, uwen gunsteling het verderf niet laten aanschouwen. 11 Gij zult mij het pad des levens doen kennen; voor Uw aangezigt is verzadiging van vreugde, liefelijkheden zijn in Uwe regterhand, eeuwiglijk.

XVII.

תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה ׀
צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי
הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי
מִרְמָה : מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא
עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים : בָּחַנְתָּ
לִבִּי ׀ פָּקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַל־
תִּמְצָא זַמֹּתִי בַל־יַעֲבָר־פִּי :
לִפְעֻלּוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ
אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיץ :
תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל־
נָמוֹטוּ פְּעָמָי : אֲנִי קְרָאתִיךָ
כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי
שְׁמַע אִמְרָתִי : הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ
מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמְמִים
בִּימִינֶךָ : שְׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת־
עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי :
מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָווּ שָׁדְדוּנִי אֹיְבַי
בְּנֶפֶשׁ יִקִּפוּ עָלָי : חֶלְבָּמוֹ
סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאוָה :
אֲשֻׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנִי* עֵינֵיהֶם
יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ : דִּמְיֹנוֹ
כְּאַרְיֵה יִכְסוֹף לְטָרֶף וְכִכְפִיר

*) סבבונו קרי

1 *Gebed van David.* Verhoor, o Eeuwige [mijn] regt, luister naar mijn geschrei, neig het oor tot mijn gebed, van lippen zonder 2 valschheid. Van U gaat mijn vonnis uit; Uwe oogen zien wat 3 billijk is. Gij hebt mijn hart beproefd, met [duisteren] nacht het bezocht; Gij hebt mij gelouterd, en vondt niets; heb ik verkeerd gedacht, het kwam niet over mijnen mond. Ik heb bij der menschen handelingen, naar de voorschriften van Uwen wil, mij voor de paden des geweldenaars in 5 acht genomen. Ondersteun mijne treden in Uwe sporen, dat mijne 6 schreden niet wankelen. Ik roep U aan, antwoord mij, o God! Neig Uw oor tot mij, verhoor 7 mijne woorden. Bewijs Uwe wonderbare genade; help hen, die hulp zoeken, tegen oproerigen, 8 onder Uwe regterhand. Bewaar mij, als den oogappel, berg mij onder de schaduw Uwer vleugelen. 9 Voor de goddeloozen die mij aanvallen, mijne vijanden, die uit 10 overmoed mij omringen. Hun vet omsluit hen, hun mond spreekt 11 trotsche taal. Op onze voetstappen omsingelen zij ons, en vestigen er hunne oogen op, [ons] ter 12 aarde te storten. Gelijk een leeuw, die op roof vlamt, een jonge leeuw,

טו

א מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי־יָגוּר
בְּאָהֳלֶךָ מִי־יִשְׁכֹּן בְּהַר
ב קָדְשֶׁךָ: הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל
ג צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ: לֹא־
רָגַל עַל־לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ
רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא־נָשָׂא עַל־קְרֹבוֹ:
ד נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת־יִרְאֵי
יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא
ה יָמֵר: כַּסְפּוֹ לֹא־נָתַן בְּנֶשֶׁךְ
וְשֹׁחַד עַל־נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה
אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם:

טז

א מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי־
ב חָסִיתִי בָךְ: אָמַרְתְּ
לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל־
ג עָלֶיךָ: לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ
הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל־חֶפְצִי־בָם:
ד יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל־
אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל־אֶשָּׂא
ה אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שְׂפָתָי: יְהוָה
מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ
ו גּוֹרָלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִימִים
ז אַף־נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי: אֲבָרֵךְ
אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף־לֵילוֹת
ח יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי: שִׁוִּיתִי יְהוָה
לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־
ט אֶמּוֹט: לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל
כְּבוֹדִי אַף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח:

PSALM XV.

XV.

1 *Een Psalm van David.* Wie durft, o Eeuwige! in Uwe tent verkeeren, wie wonen op den berg
2 Uws heiligdoms? Die onberispelijk wandelt, deugd uitoefent,
3 van harte waarheid spreekt; Met zijne tong nooit lastert, nooit zijnen naasten leed aandoet, tegen zijnen evenmensch geene
4 smaadreden opneemt; In wiens oog de verworpene veracht is; doch die hen eert, welke den Eeuwige vreezen, die tot zijn nadeel zweert en niet verandert;
5 Die zijn geld niet op rente geeft, tegen de onschuld geene omkooping neemt; — die dit alles doet, zal nimmer wankelen.

XVI.

1 *Een kleinood van David.* Behoed mij, o God! want op U vertrouw
2 ik. [Mijne ziel!] Gij hebt tot den Eeuwige gezegd: Gij zijt mijn God, Mijn heil, niets is er boven
3 U! De heiligen des lands zijn het, en de edelsten, waarin
4 ik al mijn behagen schep. Zij vermeerderen hunne smarten, die eenen anderen huldigen; Ik zal hunne drankoffers van bloed niet plengen, noch hunne namen op mijne lippen
5 nemen. Eeuwige! mijn aandeel en mijn kelk! Gij kiest
6 het lot voor mij. Liefelijk is het deel, dat mij te beurt viel, en mijn erfgoed is mij aange-
7 naam. Ik zal den Eeuwige loven, die mij ten Raadsman was, zelfs des nachts spoort mijn
8 gemoed mij daartoe aan. Ik stel mij den Eeuwige gedurig voor oogen; daar Hij aan mijne regterhand is, zal ik niet wankelen.
9 Daarom is mijn hart verblijd en mijne eer verheugd; ook zal mijn ligchaam in veiligheid rusten.

o Eeuwige! zult Gij mij gansch vergeten? Hoe lang Uw aangezigt
3 voor mij verbergen? Hoe lang zal ik mijn' geest met beraadslagingen, mijn hart dagelijks met kommer kwellen? hoe lang zal zich mijn vijand tegen mij ver-
4 heffen? Aanschouw, verhoor mij, Eeuwige, mijn God! verlicht mijne oogen, dat ik niet den doodslaap
5 slape. Mijn vijand mogt zeggen: »Ik heb hem overwonnen." Mijne wederstrevers zouden zich over
6 mijnen val verheugen. Doch ik vertrouw op Uwe gunst, mijn hart verheugt zich in Uw heil; ik zing den Eeuwige, want Hij deed mij wel.

א יְהוָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד־אָנָה
ב תַּסְתִּיר אֶת־פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: עַד־
אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן
בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד־אָנָה
ג יָרוּם אוֹיְבִי עָלָי: הַבִּיטָה עֲנֵנִי
יְהוָה אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן־
ד אִישַׁן הַמָּוֶת: פֶּן־יֹאמַר אוֹיְבִי
יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט:
ה וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי
בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי
גָמַל עָלָי:

XIV.

1 *Voor den zangmeester, van David.* De dwaas denkt in zijn hart: »er is geen God!" Zij rigten verderf aan, doen gruwelijke daden; niemand is er die goed
2 doet. De Eeuwige ziet uit den hemel op het menschdom neder, om te zien of er een verstandige
3 is, die naar God streeft. Zij zijn allen afgeweken, te zamen ontaard. Niemand is er, die goed
4 doet, ook niet één. Zij zullen ontwaren, die onregtplegers, die Mijn volk opeten, als of zij brood aten, den Eeuwige, Dien zij niet
5 aanroepen. Dan zal hen ontzetting bevangen, omdat God met het geslacht des regtvaardigen is.
6 Versmaadt vrij den raadslag des verdrukten, de Eeuwige is im-
7 mers zijne Toevlugt! Mogt uit 'Zion Israëls hulp ontstaan! Als de Eeuwige de gevangenen Zijns volks terug brengt, dan zal Jakob juichen, Israël blijde zijn!

יד

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל
בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הִשְׁחִיתוּ הִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין
ב עֹשֵׂה־טוֹב: יְהוָה מִשָּׁמַיִם
הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת
הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים:
ג הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה
ד טוֹב אֵין גַּם אֶחָד: הֲלֹא יֵדְעוּ
כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ
ה לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ: שָׁם
פָּחֲדוּ־פָחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר
ו צַדִּיק: עֲצַת־עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי
ז יְהוָה מַחְסֵהוּ: מִי־יִתֵּן מִצִּיּוֹן
יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה
שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל:

יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם :
ד יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב
ה חמס שנאה נפשו : ימטר
על־רשעים פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם :
ז כי־צדיק יהוה צדקות אהב ישר
יחזו פנימו :

יב

א למנצח על־השמינית מזמור
ב לדוד : הושיעה
יהוה כי־גמר חסיד כי־פסו
ג אמונים מבני אדם : שוא
ידברו איש את־רעהו שפת
ד חלקות בלב ולב ידברו : יכרת
יהוה כל־שפתי חלקות לשון
ה מדברת גדלות : אשר אמרו
ללשוננו נגביר שפתינו אתנו
ו מי אדון לנו : משד עניים
מאנקת אביונים עתה אקום
יאמר יהוה אשית בישע יפיח
ז לו : אמרות יהוה אמרות
טהורות כסף צרוף בעליל
ח לארץ מזקק שבעתים : אתה
יהוה תשמרם תצרנו מן־
ט הדור זו לעולם : סביב רשעים
יתהלכון כרם זלות לבני אדם :

יג

א למנצח מזמור לדוד : עד־אנה

aanschouwen, Zijne blikken doorvorschen de menschen-kinderen.
5 De Eeuwige beproeft den regtvaardigen ; maar den goddeloozen en den vriend des gewelds
6 haat Zijne ziel. Eens zal Hij gloeijende kolen op de goddeloozen doen regenen : vuur en zwavel, en verzengende wind zal het aandeel huns bekers zijn.
7 Want de Eeuwige is regtvaardig. Hij heeft geregtigheid lief; Hij ziet den deugdzamen met welgevallen aan.

XII.

1 *Voor den zangmeester, op het achtsnarig speeltuig, een Psalm*
2 *van David.* Help, Eeuwige! er is geen vrome meer, de getrouwen verdwijnen onder de menschen.
3 Bedriegelijk spreken zij, de een tot den ander, met gladde lippen, met dubbelhartigheid spre-
4 ken zij. Verdelg, o Eeuwige! al die gladde lippen, de tong, die
5 trotschheid spreekt. Hen, welke zeggen: in onze tong is onze magt,
6 onze lippen zijn met ons. Wie is Heer over ons? — Om den druk der armen, om het zuchten der lijdenden, wil ik Mij nu verheffen," spreekt de Eeuwige — »En heil verschaffen hem, dien zij wegblazen." De woorden des Eeuwigen zijn gelouterde woorden, als zilver gezuiverd, in de werkplaats der aarde, zevenvou-
8 dig gereinigd. Gij, Eeuwige! zult die nakomen, ons steeds voor dit
9 geslacht beveiligen. Het wemelt rondom van booswichten, de smaad des menschdoms kruipt als het gewormte uit.

XIII.

1 *Voor den zangmeester, een Psalm van David.* Hoe lang,

10 zijn net te slepen. Hij kromt
en buigt zich, tot dat de verla-
tene in zijne moordklaauwen valt.
11 Hij waant in zijn hart: »God
»vergeet het, Hij wendt Zijn aan-
»gezigt af, zal het nooit aan-
»schouwen." Sta op, Eeuwige!
verhef Uwe hand, o God! Ver-
geet de verdrukten niet! Waarom
hoont de booswicht de Godheid?
[en] zegt in zijn hart: »Gij on-
14 »derzoekt 't niet?" [Voorwaar]
Gij ziet het; want lijden en kom-
mer aanschouwt Gij, daar Uwe
hand het beschikt; op U vertrouwt
de verlatene, den wees zijt Gij
15 steeds een hulp. Verbreek de
magt der goddeloozen! Dat Gij
de goddeloosheid des boozen
16 zoekt en nergens vindt! De
Eeuwige is Koning, immer en
eeuwig, de heidenen verdwijnen
17 uit Zijn land. Den wensch der
verdrukten verhoort Gij, o Eeu-
wige! Gij sterkt hun hart, Gij
neigt [hun] Uw oor toe. Om
regt te verschaffen den wees en
den verbrijzelden, op dat geene
gewelddadigheid meer uitoefene
de mensch, [de zoon] der aarde.

XI.

1 *Voor den zangmeester, van*
David. Op den Eeuwige vertrouw
ik; hoe zegt gij dan tot mijne
ziel: »Vlied, gelijk een vogel,
2 naar gindsche bergen?" Ziet!
de goddeloozen spannen den
boog, rigten hunne pijlen op
de pees, om de braven van
harte in het duister te treffen.
3 Wierden de bolwerken omver ge-
rukt, wat zouden dan de regt-
4 vaardigen doen? De Eeuwige is
in het paleis Zijner heiligheid; de
Eeuwige heeft in den hemel
Zijnen zetel; [doch] Zijne oogen

י בְּרִשְׁתּוֹ׃ *וְדִכֶּה יָשֹׁחַ וְנָפַל
יא בַּעֲצוּמָיו חֵל*כָּאִים׃ אָמַר בְּלִבּוֹ
שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־
יב רָאָה לָנֶצַח׃ קוּמָה יְהוָה אֵל
נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנָיִ*ים׃
יג עַל־מֶה׀ נִאֵץ רָשָׁע׀ אֱלֹהִים
יד אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ רָאִתָה
כִּי־אַתָּה׀ עָמָל וָכַעַס׀ תַּבִּיט
לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶכָה
טו יָתוֹם אַתָּה׀ הָיִיתָ עוֹזֵר׃ שְׁבֹר
זְרוֹעַ רָשָׁע וָרָע תִּדְרוֹשׁ־רִשְׁעוֹ
טז בַּל־תִּמְצָא׃ יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם
יז וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת
עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם
יח תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם
וָדָךְ בַּל־יוֹסִיף עוֹד לַעֲרֹץ
אֱנוֹשׁ מִן־הָאָרֶץ׃

*) ידכה קרי *) חל כאים קרי
*) ענוים קרי

יא

א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חָסִיתִי
אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי
ב נוּדוּ* הַרְכֶם צִפּוֹר׃ כִּי הִנֵּה
הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ
חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ־אֹפֶל
ג לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ כִּי־הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן
ד צַדִּיק מַה־פָּעָל׃ יְהוָה׀ בְּהֵיכַל
קָדְשׁוֹ יְהוָה בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו

*) נודי קרי

יז נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה׃ יָשׁוּבוּ
רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם
יח שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ כִּי לֹא לָנֶצַח
יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבֵד
יט לָעַד׃ קוּמָה יְהוָה אַל־יְעֹז
אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃
כא שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ
גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃

wordt de goddelooze verstrikt. ô die grootsche gedachte! Sela. — VIIIDat de goddeloozen ten afgrond 18 varen, de volken allen, die God 19 vergeten! Niet voor eeuwig is de ellendige vergeten, niet voor altijd is de hoop der lijdenden IX verdwenen. — Sta op, ô Eeuwige! 20 dat de mensch niet op overmagt trotsere, dat de volken voor Uw aangezigt gevonnisd worden. 21 Stel, ô Eeuwige! eenen strengen heerscher over hen aan. Doe hen gevoelen, die volken, dat zij slechts menschen zijn! Sela.

X.

א לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק
תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
ב בְּגַאֲוַת־רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ
ג בְּמִזְמוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי־הִלֵּל
רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ
ד בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃ רָשָׁע
כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים
ה כָּל־מְזִמּוֹתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָו*
בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ
ו כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר
בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר
ז אֲשֶׁר לֹא־בְרָע׃ אָלָה פִּיהוּ
מָלְאָה וּמִרְמוֹת וְתַךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ
ח עָמָל וָאָוֶן׃ יֵשֵׁב בְּמִאְרַב
חֲצֵרִים בְּמִסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי
ט עֵינָיו לְחֵלְכָה יִצְפֹּנוּ׃ יֶאֱרֹב
בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְסֻכָּה יֶאֱרֹב
לַחֲטֹף עָנִי יַחְטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ

*) ענים ק׳

*) דרכיו ק׳

1 Waarom, ô Eeuwige, staat Gij van verre? Verbergt Gij U, in 2 tijden van ellende? De goddelooze jaagt in zijnen hoogmoed de armen na; zij worden verstrikt in de aanslagen die hij smeedt 7). 3 De goddelooze pocht op zijnen moedwil; de roover roemt, dat 4 hij den Eeuwige hoont. De goddelooze vraagt in zijne trotschheid naar niets; »er is geen God!» 5 is al wat hij denkt. Hij gaat zijne wegen gestadig voort; — in gindsche hoogte is Uw straf gerigt — verre van hem — hij blaast al zijne wederstrevers weg. 6 Hij waant in zijn hart: »ik wankel nooit, mij treft geen onheil, van 7 geslacht tot geslacht." Zijn mond is vol meineed, bedrog en arglistigheid; onder zijne tong schuilt 8 wrevel en geweld. Hij kiest zijne hinderlaag in de dorpen, brengt den onschuldige in het verborgene om, zijne oogen bespieden den ver- 9 laten reiziger. Hij loert in het verborgene, gelijk een leeuw in zijne schuilplaats, hij loert om den armen weg te scheuren, scheurt hem weg, den armen, door hem in

IX. ט

I *Voor den zangmeester op* Muth-
1 Labben, *een Psalm van David.* —
2 Ik loof den Eeuwige met geheel
mijn hart, verkondig al Uwe
3 wonderen. In U juich ik en ver-
blijd ik mij, bezing Uwen naam,
II ô Allerhoogste. — Daar mijne vij-
4 anden achterwaarts wijken, strui-
kelen en omkomen door Uwe
5 gramschap. Gij handhaaft mijne
zaak en mijn regt; Gij zit, als
regtvaardig Regter, op den troon.
6 Gij bestraft de volken, brengt den
booswicht om, en verdelgt hunnen
naam, altoos en eeuwiglijk. —
III ô Vijand! de puinhoopen zijn
7 voor altoos henen; en van de
steden, door u verwoest, is de
8 herinnering verloren. Maar de
Eeuwige heerscht in eeuwigheid,
Zijn troon is gevestigd tot gerigt.
9 Hij rigt de aarde met regtvaar-
digheid, vonnist de volken met
IV billijkheid. — De Eeuwige zal de
10 Toeverlaat des verdrukten zijn,
de Toeverlaat in de tijden van
11 ellende. Zij, die Uwen naam
kennen, vertrouwen op U; want
Gij, Eeuwige! verlaat niet dege-
V nen, die naar U vorschen. — Looft
12 den Eeuwige, die in 'Zion troont;
verkondigt den volken Zijne won-
13 derdaden. De Wreker der bloed-
schuld gedenkt hunner; het ge-
schrei der onderdrukten vergeet
VI Hij nooit. — Wees mij genadig,
14 ô Eeuwige! zie mijn lijden onder
mijne vijanden; verhef mij uit
15 de poorten des doods. Opdat ik
al Uwen lof verkondige, in 'Zions
poorten Uwe hulpe bezinge: —
VII »Gezonken zijn de volken, in het
16 graf, door hen gedolven; in het
17 net, dat zij verborgen, is hun voet gevangen." Zoo wordt de Eeuwige
erkend, [en] het regt, dat Hij verschaft; in het werk Zijner handen

א לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר
ב לְדָוִד׃ אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל־
לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
ג אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְצָה בָךְ אֲזַמְּרָה
ד שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר
ה יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי־
עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ
ו לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃ גָּעַרְתָּ
גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ
ז לְעוֹלָם וָעֶד׃ הָאוֹיֵב ׀ תַּמּוּ
חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ
ח אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃ וַיהוָה לְעוֹלָם
ט יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃ וְהוּא
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים
י בְּמֵישָׁרִים׃ וַיְהִי יְהוָה מִשְׂגַּב
לַדָּךְ מִשְׂגַּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃
יא וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא־
יב עָזַבְתָּ דֹּרְשֶׁיךָ יְהוָה׃ זַמְּרוּ
לַיהוָה יֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים
יג עֲלִילוֹתָיו׃ כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אֹתָם
זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָיִים׃ עניים
ד ק חָנֳנֵנִי יְהוָה ׀ רְאֵה־עָנְיִי מִשֹּׂנְאָי
טו מְרוֹמְמִי מִשַּׁעֲרֵי־מָוֶת׃ לְמַעַן
אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי
בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃
טז טָבְעוּ גּוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְרֶשֶׁת־
יז זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ נוֹדַע ׀
יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו

יד דָּרַךְ וַיְכוֹנְנֵהוּ׃ וְלוֹ־הֵכִין כְּלֵי־
טו מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃ הִנֵּה
יָחֶבַל־אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד
טז שָׁקֶר׃ בּוֹר כָּרָה וַיְחַפְּרֵהוּ
יז וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל׃ יָשׁוּב
עֲמָלוֹ בְרֹאשׁוֹ וְעַל־קָדְקָדוֹ
יח חֲמָסוֹ יֵרֵד׃ אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ
וַאֲזַמְּרָה שֵׁם־יְהוָה עֶלְיוֹן׃

ח

א לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית מִזְמוֹר
ב לְדָוִד׃ יְהוָה אֲדֹנֵינוּ
מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃
ג מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ
עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית
ד אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כִּי־אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ
מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים
ה אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃ מָה אֱנוֹשׁ כִּי־
תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃
ו וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד
וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃ תַּמְשִׁילֵהוּ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת־
ח רַגְלָיו׃ צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם
ט וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃ צִפּוֹר שָׁמַיִם
וְדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃
י יְהוָה אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ
בְּכָל־הָאָרֶץ׃

14 boog en legt dien aan. Hij bereidt zich doodelijk wapentuig, Hij maakt Zijne pijlen tot vurige dol-
15 ken[4]). Ziet! die van misdaad bevrucht is, van boosheid zwanger
16 gaat, zal teleurstelling baren. Die eenen kuil delft en uitgraaft, stort in de groeve, die hij ge-
17 maakt heeft. Zijn onregt keert op zijn hoofd terug, zijn geweld daalt
18 op eigen schedel neder. Ik zal den Eeuwige naar Zijne regtvaardigheid looven, en den naam des Eeuwigen, des Allerhoogsten lof zingen.

VIII.

1 *Voor den zangmeester op de Gittith, een Psalm van David.*
2 Eeuwige, onze Heer! hoe magtig is Uw naam over de gansche aarde, terwijl Uwe Majesteit aan
3 den hemel prijkt! Door den mond van kinderen en zuigelingen vestigt Gij Uwe almagt; om Uwe wederstrevers, om den vijand en
4 wraakgierige te verdelgen. Als ik Uwen hemel aanschouw, het werk Uwer vingeren, de maan en de sterren, die Gij daarge-
5 steld hebt... Wat is de mensch, dat Gij zijner gedenkt, en des menschen zoon, dat Gij op hem
6 acht slaat? Gij hebt hem weinig minder gemaakt dan goddelijke wezens, en hem met eer en heer-
7 lijkheid gekroond. Gij deedt hem heerschen over de gewrochten Uwer handen, hebt alles onder
8 zijne voeten geplaatst. De schapen en runderen alle, ook de dieren
9 des velds. Het gevogelte des hemels, de visschen der zee, wat de paden des oceaans doorklieft.
10 Eeuwige, onze Heer! hoe magtig is Uw naam over de gansche aarde!

אוֹן כִּי־שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי :
י שָׁמַע יְהוָה תְּחִנָּתִי יְהוָה תְּפִלָּתִי
יא יִקָּח : יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־
אֹיְבָי יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע :

pleegt, daar de Eeuwige de stem
10 mijns geweens verhoort. De
Eeuwige verhoort mijn smeeken,
de Eeuwige neemt mijn gebed
11 aan. Beschaamd en verbijsterd
zijn al mijne vijanden; Eén
oogenblik ... en zij wijken be-
schaamd terug.

VII.

א שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר לַיהוָה
עַל־דִּבְרֵי־כוּשׁ בֶּן־יְמִינִי :
ב יְהוָה אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי
ג מִכָּל־רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי : פֶּן־יִטְרֹף
כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל :
ד יְהוָה אֱלֹהַי אִם־עָשִׂיתִי זֹאת אִם־
ה יֶשׁ־עָוֶל בְּכַפָּי : אִם־גָּמַלְתִּי
שׁוֹלְמִי רָע וְאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי
ו רֵיקָם : יִרַדֹף אוֹיֵב נַפְשִׁי וְיַשֵּׂג
וִירְמֹס לָאָרֶץ חַיָּיו וְכבוֹדִי לֶעָפָר
ז יַשְׁכֵּן סֶלָה : קוּמָה יְהוָה בְּאַפֶּךָ
הִנָּשֵׂא בְּעַבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה
ח אֵלַי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ : וְעֲדַת
לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָּ וְעָלֶיהָ לַמָּרוֹם
ט שׁוּבָה : יְהוָה יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי
יְהוָה כְּצִדְקִי וְכתֻמִּי עָלָי : יִגְמָר־
נָא רַע רְשָׁעִים וְתכוֹנֵן צַדִּיק
וּבֹחֵן לִבּוֹת וְכִלְיוֹת אֱלֹהִים
יא צַדִּיק : מָגִנִּי עַל־אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ
יב יִשְׁרֵי־לֵב : אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק
יג וְאֵל זֹעֵם בְּכָל־יוֹם : אִם־לֹא
יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלְטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ

1 *Een* 'Siggajon *van David, dien*
hij den Eeuwige toezong, wegens
de lasteringen van Cu's *den Ben-*
2 *jaminiet.* Eeuwige, mijn God!
op U vertrouw ik; verlos mij
van al mijne vervolgers en red
3 mij! Op dat men niet, als een
leeuw, mij verscheure, die ver-
4 worgt waar geen redder is. Eeu-
wige, mijn God! indien ik dit ooit
gedaan heb, indien er trouweloos-
5 heid in mijne handen is; Indien
ik ooit vergold dien, die mij
kwaad bewees, en hem verdrukte,
die mij zonder oorzaak beleedigd
6 had: Dan moge de vijand mij
vervolgen en achterhalen, mijn
leven ter aarde vertreden, en
mijnen roem in het stof werpen,
7 Sela. Sta op, Eeuwige! in Uwen
toorn, verhef U tegen de woede
mijner beleedigers, en wek op voor
mij het regt, dat Gij bevolen
8 hebt. Mogen eene menigte vol-
ken Uwen [troon] omringen, ver-
hef Gij U, tegen hen, hemelwaarts.
9 Eeuwige, die der volken Regter
zijt! regt mij, o Eeuwige! naar
mijne billijkheid en naar de on-
10 schuld, die mij eigen is. Dat
de boosheid der goddeloozen
een einde hebbe; doe den regt-
vaardigen vaststaan, gij, die har-
ten en nieren proeft, regtvaardige
11 God! Mijn schild is bij den Eeuwige! Hij helpt, die vroom van harte
12 zijn. God regt den regtvaardigen, en hem, die elken dage uw eldaden be-
13 drijft[3]). Bekeert hij zich niet, dan is Zijn zwaard gewet, Hij spant den

נְחֵנִי בְצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי
הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ׃ כִּי אֵין
בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת קֶבֶר־
פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן׃
הַאֲשִׁימֵם אֱלֹהִים יִפְּלוּ
מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם
הַדִּיחֵמוֹ כִּי מָרוּ בָךְ׃ וְיִשְׂמְחוּ
כָל־חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ
וְתָסֵךְ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלְזוּ בְךָ אֹהֲבֵי
שְׁמֶךָ׃ כִּי־אַתָּה תְּבָרֵךְ צַדִּיק
יְהוָה כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ׃

*) הישר ק׳

ו

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל־הַשְּׁמִינִית
מִזְמוֹר לְדָוִד׃ יְהוָה
אַל־בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל־
בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי׃ חָנֵּנִי יְהוָה
כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְהוָה כִּי
נִבְהֲלוּ עֲצָמָי׃ וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה
מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד־מָתָי׃ שׁוּבָה
יְהוָה חַלְּצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן
חַסְדֶּךָ׃ כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ
בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ׃ יָגַעְתִּי
בְאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה
מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה׃
עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְכָל־
צוֹרְרָי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פֹּעֲלֵי

*) ואתה ק׳

wige! geleid mij in Uwe regtvaarheid, in spijt mijner benijders; laat Uw weg effen voor mij
10 zijn! Want in hunnen mond [2]) is geene trouw; hun binnenste is verderving, hunne keel een open graf, hunne tong huiche-
11 larij. Verklaar hen schuldig, o God! dat zij in hunne ontwerpen falen; verstoot hen door de menigte hunner misdrijven, daar
12 zij zich tegen U verzetten. Doch laat verblijd zijn allen, die op U vertrouwen, onophoudelijk laat hen juichen, en bescherm hen, laat zich in U verheugen, die
13 Uwen naam beminnen. Want Gij zegent den regtvaardigen; Eeuwige! Gij omringt hem, [met Uwe] gunst, als met een schild.

VI.

1 *Voor den zangmeester op de Neginoth, op het achtsnarig speeltuig, een Psalm van David,*
2 Eeuwige! tuchtig mij niet in Uwen toorn, straf mij niet in
3 Uwe gramschap. Wees mij genadig, o Eeuwige! want ik kwijn weg, genees mij, o Eeuwige,
4 daar mijn gebeente trilt. Mijne ziel is zeer beangst; en Gij, o Eeuwige!... hoe lang nog? —
5 Wend U, Eeuwige! red mijne ziel; help mij om Uwer goeder-
6 tierenheid wil. Immers, in den dood gedenkt men Uwer niet, in het graf wie dankt U daar?
7 Van mijne zuchten afgetobt, bevochtig ik elken nacht mijne legerstede, doorweek ik mijne
8 sponde met tranen. Mijn oog taant van verdriet, verstijft door
9 al wat mij benaauwt. Wijkt van mij, gij allen, die onregt

3 en verhoor mijn gebed. Gij, aanzienlijken! hoe lang zal mijn roem
tot schande zijn? Gij bemint de
ijdelheid, gij zoekt de trouweloos-
4 heid, op, Sela. Erkent, dat de
Eeuwige Zich een' gunsteling
afgezonderd heeft; de Eeuwige
hoort als ik Hem aanroep.
5 Beeft en zondigt niet! overlegt
het in uw hart, op uwe leger-
6 stede, en zijt rustig. Sela! Slagt
offers der geregtigheid, en ver-
7 trouwt op den Eeuwige. Velen
zeggen: »wie zal ons heil doen
zien?" — Laat slechts het licht
Uws aangezigts, ô Eeuwige! ons
8 bestralen. Gij hebt mij meerdere
vreugde in het hart gegeven,
dan [hun] wanneer hun koren
9 en most vermeerderen In vrede
leg ik mij neder, en slaap ook in;
want Gij, Eeuwige! ganschalleen,
doet mij in veiligheid wonen.

V.

1 *Voor den zangmeester op de*
Ne'hiloth, een Psalm van David.
2 Neem, ô Eeuwige! mijne woor-
den ter oore; let op mijn vurig
3 smeeken! Luister naar mijne
luide klagte, mijn Koning en
mijn God! Want tot U smeek ik.
4 Eeuwige! wil vroeg mijne stem
hooren; vroeg rigt ik mij tot U, en
5 verbeide. Want Gij zijt niet een
God, die in euvelmoed behagen
schept, het kwade kan bij U niet
6 toeven. Trotschaards bestaan niet
voor Uwe oogen, Gij haat alle on-
7 regtplegers. Gij doet de lasteraars
omkomen. Een bloeddorstig en
bedriegelijk mensch haat de Eeu-
8 wige. Ik echter, door Uwe groote
goedheid, betreed Uw huis, buig
mij neder voor den tempel Uwer
9 heiligheid, met godsvrucht. Eeu-

תהלים ד (יום א) ספר ראשון

ג וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי : בְּנֵי־אִישׁ
עַד־מָה כְּבוֹדִי לִכְלִמָּה תְּאֶהֱבוּן
ד רֵיק תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה : וּדְעוּ
כִּי־הִפְלָה יְהוָה חָסִיד לוֹ יְהוָה
ה יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו : רִגְזוּ
וְאַל־תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ בִלְבַבְכֶם
עַל־מִשְׁכַּבְכֶם וְדֹמּוּ סֶלָה :
ו זִבְחוּ זִבְחֵי־צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל־
ז יְהוָה : רַבִּים אֹמְרִים מִי־יַרְאֵנוּ
טוֹב נְסֵה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ
ח יְהוָה : נָתַתָּה שִׂמְחָה בְלִבִּי
מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ :
ט בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן
כִּי־אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לָבֶטַח
תּוֹשִׁיבֵנִי :

ה

א לַמְנַצֵּחַ אֶל־הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר
ב לְדָוִד : אִמְרֵי הַאֲזִינָה
ג יְהוָה בִּינָה הֲגִיגִי : הַקְשִׁיבָה
לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי־
ד אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל : יְהוָה בֹּקֶר
תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ
ה וַאֲצַפֶּה : כִּי | לֹא־אֵל חָפֵץ
רֶשַׁע | אַתָּה לֹא יְגָרְךָ רָע :
ו לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ
ז שָׂנֵאתָ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן : תְּאַבֵּד
דֹּבְרֵי כָזָב אִישׁ־דָּמִים וּמִרְמָה
ח יְתָעֵב | יְהוָה : וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ
אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־
ט הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ : יְהוָה |

ם אֶרֶץ׃ תִּרְעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל
י כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם׃ וְעַתָּה
מְלָכִים הַשְׂכִּילוּ הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי
יא אֶרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה בְּיִרְאָה
יב וְגִילוּ בִרְעָדָה׃ נַשְּׁקוּ־בַר פֶּן־
יֶאֱנַף ׀ וְתֹאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי־יִבְעַר
כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי כָּל־
חוֹסֵי בוֹ׃

ג

א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי ׀
ב אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ׃ יְהוָה
מָה־רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי׃
ג רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין
יְשׁוּעָתָה לוֹ בֵּאלֹהִים סֶלָה׃
ד וְאַתָּה יְהוָה מָגֵן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי
ה וּמֵרִים רֹאשִׁי׃ קוֹלִי אֶל־יְהוָה
אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה׃
ו אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי
ז כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי׃ לֹא־אִירָא
מִרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ
ח עָלָי׃ קוּמָה יְהוָה ׀ הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהַי כִּי־הִכִּית אֶת־כָּל־אֹיְבַי
לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ׃
ט לַיהוָה הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ
בִרְכָתֶךָ סֶלָה׃

ד

א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד׃
ב בְּקָרְאִי עֲנֵנִי ׀ אֱלֹהֵי
צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵנִי

PSALM II.

9 aarde tot uwe bezitting. Verpletter hen met eenen ijzeren staf!
verbreek hen als pottebakkers
10 vaatwerk!" — En nu, koningen! weest wijs; laat u verma-
11 nen, gij, regters der aarde! Dient den Eeuwige met eerbied, en ver-
12 heugt u met ontzag. Huldigt den zoon[1]), dat Hij niet toornig worde, en gij op den weg omkomt, zoodra Zijn toorn ontvlamt! — Heil allen, die op Hem vertrouwen!

III.

1 *Een Psalm van David, toen hij vlugtte voor zijnen zoon*
2 *Absalom.* Eeuwige! hoe veel zijn mijne vijanden! velen, die
3 tegen mij opstaan. Velen, die van mij zeggen: »voor hem is er geen heil bij God, Sela!"
4 Doch Gij, Eeuwige! zijt een Schild voor mij; Gij zijt mijn Roem, Gij heft mijn hoofd om-
5 hoog. Met luider stem roep ik den Eeuwige aan, en Hij verhoort mij van Zijnen gewijden
6 berg, Sela. Nu lig ik rustig neder, en slaap, ontwaak door
7 den Eeuwige gesterkt. Ik vrees niet voor de tienduizenden des volks, die zich rondom mij ge-
8 legerd hebben. Sta op, Eeuwige! red mij, mijn God! Gij slaat al mijne vijanden op de kaken, Gij verbreekt de tanden der godde-
9 loozen. Bij den Eeuwige vindt men heil, Uw zegen over Uw volk, Sela!

IV.

1 *Voor den Zangmeester op de Neginoth, een Psalm van David.*
2 Als ik U aanroep, verhoor mij, ó God mijner regtvaardiging! Gij, die in benaauwdheid mij ruimte gaaft, wees mij genadig.

א

I.

א אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ
בַּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ
חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב
ב לֵצִים לֹא יָשָׁב: כִּי אִם־בְּתוֹרַת
יְהוָה חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה
ג יוֹמָם וָלָיְלָה: וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל
עַל־פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן
בְּעִתּוֹ וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־
ד יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ: לֹא־כֵן הָרְשָׁעִים
כִּי אִם־כַּמֹּץ אֲשֶׁר־תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ:
ה עַל־כֵּן לֹא־יָקֻמוּ רְשָׁעִים
בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת
ו צַדִּיקִים: כִּי־יוֹדֵעַ יְהוָה דֶּרֶךְ
צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

1 Heil den man, die niet komt in den raad der goddeloozen, noch den weg der zondaren betreedt, noch zit, waar spotters 2 zitten. Die slechts in de leer des Eeuwigen behagen vindt, die deze leer dag en nacht 3 overpeinst. Hij is gelijk een boom, geplant aan waterbeken, die zijne vrucht geeft op zijnen tijd, en geen blad te vroeg afwerpt; al wat hij doet, gelukt. 4 Niet alzoo zijn de goddeloozen, maar als kaf, dat de wind ver- 5 stuift. Immers, geene goddeloozen bestaan in het gerigt, geene zondaars in de vergadering der 6 regtvaardigen. Want de Eeuwige slaat den weg der regtvaardigen gade; doch de weg der goddeloozen leidt ten verderve.

ב

II

א לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ־
ב רִיק: יִתְיַצְּבוּ | מַלְכֵי־אֶרֶץ
וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ־יָחַד עַל־יְהוָה
ג וְעַל־מְשִׁיחוֹ: נְנַתְּקָה אֶת־
מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ
ד עֲבֹתֵימוֹ: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק
ה אֲדֹנָי יִלְעַג־לָמוֹ: אָז יְדַבֵּר
אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵימוֹ:
ו וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי עַל־צִיּוֹן הַר־
ז קָדְשִׁי: אֲסַפְּרָה אֶל חֹק יְהוָה
אָמַר אֵלַי בְּנִי־אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם
ח יְלִדְתִּיךָ: שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה
גוֹיִם נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי־

1 Waarom woeden de heidenen, en peinzen de volken ijdelheid? 2 De koningen der aarde staan op, vorsten beraadslagen onderling, tegen den Eeuwige en Zijnen 3 gezalfde! »Laat ons hunne banden van een rijten, hunne kluisters 4 van ons afwerpen." Die in den hemel troont, lacht, de Eeuwige 5 spot met hen. Eens spreekt Hij hen aan in Zijnen toorn, verschrikt hen in Zijne grimmigheid. 6 »Ik, Ik zelf heb Mijnen koning aangesteld, over 'Zion, den berg 7 Mijner heiligheid." Ik deel, als een vast besluit mede: de Eeuwige sprak tot mij: »Mijn zoon zijt gij, heden heb Ik u voortgebragt. 8 Eisch van Mij, en Ik geef u volken ten erfdeel, en de grenzen der

תפלה קודם הלימוד

ליום תקופת פטירת הנעדר.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלה זכות לימוד ואמירת תהלים זה שאנו לומדים ואומרים לשם נשמת (פב"פ) ע"ה ובזכות לימוד זה האל הגדול הגבור ונורא שוכן עד וקדוש שמו תצרור נשמתו בצרור החיים ותשים מחיצתו במחיצת צדיקים חסידים יסודי עולם העומדים לפניך ונהנים מזיו אור פניך ותתן לו מהלכים בין העומדים לפניך ותמחול ותסלח ותכפר ותמחה ותעבור כל מה שחטא ועוה ופשע לפניך או עשה דבר שלא כרצונך ואל תזכור לו שום חטא ועון ופשע ועברה אלא כל המצות שעשה תזכרם לו לטובה ורוחו תרגיע בחלק היושבים בגן עדן ונשמתו תתעדן בטוב הצפון לצדיקים ותשים כבוד מנחתו ולקץ הימין יעמוד לגורלו וילוה עליו השלום ועל משכבו יבא שלום כדכתיב יבא שלום ינוחו על משכבותם הוא וכל שוכבי עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות והנחמות והישועות ונאמר אמן:

תפלה למנוחת ההורים קודם הלימוד.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתקבל ברחמים וברצון לימוד ואמירת תהלים למנוחת ולעלוי נפש רוח ונשמת מר אבי (מרת אמי) פב"פ הרני כפרת משכבו (משכבה יהי רצון שיהא נפשו (נפשה) צרורה בצרור החיים במנוחת צדיקים וחסידים אמן כן יהי רצון:

יהי רצון קודם תהלים.

(בשבת וי"ט אין אומרים)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּדָוִד
עַבְדּוֹ וּבְזַרְעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שֶׁתִּתֶּפֶן
בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מְזַמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁאָקְרָא כְּאִלּוּ אֲמָרָם דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ וְיֵעָמֵד לָנוּ זְכוּת
פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּיבוּתֵיהֶם וְאוֹרְיוּתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם
וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשֵּׁמוֹת הַיּוֹצְאִים מֵהֶם מֵרָאשֵׁי תֵּיבוֹת וּמִסּוֹפֵי תֵּיבוֹת
לְכַפֵּר חַטֹּאתֵינוּ וַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפִשָּׁעֵינוּ וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית
כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה הָעֶלְיוֹנָה וּלְחַבֵּר
אֶשֶׁת נְעוּרִים עִם דּוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵיעוּת וּמְשָׁם יִמָּשֵׁךְ
לָנוּ שֶׁפַע לְנֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרֵנוּ מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּלְסִלּוּחַ חַטֹּאתֵינוּ
וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ · כְּמוֹ שֶׁסִּלַּחְתָּ לְדָוִד שֶׁאָמַר מִזְמוֹרִים אֵלּוּ
לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְיָ הֶעֱבִיר חַטָּאתְךָ לֹא תָמוּת · וְאַל
תַּקְחֵנִי מֵהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֶם זְמַנִּי עַד מִלֹּאת שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם
שִׁבְעִים שָׁנָה בְּאוֹפֶן שֶׁאוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁחַתִּי וּזְכוּת דָּוִד
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם יָגֵן עָלֵינוּ וּבַעֲדֵינוּ שֶׁתַּאֲרִיךְ אַפְּךָ עַד
שׁוּבֵנוּ אֵלֶיךָ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּמְאוֹצַר מַתְּנַת חִנָּם חָנֵנוּ ·
כְּרָכְתִיב וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחוֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם ·
וּכְשֵׁם שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירִים בָּעוֹלָם הַזֶּה כַּךְ נִזְכֶּה לוֹמַר
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה לָעוֹלָם הַבָּא וְעַל
יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבִצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן לָשִׁיר בְּקוֹל נָעִים
גִּילַת וְרַנֵּן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִתַּן לָהּ הוֹד וְהָדָר כְּבֵית אֱלֹהֵינוּ
בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה :

קודם שיתחיל תהלים יאמר ג׳ פסוקים אלו.

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ : נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה
בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ : כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים :

ואחר שיסיים תהלים יאמר ג׳ פסוקים אלו.

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל : וְתִשּׁוּעַת צַדִּיקִים מֵיְיָ מָעוֹזָם בְּעֵת צָרָה :
וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ :

toegebragt voor hetgeen hij ter bevordering mijner Bijbelvertaling heeft bijgedragen, welke achting moest ik hem niet toedragen, hoe smartelijk moet het verlies van zulk eenen vriend en raadgever voor mij niet zijn, die gedurende *veertien* jaren, uit de rijke bron zijner geleerdheid, met volle teugen, scheppen mogt! Zijne KERKELIJKE GOEDKEURING op dezen mijnen arbeid, was het laatste letterkundige werk, dat ik uit zijne handen ontving. Zijne nagedachtenis zal nog lang dierbaar zijn, bij allen, die, even als ik, het geluk gehad hebben, hem van nabij te leeren kennen. Moge hij in zaliger gewesten het loon zijner edele bemoeijingen inoogsten!

Gelukkiger was ik intusschen ten opzigte der voortdurende hulpbetooning mijner vrienden, de Heeren M. H. DE CASTRO, G. I. POLAK en L. J. ULMAN, wier bereidvaardigheid, om mij, zoo bij het nazien der hebreeuwsche en nederduitsche drukproeven als anderzins, te dienste staan, ik reeds dikwijls gelegenheid gehad heb, dankbaar te vermelden.

Dat deze mijne vertaling der Psalmen zoo rijke vruchten dragen moge, als het den Algoede behaagde, mij door het algemeen gebruik mijner vertolking van het reeds uitgegevene gedeelte der H. S. te doen aanschouwen, is mijn hartelijke wensch. Ik voeg er slechts nog dezen bij, dat het mij, bij de bearbeiding van de nog overige boeken der gewijde oorkonden, ofschoon tot de voltooijing, door eenen zamenloop van omstandigheden, de hoop al meer en meer bij mij verflaauwt, noch aan eigene krachten noch aan de ondersteuning des publieks falen moge!

S. I. MULDER.

Amsterdam, 5 *Tebeth* 5600.

ons in den lof en de aanbidding des Scheppers te oefenen, Hem voor genotene weldaden te danken, onze afwijking van het pad der deugd te betreuren, en het voornemen, om onzen wandel te verbeteren, tot een onwrikbaar besluit te brengen. Zoo lang dus gevoel voor het ware schoone, zoo lang smaak voor de eenvoudige doch edele uitdrukking der waarheid, zoo lang zuivere denkbeelden van Godsvereering, zoo lang opregte liefde tot de deugd en afschuw voor het misdrijf, niet geheel uit 's menschen hart verbannen zijn, zoo lang zal de verzameling der Psalmen als het voortreffelijkste kunstgewrocht beschouwd blijven, waarin elk redelijk wezen de geschikte uitdrukkingen vinden kan, om in voor- of tegenspoed, zijne ziel voor den troon des Almagtigen uit te storten.

Na deze beschouwing over den tekst der Psalmen, zoude er van hunne vertolking in de doode en levende talen in het algemeen, en van dezen mijnen arbeid in het bijzonder, nog het een en ander kunnen gezegd worden; doch ik waag het niet, het geduld mijner lezers langer op de proef te stellen. Wanneer men van eene vertaling verwacht, dat zij het oorspronkelijke met gelijke juistheid terug geve, als men in een glad gepolijsten spiegel de beelden der daarvoor geplaatste voorwerpen ontwaart, dan kan *geene* der bestaande vertalingen op voortreffelijkheid bogen; stelt men zich echter met eene *navolging* tevreden, gelijk de mensch, in zijne gewrochten, de verhevene natuur slechts in hare uiterlijke schoonheden navolgt, dan hoop ik, dat ook deze mijne vertaling, niettegenstaande al het zwakke en min heldere dat er nog in voorkomt, op eenigen prijs zal kunnen gesteld worden. Men moet van de gansche waarde dier overheerlijke harpzangen doordrongen zijn, om de moeijelijkheid der overbrenging in eene westersche taal te kunnen bevroeden. Deze moeijelijkheid nam nog toe, toen mij de zeer geleerde S. Berenstein, in leven Opper-Rabbijn alhier, door den dood werd ontrukt. Heeft elk weldenkende hem hulde

liederen meer opgeruimdheid der ziel, dan uitbundige vreugde, meer bezadigde blijdschap, dan teugelloos juichen. En deze gematigdheid is de oorzaak van die onnavolgbare eenvoudigheid, of liever van dien natuurlijken gang van denkbeelden, waardoor niet alleen de uitdrukkingen in gepastheid en kracht zoozeer gewonnen hebben, maar waardoor ook in de meeste liederen eene bekoorlijke *verscheidenheid* gekomen is. Nu hoort met het geschokt gemoed des Dichters jammerklachten uitstorten, dan weder doet de blijdschap het van den lof des Eeuwigen galmen; nu is hij terneêrgedrukt door het gevoel zijner eigene onwaarde, dan weder bezielt hem de grenzelooze genade zijns Scheppers. Deze *verscheidenheid* van gewaarwordingen, brengt *snelle overgangen* te weeg, die, wel is waar, steeds natuurlijk, doch bijna altoos onverwacht zijn. Er is geene aandoening, die lang voortgezet wordt. Smart wijkt voor troost, vrees voor hoop, onrust voor gelatenheid. Ziedaar de oorzaak, waardoor de Psalmen steeds zoo roerend en belangrijk zijn.

Na deze uiteenzetting, hoe beperkt ook, zal men niet ligt in twijfel trekken, dat de Psalmen bijzonder geschikt zijn, om de aandoeningen, welke ons bij verschillende gebeurtenissen bezielen, voor den troon des Almagtigen uit te storten; te meer, daar aan den eenen kant, bij de uitmuntendste voorschriften van godsvrucht en deugd, het heerlijke loon der lijdende onschuld, en aan den anderen kant, bij de schildering van de schanddaden der boosheid, het rampzalig uiteinde der goddeloozen op het levendigst er in afgemaald worden. Doorgaans bevatten zij de opwekking en aansporing, om de goedheid, wijsheid, voorzienigheid en vaderlijke regering des Scheppers, uit Zijne schepselen te leeren kennen, onze nietigheid met Zijne oneindige volkomenheid te vergelijken, en zoo, in het stof geknield, Zijne grootheid te aanbidden. Wie kan, — om slechts éénen uit allen te kiezen, — den 104den Psalm lezen, zonder door de diepste vereering en bewondering des Allerhoogsten weggesleept te worden?

Wij kunnen dus uit dezen en andere Psalmen leeren,

uitgestrooid, dat wij slechts behoeven te lezen, om onze bewondering gedurig gaande te houden.

Deze korte beschouwing van den schrijftrant der Psalmen, leidt ons ongevoelig tot die van het daarmede zoo naauw verbondene dichterlijk karakter, waardoor zij zich van andere poëtische werken onderscheiden. Zij zijn te midden der levendigste gewaarwordingen, welke in het hart door het dreigend gevaar, of door de te beurt gevallene redding opgewekt worden, vervaardigd. Men treft er dus geen eigenlijk plan, geen kunstig beraamde volgorde van denkbeelden, als in gewrochten van andere dichters aan; maar alles is gevoel: de Psalmist zong, wat zijn hart hem bij heil of onheil ingaf; en deswegens is het *hartroerende*, het heerschende karakter der liederen. Slechts eenige leerdichten maken hierop eene uitzondering, dan die des onderrigts, en alles toont er in aan, dat zij meer bestemd zijn om tot het hart dan tot het verstand te spreken. Alle overige kenschetsen zich door de hoogste aandoenlijkheid. In de klaagliederen ademt alles treurigheid, beangstheid, onrust, kommer, verdriet, vrees, schrik, verlangen, hoop, onderwerping; in de lofliederen: vreugde, liefde, teederheid, vertrouwen, dankbaarheid, aanbidding, en bewondering. In geene van beiden vinden wij andere gedachten, beelden of figuren, andere wendingen en kleuren der uitdrukking, dan die, welke eene oogenblikkelijke gemoedsbeweging den dichter ingeeft.

Wil men echter iets meer dan dezen algemeenen karaktertrek, men lette nog op de volgende drie eigenschappen: de *matiging*, de *verscheidenheid* en den *snellen overgang*, welke men doorgaans in deze gewijde liederen aantreft.

De aandoeningen in de Psalmen uitgedrukt, zijn levendig, doch zelden hevig. Zij bewegen en roeren, zonder ons gewelddadig met zich voort te rukken. De treurige hebben dat vreeswekkende of afgrijsselijke niet, hetwelk wij in *Job* en andere dichters van dien stempel ontwaren. Het is steeds eene *gematigde* smart, *gematigde* vrees of kommer, die ligt door andere gewaarwordingen verzacht of vervangen kan worden. Zoo heerscht ook in de vrolijke

over van schoonheden, welke uit een gelukkig gebruik van bijna alle figuren der dichtkunst ontspringen. Bijzonder rijk zijn zij aan welgekozene metaphoren; en hoe schoon, hoe verscheiden, hoe onverwacht, hoe nieuw zijn de meeste! Zij houden den stijl steeds levendig, vooral door de eigenschappen en werkkringen van onbezielde voorwerpen, als hoedanigheden en verrigtingen van denkende wezens voor te stellen. Hoe vele figuurlijke uitdrukkingen vindt men niet in den zevenden Psalm, en hoe vele bloemrijke in den elfden, zonder dat de duidelijkheid er het minste door lijdt. En hoe schoon, hoe roerend is niet de 124ste Psalm, waarin, hoezeer die slechts uit acht zeer kleine verzen bestaat, drie metaphoren voorkomen, die nog bovendien eenigzins uitgewerkt zijn!

Ook de tegenstellingen en vergelijkingen, als in den 96sten en 115den Psalm, verdienen onze bewondering; daar zij, niettegenstaande hunne eenvoudigheid, doorgaans met het verhevene des onderwerps zoo uitmuntend overeenstemmen. Hoe vele metaphoren in weinige woorden komen in den 22sten Psalm niet voor, in welken de dichter ons de woede zijner vervolgers en den bitteren staat van ellende, waarin zij hem gebragt hadden, zoo duidelijk voor oogen stelt! Zoo ook vinden wij in den 20sten Psalm, met krachtige uitdrukking en onvertaalbare kortheid, de onzekerheid en vergankelijkheid des menschelijken levens op het heerlijkst geschreven.

Eindelijk zullen wij van het groot getal voortreffelijke Psalmen, waarin aan zedelijke eigenschappen, persoonlijkheid en leven gegeven wordt, slechts den 77sten, 85sten en 114den tot voorbeeld bijbrengen. Hier heeft men eene vereeniging van verschillende figuren, persoonsverbeelding, spraakwending en ondervraging, die de kracht en het schilderachtige der voorstelling ten hoogsten top voeren. Ook de herhaling van dezelfde woorden in dezen en andere Psalmen, is van schoone uitwerking. — Al deze schoonheden zijn door de geestvervoering des dichters, zonder overdadige verkwisting, maar met zoo milde hand alom

En zoo zijn wij dan tot de tweede afdeeling onzer beschouwing genaderd, waarin wij, met de meest mogelijke kortheid, het een en ander nopens den schrijftrant der Psalmen zullen aanstippen. — Deze toch heeft alle eigenschappen, die een gedicht tot den hoogsten rang onder de werken der poëzij kunnen verheffen. Van den eersten tot den laatsten Psalm ademt alles gevoel, wordt alles eenvoudig en kort, doch zakelijk en hartroerend uitgedrukt; en daarbij treft men steeds eene zóó voortreffelijke verscheidenheid, dat zij op alle tijden en omstandigheden toepasselijk zijn, en ieder er een lied in vinden kan, dat met zijne bijzondere gemoedsstemming overeenkomt [30]).

Men vindt, wel is waar, in de Psalmen geene wijdsche omschrijvingen, geene opeengestapelde vragen, geene gedwongene uitroepingen, geene vergezochte metaphoren, geene langgerekte allegorieën, geene met angstvallige zorgvuldigheid uitgedoste beelden, noch iets van die zoogenaamde stopwoordjes, die, vooral in westersche talen, zoo menigvuldig gebezigd worden. Maar de uitdrukking verkrijgt door die eenvoudigheid en kortheid al het snelle en levendige der denkbeelden zelve, welke nimmer door dubbelzinnigheid verduisterd, of door langwijligheid verzwakt worden. Bij het vervaardigen dier gewijde liederen werd aan verbeelding en scherpzinnigheid slechts in zoo verre den teugel gevierd, als de vrije uitstorting des hartogtelijken gevoels daaraan geenszins in den weg stond. Desniettemin vloeijen zij

---

30) Bij het lezen der Psalmen tot godsdienstig gebruik wordt deze verscheidenheid vaak al te jammerlijk uit het oog verloren. Onze deskundige voorgangers hebben wel, met zeer veel oordeel, toepassende liederen, voor feesten en hoogtijden, voor ziekten en andere rampen uitgekozen; maar de nakomelingschap is, op eene ongepaste wijze, van het oude spoor afgeweken. Hoe aandoenlijk, hoe hartroerend is niet de (91ste) Psalm, waarmede wij het overblijfsel onzer dierbare betrekkingen ten grave geleiden! Hoe zeer steekt hierbij af de gewoonte, om bij *elke* gelegenheid *al* de Psalmen te bezigen, en bij de treurigste gemoedsgesteldheid, bij de baar des geliefden afgestorvenen, de vreugdeademende *Hallelujah's* te hooren uitgalmen.

taaf verstaat. Hij, die met zijne stem telkens een *octaaf* hooger of lager konde gaan, noemde men מנצח על השמינית (Ps. 12); en kon hij zulks op het speeltuig doen, dan heette hij: מנצח בנגינות על־השמינית (Ps. 6). — Even zoo moet onder de woorden על מות לבן (Ps. 9). על ידותון (Ps. 77) enz. verstaan worden: *naar de zangwijze van het lied, dat aldus aanving*; daar echter deze volksliederen later met zoo vele andere kunstgewrochten der oudheid, geheel verloren zijn gegaan, zoo is het thans ten uiterste moeijelijk, zoo niet onmogelijk, van elk derzelve eene even voldoende verklaring te geven. Wij voegen dus, ten slotte dezer beschouwing, slechts nog bij, dat het opschrift לבני קרח welligt mede te kennen geeft, dat zoodanige Psalm vervaardigd is, naar de zangwijze des lieds, dat de zonen van Korach in de woestijn, bij het ontgaan der straf, die hunnen vader getroffen had, gezongen hebben (zie NUM. XXVI. 11 en *Tract. Sanhedrin* fo. 110 *a*).

Tot dus verre over de speeltuigen en de zangwijze. — Wat overigens de bijzondere benamingen der liederen betreft, als: תהלה, שגיון, תפלה, משכיל, מכתם, מזמור, en הללויה, deze vindt men, of door onze vertaling genoegzaam opgehelderd, of wel breedvoerig verklaard in ons *Hebreeuwsch-Nederduitsch Woordenboek*. Uit dat werk schrijven wij ook de volgende verklaring van het, zoo dikwijls voorkomende en steeds onvertaalde woord סלה (*Sela*) af.

Sela is een muzikaal woord, welks eigenlijke beteekenis geheel is verloren geraakt. Het komt slechts in de Psalmen, en in HABAKUK voor. Men vindt het doorgaans aan het einde, slechts zelden in het midden van een vers, bij het einde des eersten lids. Volgens sommigen beteekent het *herhaling*, volgene anderen *verheffing* of *overgang van toon*, volgens nog anderen *stilzwijgen van den zang*. Wederom anderen nemen het als een tusschenwerpsel, in de beteekenis van *eeuwig*, *gewis* of *voortreffelijk*. Sommigen eindelijk houden het voor eene verkorting, en verklaren het: סב למעלה השיר *begin nog eens den zang* (*da Capo*); of סימן לשנות הקול *teeken om van toon te veranderen*, hetwelk echter onwaarschijnlijk is.

bekkens) gesproken; waarom wordt nergens van אילת השחר נחילות enz. gewaagd? Ja in de Psalmen zelve, waar zoo dikwijls van lof- en danktoonen met instrumenten begeleid gesproken wordt, vinden wij geen spoor dier benamingen. Ook het taalgebruik strijdt tegen het gevoelen, dat er speeltuigen onder verstaan moeten worden. Immers, bij alle instrumenten vindt men de dienstbare letter ב (als בתוף, בכנור enz.), en bij deze woorden, het voorzetsel על (als על הגתית, על שושנים enz.); hetwelk een merkelijk onderscheid oplevert. Dat het woord למנצח bij de eene en andere soort van opschriften wordt aangetroffen, doet hier niets ter zake af; want מנצח (bedr. deelw. van rad. נצח in *Piël*) beteekent (gelijk het italiaansche *virtuoso*) over het algemeen *iemand, die in zijn vak uitmunt*, en bijzonder *een meester in de zang of toonkunst*. Was het nu een virtuoos in de zangkunst, dan droeg hij alleen den naam van מנצח *zangmeester*; doch bespeelde hij een instrument, dan noemde men hem מנצח בנגינות *meester in de toonkunst* [29]).

Psalm 57, 58, 59 en 75 hebben tot opschrift: אל־תשחת *verderf niet*. Het schijnt, dat onze voorouders, wanneer zij, in hunnen nood, den Eeuwige wilden smeeken, hen niet den verderve over te laten, geen krachtiger voorbeeld vonden, dan het gebed, dat de vader aller Profeten voor hen tot den Almagtige rigtte, en hetwelk (na de woorden ה׳ אלהים, die den aangeroepenen te kennen geven) met אל תשחת *verderf niet* begon (DEUTER. IX. 26); zoo wilde ook de Psalmist uitdrukken, dat de zangmeester het hem toegedachte gedicht, naar de zangwijze van het gebed van Mozes, moest voordragen.

De woorden אל־הנחילות, welke de 5de Psalm tot opschrift heeft, schijnt het begin te zijn van een lied op de *bijenzwermen*, en de woorden על־שושנים (Ps. XLV) van een loflied op de *rozen*; met welk een en ander het heilige land zoo ruim voorzien was. — Zoo zoude de uitdrukking על השמינית geenszins een *achtsnarig* speeltuig beteekenen, maar de *achtste toon*, hetgeen men thans nog onder *oc-*

29) Vgl. I KRON. XV: 31 en II KRON. XXXIV: 12.

Er blijven nu nog enkele woorden, als נחית, נחילות, יונת אלם רחוקים enz. ter verklaring over [27]); doch de gevoelens der ouden loopen over die woorden zoo zeer uit een, dat wij ons buiten staat bevinden, iets bevredigends er uit bijeen te brengen. Wij gelooven dus onzen lezers geene ondienst te doen, wanneer wij de meening der nieuwere schrijvers over sommige dier uitdrukkingen hier in het kort laten volgen [28]), te meer daar deze gedeeltelijk ook reeds door den beroemden ABEN-EZRA (zie zijne verklaring op den 4den Psalm) geopperd is.

Het is zeer waarschijnlijk dat onder de Israëlieten, tijdens hun tweeledig volksbestaan, vele gezangen in zwang waren, die later verloren zijn gegaan. Van sommige wordt zelfs in de schriften der Profeten gewag gemaakt, als: het *straatlied* en dat des *wijns* (JES. XXIII. 15 en XXIV. 9); het *minnelied* (EZECH. XXIII. 32); zoo ook bij AMOS (V. 23, VIII 3 en 10). Deze liederen waren onder het volk bij de aanvangswoorden bekend, gelijk thans nog onder de Israëliten bij het vermelden der woorden אדון עולם, יגדל, of bij den Nederlander met de woorden: *Wien Neêrlands bloed*, een ieder weet, welk lied en welke zangwijze bedoeld wordt. — De woorden אילת השחר, שושנים, מות לבן enz. zijn dus geenszins de namen van speeltuigen, maar de aanvangswoorden van vroeger algemeen bekende, en later verloren gegane volksliederen; welke woorden aan het hoofd eens nieuwen dichtstuks geplaatst, de zangwijze moesten aanduiden. — Waren de opgemelde uitdrukkingen inderdaad de benaming van muzijk-instrumenten, waarom worden die dan nergens anders dan in de *Opschriften* der Psalmen aangetroffen? Immers bij het vervaardigen der speeltuigen (I KON. X. 12) en bij de dienstverdeeling aan de godgewijde zangers (I KRON. XXV. 1 en 6) wordt slechts van כנורות נבלים ומצלתים *harpen, luiten*, en

27) Onder נחית verstaan sommigen de speeltuigen van *Gath* ingevoerd; onder יונת אלם רחוקים *de verlengde grieksche schalmei* (fig. 29), en onder נחילות *de dubbele fluit* (fig. 30).

28) Zie F. HITZIG: *Die Psalmen hist. krit. untersucht*, en REGGIO in כרם חמד, IVde deel.

עוּגָב *Veldpijp* (fig. 13). חָלִיל *Fluit* (fig. 14).

* מַשְׁרוֹקִיתָא *Schalmei*, ééne lange rieten pijp, (fig. 15), of wel meerdere pijpen vereenigd.

* סוּמְפּוֹנְיָא (*Symphonia*) *Zakpijp* fig. 16).

קֶרֶן (fig. 17) } *Bazuin.* Twee instrumenten, die in gedaante verschillen, doch hetzelfde geluid voortbrengen. Volgens sommigen echter is קֶרֶן slechts de *hoorn*, waaruit de bazuin gemaakt is.
שׁוֹפָר (fig. 18) }

יוֹבֵל staat doorgaans bij קֶרֶן of שׁוֹפָר, en zoude slechts eene muzikale benaming zijn, als ons *jubelzang*.

חֲצוֹצְרָה *Trompet*, van koper of zilver, *lang* met eene breede opening van onderen (fig. 19), of *kort* en dubbeld, met eene naauwere opening (fig. 20).

III. SLAG-INSTRUMENTEN.

תּוֹף *Pauk*, een metalen bekken in den vorm van een scheepje (fig. 21), waarop met een metalen stok geslagen werd; volgens anderen *rinkelbom* of *tamboerijn*, welk laatste gevoelen aannemelijker is.

מָחוֹל *Opene Tamboerijn* (fig. 23), ook wel met een handvat (fig. 24. — Volg. somm. heeft מַחֲלָת dezelfde beteekenis. — Onder מחול wordt ook *reijendans* verstaan, dat is: een dans, met zulke muzijk vergezeld.

מְנַעֲנְעִים *Schellen*, zijnde een vierkant kistje, met schelletjes voorzien (fig. 25), dat, door middel van een handvat geschud of gestooten, een sterk geluid gaf.

שָׁלִישִׁים *Triangel* (fig. 26).

מְצִלְתַּיִם } *Cymbalen*, twee koperen stukken, die tegen elkander geslagen werden. Men had *luiddreunende* צלצלי תרועה, die wij *bekkens* noemen (fig. 27), en *zachtklinkende* צלצלי שמע, bij ons *Castagnetten* genaamd (fig. 28).
צֶלְצְלִים }

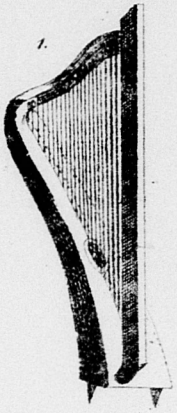
1.

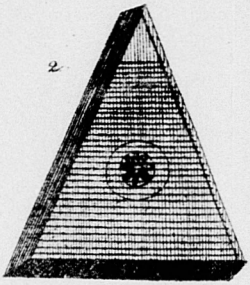
2.

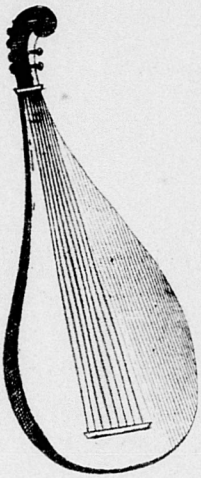
3.

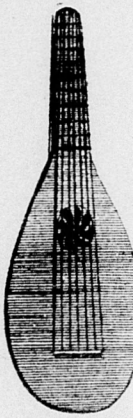

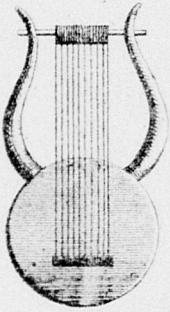
8.

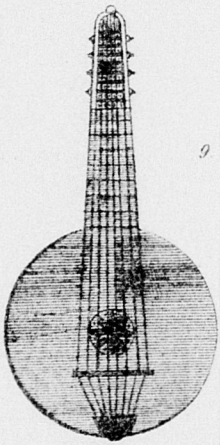
9.

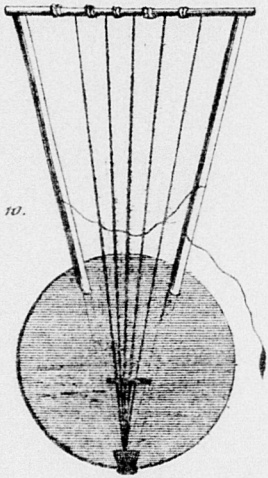
10.

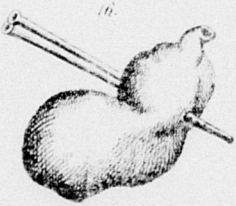
16.

17.

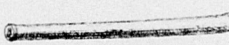
18.

19.

27.

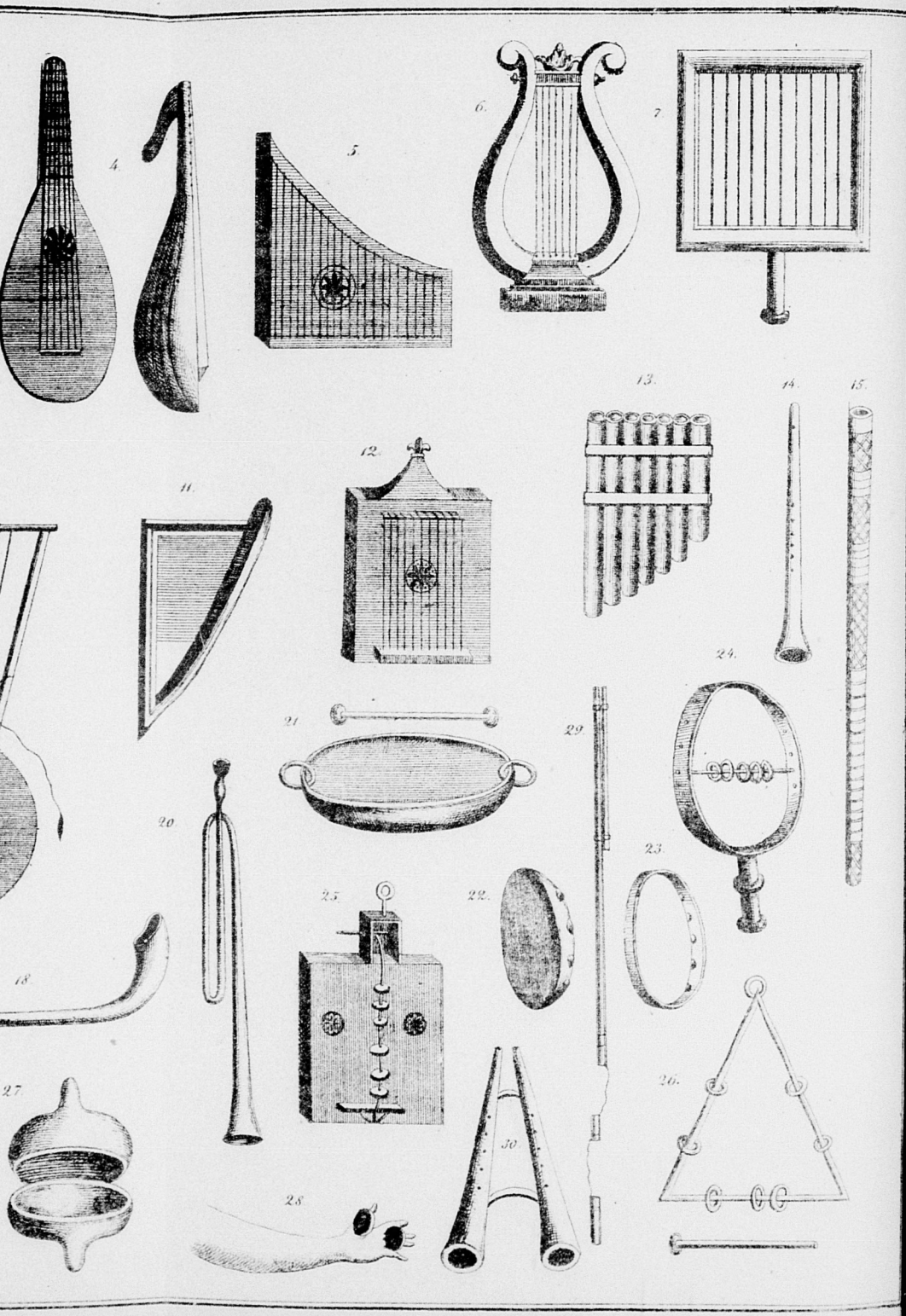
4.
5.
6.
7.
13.
14.
15.
12.
11.
24.
21.
29.
20.
23.
25.
22.
18.
26.
27.
30.
28.

doen kennen; en bij al hetgeen men over de muzijk der oude Hebreërs geschreven heeft, is dit punt nog zeer duister gebleven. Wij zullen hier met korte woorden aanstippen, hetgeen men als slotsom uit de, dikwijls zoo zeer uit elkander loopende, gevoelens, mag beschouwen, en, ter meerdere duidelijkheid, op de hier achter gevoegde figuren verwijzen.

De speeltuigen, bij de gewijde zangers gebezigd [26]), waren van drieërlei aard, als: 1°. *snaar-*, 2°. *blaas-*, en 3°. *slag-instrumenten.*

I. SNAAR-INSTRUMENTEN.

כִּנּוֹר *Harp* (fig. 1), algemeen bekend onder den naam van *Davids-harp.* Volgens sommigen echter had deze eenen driehoekigen vorm, en 24 snaren (fig. 2). Die met 8 snaren bespannen (fig. 3) heette כנור על השמינית,

נֵבֶל *Luit*, een langwerpig instrument met 6 snaren (fig. 4) volgens anderen was het breedvormig, met 22 à 24 snaren; nog anderen verstaan er de zoogenaamde *Apollo's-harp* onder (fig. 6). — Aan de נבל עשור (*tiensnarige luit*) wordt door sommigen eene vierkante (fig. 7), door anderen eene langwerpige gedaante (fig. 8) toegeschreven.

* קִתְרוֹס *Cither* of *Guitarre*, met 8 snaren (fig. 9); volgens anderen had het slechts 5 snaren, en was van gedaante als in fig. 10 is aangewezen.

* שַׂבְּכָא *Triganon*, een driehoekig instrument, met horizontale snaren bespannen (fig. 11).

* פְּסַנְתֵּרִין *Psalterion*, een vierkant instrument, als een hol kistje, in het midden met 10 snaren bespannen (fig. 12).

מְנִים De naam van een onbekend instrument; welligt wordt er slechts *snarenspel* (van נִים, *snaar*) onder verstaan. — De meening dat het een *klavier* of *orgel* zoude beteekenen, wordt door de meesten verworpen.

---

26) De met een * geteekende komen alléén in *Daniel, Ezra en Nehemia* voor, en schijnen van Babylonischen oorsprong te zijn.

OVER DE OPSCHRIFTEN EN DEN INHOUD DER PSALMEN.

De Psalmen zijn, althans zoodanig als zij in onze Bijbeluitgaven voorkomen, niet alle van opschriften voorzien. Intusschen kunnen deze opschriften daar, waar men die aantreft, als eene hoogst belangrijke toegift beschouwd worden. Zij toch hebben de strekking om ons bekend te maken met den inhoud van den Psalm, den naam en de bijzondere omstandigheden des vervaardigers of van hem aan wien het lied opgedragen is, en het speeltuig of de zangwijze, die bij de voordragt des gedichts gebezigd, of wel den naam desgenen, die met de uitvoering belast werd.

Dat de opschriften, hoezeer geen eigenlijk gedeelte der Psalmen uitmakende [24]), nogtans zeer oud zijn, wordt door niemand in twijfel getrokken. Zij komen reeds in de vertaling der *Septuaginta*, ook in de Syrische, Arabische en Ethiopische vertalingen voor, ofschoon meestal veranderd, en dikwijls verminkt. Deze hebben ook dikwerf opschriften, waar wij dezelve ten eenenmale missen; doch dit wordt ook meermalen in de Israëlitisch-Chaldeeuwsche vertaling aangetroffen [25]). Voegt men nu hier nog bij, dat van de herhaalde Psalmen (als Ps. 40 in 70, 108 in 57 en 60) de een *met* en de ander *zonder* opschrift voorkomt, dan zal zich niemand verwonderen, dat zich over de juistheid en de ware beteekenis van deze opschriften zeer weinig met bepaaldheid laat zeggen. Dit heeft vooral plaats bij zoodanige, welke ons de speeltuigen of de zangwijzen moeten

---

24) Daar het verkeerd is, om bij het godsdienstig gebruik der Psalmen, de opschriften mede te lezen, hebben wij, in navolging van MENDELSSOHN, die bij de vertaling met een andere letter doen drukken, ten einde oordeelkundigen hierop opmerkzaam te maken.

25) De Syrische vertaling heeft b. v. aan het hoofd des 43sten Psalms: לדויד כד גלא לה ינתן דבעא שאול למקטלה, en de Chaldeër vertaalt de woorden על מות לבן (in den 9den Psalm): לשבחא על מיתותא דנכרא דינפק מבני משירייתא. In sommige oude Handschriften heeft Ps. XI ten opschrift: על כהני נוב Ps. XIV על נבוכדנאצר en Ps. XVII על בת־שבע, welk een en ander met de gevoelens van *Rassi* en andere Bijbelverklaarders overeenstemt.

De geheele verzameling der Psalmen wordt, in de eerste plaats, in twee hoofdafdeelingen gesplitst, als:

1°. van 1—72, (waar achter wij vinden:
Einde der Gebeden van David).

en 2°. van 72—150.

Hierop volgt de verdeeling in *vijf* kleinere boeken, (volgens den Talmud om hun getal aan dat, waarin de Mozaïsche rol gesplitst is, gelijk te maken), als:

Eerste boek Ps. 1— 41.
Tweede — „ 42— 72.
Derde — „ 73— 89.
Vierde — „ 90—106.
Vijfde — „ 107—150.

Bij de tegenwoordige Israëlieten kent men nog eene splitsing voor de 7 dagen der week, en eene andere voor de 30 dagen der maand; de eerste vindt men in den hoofdregel van elke bladzijde, de laatste op het einde, van deze onze uitgave geplaatst.

Bij de rangschikking der Psalmen is, — even als bij de *facta* in den Pentateuchus —, geen tijdorde in acht genomen; immers de 3de is op *Davids* vlugt voor *Absalom* vervaardigd, en de volgende liederen bezingen veel vroegere lotgevallen; terwijl wederom een der laatsten (de 141ste) eene gebeurtenis ten onderwerp heeft uit de dagen dat David nog voor Saül vlugtende was. Ook de Talmud (*Pesachim* fol. 127) schrijft de plaatsing der laatste liederen, aan andere, van den tijd onafhankelijke, oorzaken toe.

Hoogstmerkwaardig is de herhaling van sommige liederen in de Psalmen zelve, als Ps. 53 in 14; 70 in 40 (vs. 14—18); 57 (vs. 8—12) en 60 (vs. 7—14) in 108; zijnde de daarin voorkomende afwijkingen door meest alle Bijbelverklaarders aangemerkt en toegelicht; even zoo die der liederen, welke in andere gedeelten der H. S. terug gevonden worden, als: Ps. 18 in II Samuel XXII; en een gedeelte van Ps. 96, 105 en 106 in het XVI Hoofdstuk der eerste Kronijken.

Zij wijken in gedaante, kracht en plaatsing merkelijk af, en niet zelden hangt van de juiste kennis dier teekens het welverstaan van enkele verzen af. Weinig is over dit onderwerp geschreven, nog minder er over gedrukt [23]); wij verwijzen den lezer, die lust heeft meer van dit onderwerp te weten, tot hetgeen *De Norzi* in zijne Bijbeluitgave, en *Heidenheim* vóór zijne uitgave der Psalmen (*Rödelheim* 1825) deswegens gezegd hebben, en vergenoegens ons, hier de namen dier zangteekens te laten volgen.

De 12 scheidende zijn:

א֑ פזר או מרעיש. ב֒ | מהפך לגרמיה. ג֓ | אזלה לגרמיה. ד֔ רביע גדול או מיושב.
ה֕ רביע קטן. ו֖ צנור או זרקא. ז֗ עולה ויורד. ח֘ דחי או ימנית.
ט֙ אתנח או חונה. י֚ רביע מוגרש או כתף ימין ומיושב. יא֛ שלשלת גדולה.
יב֜ סילוק או סוף פסוק :

De 9 verbindende zijn:

א֞ מהפך או פונה. ב֟ מרכא. ג֠ אזלא. ד֡ שופר הולך מלמטה או מונח.
ה֢ שופר הולך מלמעלה או עילוי. ו֣ גלגל או ירח בן יומו. ז֤ טרחא מאילא.
ח֥ צינורית. ט֦ שלשלת קטנה.

Behalve deze komt nog het teeken ׆ in den 107den Psalm, zeven malen voor, hetwelk men נ מנוזרת *achteruitgaande Nun* noemt; men treft dit slechts nog 2 malen in de H. S. aan (*Numeri* X vóór vs. 35 en XI vs. 1), alwaar het, volgens den Talmud (*Sabbath* fo. 115), eene buitengewone afscheiding te kennen geeft, hetwelk nogtans, bij de verzen van opgemelden Psalm, niet wel toegepast kan worden.

---

23) Wij kennen slechts טעמי אמת van *Jehuda Ibn Bil'am* uit *Toledo*, gedr. Parijs 1556; שערי נעימה gedr. Frankfurt a/O. 5526 (1766), en voorts wat bij *de Nozri* in zijn מנחת שי en bij *Heidenheim* in zijn מישפטי טעמים deswegens gezegd is.

Ook over het getal der verzen zijn het de ouden niet eens. Volgens de Massorah zijn de 150 Psalmen in (19 afdeelingen en) 2527 verzen gesplitst, waarvan de helft is het 36ste vers van den 78sten Psalm (ויפתוהו בפיהם), terwijl de hangende ע in het woord מיעד (Ps. 80 vs. 14) als de helft der letters opgegeven wordt. De Talmud daarentegen (zie *Kiduschin* fol. 30*a*) geeft een geheel ander getal voor de verzen op, hetwelk welligt daarmede zoude kunnen verklaard worden, dat de Rabbijnen de afdeeling der verzen in korte regels, gelijk zulks in onderscheidene uitgaven plaats heeft, bedoelden: iets dat zich uit de bepaling betreffende het schrijven der liederen in de H. S., door hen vastgesteld, duidelijk laat opmaken [22]).

OVER DE ZANGTEEKENEN.

De *Psalmen*, het boek *Job* en de *Spreuken* zijn niet alleen door de kortheid hunner verzen, maar ook door hunne zangteekens, van het overig gedeelte der H. S. onderscheiden.

---

1 זעורא איתי הוית באחי וטליא בביתא דאבי רעא הוית ענא דאבי :
2 אירי עבדין אורגנין וצבעתי לחמון כנרא :
3 ומנו מהוא למרי הו מריא והו אלהא דילי :
4 הו שלה למלאכה וארימני מן ענא דאבי ומשחני במשחא דמשיחותה :
5 אחי שפירא ורורבא וצטבי בהון מריא :
6 נפקת לאורעה דפלשתיא ולטני בפתכרוהי :
7 אנא דין כד שמטת סיפו פסקת רישה וארימת חסדא מן בניא דאיסראיל :

Men vindt in die vertalingen ook bijvoegselen en inlasschingen op sommige onzer Psalmen, (als 4 verzen in Ps. XIV, tusschen vs. 3 en 4) welke alle kenteekenen van echtheid missen. Merkwaardiger is de inlassching van de bij ons ontbrekende נ in Ps. 146, tusschen vs. 13 en 14 (zie Tract. *Berachoth* fo. 4 *b*) waarvan de vertaling aldus luidt:

נֶאֱמָן יְיָ בִּדְבָרָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו :

22) In מסכת סופרים wordt gezegd, dat de liederen in het boek *Samuel* en de Psalmen met korte regels (מקראות קצרים) moeten geschreven worden; en dat de *Spreuken* en *Job* naast de Psalmen zijn geplaatst, om dat alle drie boeken in zangteekens en schrijfwijze overeenkomen.

gevierd wordt. Ter dezer gelegenheid nu zouden Ps. 44, 74, 79, 83, 85, 132, 149 en 150 ontstaan zijn, die men gezamentlijk met den naam van הלל היוני *het Grieksche Hallel* zoude kunnen bestempelen.

Wanneer men van dit punt uitgaat, zullen vele zwarigheden vervallen, die tot nu in de verklaring dezer Psalmen onoverkomelijk schenen; terwijl men daarbij op geene andere moeijelijkheid zoude stuiten, dan dat men de opschriften לאסף, לבני קרח, enz. even zoo moest verklaren, als zulks bij het woord לשלמה (de bl. XIII) gedaan wordt, of wel, dat er in die latere tijden, nog nakomelingen van *Korach* en *Asaph* aanwezig waren.

GETAL DER PSALMEN EN DER VERZEN.

Over het getal der Psalmen zijn het de boeken en de schrijvers zeer oneens. Ons bestek ons niet veroorlovende van deze verschillende gevoelens breedvoerig te gewagen, bepalen wij ons bij de aanmerking, dat de Talmud het getal der Psalmen op 147 stelt. Dit verschil betreft echter slechts de verdeeling, en geenszins den inhoud of omvang des boeks. Naar aanleiding hiervan is de 1ste en 2de Psalm vereenigd, zoo ook Ps. 42 en 43, 70 en 71, 114 en 115, 116 en 117; daarentegen is de 78ste alsmede de 118de in tweeën geplitst.

De *dertien* Psalmen, die men, behalve onze 150, in sommige oude Codices aantreft, worden niet alleen door Israëliten, maar door alle oordeelkundige verklaarders voor valsch gehouden [21]).

---

21) Zelfs de Syrische vertaling, die toch een der oudste is, verklaart 12 daarvan voor onecht; de 151, die men aldaar (even als in de Grieksche, Arabische en Ethiopische vertaling) na het slot des geheelen boeks aantreft, luidt aldus.

לד
מזמורא דקנא
מזמורא הנא דיליניא לדויד. לבר מן מניא איתוהי. ולו בכלהון צחהא משתבח.
כד בלחודוהי אתכנש עם גולדי. כן אמרה:

Wij hebben slechts zoodanige denkbeelden op het oog, welke, verre van met de Israëlietische traditie strijdig te zijn, zich veeleer naar de regelen eener gezonde kritiek met deze laten vereenigen [19]). Als voorbeeld stippen wij het volgende aan.

Er waren *drie* groote tijdstippen onder Israël, toen zij namelijk van slavernij tot vrijheid overgingen, en het volksbestaan verkregen, herkregen of veroverden. Het eerste had plaats bij den uittogt uit Egypte, ter viering van welke groote gebeurtenis het *Hallel* (Ps. 113—118) op het Paaschfeest gezongen werd. Deze loffiederen, bij elkander הלל המצרי *het Egyptische Hallel* genaamd, zijn ongetwijfeld van zeer hoogen ouderdom [20]).

De tweede groote gebeurtenis had plaats, toen de Israëlieten, volgens des Eeuwigen belofte, na 70 jaren van ballingschap, hun volksbestaan uit Cyrus handen herkregen. Ongetwijfeld heeft die verlossing, en de inwijding des tweeden tempels, de gewijde lier wederom doen bespelen. Ter viering dezer heugelijke tijden, zoude dan ook de 106de en vooral de 107de Psalm, door *Haggai*, *Zacharia* en *Malächi* vervaardigd zijn. Men zoude dezelve gevoegelijk הלל הבבלי *het Babylonische Hallel* kunnen noemen.

Eindelijk had de derde en laatste merkwaardige verlossing, die van de grieksche verdrukking, plaats, na den strijd met, en de overwinning op *Antiochus Epiphanes*, door de dappere Makkabeërs behaald. Even bezorgd voor de zedelijke vorming hunner geloofsgenooten als voor hunne burgerlijke vrijheid, werd door deze heldenpriesters het Inwijdingsfeest (חנוכה) vastgesteld, dat nog bij alle Israëlieten

---

gevolg gearbeid hebben, geenszins te kort doen; integendeel, wij bekennen bij hen vele zeer vernuftige gissingen aangetroffen te hebben; (zie b. v. den Hoogl. v. D. Palm op Ps. 73 vs. 1); en dat ook bij de Talmudisten deze manier van opheldéren niet vreemd was, zien wij uit het veelvuldig gebruik van het bekende אל תקרא.

19) Zie כרם חמד, IV deel, XXVII brief (*Praag* 1839).

20) Volgens den Talmud *Pesachim* fo. 147) zijn deze liederen door Mozes en de geredde Israëlieten reeds gezongen.

welk des te aannemelijker is, daar de *Midras* zelf de namen van *Heman* en *Ethan* voor allegorische uitdrukkingen houdt (zie *Rassi* op I Kon. V : 11).

7°. JEDUTHUN. Dit woord komt *drie* malen voor; als: éénmaal לידותון (naar het Ketib לידיתון Ps. 39), en tweemalen על ידותון (Ps. 62 en 77), wordende het eerste voor den naam des dichters, en de beide laatsten voor het door hem gebezigde speeltuig gehouden. Volgens *Kimchi* is het dezelfde *Jeduthun* die in de Kronijken (I. B. XXV : 1) genoemd wordt; latere geleerden wijken echter van dit gevoelen af. — Ook deze naam is, volgens den *Midras*, allegorisch.

8°. SALOMO. Twee malen komt deze naam als opschrift voor, en wel met de ל er voor, waardoor het woord zoowel OP, als VAN *Salomo* beteekent; het laatste nogtans wordt niet aangenomen, daar, volgens *Kimchi*, de 72ste Psalm door David, en volgens *Aben-Ezra* door een der godgewijde zangers, na Davids dood, vervaardigd is; ook Ps. 127 wordt door dezen aan David, door genen aan eenen anderen vervaardiger toegeschreven.

Het mag, na al het vermelde uit de oude gezaghebbende Bijbelverklaarders, niet met stilzwijgen worden voorbijgegaan, dat in onze dagen nog andere denkbeelden over de vervaardigers van vele Psalmen geopperd zijn; te minder, daar die over vele liederen een licht verspreiden, dat tot dus verre onbekend was. Wij bedoelen hierbij niet die vele hypotheses, welke bij verschillende schrijvers zoo zeer uit elkander loopen, dat men ten laatste niet weet, waaraan men zich te houden hebbe; o neen! de Israëliet is door de Massorah gebonden; en dat deze band nog minder schadelijk dan eene grenzelooze vrijheid is, hebben reeds *Mendelssohn's* volgelingen bewezen (zie *Meäseph* 5584 en 5585) [18]).

---

18) Wij willen hiermede den welverdienden roem van zoo vele duitsche en nederlandsche geleerden, die in dit vak met het beste

4°. De zonen van Korach, zijnde: *Asir*, *Elkanah* en *Abiäsaph*. Hunne liederen zijn doorgaans de meest dichterlijke en leerrijkste. Volgens sommigen zoude David echter de hun toegeschrevene *twaalf* Psalmen vervaardigd, en voor *de zonen Korachs* als zangkoor, ter uitvoering bestemd hebben, weswegens deze liederen ook hunne plaats onder de eerste 72, bepaaldelijk aan David toegeschrevene Psalmen (*Pesachim* fol. 117*a*) verkregen zouden hebben. *Mendelssohn* en meerdere geleerden hebben deze zwarigheid echter op eene andere wijze uit den weg geruimd, gelijk uit hunne verklaringen te zien is.

5°. Heman de Ezra'hiet. Deze naam wordt in het opschrift van den 88sten Psalm aangetroffen. Eigenlijk is dit leerdicht: „een Psalmgezang van de zonen Korachs voor den zangmeester op *Ma'halath*, tot wedgezang," waarover wij in (noot 28) reeds eene veronderstelling tot opheldering gewaagd hebben. Bij nader onderzoek nogtans bleek dit ook het gevoelen van *Kimchi* te zijn; welke er bijvoegt: dat men niet weet of deze zanger de kleinzoon van *Samuel*, dan wel een der nakomelingen van *Zarach*, den zoon van Juda zij. Intusschen lijdt het geen twijfel, dat de hier bedoelde *Heman* tot het vervaardigen van leerdichten volkomen geschikt was, daar men Salomo's wijsheid naar de zijne afmat (I Kon. V: 11).

6°. Ethan de Ezra'hiet. De 89ste Psalm heeft dezen naam tot opschrift. *Ethan* was een broeder van evengenoemden *Heman*, en genoot als wijsgeer en lierdichter gelijken roem. Volgens vele verklaarders is deze Psalm echter een voortbrengsel van lateren tijd [17]); het-

17) Hoogst waarschijnlijk uit den tijd van *Hizkia*, die nader bepaalde, dat de Psalmen gezongen zouden worden. Zijne eeuw was die der geleerdheid; want zelfs de werken, door Salomo bepaaldelijk vervaardigd, worden door den Talmud (*Baba Bathra* fo. 14 *b*.) gezegd, door Hiskia en zijne medehelpers *geschreven* (d. i. op zijn zachtst genomen, *gerangschikt* of *bijeengebragt*) te zijn. In Hiskia's tijden wordt ook nog van de בני אסף gewag gemaakt (II Kron. XXIX: 13).

2°. ASAPH. Deze naam wordt bij *twaalf* Psalmen (5
en 73—83) aangetroffen. Hij was uit de
stam *Levi*, van het geslacht *Gersom*, en een opperzang
meester van David (I Kron. XVI: 5; XXIX: 30; e
II Kron. XXIX: 37). Zijne liederen toonen zijne hoog
wijsheid en zijn godsdienstig gevoel aan, en hoezeer he
hem te doen was, de grondbeginselen van deugd algemee
te maken. Zij onderscheiden zich door eene krachtige
dikwijls stoute en ongewone taal, en elk der liederen i
naar een fraai ontwerp ten uitvoer gebragt [15]).

3°. MOZES. Hem wordt alleen de 99ste Psalm toege
schreven, ofschoon ook dit gevoelen nie
algemeen aangenomen is. *Kimchi* schrijft in zijne ver
klaring [16]): „Dit gebed, bij overlevering van Mozes a
komstig, plaatste David in zijne verzameling. Doch d
geleerde R. *Saädja Gaön* verklaart het woord למשה me
de NAKOMELINGEN *van Mozes*, die, even als de kinderen va
Korach, zangers in den tempel waren; zoodanige elliptisch
uitdrukking wordt ook elders in de H. S. gevonden (vg
I Kron. XII: 27)."

Anderen intusschen schrijven ook den 91sten Psalm aa
Mozes toe. Hoe het zij, de toon en de uitdrukking va
het gebed, dat zijnen naam tot opschrift heeft, is zul
eenen beroemden vervaardiger overwaardig.

לדוד somtijds de beteekenis van *op* of *naar* David te geven. — Di
zonder opschrift, dragen in den Talmud den naam van זמורא יתמא
onderlooze Psalmen (*Aboda Zara* fo. 24).

15) Daar zijn er intusschen die ook deze 12 Psalmen voor gezan
gen van David houden, welke *Asaph* alléén met zijne muziek verge
zeld heeft. Anderen wederom willen onder לאסף niet altijd den tij
genoot van David verstaan, maar soms zijne nakomelingen, die eve
als de בני־קרח dien geslachtsnaam gevoerd hebben.

16) Alle aanhalingen van KIMCHI's verklaring op de Psalmen, zij
uit de hoogst zeldzame *eerste* uitgave van רל"ו (1476) te *Mantua* do
Abraham Conatus gedrukt, genomen; de latere uitgaven dier belang
rijke verklaring zijn deerlijk verminkt.

zoude zijn, om de bewondering van allen, die gevoel en smaak voor dichterlijke schoonheden hebben, in de hoogste mate op te wekken en levendig te houden. Vooraf echter zullen wij over den vorm der Psalmen, over hunne opschriften, verdeeling en andere wetenswaardige bijzonderheden, nog het een en ander mededeelen, dat, naar wij vertrouwen, den weetgierigen lezer niet overbodig zal toeschijnen.

OVER DE VERVAARDIGERS DER PSALMEN.

In de eerste afdeeling hebben wij gezien, hoe David, toen hij koning werd, het hart zijns volks tot eene godsdienstige stemming neigde, en aan het lierdicht dien luister gaf, welken wij in zijne gezangen zoo zeer bewonderen. Zijn voorbeeld wekte ook anderen op, om, met en benevens den koninklijken harpenaar, voor alle plegtigheden dichtstukken te vervaardigen, die later volksliederen werden. Zoo zijn de Psalmen dan niet het werk van David alléén. De Talmud (*Baba Bathra* (fo. 14 *b*) noemt *tien* godgewijde mannen op, die, even als hij, er aan arbeidden. — In onze verzameling treffen wij de namen van *acht* vervaardigers aan, bij elk' van welke wij eenige oogenblikken zullen stil staan.

1°. DAVID. Hij heeft ontegenstrijdig de meeste bijdragen geleverd. De tekst kent hem, blijkens de opschriften, 71 liederen toe. Het is waar, somtijds moet men onder לדוד verstaan *op* of *naar den dichttrant van* David, en in dit geval zouden er eenige uitvallen; maar daarentegen voegen er vele schrijvers nog elf anderen (Ps. 10, 33, 91, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100 en 105), en sommige al de naamlooze Psalmen bij [14]).

---

14) De *menigte* der Psalmen moet ons tot geenen twijfel leiden, want gewis heeft David nog meer gezangen vervaardigd, dan tot ons gekomen zijn; maar de inhoud van vele liederen, de taal en stijl, de lof hem zelven toegezwaaid, maken het noodzakelijk, aan het opschrift

(רוח הנבואה) zijn opgesteld. Hun voornaamste doel is, om bijzondere lotgevallen te doen kennen en zedeleer te prediken, en niet om de geheimen der toekomst te ontvouwen. Hun getal is *elf*, als: *de vijf Rollen, de Psalmen, de Spreuken, Job, Daniël, Ezra* (en *Nehemia*) en de *Kronijken*.

Na deze korte beschouwing zullen wij datgene trachten op te sporen, waardoor de *profetische geest* van *den geest der heiligheid* onderscheiden is.

Een der bijzondere voorregten, welke onzen vaderen, tijdens hunne vestiging in het heilige land, te beurt vielen, is de gave der *profetie* [7]). Het was een bijzonder geschenk, waarmede de Almogende het, door Hem uitverkoren volk, gedurende eene reeks van jaren begunstigde, doch hetwelk zoodanig met den bloei der natie, hunne heiligheid, hunne zelfstandigheid en andere omstandigheden zamenhing, dat zij het niet langer dan korten tijd na den opbouw des tweeden tempels konden genieten [8]). Door den geest des Eeuwigen bezield, in godsvrucht opgeleid, met begaafdheden van allerlei aard toegerust, traden de Profeten voor de woeste volksmenigte zoowel als voor de wreedste geweldenaren onverschrokken op, en verkondigden de toekomst, hoezeer ook van onheilen bezwangerd, wanneer hun zulks door eene hoogere magt was in den mond gelegd. Ja, zij moesten dit soms, huns ondanks, verrigten [9]).

Het doel der profetie was, deels om den dwalenden tijdgenoot, door harttreffende berisping en hartelijke vermaning, wederom op den weg der deugd terug te brengen;

---

7) In de nederduitsche woorden *profeet* en *profetie*, afstammende van het grieksch, ligt hetzelfde denkbeeld als in de woorden נביא en נבואה geenszins opgesloten; zie WEILAND op het woord *Profeet* en REDSLOB: *Der Begriff des Nabi*, Leipzig 1839.

8) Met *Haggai*, *Zacharia* en *Malächi* heeft de *profetie* onder Israël opgehouden te bestaan. — Dit is niet alleen het gevoelen van den Talmud, maar ook van den schrijver van het eerste boek der Makkabeën (XIV: 27) en van JOSEPHUS.

9) Zie AMOS III: 8.

Wat nu het kenmerkend onderscheid tusschen deze beide gedeelten der H. S. betreft, hierover is veel geschreven, doch weinig dat men als afdoende kan beschouwen; inzonderheid, daar de profetische boeken veie plaatsen bevatten; die bloote geschiedverhalen zijn, en daarentegen onder de *Geschriften,* vooral in het boek *Daniël* en dat der *Psalmen,* menige uitdrukking voorkomt, die toekomstige gebeurtenissen ten doel heeft. — Ofschoon van de moeijelijkheid des onderwerps en het ontoereikende mijner krachten volkomen overtuigd, zal ik het nogtans wagen, eenige denkbeelden over dit belangrijk onderwerp te opperen, in de hoop van hiermede aan mijne belofte, in de Voorrede tot het boek *Samuel* en tot de *Spreuken* gedaan, eenigermate te voldoen.

Men weet, dat de H. S. in *drie* hoofdafdeelingen wordt gesplitst, als:

I. תּוֹרָה *de Leer.* Zij bevat de openbaring, de grondslag van het Israëlitische geloof, door Mozes den volke, op Gods bevel, eerst mondeling, en vervolgens *schriftelijk* medegedeeld, weswegens zij ook *schriftelijke wet* genaamd wordt. Zij is, onder de gewijde oirkonden, de *eerste* in plaats, rang en heiligheid. Behalve de eigenlijke wetsbepalingen vindt men er ook het verhaal van vroegere en gelijktijdige gebeurtenissen, en voorspellingen voor de toekomst.

Het geheel heeft vijf onderafdeelingen, die met den naam van: *de vijf boeken van Mozes* bestempeld worden.

II. נְבִיאִים (*de boeken der*) *Profetea.* Men heeft deze boeken niet — even als de תורה — naar hunnen inhoud, נבואות *Profetiën* kunnen noemen, omdat velen van deze boeken, en vooral de *eerste Profeten,* de lotgevallen der natie, de handelingen der regters en koningen, de gevoerde oorlogen, enz. en dus op verre na geene enkele voorzegging bevatten. De benaming heeft dus geene andere strekking dan te kennen te geven, wie de vervaardigers van dit belangrijk gedeelte der H. S. waren.

III. כְּתוּבִים *de* (*heilige*) *Geschriften* (*Hagiographa*), aldus genaamd, omdat zij onder den *geest der heiligheid* (רוח הקדש), en niet met den *profetischen geest*

zend toonkunstenaars ondersteund [5]), werden aangesteld, om den lof des Eeuwigen te bezingen; terwijl David bij de inwijding van den dienst, door eigen voorbeeld, de algemeene geestdrift tot den hoogsten top voerde. In lateren tijd gaf het zoo fel geschokte leven van dien vorst hem nog dikwijls aanleiding, den voorraad zijner zangen met niet minder hartroerende gedichten te vermeerderen.

Dat de wijsste der koningen, in zoodanige school opgevoed, en zelf met dichtvermogen begaafd, alles aanwendde, om deze instelling zijns vaders in stand te houden en uit te breiden, daarvan behoeven wij niet te gewagen. Zijn tempel werd met Davids liederen ingewijd. Alle godsdienstige koningen na hem betraden hierin denzelfden weg; en zelfs gedurende de babylonische gevangenschap, hoezeer uit lusteloosheid de lier meestal aan de wilgen opgehangen werd, bespeelde men dezelve echter van tijd tot tijd, gelijk vooral daaruit blijkt, dat niet minder dan twee honderd zangers en zangeressen van Babels vlieten naar Jeruzalems veste terug keerden [6]).

Gedurende den tweeden Tempel heerschte dezelfde eerbied voor het werk des geliefden zangers; en hoe meer van toen af de smaak voor dicht- en zangkunst algemeen werd, hoe meer de Psalmen, wier luister door geen later gewrocht verdonkerd werd, in schatting rezen. Eindelijk werd er een tijdperk geboren, waarin deze liederen, uit een nieuw oogpunt beschouwd, ook eenen nieuwen roem behaalden. De stichter en de verbreiders eener latere leerstelling, verklaarden er de voorspelling,en dus ook de staving van hetgeen zij voordroegen in te vinden; en daar deze leer naderhand zoo algemeen verspreid werd, kon het toen anders, dan dat de roem der Psalmen voor eeuwig moest gevestigd blijven? — Intusschen is het bekend, dat *Davids* werken, even als die van *Salòmo, Job, Ezra* en *Nehemia,* slechts onder de *gewijde Geschriften* (*Hagiographa*), en geenszins onder de *Profetiën* opgenomen zijn.

5) Zie KRON. XXIII, 4 en XXV van 1—7.
6) Zie EZRA II, 65.

Onder de kweekelingen dier stichting muntte de jeugdige David reeds vroegtijdig uit. Door den opperleeraar heimelijk tot koning gezalfd, „bezielde hem den geest des Eeuwigen, van dien dag af en voortaan". Later werd hij, ter leniging van Sauls zielsangst, in diens hof ingevoerd, als een man, ervaren in het harpspelen, en tevens als zaakverstandige ten hoogste beroemd.

David, in den herderstand geboren en opgeleid, oefende zich reeds vroeg — men denke aan oostersche herders, en vooral in die dagen — in het groote boek der natuur, dat dag en nacht voor hem open lag. Verre van het stadsgewoel verwijderd, slechts van zijne vreedzame kudde omgeven, en het hart ontgloeid door de gewaarwording van al hetgeen hem omringde, verrijkte hij zijnen geest met eenen schat van leerlingen, die als van zelf daaruit voortvloeiden. En toen zijne verkregene kunde hem aan het hof, zijne dapperheid hem tot de verzwagering met den beheerscher des lands bragt, toen werd een geheel andere school voor hem geopend. Hij leerde, wat wufte volksgunst en hoofdsche nijd, wat schitterende koningsbeloften en schandelijke trouweloosheid is; maar hij ondervond ook, wat onbaatzuchtige vriendschap en trouwe huwelijksmin vermogen. Deze lessen der ondervinding kwamen hem te stade, toen hij door een zwervend en voortvlugtig leven geraakte, waarin hem zoo dikwijls „de golven des doods omgaven,' doch waarbij hij telkens ontwaarde: „dat de Almagtige zijn Behoeder was." Het was in dit tijdperk vooral, dat de geprangde boezem alleen in een smeeklied tot den Heere troost vond, en het van dankbaarheid zwellend hart zich bij elke verlossing, in de schoonste dichtmaat voor Hem uitstortte. En toen zijn Schepper hem eindelijk in ruimte voerde, toen een geheel volk hem tot koning koos, toen was het zijn ernstige bemoeijing om zijne liederen, met die van groote voorgangers en tijdgenooten tot één geheel vereenigd, door den eeredienst op aller tongen te brengen. Niet minder dan twee honderd echt en tachtig godgewijde zangers, door vier dui-

keerde, werd hem door Laban, bij het verwijt over zijn heimelijk ontvlugten, toegevoegd: „Waarom hebt gij mij [uw voornemen] niet te kennen gegeven, dan had ik u weggezonden met vreugde en gezangen, met rinkelbom en harp?" Uit welk een en ander zich laat opmaken, eensdeels, dat de vereeniging van dicht- en toonkunst toen reeds vrij algemeen verspreid moet zijn geweest, en anderdeels, dat alreeds drie soorten van speeltuigen, snaar-, blaas- en slag-instrumenten, bekend waren.

Ook onder den harden Egyptischen dwangarbeid werden deze kunsten bij de Israëlieten aangekweekt, en waren ook der vrouwen, — even als NIEBUHR nog van de hedendaagsche Arabieren verhaalt, — niet vreemd. Mozes had naauwelijks zijnen heerlijken zegezang geëindigd, of straks „gingen al de vrouwen achter de profetes Mirjam met rinkelbommen en reijendans," en bezongen des Eeuwigen lof; en hoezeer de Israëlieten, gedurende veertig jaren, geene bijzondere opwekking tot zingen hadden, blijkt het toch, dat de kunst nog beoefend werd, wanneer zich de gelegenheid daartoe aanbood. Hetzelfde had gedurende onstuimige tijden der regterlijke regeering plaats; de onheilen van vreemde dienstbaarheid vermogten de dichtkunst niet uit den staat te verbannen. Doch hoe meer het volk tot zelfstandigheid geraakte, des te meer werd de kunst algemeen, en werd tevens de zucht geboren, om zich, in daartoe aangelegde kweekscholen, scholen der profeten genaamd, in dicht en zang te volmaken, en met deze kennis uitgerust, zich tot de verhevene bestemming van volksleeraar te bekwamen. In Elkana's tijden, gelijk we elders breedvoeriger vermeld hebben [4]), waren deze inrigtingen reeds tot eenen hoogen, en in Samuels dagen welligt tot den hoogsten bloei geraakt. In de laatste woonplaats was die zielverheffende school, waar men zich in vele vakken van geleerdheid oefenen, en tot de ontvangbaarheid van den profetischen geest, waarvan de dichterlijke onafscheidbaar was, — voorbereiden kon.

4) Zie de voorrede tot onze vertaling van het boek SAMUEL.

vloeit, wanneer het pas geboren wicht in den schoot der kerk opgenomen wordt; dat het gevoel der minnenden zaligt, wanneer het, op den oogenblik hunner eeuwige verbintenis, uit den mond der vriendenschaar weergalmt; dat troost in het hart des rouwenden stort, wanneer hij het verlies van een dierbaar pand te betreuren heeft; dat bij natuurlijke of zedelijke rampen tot middel verstrekt om des Scheppers ontferming af te smeeken: en dat bij verademing of voorspoed dient om het van dankbaarheid zwellend hart, voor den troon des Almagtigen uit te storten.

Wil men de oorzaken aanduiden, die deze harpzangen, boven elkander voortbrengsel van dichterlijke genie, zoo zeer hebben doen rijzen, dan bemerkt men al dadelijk, dat deze zich in *twee* soorten splitsen, die wij *uit-* en *inwendig* zullen noemen. Onder de eerste verstaan wij alle toevallige omstandigheden, welke hunne vervaardiging voorafgegaan, vergezeld en gevolgd hebben, en die, ofschoon geenszins uit de Psalmen voortvloeijende, toch met deze in verband staan, en tot hunne verheffing krachtdadig medegewerkt hebben; onder de laatsten echter bedoelen wij de innerlijke waarde der gezangen, hunne verdienste als dichterlijk gewrocht, al het geen zij tot boeijing der aandacht, verrukking des harten en vervoering des geestes bevatten.

De geschiedenis der dichtkunst en der met haar verwante toonkunst, is bijna zoo oud als de geschiedenis des menschdoms. Van de dichtkunst vinden wij sporen bij den val van den eersten mensch, en vooral bij het gebeurde met Lamech [3]); van de toonkunst wordt uitdrukkelijk vermeld, dat reeds het zevende geslacht, door Jubals vindingrijken geest, met het gebruik van harp en veldpijp bekend werd. Bij den zondvloed gingen deze bekwaamheden geenszins verloren; en toen een der aartsvaderen naar Mesopotamië, naar zijn geboorteland, terug-

3) Wij bedoelen hier de strafwoorden des Eeuwigen, aan het eerste menschenpaar en hunnen verleider gerigt. Nog duidelijker valt dit bij Lamechs gezegde in het oog (GEN. III, vs. 14—19 en IV, vs. 23 en 24).

VOORREDE *).

De PSALMEN [1]), in het Hebreeuwsch תהלים (*Lofliederen* of *Lofzangen*) genoemd, zijn een gedenkstuk der oudheid, hetwelk, om zijne voortreffelijkheid, in alle tijdvakken de aandacht van deskundigen heeft bezig gehouden, en zoo gehaltvol bleek te zijn, dat velen het ondernamen om elk vers tot eene of meerdere strophen om te werken [2]); een gedenkstuk, dat niet alleen in alle talen van ons werelddeel, maar ook in die van rijken, waar beschaving haren zetel niet meer, of nog niet gevestigd heeft, overgebracht is; dat in elke stad, gehucht of dorp aangetroffen, niet uitsluitend door den geletterden, maar zelfs, en welligt nog meer door den geletterden gelezen, of op eene eigenaardige wijze gezongen wordt; dat van de lippen der verblijde ouders

*) Een gedeelte dezer *Voorrede* is reeds gebezigd in mijne *Redevoering over de voortreffelijkheid der Psalmen*, geplaatst in het *derde* deel der Werken van het letteroefenend Genootschap *Tot Nut en Beschaving*, 1831.

1) Het woord *Psalm* stamt af van het Grieksch, in welke taal men *het gespeelde lied* er onder verstaat; het heeft dus dezelfde beteekenis als het Hebreeuwsche מזמור, gelijk de Psalm doorgaans bij de Israëliten genoemd wordt. De geheele verzameling draagt echter den naam van ספר תהלים, ofschoon deze naam slechts aan een gedeelte daarvan past.

2) Een ieder kent de Psalmberijmingen, zoodanig als die bij andere Kerkgenootschappen gebezigd worden. Minder bekend is het voortreffelijk werk כהנת אברהם, van ABRAHAM HACOHEN te Venetië (Gedr. 5479 in 4o), waarin elk vers tot eene strophe is uitgewerkt. Als voorbeeld strekke Ps. I vs. 1:

אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ מוֹאֵם בַּעֲצַת רָשָׁע
בַּל יַהֲלוֹךְ בָּהֵנָה
אִם חֹטְאִים אֵינֶנָּה
נַפְשׁוֹ וְלֹא עָמַד בְּדֶרֶךְ פֶּשַׁע

וּבְסוֹד רְחוֹקֵי יֶשַׁע
מוֹשַׁב בְּנֵי לָצוֹן טְלֵאֵי בֶגֶד
לֹא בָא וְלֹא יָשַׁב וְנָם מִנְגֶד :

Snelpersdruk VAN ES & JOACHIMSTHAL.

Per 150
570

ספר תהלים

בצירוף התפלות וענינים אחרים הנאותים לו

עם תרגום הללנדית

מאת המתרגם

שמואל ב"ה עזריאל לבית מולדר

HET BOEK

DER

PSALMEN,

op nieuw in het Nederduitsch vertaald,

DOOR

Dr. S. I. MULDER,

in leven Inspecteur der Nederl. Israël. Godsd. Scholen enz.

DERDE DRUK.

MET KERKELIJKE GOEDKEURING.

AMSTERDAM.

J. L. JOACHIMSTHAL.

5644.

2.50

Vak 162

GIDS

VOOR DEN

AMATEUR-FOTOGRAAF,

DOOR

J. JESSURUN DE MESQUITA.

En ce qui concerne les portraits et les paysages on en reviendra de ce que nous nommerons la finesse photographique qui permet de compter les cheveux d'un modèle ou les feuilles d'un arbre; autant cette extrême finesse devra être appreciée lorsque l'épreuve est documentaire, autant il faudrait l'éviter si l'on veut mettre un peu d'art en photographie.

ALBERT LONDE.

M. VAN OS
in Optische en Fotografische Artikelen
ROTTERDAM.

AMSTERDAM. — 1889. — W. VERSLUYS.

246

GIDS

VOOR DEN

AMATEUR-FOTOGRAAF.

BIBLIOTHEEK UNIVERSITEIT UTRECHT
2942 776 6

AK Vak 162
246

GIDS

VOOR DEN

AMATEUR-FOTOGRAAF,

DOOR

J. JESSURUN DE MESQUITA.

En ce qui concerne les portraits et les paysages on en reviendra de ce que nous nommerons la finesse photographique qui permet de compter les cheveux d'un modèle ou les feuilles d'un arbre; autant cette extrême finesse devra être appreciée lorsque l'épreuve est documentaire, autant il faudrait l'éviter si l'on veut mettre un peu d'art en photographie.

ALBERT LONDE.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT
COLL. THOMAASSE

AMSTERDAM. — 1889. — W. VERSLUYS.

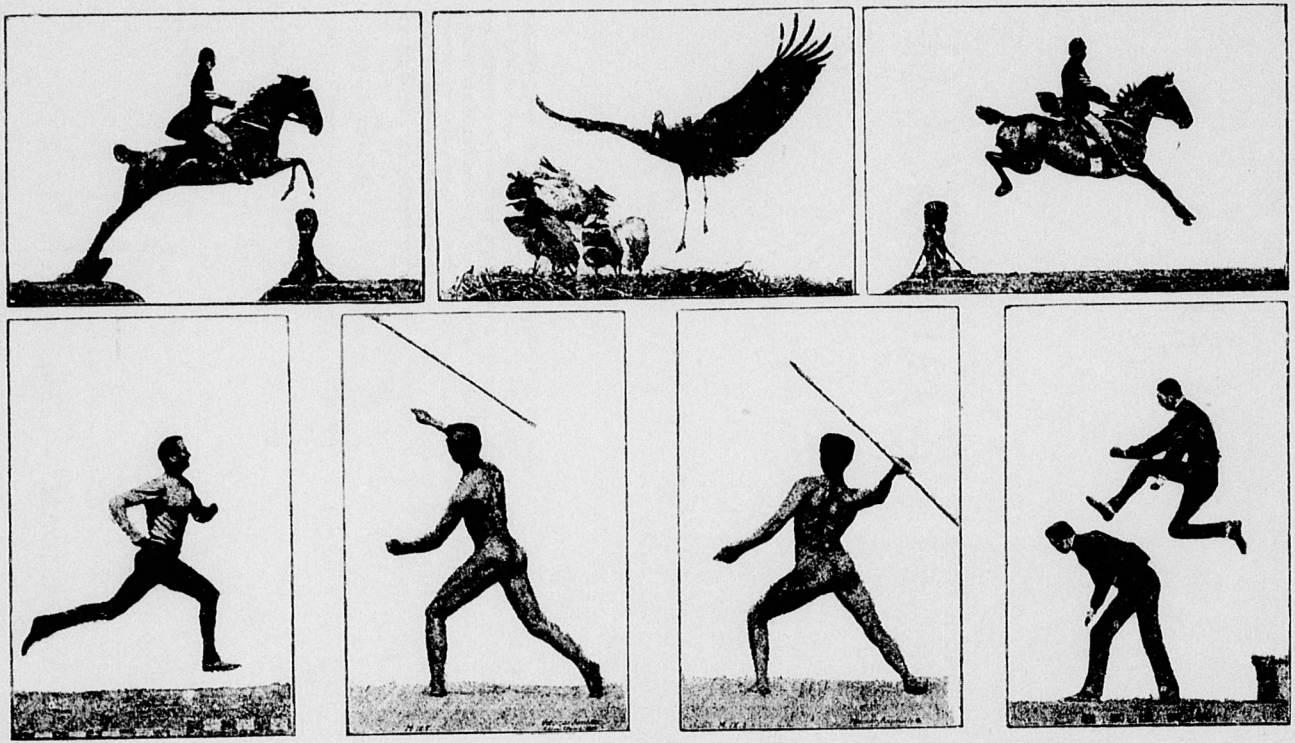

Instantanée's gemaakt met Ottomar Anschütz' moment camera.

Instantanée's gemaakt met Ottomar Anschütz' moment camera.

GIDS VOOR DEN AMATEUR-FOTOGRAAF.

Daar er op het oogenblik zeker meer amateur-dan vak-fotografen zijn, en de bestaande handboeken ongeveer alle zijn geschreven voor laatstgenoemden, zal het doel van dezen korten, uitsluitend praktischen Gids zijn, den amateur, die gewoonlijk niet in de gelegenheid is zich bij een fotograaf te bekwamen, tot richtsnoer te dienen, bij de keuze zijner instrumenten, bij zijn werk en bij de enkele speciale gevallen die zich in het fotografeeren kunnen voordoen. Alleen die zaken zullen worden behandeld die van praktisch nut zijn, terwijl theoretische bespiegelingen zooveel doenlijk zullen worden vermeden.

Men bedenke echter wel dat naast al de zuiver technische kennis, die hier wordt beschreven, de amateur zal moeten hebben een goede dosis oordeel, smaak, artisticiteit.

Het fotografeeren is geen »Kunst". Fotografie is impersoneel: al kan men ook aan een fotografie zien dat hij door dezen of door genen is gemaakt, dit ligt aan de manier van bewerking, aan een technisch verschil, niet aan een verschil van opvatting; maar zeker is het noodig zoo niet artist, dan toch eenigszins artistiek te zijn om een wezenlijk goede fotografie te maken.

Verder zij men er op bedacht, dat men goede, zéér goede intrumenten neme: het is al moeielijk genoeg om in den beginne te slagen met goede toestellen, en het mislukken van alle pogingen door het gebruiken van slechte of middelmatige zou òf ten gevolge hebben dat men den lust in het fotografeeren verloor, òf dat men zich ten slotte toch betere zou moeten aanschaffen. Daarom zullen wij de verschillende toestellen bespreken en er op wijzen wat men vergen mag van een goed instrument, wij zullen aanduiden hoe men er zich van bedient en de verschillende bewerkingen, die men heeft uit te voeren, bespreken, hierbij zorg dragende den lezer niet te verdrinken in menigte van formules, maar alleen die aan te geven die ons bekend zijn als goed, en die wij zelf bij ons werk gewoon zijn te gebruiken.

Hoofdstuk I.

HET TOESTEL.

Een compleet fotografisch toestel bestaat uit de volgende deelen die hier successievelijk zullen worden behandeld:

De *camera* of *donkere kamer.*

de *chassis* of *cassette.*

de *voet.*

het *objectief* of de *lens.*

de *obturateur* of *sluiter.*

De *camera* is in hoofdzaak een leeren balg, van voren

en van achteren aan een houten raampje verbonden. Een van die ramen is loodrecht op een ander houten vlak — het grondvlak van de camera — bevestigd, en vormt het vóorvlak, dienend tot draging van het objectief; het achterste raam is door middel van een tandrad over tandrails voort te bewegen over het grondvlak, door een buiten het toestel uitstekende schroef (Camera à crémaillère).

In plaats van tandrad en rails zijn er nog verscheiden andere inrichtingen om het achtervlak gelijkmatig over het grondvlak te kunnen verplaatsen die echter op hetzelfde neêrkomen.

In het achterste raam bevindt zich met scharnierverbinding een tweede raam waarin een mat geslepen glazen ruit die dient om het door de lenzen gevormde beeld op te vangen.

Het voorstuk van de camera (het vaste houten raam waaraan de balg is bevestigd) bevat een plankje met een ring tot opname van het objectief en wel zoodanig dat dit plankje door twee sleuven van links naar rechts en omgekeerd kan worden geschoven, terwijl het gewoonlijk die beweging kan doen in een andere plank, die zelf weer in het raam een beweging kan maken, loodrecht op de eerste, dus van boven naar beneden, zoodat het objectief, indien het noodig is. kan worden verplaatst van links naar rechts, van boven naar beneden, en omgekeerd.

De voorste en achterste ramen zijn verbonden zooals gezegd is door een leeren balg die geen licht door mag laten in de camera en gemakkelijk samenvouwbaar moet zijn. Soms in den balg konisch, en wel zoo dat het kleinste vlak ligt bij het objectief, het grootste bij de matglazen plaat; om verschillende redenen, o. a. door de

mogelijkheid van het tegenhouden van lichtstralen, is deze vorm niet te verkiezen, en doet men beter een te nemen die van voren dezelfde afmeting heeft als van achteren.

Gewoonlijk voegt men bij de camera nog een waterpas, in het grondvlak bevestigd.

Zeer aan te raden is het ook, den halven omtrek van de matglazen plaat door graveeren in millimeters te laten verdeelen, en haar zelf bovendien door horizontale en vertikale lijnen in ruiten van 1 of 4 vierkante centimeter. Het nut hiervan is dat men dadelijk kan oordeelen over het al of niet evenwijdig zijn van de camera met het voorwerp dat men fotografeert, wat voor opnamen in het algemeen, en voor reproducties vooral, noodig is. Zoo zal het bij een monument-opname voldoende zijn, een van de vertikale zijden daarvan te laten samenvallen met een der vertikale lijnen op de matglazen plaat, om te oordeelen over den goeden stand van de camera.

Om te onderzoeken of een camera lichtdicht is, zet men haar in de zon met een gesloten objectief en beziet dan de balg van binnen, na zich een doek over het hoofd te hebben gedaan. Er mag dan geen enkel gaatje, hoe klein ook, zijn dat licht doorlaat. Verder moeten de houtverbindingen zoodanig wezen, dat men de minste kans heeft op trekken van het hout bij verschillende temperatuur, de schroef moet goed loopend zijn, enz.

Zooals gezegd is, bevindt zich in het achterste raam van de camera een ander raam met matglazen plaat waarop men het door het objectief gevormde beeld kan zien. Het beeld echter moet worden gevormd op een gevoelige plaat die daarom juist op de plaats van het matglas komen moet.

Daarom bevinden zich in het achterste raam twee sleuven, waarin juist passend de

Chassis of *Cassette* kan worden geschoven; d. i. een doos, plat, van gelijke grootte als het raam en zoodanig gemaakt dat zij ten eerste geschikt is tot opname van de gevoelige plaat en ten tweede, dat, bij de opening van de chassis, deze (de plaat nl.) juist komt te liggen waar vroeger het matglas was, zoodat als in het begin het beeld daarop scherp te zien was, het nu even zoo scherp op de plaat moet komen.

Men onderscheidt twee soorten cassetten, nl. voor 1 of 2 platen en voor vele. De meest gebruikte zijn de houten dubbelchassis, waar aan iedere zijde één plaat wordt opgenomen. In den laatsten tijd echter komen — vooral in Engeland — meer in de mode metalen cassetten, het eerst door Tylar in den handel gebracht die, zich, zoo men zegt, onderscheiden door geringeren prijs, kleiner volume en mindere gevoeligheid voor weersverandering.

Daar men gewoonlijk bij een toestel drie dubbelcassetten krijgt, kan men op een tocht hoogstens voor zes opnamen materiaal meenemen, tenzij men in de gelegenheid is, de platen te ontwikkelen, wat in den regel te bezwaarlijk gaat. Om hierin te voorzien, vervaardigt men de zoogenaamde wisselcassetten, waarin 12 tot 20 platen kunnen worden geborgen, die achtereenvolgens voor een opname dienen, terwijl telkens de gebruikte, door een in de cassette aangebracht mechanisme, achter de ongebruikte wordt gekanteld.

Deze chassis zijn alle voor fotografie op gevoelige platen, voor gevoelig papier zijn zij geheel anders ingericht.

De bruikbaarste van die soort is wel die van Eastman, waar het papier over rollen wordt gespannen en

door een uitwendig aangebrachte kruk wordt afgerold.

En wissel- èn rolcassetten hebben voor den beginner een groot bezwaar, nl. dat hij er al gauw toe komt om er maar op los te fotografeeren, daar hij toch veel materiaal bij zich heeft; terwijl hij waarschijnlijk beter uit zijn oogen zal kijken, als hij weet, maar zes opnamen te kunnen doen.

De *voet* moet zijn licht, stevig en niet zwiepend. De camera wordt met een schroef bevestigd op het bovenvlak, dat met klemschroeven aan de drie pooten is verbonden. Het is practischer dat de pooten niet omklappend, maar inschuivend zijn en bv, uit drie deelen bestaan, die met klemschroeven worden vastgezet; hierdoor kan men de pooten op verschillende lengte zetten, hetgeen bij opnamen op oneffen terrein zeer dikwijls noodig is.

Het *Objectief* is een combinatie van eenige lenzensystemen, geconstrueerd volgens regels die hier niet kunnen worden uiteengezet. De eigenschappen die een goed objectief hebben moet, zijn:

1° zoo groot mogelijke lichtsterkte.

2° voldoende diepte, d. w. z. de dat het in verschillende vlakken gelegen voorwerpen alle met genoegzame scherpte weer geeft.

Een gevolg echter van den physischen aard der lenzen is, dat de 1e en 2e eigenschap tegenover elkaar staan en niet vereenigbaar zijn; bij de keuze van een objectief lette men daarom vooral op de eerste eigenschap, daar men lenzen met groote lichtsterkte door het straks te beschrijven diafragma grootere diepte geven kan.

Het voor den amateur meest geschikte objectief is zeker een *aplanaat*, daar dat door zijn constructie zoowel voor portret

als voor instantanée, landschap of reproductie gebruikt kan worden. Indien men zich echter meer dan één objectief aan kan schaffen, dan is het meest aan te bevelen een doos Rectilinéaire à foyers multiples van Français, Rue du Chalet te Parijs, dat is een stel van 7 verschillende lenzen met een tusschenstuk, waardoor men zelf voor een bepaald doel een bepaalde combinatie kan maken. Het voordeel hiervan is niet gering; stel, bijvoorbeeld, dat men een goed aplanaat tot objectief heeft, dan kan men daarmee een portret maken, of een landschap, maar komt men b.v. voor een eenigzins hoog monument dan kan men er geen opname van doen, daar de hoek, waaronder een aplanaat werkt, daarvoor te klein is. Bij een doos van Français daarentegen zal men niet met eenzelfde objectief een opname doen van een persoon en een landschap, maar men zal voor elk speciaal geval ook de meest geschikte lenscombinatie nemen. Zoo zal men op een helderen dag voor een portret nemen No. 2 en 3 en op een regenachtigen voor hetzelfde doel 2 en 4. Voor een landschap zal men 3 en 4 of 2 en 4 nemen naarmate het weêr is, voor hooge monumenten 5 en 6 of 6 en 7, zoodat men zich in elk geval kan helpen. Rekent men hier nu nog bij, dat iedere lens uitstekend is geslepen en dat de prijs van een heel stel waarmee men fotografieën tot 24 × 30 cM. kan maken, slechts 250 francs kost, dan zal men toegeven dat dit zeker voor amateurs de aangewezen objectieven zijn.

Een bij het objectief behoorend instrument is het *diafragma*, een dunne zwart gemaakte metalen plaat, met een ronde opening kleiner dan de lens, die men door een gleuf in het verbindingsstuk der lenzen tusschen deze in

kan brengen. Het geeft het objectief meer diepte en doet het een grooter vlak bedekken, maar onderschept een deel van het licht. De lichtsterkte neemt af en wel zoodanig dat de expositietijden omgekeerd evenredig zijn met de kwadraten van de openingen der diafragmen.

Heeft men dus b.v. een stel daarvan, waarvan de openingen zijn 12, 8, 6 en 4 mM., dan zullen zich de expositietijden verhouden als 16 : 36 : 64 : 144 of als men den tijd bij een opening van 12 mM. als eenheid aanneemt 1 : 2 : 4 : 9.

De *obturateur* of *sluiter* is een toestelletje dat dient, om op een gegeven oogenblik voor een langeren of korteren tijd het licht door het objectief in de camera te laten dringen. Zij zijn of ingericht om het objectief een willekeurigen tijd onbedekt te houden òf om zich met een zekere snelheid te openen en weêr te sluiten. De eerste soort is een vervanging van den vroeger gebruikelijken »dop", de tweede soort is de *momentsluiter*, terwijl men een obturateur die beide soorten in zich vereenigt, een »gemengden sluiter" noemt. Natuurlijk zijn de laatste het verkiezelijkst, daar zij toestaan tijdopnamen en instantanées te maken.

De obturateurs worden gemaakt om vóór het objectief te worden geplaatst of tusschen de lenzen in, in de plaats van het diafragma. Tot de laatste behoort de gemengde sluiter van Londe en Dessoudeix, zoover wij weten de beste die op het oogenblik bestaat, geheel van metaal en slechts 170 gram wegend.

Uitsluitend voor instantanées is het meest aan te raden de Grimson-sluiter, in den handel gebracht door de firma Wratten en Wainright.

Hoofdstuk II.

DONKERE KAMER EN ATELIER.

De bewerkingen die buiten het licht moeten geschieden doet men in de donkere kamer; men vult er de chassis, ontwikkelt er de clichés, enz. Wit licht — daglicht, lamplicht, enz. — mag niet in de donkere kamer doordringen; daarom beplakt men alle naden en gaten met zwart of rood papier; plakt het raam indien dat er is, toe en spaart alleen een ruimte van ongeveer 4 dM^2., die men met rood glas bedekt, dat dan als venster dienst doet, zoodat er geen licht in de kamer dringt als door dit roode glas, dat de eigenschap heeft alleen die stralen door te laten; die zonder invloed zijn op de fotografische preparaten.

Indien de donkere kamer geen venster heeft, verlicht men ze door een lantaarn met rood glas.

Verder moet de donkere kamer voorzien zijn van een waterleiding — aan wier kraan men een stuk elastieke slang en het uiteinde van een gieter vast maakt, zoodat het water niet loopt met één straal maar met vele, — van een werktafel 1) en van glazen of geëmailleerd ijzeren bakken, die ieder hun eigen bestemming en plaats hebben en die men *cuvetten* noemt.

Gewenscht is het, om naast de donkere kamer een verlicht vertrek te hebben, waar men de verschillende preparaten kan klaar maken, waar men kan wegen, oplossen, enz., en waar men de daarvoor benoodigde instrumenten

1) Zie pag. 23.

heeft staan. Heeft men hiervoor echter geen gelegenheid, dan behelpe men zich ook voor die bewerkingen met de donkere kamer.

Den amateur zal het wel niet voorkomen, dat hij zich een atelier kan doen bouwen; veel is het al indien hij zich een gewone kamer kan uitzoeken en inrichten voor zijn doel. Zoo mogelijk zij de kamer hoog en goed verlicht door hooge vensters. Het onderste deel hiervan kan men afschutten met gordijnen die zoo noodig moeten kunnen worden verschoven. Noorderlicht is absoluut niet noodzakelijk, integendeel, onder de beste portretten die ons bekend zijn, zijn er verscheiden met zon gefotografeerd, en dus per se in een atelier, dat niet op het noorden ligt.

Men richte zijn atelier naar eigen smaak in en zorge zich te voorzien van eenige doeken voor fond's, een lichte, een donkere en een geheel zwarte. Maar zeer moeten wij afraden een officiëel fotografen fond te nemen, een beschilderde, een landschap met boomen en lucht enz. want, behalve den onartistieken kant van die schilderstukken, is het natuurlijk nonsens iemand met kamer- of atelier licht te fotografeeren tegen een fond, dat op het model buitenlicht veronderstellen doet.

Hoofdstuk III.

HET MATERIAAL.

Van de verschillende procédés, volgens welke men fotografeert, kan alleen het broom-gelatine-procédé voor den ama-

teur van belang zijn, door den eenvoud van bewerking en door de groote gevoeligheid der platen. Het materiaal hiertoe wordt door verschillende fabrieken van uitstekende hoedanigheid geleverd en is bekend onder den naam van *drooge platen*. Het zijn glazen platen van verschillend formaat, bedekt met een laag broomzilvergelatine, de voor het licht gevoelige stof, die het beeld vormt. Naarmate de gelatine langer of korter verwarmd is voor het bereiden van de plaat, is deze ook meer of minder gevoelig.

Zeer zuivere en zeer gevoelige-platen worden geleverd door Monckhoven, Westendorp en Gebhardt, e. a.

In plaats van op glas, kan de gelatine emulsie ook op andere stoffen worden aangebracht, zoo b. v. op papier, en levert dan de *negatiefpapieren*, of op celluloïd en geeft dan de tegenwoordig veel gebruikte *films*, die niet, zooals glas, breekbaar zijn, gevoeliger zijn dan papier, en aan weerszijden kunnen worden afgedrukt, daar zij doorschijnend zijn.

Hoofdstuk IV.

HET FOTOGRAFEEREN.

Nu wij voorzien zijn van al wat noodig is, zullen wij een tochtje maken met den lezer en nagaan al hetgeen daarbij te doen is.

Om te beginnen, voorziet men zijn cassette van gevoelige platen. Men doet dit in de donkere kamer en legt de platen zoodanig, dat de doffe, gevoelige kant voor de schuif

komt te liggen. Voor de chassis te sluiten, veegt men met een breed zacht penseel de stof van de plaat.

Gewoonlijk pakt men dan de camera met objectief en obturateur en cassetten in een koffertje dat gemakkelijk draagbaar is, terwijl de voet, ingeschoven, afzonderlijk gedragen wordt met een zwart fluweelen of caoutchouc doek waarvan men zich bij het instellen bedient.

Als wij nu op onzen tocht komen aan een landschap b. v., dat ons geschikt voorkomt gefotografeerd te worden, dan schuiven wij den voet uit, draaien alle schroeven stevig aan, bevestigen er de camera met objectief en sluiter op en *stellen in* op dat stuk, dat wij het fraaist vinden, d. w. z. wij richten de lens op het uitgekozen doel, en verschuiven door middel van de schroef de matglazen plaat, tot wij het beeld met voldoende scherpte daarop waarnemen. Daar het daglicht ons bij deze bezigheid hinderlijk, is zoo gebruiken wij nu de fluweelen of caoutchouc lap, om ons hoofd en het achterste deel van de camera mee te bedekken.

Indien, hetgeen men wil fotografeeren, niet ligt in één vlak maar een tamelijk groote diepte heeft, dan moet men zorg dragen er zich zoover mogelijk van te verwijderen, daar anders hetgeen vooraan is een scherp beeld zou geven en wat verder ligt een onscherp, of omgekeerd.

Hier volgt een lijst die dr. Monckhoven 1) opgeeft over het verschuiven van het matglas voor de verschillende afstanden

---

1) Traité d'optique par Dr. Monckhoven.

Afstand v./h. voorwerp.		Verplaatsing matglas	
10,000	M.	0.001	mM.
1,000	»	0.01	»
100	»	0.1	»
50	»	0.2	»
10	»	1.01	»
5	»	2.04	»
4	»	2.6	»
3	»	3.5	»
2	»	5.3	»
1	»	11.1	»
0.5	»	25	»
0.4	»	33.3	»
0.3	»	50	»
0.2	»	100	»

Men ziet hieruit, dat voor voorwerpen op een afstand van 50 M. b. v. het matglas twee-tiende mM. zou moeten worden verplaatst, een afstand zoo klein dat ze niet in rekening kan komen; voor 10,000 M. is de verschuiving nog minder, slechts 1 duizendste mM. Dus, alle voorwerpen die verder dan 50 M. liggen zullen altijd scherp komen op 't matglas, hoevéél verder het ook moge zijn. Maar, als het voorwerp b. v. ligt op 30 cM. van de lens af, dan moet het matglas 5 cM. worden verplaatst, bij 50 cM. $2^1/_2$ cM., bij 1 M. $1\frac{1}{10}$ cM., afstanden die betrekkelijk groot zijn.

Dus zullen voorwerpen die op kleinen afstand liggen van de lens slechts dàn scherpe beelden geven, als zij onderling dicht bij elkaar liggen.

Hoe verder men nu van zijn voorwerp afgaat des te

zekerder zal men zijn een scherp beeld te krijgen, ook van die zaken die niet in het zelfde vlak zijn gelegen; maar hoe verder men komt, des te kleiner worden ook de beelden zoodat men, indien een eenigzins groote fotografie verlangd wordt, van dit middel geen gebruik kan maken In dit geval staan nog twee andere hulpmiddelen ten dienste, nl. het instellen op het in 't midden gelegen voorwerp en het diafragma, dat, ten koste van wat licht, de diepte vermeerdert.

In sommige gevallen kan het niet alleen geen kwaad, dat alle voorwerpen niet even scherp komen, maar is dit zelfs gewenscht, nl. dàar waar men één zaak als hoofdzaak beschouwt en daarop scherp instelt, terwijl de omliggende voorwerpen alleen als bijzaken voorkomen.

Zoo b.v. wanneer men buiten een persoon of een groep personen fotografeert, dan is het dikwijls hinderlijk dat niet alleen de personen scherp zijn, maar dat ook de bladen van de boomen, die in het fond kunnen zijn, zoo scherp komen, dat men ze desnoods kan tellen; dikwijls geeft het dan véél beter resultaat, als het fond eenigzins vaag is, waardoor de figuren zelf meer uitkomen.

Als nu is ingesteld, sluit men het objectief, schuift, in de plaats van het matglas, de chassis, opent deze onder den zwarten doek en opent den sluiter. Hoe lang men dezen open houdt, hangt van velerlei omstandigheden af, van de lichtsterkte van de lens, de gevoeligheid van de plaat en de sterkte van het licht. Hiervoor zijn geen regels te geven en de praktijk alleen geeft hierin voldoende handigheid; buiten in de open lucht zal men van een halve tot

één seconde exposeeren als er geen zon is, anders nog korter; in het atelier van 1 tot 3 of 4, naarmate de verlichting. Ten minste indien men geen *instantanées* of *oogenbliks-fotografieën* maakt. Hierbij is de expositietijd van $\frac{1}{4}$ tot $\frac{1}{100}$ of $\frac{1}{200}$ seconde.

Instantanées maakt men van in beweging zijnde voorwerpen en wel door het objectief zoo snel te sluiten, dat één oogenblik van de beweging scherp is gefixeerd; hiervoor natuurlijk heeft men noodig: een lichtsterke lens en helder of zonnig weer, daar de expositietijd uit den aard der zaak een zeer korte is. Hierbij houde men het volgende voorbeeld voor oogen. Met een momentsluiting, die veroorlooft te werken in $\frac{1}{100}$ seconde, kan men, op een paar honderd meter afstand, een scherp beeld maken van een in beweging zijnden spoortrein, en op twee meter afstand zal men er geen scherp beeld mee kunnen verkrijgen van een gewoon loopenden man; men zorge dus vooral bij eenigszins groote snelheden op een tamelijken afstand van het voorwerp te zijn.

Het is hier de plaats om te spreken over Camera's, die er op ingericht zijn, alleen instantanées te maken, waartoe vooral behooren en voor den amateur alleen te pas komen de zoogenaamde *geheim* of *detectief camera's*, dat zijn fotografische toestellen die zoodanig van vorm zijn, dat men ze 1e kan dragen, ten 2e zonder statief gebruiken en 3e die, door hun uitwendig voorkomen, hun doel niet doen kennen. Hiermee is men dus in staat personen enz. te fotografeeren, zonder dat deze het merken. Het meest worden ze gebruikt voor opnamen van dieren, die allicht verschrikken op het zien van een fotografisch toestel met

blinkend koperen lens en fladderend zwarte doek, voor scénes op straat enz. Hier blijkt al uit, dat de daarmee verkregen fotografiën instantanées moeten zijn.

De meeste dergelijke toestellen zijn er op gemaakt om zonder instellen scherpe beelden te verkrijgen, waartoe men op een minimum afstand van het te fotografeeren voorwerp moet gaan, die verschillend is voor elk toestel. Daar verder het toestel portatief moet zijn en men er achtereenvolgens eenige opnamen mee moet kunnen doen, zijn de verkregen fotografiën van zeer geringe grootte, waaraan men naderhand door middel van vergrooting te hulp kan komen.

Vele dergelijke toestellen worden in den laatsten tijd gemaakt, alle in een of ander opzicht verschillend en wel in hoofdzaak verschillend, naarmate gevoelig papier, films of droge platen gebruikt worden om er de opnamen op te doen.

De meest gebruikte voor papier is de door de Engelsche firma Eastman Dry Plate & Film Co. uitgevonden *Kodak-camera*. Deze heeft de vorm van een kistje dat men met een riem kan omhangen; is $8\frac{1}{2} \times 10 \times 17$ cM. groot en weegt $\frac{3}{4}$ KG, wanneer er papier in is voor 100 opnamen.

Door een zeer eenvoudige inrichting wordt de papierrol van buiten af, na iedere opname, zoover omgedraaid, dat er juist zooveel papier wordt afgerold als noodig is voor één opname; tegelijkertijd werkt een perforeertoestel, waardoor de eene opname van de andere wordt gescheiden. Het objectief heeft een onveranderlijke brandspuntsafstand, zoodat niet telkens behoeft te worden ingesteld.

Het apparaat is geschikt tot opnamen buiten, bij sterk zonlicht van voorwerpen die een niet te groote snelheid

hebben, maar paarden in draf of spoortreinen zijn er niet mee te fotografeeren. De prijs van het toestel is 120 Mark. De meest gebruikelijke voor platen zijn *Stirns Geheimcamera* en *Krügener's Taschenbuch Camera.*

Met de eerste, die rond is, kan men vier of zes opnamen naast elkaar maken, op één plaat, met de tweede 24 opnamen op verschillende platen van 4 cM.; beide camera's kunnen goede resultaten leveren; maar de beste camera voor instantanées, die tevens in de hand — dus zonder statief — kan worden gebruikt en daarom nog bij de geheimcamera's kan worden behandeld, is zeker die van *Ottomar Anschütz,* Lissa (Posen). De bekende paarden-instantanées [1]) van deze firma zijn met een dergelijk toestel vervaardigd. Het is ingericht voor opnamen van 9 × 12 cM. en kan ook na verwijdering van de momentsluiting gebruikt worden voor gewone opnamen. Men kan hier naar keuze gebruiken een of ander objectief, zoodat men hier niet werkt met een bepaalden brandspuntsafstand, maar iederen keer moet instellen; aan de Camera is echter een inrichting die veroorlooft dit te doen zonder door het apparaat te zien; zoodat men op het oogenblik der opname tevens ziet wàt men opneemt. De prijs van het toestel met objectief is 250 of 280 mark, al naar het objectief dat men kiest.

Nadat nu de momentsluiter gesloten is, maakt men de cassette toe en heeft men een »opname" gedaan. —

Wanneer men in de donkere kamer de cassette opent en er de plaat uitneemt, ziet deze er evenzoo uit, als toen men haar er in deed, en toch bevindt er zich een beeld op, maar,

[1]) Zie de reproducties voor het titelblad.

men zou kunnen zeggen, in latenten toestand; de bewerking om het beeld te doen verschijnen, noemt men *ontwikkelen*. Er zijn verschillende recepten om dit de doen, eenige der meest gebruikelijke volgen hier:

IJZER-ONTWIKKELAAR. Men losse 1°. 100 gram ijzervitriool (zwavelzuur ijzer) op in 300 gram water (gedistilleerd) en voege daar, na oplossing, 2 gram wijnsteenzuur bij.

Verder make men een oplossing van 200 gram oxaalzure kali in 600 CC. water.

Om te ontwikkelen voegt men één deel van de 1st oplossing bij drie van de tweede. Dit mengsel kan voor verscheiden platen gebruikt worden. —

PYROGAL-ONTWIKKELAAR.

A. 50 gr. koolzure soda opgelost in
500 gr. gedistilleerd water.

B. 100 gr. zwaveligzure soda opgelost in
500 gr. ged. water; na oplossing wordt hier bijgevoegd 15 gram pyrogalluszuur.

Voor het gebruik neemt men 1 deel A., doet daarbij 1 deel B (niet omgekeerd) en voegt bij dit mengsel 1 deel gedistilleerd water.

HYDROCHINON ONTWIKKELAAR.

zuiver drooge koolzure natron	30 gram
gekristalliseerd natronsulfiet ..	30 »
opgelost in gedist. water.....	240 »
hierbij citroenzuur.....	4 gram
hydrochinon.....	6 »
alcohol..... ..	30 »

Voor het gebruik: 1 deel oplossing en 4 deelen ged. water.

Een andere ontwikkelaar, speciaal voor instantanées, is BALAGNY'S HYDROCHINON ONTWIKKELAAR, bestaande uit:

Een warme 25% oplossing van zwaveligzure natron..... 300 CC.
hydrochinon in poeder..... 10 gr.

Na volkomen oplossing hierbij:

koude 25% oplossing van koolzure natron. 600 CC.

Al de genoemde ontwikkelaars zijn speciaal voor droge platen en films, voor opnamen op papier gebruike men:

A.		B.	
Water.....	1 L.	Water.....	1 L.
zwaveligz. natron	175 gr.	koolz. natron....	125 gr.
pyrogal.....	30 gr.		

om te ontwikkelen: water 50 CC.

Opl. A 50 CC. Opl. B 50 CC.

Het is niet te zeggen, welke van de genoemde ontwikkelaars de beste is, dat hangt af van het merk platen dat men heeft. Als men dus eens een merk gekozen heeft dat men vast gebruikt, dan is het het best daarvoor de verschillende ontwikkelaars te probeeren, door een opname te doen in zeer korten tijd, het cliché met een glassnijder in eenige strooken te verdeelen en ieder dier strooken volgens een ander recept te ontwikkelen; het bad dat dan het krachtigst beeld heeft gegeven, is voor dat merk platen het meest geschikt.

Indien men nu eens voor al zijn keuze heeft gedaan en dus een vasten ontwikkelaar heeft, doet men een zekere hoeveelheid (afhankelijk van de groote der plaat, voor eene plaat van 18 × 24 cM. bv. ongeveer 80 cM³) in eene maatglas, legt de te ontwikkelen plaat in eene geëmail-

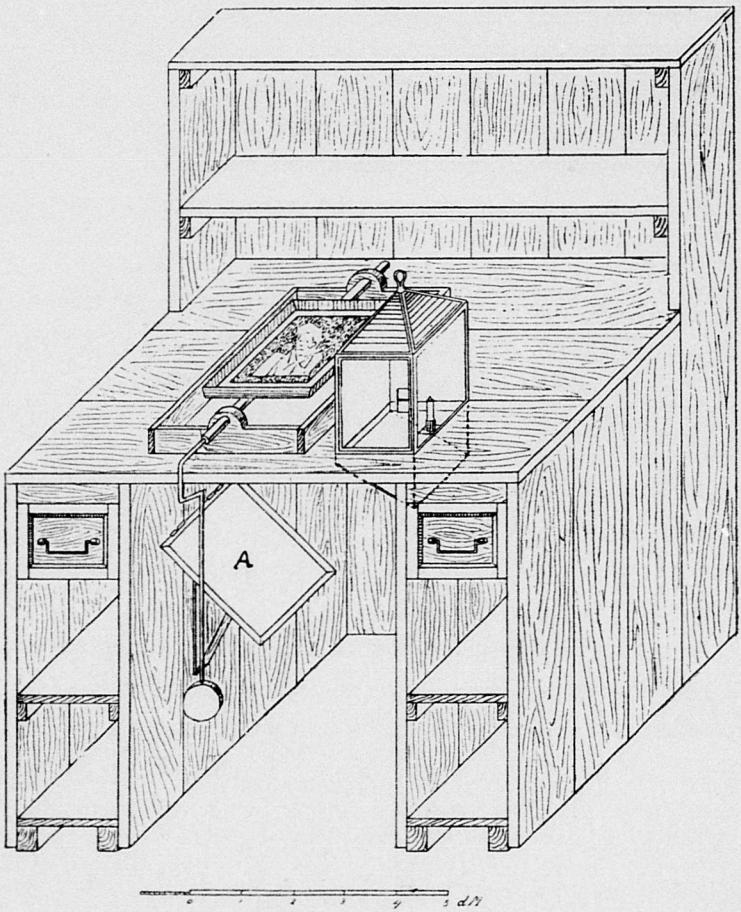
A

leerde of glazen bak en giet er in één scheut de vloeistof over, zoodat de plaat overal tegelijk er mee wordt bevochtigd 1). Men blijft de cuvette dan bewegen tot het beeld en alle details goed zichtbaar zijn.

Men verontruste zich niet, indien het schijnt dat de plaat geheel zwart wordt, zoodat men het beeld niet kan zien. Dat zal altijd gebeuren als er geen groote tegenstellingen van schaduw en licht zijn. Men vergewist zich dan van den gang der ontwikkeling door de plaat soms uit het bad te nemen en tegen de roode ruit te houden, waardoor men het beeld kan zien in doorzicht.

Een zeer geschikt toestel tot het ontwikkelen van de cliché's is in figuur pag. 24 afgebeeld. Met zulk een meubel, is men eigenlijk geheel ingericht voor alle bewerkingen van den cliché, en wij kunnen den amateur aanraden er zich zoo een bij een timmerman of kastenmaker te doen vervaardigen.

Het toestel dat wij gebruiken, bestaat uit twee kasten 0.75 M. hoog, 0.60 M. diep en 0.20 M. breed. Van achteren zijn zij door een schot verbonden en evenzoo van boven door een dekblad 1 M. lang, dat in het midden is uitgezaagd, en waar een glazenplaat ligt tusschen vier opstaande houten wanden. Over deze wanden loopen twee stukken ijzerdraad, in het midden kruisgewijs verbonden, en waarvan een der uiteinden van het eene stuk driemaal om is gebogen, zoodat het onder de tafel uitkomt en daar is bezwaard met een looden gewicht. De deelen van het

1) Men kan de plaat ook eerst met gedistilleerd water bevochtigen, om te maken dat de ontwikkelaar gelijkmatig werkt.

ijzerdraad boven de glazenplaat, zijn overtrokken met guttapercha slang en dienen om de cuvette met de te ontwikkelen plaat te dragen. Wanneer men nu het gewicht onder tafel een slingerbeweging geeft, zal eenigen tijd lang de cuvette een gelijkmatige beweging houden en de plaat zal ontwikkeld worden. Men doet goed de cuvette van glas te nemen, dan kan men, zooals uit de teekening blijkt, de plaat door een lantaarn waarvan het roode licht door een spiegel *A* gereflecteerd wordt, van onderen af verlichten zoodat men niet telkens de plaat uit het bad behoeft te halen, om over en staat der ontwikkeling te oordeelen.

(De teekening — in scheefhoekige projectie — veroorlooft met behulp van de schaal alle ware maten af te lezen.)

Na het ontwikkelen van de plaat, wascht men deze goed af onder de waterleiding en moet zij *gefixeerd* worden, d. w. z. dat men door het oplossen van het nog niet ontlede zilverzout in de gelatine-couche, deze voor verdere inwerking van het licht ongevoelig maakt. Dat zal natuurlijk tengevolge hebben, dat genoemde couche doorschijnend wordt en men oordeelt dan ook over het geheel gefixeerd zijn van een cliché door het verdwijnen der ondoorschijnendheid, die wij zien als een wit overtrek aan de achterzijde van de plaat.

Als fixeervloeistof gebruikt men een oplossing van 20 pCt. onderzwaveligzure soda in gewoon water.

Door de ondergane bewerkingen heeft het gelatine-huidje veel van zijn weerstandsvermogen verloren; om het te verharden doet men de gefixeerde en daarna gedurende

vijf minuten onder de waterleiding gewasschen cliché in een bad van:

Aluin..... 20 gram
Water..... 1000 »

waar het 5 tot 10 minuten inblijft.

Hierna wordt weer het cliché goed uitgewasschen en dan te drogen gezet; of wel gedompeld in een bak met absoluten alcohol, daar de alcohol door zijn wateraantrekkend vermogen de plaat spoediger drogen doet.

Nu kan het voorkomen dat de plaat te kort geexponeerd is geweest en het beeld dus ondanks goed ontwikkelen niet krachtig genoeg is geworden, dan doet men de plaat nog een bewerking ondergaan die men *versterken* noemt.

De gefixeerde en goed uitgewasschen cliché komt dan in een bad van:

Sublimaat..... 5 gr.
Gedist. water..... 100 CC.

Langzamerhand wordt de plaat wit en hoe meer meer men ze wil versterken des te witter moet men ze laten worden.

Hierna wascht men goed af en dompelt de plaat in een bad van:

Zuivere ammoniak... 5 CC.
Gewoon water..... 100 »

Dadelijk zal de cliché zwart worden. Als de verlangde sterkte verkregen is, neemt men ze er uit, wascht goed af en laat drogen.

Deze bewerking kan men bij gewoon daglicht doen.

Het kwikbad kan voor meer platen dienen, maar het ammoniakbad moet telkens ververscht worden.

Wanneer de cliché voor vele afdrukken moet dienen doet men goed hem te vernissen met zoogenaamde » negatief-lak", waardoor de gelatinelaag beschut wordt voor krassen, vlekken enz.

Het is mogelijk dat door stof op de plaat, voordat er een opname mee werd gedaan of door andere oorzaken, de cliché enkele vlekken vertoont; die kan men dan verwijderen door er met een graphietpotlood zoolang over te teekenen, tot in doorzicht de vlek niet meer zichtbaar is.

Deze bewerking noemt men *Retoucheeren* en beoogt men met retouche niets als het wegmaken van toevallige gebreken in een plaat, dan is retouche zeer goed; maar indien men, zooals ongeveer alle fotografen in Holland en Duitschland, retoucheeren gaat, b.v. aan een portret, om er sterkere lichteffecten in te brengen, om rimpels weg te maken, oogen een andere uitdrukking te geven, enz., dan is de retouche verkeerd. Vóór men een opname doet, heeft men te zorgen dat de verlichting goed is, daarná niet. En als men beweren wil, dat een portret niet goed te maken is zonder retouche, dan heeft men maar te zien naar sommige Fransche en Engelsche fotografen; zoo onder andere zijn er in de afdeeling fotografie op de Wereldtentoonstelling te Parijs, 1889, zes levensgroote, direct naar de natuur genomen koppen *zonder eenige retouche* door Bellengard uit Lyon, die onzen fotografen leeren kunnen, dat men niet alleen een klein portret, maar zelfs een levensgroot goed kan maken zonder er aan te knoeien met potlood en penseel, totdat de kop een andere is geworden als de gefotografeerde.

Hoofdstuk V.

HET POSITIEF.

Hoe het beeld ontstaat op een cliché weet men niet; wel zijn er daaromtrent verschillende hypothesen, maar een zekerheid is er niet. Het waarschijnlijkst is, dat uit de zilververbinding in de gelatine door het licht metallisch zilver wordt neergeslagen en dat dát is het zwarte op een ontwikkelde plaat. Die plekken van een opgenomen voorwerp, die het sterkst verlicht zijn, zullen dan het meeste zilver neerslaan en vormen dan ook inderdaad de donkerste deelen van een cliché, zoodat deze de waarden van licht en donker juist andersom weergeeft als ze op het model waren, een cliché is daarom een *negatief* beeld. Het komt er nu op aan om van dat negatief weer een positief te maken. Men doet dit, door een of andere stof, gedrenkt met een voor het licht gevoelige oplossing, onder het negatief te doen, en ze dan samen aan het licht bloot te stellen. De donkere plaatsen zullen dan het licht niet of minder doorlaten, de lichte plaatsen wel, zoodat het positief donker zal worden waar het negatief licht was en dus een beeld zal geven, waar licht en donker evenzoo is als op het model.

De stof nu waarop men positieve beelden maken kan, is geheel willekeurig, het komt er slechts op aan, welke voor het licht gevoelige oplossing men neemt.

Wij zullen achtereenvolgens de verschillende, voor den amateur uitvoerbare methoden bespreken van het *positief*- of *copieerproces*. Men kan twee afdeelingen onderscheiden; de eerste waar het beeld ontstaat alleen door inwerking van

het licht, en de tweede, waar het beeld, evenals bij het negatief-proces, moet worden ontwikkeld.

Tot de eerste afdeeling behooren: 1e *Gezilverd-albumine-papier*, d. i. papier overtrokken met een dunne laag albumine, en daarna gedrenkt met een oplossing van zilvernitraat in water, waarbij eenig citroenzuur is gevoegd. Men kan het voor het gebruik gereed koopen, zoodat men het niet zelf behoeft te maken, in vellen van 57 × 45 cM.

Men doet goed, zoodra men het heeft, de vellen te snijden in stukken van de verlangde grootte en deze tusschen twee platen karton van hetzelfde formaat in een doos op een droge, donkere plaats te bewaren; zóó houdt men het papier maanden lang goed.

Om een positieven afdruk van een of ander negatief te maken, plaatst men dat in een *Copiëer- of Drukraam* (d. i. een houten raam, waarin de chiché past en waarop een door veeren er tegen gedrukten, in tweeën gedeelden deksel kan worden aangebracht) met de beeldzijde naar den deksel toe, legt hierop de gevoelige zijde van een stuk albuminepapier, sluit den deksel en stelt het geheel aan het licht bloot, nadat men, zooals vanzelf spreekt, den cliché heeft afgestoft. Het zilverzout op het papier zal zich dan ontleden en het beeld op het papier ontstaan. Van tijd tot tijd licht men een der helften van den deksel op, om zich te overtuigen van den staat van het beeld, dat altijd iets donkerder moet wezen, dan men het verlangt te houden. Natuurlijk is er eenige oefening noodig om te weten, wanneer men met copiëeren ophouden moet, en hier vooral zal veel afhangen van den goeden smaak van den amateur.

Als een cliché eenigszins hard is, d. w. z. dat de tegen-

stellingen van licht en donker nog al sterk zijn, doet men het best in de zon af te drukken, anders is diffuus licht verkieslijker.

Als de druk uit het copiëerraam komt, is hij gewoonlijk leelijk van kleur en altijd voor het licht gevoelig, zoodat hij na korten tijd geheel zwart zou worden; men moet hem dus ten eerste een aangenamer kleur geven en ten tweede voor het licht ongevoelig maken, *fixeeren*.

Om de kleur te veranderen, wascht men het positief eenige malen af in gewoon water met een weinig koolzure natron, totdat dit zich niet meer witkleurt door het vormen van chloorzilver; spoelt dan eenige malen in gewoon water af en doet hem in het volgende bad:

A ged. water..... 1 Liter.
chloorgoud..... 1 Gram.
B ged. water..... 1 Liter.
borax.....10 Gram.
wolframzure natron...40 Gram.

Drie uur voor het gebruik vermengt men gelijke deelen A en B tot de hoeveelheid, die men noodig denkt te hebben, en doet daar de afdrukken in. Deze zullen allengs een andere kleur krijgen en men neemt ze er uit als de verlangde kleur begint over te gaan in een volgende; men spoelt dan even af in gewoon water en fixeert in een bad 150 gr. onderzwaveligzure soda en 1 L, water, waar zij 10 tot 15 minuten in blijven. En in het goudbad, èn in het fixeerbad, bewege men de afdrukken aanhoudend om gelijkmatige kleur te verkrijgen.

Nadat ze gefixeerd zijn, moeten de proeven rijkelijk worden afgewasschen, waarvoor verschillende toestellen zijn.

Het eenvoudigste is ze te doen in een tamelijk diepe cuvette, deze eenigszins hellend in de gootsteen onder de waterleiding te zetten en er een elastieken slang in te doen; men regelt dan den stroom van de waterleiding zoodanig dat uit de slang het water even snel afloopt als het door de kraan wordt aangevoerd, zoodat, als men de cuvette vol heeft laten loopen, vóór men de slang het water er uit liet hevelen, de bak aldoor vol zal zijn van een stroomend, aanhoudend ververscht wordend water.

Hierin late men de afdrukken minstens drie uur, want het is absoluut noodig dat ieder spoor van onderzwaveligzure soda uit deze is verwijderd, daar het anders de oorzaak zou zijn van een spoedig verbleeken.

Dit wasschen geldt ook voor al de volgende drukmethoden zonder ontwikkeling.

Men legt de gewasschen proeven tusschen filtreerpapier en doet goed, ze in halfvochtigen toestand op te plakken. Heeft men daartoe na het wasschen geen gelegenheid, dan droogt men de drukken af en maakt ze, wanneer men ze op wil plakken, weer nat, door ze even in een bak water te dompelen.

Het plakken doet men met arabische gom of stijfsel, nooit met gewone lijm, daar deze zuur bevat, dat den ondergang van de proef zou ten gevolge hebben. Zoo zorge men ook dat de stijfsel versch bereid is. Men neemt eenige stijfsel en doet daar een hoeveelheid lauw (niet warm) water op, tot dat zij bedekt is, roert dan sterk om, tot er geen korrels meer te zien zijn en voegt onder het omroeren zoolang heet water toe, totdat de stijfsel dik begint te worden. Na door een fijne linnen lap te zijn geperst, is deze dan voor het gebruik geschikt en wordt met een breede

penseel op den afdruk aangebracht, Deze drukt men stevig tegen het voor hem bestemde carton, zorg dragende dat er geen luchtbellen onder zijn.

Eenvoudiger, omdat ze niet opgeplakt behoeven te worden, is het, de positieven op de volgende wijze te maken, nl. door

het afdrukken op teekenpapier.

Men snijdt grof Whatman papier in stukken van het verlangde formaat en bestrijkt met een breede kwast een der zijden met een warme oplossing van 4 gram gelatine en 5 gram keukenzout in 480 gram ged. water. Men laat dan de vellen drogen. Daarna lost men 6 gram zilvernitraat op in 48 CC gedistilleerd water en voegt daar, onder omschudden, druppelsgewijs zooveel sterke ammoniak bij, tot de eerst troebel wordende vloeistof weer helder wordt. Als men toevallig te veel ammoniak toevoegt, kan men om het te compenseeren, weer eenig zilver er bijvoegen.

Het met gelatine bestreken papier spant men nu, met de geprepareerde zijde naar boven op een raam (niet met metalen punaises), en strijkt met een, niet in metaal gevatte, penseel de zilveroplossing in kruiswijze streken over het papier, dat men daarna, liefst in de nabijheid van een kachel, hangt te drogen. — Het bestrijken met de zilveroplossing en het drogen moet in donker of bij gas- of petroleumlicht geschieden, zoodat men het bv, 's avonds kan doen. Het papier kan niet langer dan een of twee dagen bewaard worden, zoodat men telkens een hoeveelheid maakt, niet grooter dan men denkt te gebruiken.

Evenals bij albuminepapier drukt men af in een copiëerraam en moet men vrij wat donkerder drukken dan men

ze houden wil, daar bij het kleuren en fixeeren de proef zeer veel lichter wordt.

Vooral van krachtige negatieven krijgt men fraaie afdrukken en daar het papier niet opkrult zooals albuminepapier, behoeft men het niet op te plakken, maar kan men bij het drukken om het negatief een rand zwart papier zetten, zoodat om het positief een witte rand komt.

Wanneer men de gelatinelaag nog al dik maakt, hoeft men de afdrukken niet te wasschen of te kleuren, maar kan men ze, zooals ze uit het copieerraam komen, in de gewone fixeeroplossing fixeeren; ze krijgen hierbij een aangename sepiakleur.

Is de gelatinelaag echter niet dik, dan wascht men eerst de proeven in gewoon water en kleurt ze dan in:

gedist. water..... 1 Liter
chloorgoud..... 1 Gram
koolzure natron.....15 Gram
koolzure kalk..... 5 Gram.

Men maakt deze oplossing minstens 12 uur voor het gebruik, als wanneer het bad kleurloos is. Het is zeer goed bewaarbaar, alleen moet men voor het gebruik eenige druppels van een oplossing van 1 Gr. chloorgoud in 100 CC. ged. water toevoegen.

Na het kleuren fixeert en wascht men als bij albuminepapier.

Afdrukken op emulsiepapier (Obernetter). Het papier is met een gelatinelaag overtrokken en met chloorzilver gevoelig gemaakt. Men kan het voor het gebruik gereed koopen en het houdt zich op een donkere, niet te warme plaats bewaard, langen tijd goed. Veel gevoeliger dan albu-

minepapier en bovendien niet, zooals dat, de beelden eenigszins uitrekkend (door het natworden nl. en dan opplakken rekt het albuminepapier en maakt het beeld dan eenigszins veranderd) is het zeker aanbevelenswaardiger, alleen de prijs is ook iets hooger.

Door de meerdere gevoeligheid is het papier vooral geschikt voor zwakke clichés, en nog meer is dat het geval met *Chloorzilver gelatine-* of *Aristopapier*, wat wij voor het gegeschiktste papier voor afdrukken van zwakke platen houden. Voor Obernetter- en Aristopapier kan men dezelfde kleurbaden gebruiken van welke wij hier de geschiktste volgen laten. Het afdrukken gaat evenals bij albuminepapier, de proeven worden dan in gewoon water gewasschen en komen daarna in een der volgende baden:

voor *Sepiakleuren:*

ged. Water	750	CC.
rhodammonium	24	Gr.
verzadigde oplossing van onderzwaveligzure natron	12	CC.

Hierbij

ged. Water	100	CC.
chloorgoud	1	Gr.

voor *Diep-Zwarte kleuren.*

a.	ged. Water	1500	CC.
	rhodammonium	30	Gr.
	aluin	30	Gr.
	oplossing van koolzure ammoniak	15	druppels.
b.	ged. water	1800	CC.
	chloorgoud	1	Gr.

Men doet *b* in *a* in verhouding van 3 : 4. Na een uur

ongeveer, als het mengsel zijn roode kleur verloren heeft, is het voor het gebruik gereed.

Veel eenvoudiger dan de twee opgegeven baden is een gecombineerd kleur- en fixeerbad.

De afdrukken worden hierin gedaan, zooals zij uit het copiëerraam komen, dus niet eerst uitgewasschen.

De twee beste dezer baden zijn:

1°	gedist. Water....	1 L.
	fixeernatron.....	175 Gr.
	aluin.....	20 Gr.
	rhodammonium...	10 Gr,
	keukenzout.....	40 Gr.

Na dit bad acht dagen te hebben laten staan, wordt het gefiltreerd en telkens voor het te gebruiken doet men op iedere 100 CC vloeistof, 4 CC. van een 1% chloorgoud-oplossing in gedistilleerd water.

2°	fixeernatron.....	320 Gr.
	chloorgoud.....	1 Gr.
	gedist. Water....1500	CC.

De copieën worden eerst geelrood, dan warmrood en bruin. Als men ze uit het bad neemt, terwijl ze nog rood zijn, worden zij met drogen purperbruin; laat men ze er in tot ze bruin worden, zoo drogen zij op met een gravure-zwarte kleur.

In het algemeen is het goed, de aristo-drukken na het fixeeren en voor het groote uitwasschen even af te spoelen en in een geconcentreerde aluinoplossing voor een paar minuten te laten; dit is echter niet noodzakelijk.

De copieën op aristopapier geven alle détails die in het negatief zijn, weer, en daarom vooral is het papier zeer geschikt

voor het afdrukken van de clichés uit detectief-camera's.

Het opplakken doet men evenals bij albuminepapier, alleen laat men de proeven eerst drogen (niet tusschen, maar enkel òp filtreerpapier) en perst ze dan in een copiëerraam tot ze vlak zijn geworden en niet meer opkrullen; daarna besmeert men ze eerst met stijfsel en plakt ze op.

Tot de afdeeling van het drukken met ontwikkeling kunnen wij als eerste methode noemen den *druk op Broomzilver-papier*, of zooals het in den handel heet, Liesegang's Korn-Bromsilberpapier U.

Het voordeel niet alleen van dit papier, maar ook van Eastman's Morgan's, Marion's e. a. papier met ontwikkeling, boven de vroeger genoemde soorten, ligt in den uiterst korten tijd waarin het mogelijk is hiermee afdrukken te maken. Bij daglicht toch behoeft het 1 tot 5 seconden slechts in het copiëerraam te blijven (men vult het copiëerraam in de donkere kamer) terwijl men bij avondlicht (gas of petroleum) van 1 tot 15 seconden wachten moet om een goeden afdruk te maken.

Men ontwikkelt het papier nadat het uit het copiëerraam komt in de volgende oplossing:

A	gedist. water....	1 L.
	oxaalzure kali...	300 Gr.
B	gedist. water....	350 Gr.
	ijzersulfaat.....	60 Gr.
	citroenzuur.....	40 Gr.

De oplossingen worden gefiltreerd en voor men ze gebruikt, giet men 1 deel B in 3 deelen A. Men legt het

papier in dit mengsel, gaat met een weeke penseel over de verlichte zijde en draait het papier eenige malen om totdat de schaduwen krachtig zijn. Dit is het gewone ontkelingsproces voor Broomzilverpapier, maar beter is de methode, in de »Photography" van Februari 1889 aangegeven, nl. de ontwikkeling met hydrochinon; men krijgt hiermee even goede resultaten als met ijzer-oxalaat en bovendien een aangenamer kleur, die iets op sepia lijkt.

Het recept voor den ontwikkelaar is:

A	hydrochinon.....	21 Gr.
	natriumsulfiet, neutr. recryst..	63 Gr.
	broomkalium.....	3 Gr.
	gedist: water.....1350 Gr.	
B	potasch.....	216 Gr.
	koolzure natron.....	72 Gr.
	gedist: water.....1150 Gr.	

Wanneer men goed heeft verlicht, neemt men gelijke deelen A en B om te ontwikkelen.

Het duurt wat langer, dan met ijzeroxalaat, tot het beeld verschijnt, maar begint het eens op te komen, dan gaat de verdere ontwikkeling tamelijk snel en gaat zelfs voort terwijl het beeld, uit het bad genomen, wordt afgewasschen. Men mag daarom slechts ontwikkelen tot de details in halven toon te zien zijn, het beeld ontwikkelt zich dan wel verder gedurende het uitwasschen.

Merkt men gedurende het ontwikkelingsproces, dat te kort is verlicht geworden, dan voegt men nog wat van de oplossing B aan het bad toe, is te lang verlicht, zoo verdunt men het bad met ongeveer een gelijk volume water.

Is het beeld klaar, dan wascht men goed uit en veegt het af met in water natgemaakte watten.

Het wasschen en fixeeren daarna gaat gewoon, maar men lette er vooral op dat de in hydrochinon ontwikkelde druk niet komt in een fixeerbad, wat ook maar een spoor ijzer bevat.

Voor de andere broomzilver-papieren is de bewerking dezelfde.

Al de drukmethoden die genoemd zijn, zijn door het fixeeren vroeger of later gedoemd te verbleeken, zij zijn dus niet onveranderlijk; wèl is dit het geval bij de

Platinotypie of afdrukken op *Platina-papier*.

Het beeld wordt hierbij gevormd door metallisch platina, dat weerstaan kan aan alle oorzaken die den ondergang van zilverbeelden tengevolge hebben; de kleur is verder een aangenaam grijs-zwarte, die het procédé vooral geschikt maakt tot het reproduceeren van teekeningen of gravuren en verder is het papier veel gevoeliger dan albumine-papier, zoodat men — vooral daar er niet gekleurd of gefixeerd behoeft te worden — in een korten tijd vele afdrukken van een cliché kan maken; deze moet alleen niet zwak zijn, maar vrij krachtige verschillen geven tusschen licht en schaduw.

Het papier is zeer gevoelig voor licht en vooral voor vochtigheid, zoodat men het bewaren moet in metalen bussen, die een hoeveelheid chloorcalcium bevatten.

Men drukt af in een gewoon copiëerraam, totdat het beeld zich flauwtjes begint te vertoonen, dan ontwikkelt men het in een bad van:

oxaalzure kali..... 300 Gr.

gedist. water,..... 1000 Gr.

dat men verwarmt (65° — 75°) en waarin het eenige seconden blijft tot het beeld geheel is verschenen. De proef wordt dan achtereenvolgens in twee of drie baden gedaan, bestaande uit 1 L. water, waarin 15 CC. zuiver zoutzuur. Deze baden lossen het overgebleven platinazout, dat het papier geel kleurt, op en geven de lichten een zuiver witte kleur

Daarna wordt de afdruk gewasschen en gedroogd. Men kan hier ook afdrukken maken met een zwarten rand om het negatief, daar de proeven — die niet behoeven te worden opgeplakt — er dan uitzien als op wit papier opgezet.

Het kaliumbad kan zeer lang dienst doen, maar de zoutzuurbaden moeten ververscht worden zoodra zij zich beginnen te kleuren. Tegenwoordig is door Liesegang in Düsseldorf platinapapier in den handel gebracht, waarmee men afdrukt tot het beeld in bruine kleur zichtbaar is, de proef wordt dan ontwikkeld boven den damp van warm water en verder behandeld, als hier voor beschreven is.

Een andere onveranderlijke drukmethode is de *kool-* of *pigmentdruk* die echter voor den amateur misschien wat te gecompliceerd is, hoewel de resultaten de moeite ruim beloonen, daar de copieën van verschillende kleuren en uiterst nauwkeurig zijn. Het procédé berust op de eigenschap van met een oplossing van dubbelchroomzure kali gedrenkte gelatine om meer of minder onoplosbaar te worden naarmate ze door het licht is beschenen.

Men bereidt het pigmentpapier door groote vellen te bestrijken met een kleurstofhoudende gelatine. In den handel komen zoo geprepareerde rollen voor van sepia, bruin,

zwart, roodkrijt-kleur, enz. uit de fabrieken van Braun en Monckhoven.

Als men dit papier wil gebruiken, moet het eerst met dubbelchroomzure kali worden gevoelig gemaakt; hiertoe gebruikt men het volgende bad:

gedist. water.....240 CC.
dubbelchroomz. kali.. 10 Gr.
ammoniak..... 1 CC.
alcohol..... 30 CC.

waarop men het in donker zwemmen laat, gedurende ongeveer 3 minuten; daarna hangt men het te drogen en moet het binnen 24 uur gebruikt worden.

Men drukt af in gewone copieërramen, maar daar het papier glimmend zwart ziet, weet men niet wanneer het beeld er is. Hiertoe gebruikt men fotometers, waarvan een der beste van Vidal is — waarvan de beschrijving echter dit bestek te buiten gaat — die doet zien, nadat daarin aanwezig albuminepapier een zekere kleur heeft gekregen, dat het beeld op het pigmentpapier is afgedrukt.

Men neemt nu een bak met lauw-warm water en daarin drukt men een stuk, voor dat doel geprepareerd, papier — transportpapier — tegen den afdruk, zorg dragende dat er geen luchtbellen tusschen beide zijn; de gelatine couche met de kleurstof zal dan loslaten van het papier waar het op was en zich hechten aan het nieuwe papier, verder zal het water oplossen de niet door het licht getroffen plaatsen (wat dus zwart was op den cliché) en daar zal het witte papier voor den dag komen en dus het licht geven op de proef, terwijl de door het licht beschenen partijen meer of minder onoplosbaar zijn en dus ook meer of minder donker

zullen toonen naar gelang de hoeveelheid gepigmenteerde gelatine die is opgelost.

Het zoo verkregen beeld zal echter een spiegelbeeld zijn van het model, daar men het positief eigenlijk door de gelatine couche heenziet, zoodat rechts, links is geworden. Om dit nu te verhelpen, drukt men dezen druk nog eens op transportpapier, zoodat het beeld weer recht komt.

Uit deze korte beschrijving blijkt al hoe ingewikkeld het procédé is en dat het dus ondanks zijn voordeelen door den amateur wel niet zal worden gebruikt.

Als laatste methode om een positief te maken, zullen wij behandelen het *afdrukken op glas*, of het maken van transparantbeelden.

Men neemt een gewone broomgelatine-plaat en doet die in de donkere kamer in het copieërraam, met de gevoelige zijde tegen het beeld van een negatief, sluit den deksel en exponeert $\frac{1}{2}$ seconde in daglicht 1), daarna ontwikkelt men de plaat met een der bij het negatief-proces genoemde recepten en op de plaat zal een positief beeld ontstaan dat men verder fixeert en uitwascht als een gewone cliché.

Zulke beelden noemt men transparanten of contre-typen.

Het is voor den beginner zeer wenschelijk, dat, als hem een cliché mislukt of een afdruk, hij weet waaraan de fout is toe te schrijven, waardoor hij bij een volgende gelegen-

1) Men kan ook in de donkere kamer afdrukken door 1 of 2 lucifers aan te steken; de kalium hierin geeft voldoende licht om het beeld te doen verschijnen.

heid in staat zal zijn de reden van het mislukken te vermijden. Daarom zullen wij hier laten volgen de meest voorkomende fouten van een negatief en positief en de oorzaken waaraan zij te wijten zijn.

Hoofdstuk VI.

FOUTEN OP DEN CLICHÉ.

Het beeld is niet scherp.

1° Niet zuiver ingesteld.
2° De gelatine-plaat in de chassis komt niet op dezelfde plaats als het matglas.
3° De cliché met den gevoeligen kant naar de binnenzijde van de cassette geplaatst.
4° De plaat van krom glas.
5° De camera gedurende de opname bewogen. Een te lichte voet, of een der pooten in den grond gezakt.
6° De obturateur niet snel genoeg voor het bewegende model.

Het beeld is gesluierd 1) (d. w. z. bijna geen verschil tusschen licht en schaduw).

1° De doos met platen is toevallig open geweest op een plaats waar wit licht is.
2° Er komt wit licht in het donkere laboratorium.

---

1) Hierbij heeft men na te gaan of de sluier is ontstaan vóór, gedurende of na het exponeeren.

3° De chassis sluit niet.

4° De camera heeft ergens een opening.

5° De obturateur sluit niet.

6° Te lang geexponeerd.

7° De zon heeft in het objectief geschenen.

8° Te sterk of te lang ontwikkeld.

Het beeld is hard.

1° Slecht verlicht model.

2° Te kort geexponeerd.

3° Te lang ontwikkeld.

Het beeld is niet krachtig en heeft geen détails.

1° Te kort ontwikkeld.

2° Te kort geexponeerd.

Vlekken op den cliché.

1° Slechte gelatine (bij zeer gevoelige platen).

2° Platen op een vochtige plaats bewaard (microben).

3° Stof op de plaat gedurende de opname.

De cliché moet zeer lang gefixeerd worden.

1° Fixeerbad pas gemaakt (te koud).

2° Fixeerbad te zwak of te oud.

3° Wit licht op de plaat gedurende het fixeeren.

4° De gelatinelaag zeer dik.

De cliché wordt bedekt met kristallen.

Na het fixeeren slecht afgewasschen.

Er ontstaat geen beeld.

1° Te korte expositie.

2° Slechte of oude ontwikkelaar.

Hoofdstuk VII.

FOUTEN OP HET POSITIEF.

A. Bij albumine- en gelatine-papier.

Vlekken.

1° Het papier was vochtig toen gecopiëerd werd.
2° Stof op den cliché.
3° Vochtige vingers op het papier.

Het papier kleurt slecht of ongelijk.

1° Het goudbad wordt te spoedig na bereiding gebruikt.
2° Het bad is te koud.
3° Het bad bevat te min goud.
4° Te kort of te lang verblijf in het goud-bad.
5° De proef is te kort afgedrukt.

De afdrukken veranderen na het fixeeren.

a. Verbleeken.

1° Te min uitgewasschen.
2° Te veel afdrukken tegelijk uitgewasschen.
3° Opgeplakt met zure stijfsel of lijm.
4° De cartons, waarop is geplakt, bevatten zuur.

b. Worden donker.

1° Te kort gefixeerd.
2° Fixeerbad te koud of te zwak.

B. Bij platinotypie.

De afdrukken zijn grijs.

1° Te lang afgedrukt.

2° Papier oud of vochtig.

3° Het ontwikkelingsbad te warm.

De afdrukken zijn geel.

Te kort verblijf in het zoutzuurbad.

Vlekken.

1° Vochtige vingers op het papier.

2° Te kort verblijf in het ontwikkelingsbad.

Hiermede zijn de voornaamste manipulaties en procédés besproken, in de laatste afdeeling zullen nu nog enkele speciale gevallen behandeld worden.

Hoofdstuk VIII.

VARIA.

Vergrootingen.

Het zal dikwijls voorkomen dat een amateur een of ander cliché wenscht te vergrooten, zonder dat hij zich een speciaal daartoe ingerichte camera wenscht aan te schaffen. In dit geval raden wij hem het volgende procéde aan.

Men heeft een kamer die volkomen donker is (b. v. het donkere laboratorium, waar men de roode ruit voor eenigen tijd met een vel carton bedekt) en waar men in een der wanden of in de deur een opening heeft gemaakt, waar juist een objectief in past, zonder verder licht door te laten.

Buiten de kamer — liefst een zoo sterk mogelijk verlichte ruimte — plaatst men zijn toestel, zoodat het objectief door de genoemde opening komt. In de camera doet men achter het matglas den te vergrooten cliché, terwijl men achter de camera een spiegel plaatst die zooveel mogelijk licht werpt op het matglas.

Wanneer men dan in de donker gemaakte kamer op een teekenezel een wit scherm plaatst, zal men (natuurlijk zelf in die kamer staande) hierop zich een vergroot beeld zien vormen van den cliché.

Door den ezel te verschuiven en het matglas met den cliché dichter of verder van het objectief te brengen, zal men het beeld scherp kunnen krijgen in de verlangde grootte. Is dat geschied, zoo plaatst men op den ezel een cassette met een gevoelige plaat, neemt het scherm weg en het beeld zal zich op de plaat vormen, die men verder ontwikkelt als een gewoon negatief.

Het doen van eenige opnamen op één plaat.

Wanneer men zijn camera richt op een doek dik zwart fluweel, dat niet te veel verlicht is, dat bv. in een hoek van een kamer hangt, dan zal men op het matglas geen beeld zien van dien doek en indien men een gewone, niet al te gevoelige plaat kort exponeert, zal men niets daarop krijgen. Als dus een persoon vóór dien doek staat en gefotografeerd wordt, zal alleen zijn figuur een beeld op de plaat maken en de rest van den cliché zal zijn als voor die opname. Men plaatst nu een model zoodanig dat het niet

midden op het matglas staat, maar bv. rechts er van, exponeert kort en sluit het objectief, daarna doet men datzelfde model plaats nemen, desnoods nadat het van kleeding veranderd is, zoodat hij aan de andere kant van het matglas — dus links — komt, opent de cassette en het objectief en exponeert evenlang als de eerste maal. Men heeft dan op één plaat twee geheel verschillende opnamen van één persoon.

Een andere methode hiervoor is, een cassette te hebben waar de schuif als een porte brisée uit twee stukken bestaat, die ieder naar een andere kant opengaan. Men opent nu één stuk der schuif, doet een opname op de halve plaat, sluit de schuif, laat het model van plaats veranderen, opent de andere helft en doet een tweede opname, waarbij men weer te zorgen heeft dat de expositietijd voor beide opnamen gelijk is. Doet men dit niet en exponeert de eene maal veel korter dan de andere, dan krijgt men een fotografie zooals er vroeger door de spiritisten veel werden gemaakt, waar nl. de eene opname de persoon is, terwijl de andere een beeld voor moet stellen van zijn geest.

Het maken van reproducties naar gekleurde voorwerpen of schilderijen.

Een gewone broomgelatine plaat geeft nooit de juiste waarde weer van de verschillende kleuren; zoo zal rood bv. altijd donkerder worden dan blauw, enz. Bij opnamen van personen doet dat er minder toe, te meer daar men er in dit geval door gepaste verlichting verbetering in kan

brengen, maar bij het fotografeeren van een schilderij zal natuurlijk de juistheid van waarde der kleuren de hoofdzaak zijn. Men heeft daarom voor dit doel speciale platen, nl. zulke, waar men in de gelatine-emulsie een kleurstof — azaline, eosine, erythrosine — heeft gedaan, dit veroorzaakt door gedeeltelijke absorptie van de stralen van een of andere kleur, dat de kleuren onderling juister van verhoudingen zijn. Zulke platen noemt men *ortho-* of *isochromatische*. Soms echter is het ook nog met die platen niet mogelijk een volkomen juiste reproductie van een schilderij te maken, daar zij vooral voor rood nog niet genoegzaam gevoelig zijn.

Opnamen bij kunstlicht.

's Winters vooral, door de korte, donkere dagen, is het dikwijls moeielijk, een goed verlicht portret te maken. Men heeft daarom sinds eenigen tijd beproefd, het daglicht door kunstlicht te vervangen, en met het beste gevolg.

Ten eerste komt als kunstlicht het electrische licht in aanmerking, dat uitstekende resultaten geeft, maar door de kostbaarheid van aanleg voor den amateur wel niet bruikbaar is, te meer daar het kan worden vervangen met even goed resultaat door het *magnesiumlicht*, dat in twee vormen in den handel voorkomt, nl. als magnesium-band en als poeder, het laatste bekend onder den naam van magnesium-bliksem-licht.

Magnesium band is gemakkelijk te gebruiken: men stelt in met behulp van een petroleumlamp of gaslicht, schuift

de cassette in het toestel, draait de lamp of het licht uit, steekt zoo hoog mogelijk aan weerskanten van het model (liefst twee aan den eenen en één aan den anderen kant) een magnesium-band aan, opent den obturateur, exponeert zeer kort ($\frac{1}{2}$ of $\frac{3}{4}$ seconde) en sluit het objectief.

Het magnesium-poeder geeft een zoo sterk licht, dat men er instantanées bij maken kan, zoodat men hierbij zorgen moet het objectief te openen op het momert dat het poeder aangestoken wordt.

En ten laatste kan men opnamen doen bij gas- of petroleumlicht, waarbij de expositietijd echter véél langer is.

ALPHABETISCH REGISTER.

A.

Bladz

Absorptie van stralen 49
Afdruk op teekenpapier 33
ALBUMINE-PAPIER 30
Alcohol 22, 27, 41
Aluin 27, 35, 36
Ammoniak 27, 33, 41
Aplanaat 10, 11
ARISTO PAPIER 35
ATELIER 12, 13, 14
Azaline 49

B.

Bak-glazen of ijzeren 13
Balagny's ontwikkelaar 23
Balg 6, 7
Borax 31
Braun 14
BROOMGALATINE-PROCÉDÉ 14
Broomkali 38
BROOMZILVERPAPIER 37

C.

CAMERA 6, 7
Caoutchouc-doek 15
Carton 33
CASSETTE 6, 8
_____ metalen 9
_____ papier 9
_____ vullen 15
_____ wissel 9
Celluloïd 15
CHASSIS 6, 8, 12
_____ dubbel 9
Chloorcalcium 39
Chloorgoud ..... 31, 34—36

Bladz.

Chloorzilver-gelatinepapier 35
Citroenzuur 30, 37
CLICHÉ 13, 23, 25, 29, 35
Contre-type 42
COPIERPROCES 29
Copieerraam 30
Crémaillère 7
Cuvette 13, 26, 32

D.

Daglicht 13
Detectiefcamera 19
DIAFRAGMA 11, 12, 17
Diepte 10, 16, 17
DONKERE KAMER 6, 12
Drukraam 30
Dubbelchroomzure kali 41

E.

Eastman 9, 20, 37
Electrisch licht 49
Emulsie 15, 34
Eosine 49
Erythrosine 49
Expositietijd 11, 12, 18

F.

Film 15, 20, 24
Filtreerpapier 32, 37
FIXEEREN 26, 31
Fixeerzout 26
Fluweelen doek 15
Fond 14
Fotometer 41
FOUTEN cliché 43, 44
——— positief 45, 46

G.

GEHEIMCAMERA 19, 21
Gesluierd beeld 43
GEZILVERD ALBUMINE PAPIER 30
Gom 32
Goudbad ..... 31, 34—56

Bladz

Grafietpotlood 28
Grimson sluiter 12

H.

HYDROCHINON 22, 23, 38

I.

INSTANTANÉE FOTOGRAFIE 10, 19
Instellen 15
Isochromatische plaat 49

K.

Kali 22
Keukenzout 33, 36
KLEUR-FIXEERBAD 36
Kodak-camera 20
KOOLDRUK 40
Koolzure-ammoniak 35
——— kalk 34
——— natron 22, 34, 36
——— soda 22
Korn-bromsilber papier U 37
Krügener 21
Kunstlicht 49, 50
Kwikbad 27

L.

Lamplicht 13
Lantaarn 13
LENS 6, 10
Liesegang 40

M.

Magnesiumband 49, 50
——— licht 49, 50
——— poeder 49, 50
Marion 37
MATERIAAL 14
Matglas 7, 8, 17
Microbe 44
MOMENTSLUITER 12, 18, 20
Monckhoven 15, 16, 41
Monumentopname 8, 11
Morgan 37

Bladz.

N.

Natronsulfiet 22, 38
NEGATIEF 27
Negatieflak 29
NEGATIEFPAPIER 15, 20, 23

O.

Obernetterpapier 34
OBJECTIEF 6, 7, 10
OBTURATEUR 6, 12
Onderzwaveligzure soda 26, 32
Ontwikkelaar v. Balagny 23
_____ met hydrochinon 22, 23
_____ voor papier 23
_____ met pyrogal 22
_____ ijzer 22
ONTWIKKELEN 22, 30
OOGENBLIKSFOTOGRAFIE 19
Orthochromatische plaat 49
Ottomar Anschütz 21
Oxaalzure kali 22, 37, 39

P.

PIGMENTDRUK 40
Pigmentpapier 40
PLAAT droge 8, 14, 20, 23
Platinapapier 39
PLATINOTYPIE 39
Poot 10
Portret 10, 11, 28
POSITIEF 29, 30
Potasch 38
PYROGAL 22, 23

R.

Rectilinéaire 10
Retoucheeren 28
REPRODUCTIE 10, 48
Rhodammonium 35, 36
Rolcassette 9
Rood glas 13

Bladz.

S.

Sluiter... 6, 12
STATIEF 19
Stirn's geheim camera 21
Stijfsel 32
Sublimaat 27

T.

Taschenbuchcamera 21
TOESTEL 6, 19
Transparant 42
Transportpapier 41, 42

U.

Uitwasschen 27, 31

V.

Verbleeken 32, 45
Vergrooting 20, 46
Verlichting 28
VERSTERKEN 27
Vidal's fotometer 42

W.

Water-gedistilleerd 22, 24, 25, 31, 37
Waterleiding 13
——pas 7
WERKTAFEL 13, 23, 24
Westendorp & Gebhardt 15
Wisselcassette 9
Wolframzure natron 31
Wijnsteenzuur 22

IJ.

IJzer ontwikkelaar 22
—— oxalaat 38
—— vitriool 22, 37

Z.

Zilvernitraat 30, 33
Zoutzuur 40
Zwaveligzure soda 22

INHOUD.

Hoofdst.		Bladz.
	Inleiding	5
I.	HET TOESTEL.	
	Camera, chassis, voet, objectief, diafragma, obturateur	6
II.	DONKERE KAMER EN ATELIER	13
III.	MATERIAAL.	
	Droge platen, negatiefpapier, films	14
IV.	HET FOTOGRAFEEREN.	
	Instellen, instantanées, geheim- of detectiefcameras, ontwikkelen en ontwikkelaars, werktafel, fixeeren, versterken, retoucheeren	15
V.	HET POSITIEF.	
	Afdrukken, albuminepapier, gelatinepapier, Aristo-, Obernetter-, broomzilverpapier, platinotypie, kool- of pigmentdruk, kleuren, fixeeren, transparant- of contre-type	29
VI.	FOUTEN OP DEN CLICHÉ	43
VII.	FOUTEN OP HET POSITIEF	45
VIII.	VARIA	46
	Alphabetisch register	51

Photo-Chemigrafische Kunst-inrichting

VAN

ROELOFFZEN & HÜBNER,

AMSTERDAM

NIEUWER-AMSTEL.

Reproducties in Zink naar Schilderijen, aquarellen, gewassen teekeningen, photographiën, pen-, crayon- en potlood-teekeningen, oude handschriften, architectonische teekeningen, penningen en munten enz. enz.

Inrichting voor Photo-lithografie.

VRAAG SPECIMEN EN PRIJSCOURANT.